

ฝ่าหลุนกง

หลี่ หงจื่อ

ลูนอวี

ต้าฝ่า (หลักธรรมใหญ่) คือปัญญาของเจ้าผู้สร้าง เขาคือแก่นแท้ของการสร้างจักรวาลที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน มีความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจนถึงเล็กที่สุดในระดับชั้นที่ต่างกันของร่างนภาที่ปรากฏออกมาแตกต่างกัน จากร่างนภาที่เล็กมากที่สุดจนถึงอนุภาคที่มีขนาดเล็กที่สุดที่ปรากฏออกมา อนุภาคของแต่ละระดับชั้นที่นับไม่ถ้วน จากเล็กจนถึงใหญ่ จนถึงชั้นผิวที่มนุษย์รู้จัก เช่น อะตอม โมเลกุล กลุ่มดาว กาแล็กซี จนกระทั่งใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีก อนุภาคใหญ่เล็กที่ต่างกันประกอบขึ้นเป็นชีวิตขนาดใหญ่เล็กที่ต่างกัน รวมถึงโลกขนาดใหญ่เล็กที่ต่างกันซึ่งมีอยู่เต็มไปทั่วในจักรวาล กล่าวสำหรับชีวิตบนร่างแท้ของอนุภาคที่ต่างระดับชั้นกัน อนุภาคที่ใหญ่กว่าระดับชั้นนี้ก็คือดวงดาวบนท้องฟ้าของพวกเขา เป็นอย่างนี้ในแต่ละชั้น แต่ละชั้น ซึ่งกล่าวสำหรับชีวิตในระดับชั้นต่าง ๆ ของจักรวาลแล้วก็ไม่มีที่สิ้นสุด ต้าฝายังสร้างกาลเวลา มิติ บรรดาชีวิตชนิดต่าง ๆ และทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรไม่ครอบคลุม ไม่มีอะไรตกหล่น นี่คือคุณสมบัติพิเศษของต้าฝ่า เงิน ชั้น เหย็น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน) ที่ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมในระดับชั้นที่ต่างกัน

มนุษย์ค้นคว้าจักรวาล ลักษณะชีวิต ไม่ว่าจะพัฒนาแค่ไหน ก็เป็นเพียงการมองเห็นได้อย่างทะลุปรุโปร่งเพียงมิติเฉพาะส่วนของจักรวาลระดับชั้นต่ำที่ซึ่งมนุษย์อาศัยอยู่เท่านั้น ในหลายรอบอารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ล้วนเคยค้นคว้าดวงดาวอื่น ต่อให้บินสูงขึ้นไปอีก ไกลออกไปอีก ก็ออกไปไม่พ้นมิติที่มนุษย์อาศัยอยู่นี้ มนุษย์ก็ไม่อาจรู้ถึงปรากฏการณ์ที่แท้จริงของจักรวาลได้อย่างแท้จริงตราบนานนับพันปี หากมนุษย์ต้องการเข้าใจความลับของจักรวาล กาลมิติ ร่างกายมนุษย์ ก็มีเพียงการบำเพ็ญอยู่ในแจ้งฝ่า (หลักธรรมที่ถูกต้อง) บรรลุรู้แจ้งอย่างถูกต้อง ยกกระดับชั้นของชีวิต ในการบำเพ็ญก็สามารถทำให้ยกระดับคุณภาพศีลธรรม ในการแยกแยะความเมตตากับความชั่วร้าย ความดีกับความเลวที่แท้จริง พร้อมกับก้าวออกไปจากระดับชั้นของมนุษย์ จึงจะสามารถมองเห็นได้ จึงจะสามารถสัมผัสถึงจักรวาลที่แท้จริงกับชีวิตที่แท้จริงของระดับชั้นที่ต่างกัน มิติที่ต่างกันได้

การค้นคว้าของมนุษย์ก็เพื่อการแข่งขันทางเทคโนโลยี ด้วยข้ออ้างว่าเพื่อเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการดำรงชีวิต ซึ่งส่วนมากเป็นการปฏิเสธเทพ โดยพื้นฐานคือละทิ้งศีลธรรมของมนุษย์ และการควบคุมตนเอง ด้วยเหตุนี้อารยธรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในอดีต จึงถูกทำลายทิ้งหลายครั้ง การค้นคว้าก็เพียงจำกัดอยู่ภายในโลกของวัตถุ โดยวิธีการคือ เมื่อสิ่งหนึ่งเป็นที่รู้จักแล้ว

ค่อยไปศึกษาวิจัยมัน แต่สิ่งที่อยู่ในมิติของมนุษย์ที่จับต้องไม่ได้ มองไม่เห็น แต่คงอยู่โดย
รูปธรรม และสามารถสะท้อนออกมายังสังคมมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ที่มีอยู่จริง ๆ รวมทั้งจิต
ความเชื่อ คำพูดของเทพ ร่องรอยของเทพ ภายใต้การปฏิเสธเทพ แต่ไหนแต่ไรมา ก็ไม่กล้าไป
สัมผัส

หากมนุษยชาติสามารถยึดถือศีลธรรมเป็นรากฐาน ยกระดับความประพฤติของคน
ทัศนคติ เช่นนั้นแล้วอารยธรรมของสังคมมนุษย์จึงสามารถยืนยาวได้ ร่องรอยของเทพก็จะ
ปรากฏออกมาใหม่ในสังคมมนุษย์ สังคมมนุษย์ในอดีตก็เคยปรากฏอารยธรรมถึงเทพถึงคนแล้ว
หลายครั้ง ทำให้มนุษยชาติยกระดับและรู้จักชีวิตและจักรวาลอย่างแท้จริง มนุษยชาติสมควร
ต้องแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและเคารพต่อคำฟ้าที่ปรากฏออกมาในโลกนี้ นั่นก็จะนำโชคลาภ
และความรุ่งโรจน์มาสู่คน ชนชาติ และประเทศ รุ่งนภา จักรวาล ชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่าง คือสิ่งที่คำ
ฟ้าของจักรวาลก่อตั้งขึ้น ชีวิตที่หันหลังห่างจากเขา ก็เป็นความเสื่อมอย่างแท้จริง ชาวโลกที่
สามารถสอดคล้องกับเขาได้ นั่นก็คือคนดีที่แท้จริง ในขณะที่เดียวกันก็จะนำมาซึ่งบุญวาสนา โชค
ลาภ ความสุขและอายุยืนยาว สำหรับผู้บำเพ็ญ หากหล่อหลอมเข้ากับเขา ท่านก็คือผู้ได้ธรรม ----
- เทพ

หลี หงจื่อ

24 พฤษภาคม 2015

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1. การเริ่มต้นของชี่กง	1
2. ลมปราณและพลังกง	3
3. แรงพลัง (กงลี่) และความสามารถพิเศษ (กงเหินิง)	4
4. ตาทิพย์	7
5. การรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ (ชี่กง) กับการรักษาโรคในโรงพยาบาล	13
6. ชี่กงสายพุทธกับศาสนาพุทธ	15
7. หลักธรรมที่ถูกต้องเที่ยงธรรมกับวิชามาร	17
บทที่ 2	23
1. ประโยชน์ของฝ่าหลุน	23
2. ลักษณะองค์ประกอบของฝ่าหลุน	25
3. จุดเด่นของการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง	25
4. บำเพ็ญจิตและชีวิตควบคู่กัน	28
5. ความนึกคิด (อึ่เนี่ยน)	32
6. ระดับชั้นของการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง	33
บทที่ 3	36
1. ความหมายของซินชิ่ง	36
2. การเสียกับการได้	37
3. บำเพ็ญ “เงิน ชั่น เหยิน (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” พร้อมกัน	40
4. ขจัดจิตอิจฉาริษยาทิ้งไป	41
5. ขจัดจิตยึดติดทิ้งไป	43
6. กรรม	44
7. การชักนำมาร	49
8. รากฐาน (เกินจี) กับจิตรับรู้ (อู้ชิ่ง)	50
9. จิตสงบ	52
บทที่ 4	55
1. ฝ่อจ่านเขียนโศวฝ่า (พระพุทธรูปแสดงพันมือ)	55
2. ฝ่าหลุนจวงฝ่า (ทำยื่นฝ่าหลุน)	64

3. ทะลวงสองชั่วจักรวาล (ก๊วนทงเหลียงจีฝ่า)	68
4. วงจรสวรรค์ฝ่าหลุน (ฝ่าหลุนโจวเทียนฝ่า)	73
5. เพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ (เส้นทางเจียนฝ่า)	78
ข้อกำหนดพื้นฐานส่วนหนึ่งและข้อควรระวังสำหรับการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง	87
บทที่ 5	89
1. ฝ่าหลุนกับฝ่าหลุนกง	89
2. หลักพลังกงกับวิธีฝึกพลังกง	92
3. การบำเพ็ญซินซิง	109
4. ตาทิพย์	113
5. ความทุกข์ยาก	119
6. มิติกับมนุษยชาติ	120

บทที่ 1

บทนำ

ซึ่งในประเทศไทยมีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังนั้นผู้คนในประเทศของเราจึงมีข้อได้เปรียบมาก กล่าวสำหรับการบำเพ็ญซึ่งกึ่งที่เที่ยงตรงสองสาย สายพุทธและสายเต๋า เวลานี้ได้เริ่มเปิดเผยวิธีการบำเพ็ญด้าฝ่ามากมายที่เคยฝึกกันอย่างลับ ๆ วิธีการบำเพ็ญของสายเต๋ามีเอกลักษณ์มาก วิธีการบำเพ็ญของสายพุทธก็มีวิธีของตัวเอง ฝ่าหลุนกงก็คือวิธีการบำเพ็ญด้าฝ่าของสายพุทธระดับสูง ในการถ่ายทอดในชั้นเรียน ก่อนอื่นข้าพเจ้าจะปรับร่างกายของทุกคนให้อยู่ในลักษณะเหมาะสมที่จะบำเพ็ญสู่ระดับสูง หลังจากนั้น ยังจะใส่ระบบกลไกและฝ่าหลุนในร่างกายให้กับทุกคน และจะถ่ายทอดวิธีการฝึกทำให้กับทุกคน นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีธรรมกายคอยคุ้มครองพวกท่าน แต่แค่นี้ยังไม่เพียงพอเลย ยังไม่สามารถที่จะบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มพลังง ทุกคนยังจำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการบำเพ็ญระดับสูง นี่ก็คือสิ่งที่หนังสือเล่มนี้จะกล่าวถึง

ข้าพเจ้าบรรยายพลังงในระดับสูง ดังนั้นข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงการบำเพ็ญชิพจรใด ๆ จุดลมปราณใด ๆ เส้นทางพลังงานใด ๆ ข้าพเจ้าจะพูดถึงการบำเพ็ญด้าฝ่า คือการบำเพ็ญหลักธรรมใหญ่ไปสู่ระดับสูงอย่างแท้จริง ตอนแรกได้ยินแล้วอาจจะรู้สึกท้อแท้เชื่อ แต่สำหรับผู้ที่ตั้งใจแน่วแน่ที่จะบำเพ็ญซึ่งกึ่ง ขอให้ใส่ใจในการสำรวจสิ่งที่สัมผัสและรับรู้ได้จากการฝึก ความมหัศจรรย์ทั้งหมดก็จะอยู่ในนั้น

1. การเริ่มต้นของซึ่งกึ่ง

พวกเราพูดถึงซึ่งกึ่งในปัจจุบัน ที่จริงไม่ได้เรียกว่าซึ่งกึ่ง มันเริ่มต้นมาจากประเทศจีนสมัยโบราณที่บำเพ็ญเดี่ยว หรือมาจากการบำเพ็ญในศาสนา คั่นในหนังสือตานจิงเต๋าจั้งทั้งหมด คั่นในหนังสือด้าจั้งจิง ก็หาไม่พบตัวหนังสือสองตัว “ซึ่งกึ่ง” ในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาของอารยธรรมของมนุษยชาติขั้นตอนหนึ่งของพวกเราในขณะนี้ เขาผ่านช่วงเวลาที่ศาสนาอยู่ในระยะเริ่มต้น ก่อนที่ศาสนาจะก่อตั้งขึ้นมา ซึ่งกึ่งก็มีอยู่แล้ว หลังจากมีศาสนา มันก็มีสี่สันของศาสนา ระดับหนึ่ง ชื่อดั้งเดิมของมันเรียกว่า หลักธรรมใหญ่บำเพ็ญพุทธ หลักธรรมใหญ่บำเพ็ญเต๋า ยังมีชื่ออื่น ๆ เช่น จิวจ้วนจินตานชู หลัวฮั่นฝ่า จินกัณฉาน เป็นต้น ปัจจุบันพวกเราเรียกมันว่า “ซึ่งกึ่ง” เพื่อที่จะให้เหมาะสมกับความคิดของพวกเราในปัจจุบัน เพื่อที่จะให้เผยแพร่ในสังคมได้ง่าย ที่จริงแล้วมันเป็นสิ่งที่มีอยู่ในประเทศจีนเพื่อการบำเพ็ญร่างกายมนุษย์อย่างแท้จริง

ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่คิดค้นขึ้นมาในอารยธรรมยุคนี้ มันมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานมาก ดังนั้นซึ่งเกิดขึ้นเมื่อเวลาใด มีคนพูดว่าซึ่งมีประวัติศาสตร์ 3,000 ปีแล้ว ในสมัยราชวงศ์ถังเป็นช่วงที่มีความนิยมและแพร่หลายมาก มีคนพูดว่ามีประวัติศาสตร์ 5,000 ปี ก็คือยาวนานเทียบเท่ากับอารยธรรมจีน มีคนพูดว่า ถ้าดูจากโบราณวัตถุ มีประวัติศาสตร์ 7,000 ปีแล้ว ข้าพเจ้ามองว่าซึ่งไม่ใช่คิดค้นโดยมนุษยชาติในปัจจุบัน มันคือวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์ คนที่มีความสามารถเหนือธรรมชาติตรวจสอบว่าจักรวาลที่พวกเราดำรงชีวิตอยู่นี้ถูกสร้างขึ้นใหม่จากการระเบิด 9 ครั้งแล้ว ดาวเคราะห์ที่พวกเราอาศัยอยู่เคยถูกทำลายหลายครั้งแล้ว หลังจากที่ดาวเคราะห์ถูกสร้างขึ้นใหม่แต่ละครั้ง มนุษยชาติก็เริ่มวิวัฒนาการใหม่ ในปัจจุบันเราค้นพบแล้วว่า มีหลายสิ่งบนโลกที่เหนือกว่าอารยธรรมของเราในยุคนี้ ตามทฤษฎีวิวัฒนาการของคาร์วิน มนุษย์วิวัฒนาการมาจากลิง อารยธรรมก็ไม่เกินกว่า 10,000 ปี แต่จากโบราณวัตถุค้นพบว่าถ้าที่ภูเขาแอลป์ในยุโรป มีจิตรกรรมฝาผนังที่มีอายุ 250,000 ปีก่อน และมีคุณค่าทางศิลปกรรมสูงมาก ที่เหนือกว่าความสามารถของมนุษย์ในยุคปัจจุบันมาก ในพิพิธภัณฑสถานของมหาวิทยาลัยแห่งชาติของเปรู มีก้อนหินใหญ่ก้อนหนึ่ง ด้านบนมีรูปแกะสลักของคนคนหนึ่ง ถือกล้องส่องทางไกล กำลังสำรวจท้องฟ้า รูปคนรูปนี้มีประวัติศาสตร์ 30,000 กว่าปี ทุกคนทราบ กาลิเลโอประดิษฐ์กล้องส่องทางไกลสำหรับดาราศาสตร์ที่มีกำลังขยาย 30 เท่า ในปี 1609 ถึงปัจจุบันก็มีประวัติศาสตร์ไม่เกิน 300 กว่าปี 30,000 ปีก่อน มีกล้องส่องทางไกลได้อย่างไร อินเดียมิเสาเหล็กต้นหนึ่งที่มีความบริสุทธิ์ของเหล็กมากกว่า 99.9 เปอร์เซ็นต์ แม้เทคโนโลยีการหลอมเหล็กในปัจจุบันก็ไม่สามารถทำเหล็กได้บริสุทธิ์เท่านี้ ก็เกินกว่ามาตรฐานของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ใครเป็นผู้สร้างอารยธรรมเหล่านี้ มนุษยชาติในสมัยนั้นอาจเป็นเพียงแค่อูลิงทรีรี่ จะสร้างสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร นักวิทยาศาสตร์ในแต่ละประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญกับการค้นพบสิ่งเหล่านี้ เนื่องจากอธิบายไม่ได้จึงเรียกว่า “อารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์”

ระดับของวิทยาศาสตร์แต่ละยุคล้วนไม่เหมือนกัน มีบางยุคก็สูงมาก เหนือกว่าระดับของมนุษยชาติในปัจจุบันของเรา แต่อารยธรรมเหล่านั้นถูกทำลายทิ้งแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดว่าซึ่งไม่ใช่สิ่งที่พวกเราในปัจจุบันคิดค้นขึ้น ไม่ใช่คนในปัจจุบันสร้างขึ้น แต่ถูกค้นพบและทำให้สมบูรณ์โดยคนในปัจจุบัน มันคืออารยธรรมก่อนประวัติศาสตร์

ซึ่งไม่ใช่มีแต่ในประเทศของพวกเราเท่านั้น ต่างประเทศก็มี แต่พวกเขาไม่ได้เรียกว่าซึ่ง ประเทศทางตะวันตกเรียกว่ามายากล สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ประเทศต่าง ๆ ก็เรียกแบบนี้ สหรัฐอเมริกามีนักมายากลคนหนึ่ง ที่จริงแล้วเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางความสามารถเหนือธรรมชาติ ที่แสดงการทะลุผ่านกำแพงเมืองจีน ขณะที่เขากำลังจะผ่านกำแพง เขาใช้ผ้าขาวคลุม

ตัวเองไว้ มีผ้าข้างหนึ่งติดกับกำแพง หลังจากนั้นเขาก็ทะลุผ่านไป ทำไมเขาจึงทำแบบนี้ ทำเช่นนี้ ทำให้คนมากมายมองว่าเป็นมายากล เพราะว่าเขาไม่ทำแบบนี้ไม่ได้ เขารู้ว่าพวกเราในประเทศจีนมีคนที่มีความสามารถเหนือธรรมชาติจำนวนมาก เขากลัวว่าจะถูกรบกวน ดังนั้นเขาจึงคลุมตัวเองก่อนเข้าไป เวลาออกมาเขายื่นมือข้างหนึ่งออกมาดันผ้าขึ้น แล้วเดินออกมา “ผู้เชี่ยวชาญคุณเคล็ดลับ ผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญคุณเพื่อความสนุกสนาน” แบบนี้ผู้ชมก็คิดว่าเป็นมายากล ดังนั้นพวกเขาเรียกความสามารถเหนือธรรมชาติว่ามายากลเพราะพวกเขาไม่ใช่สิ่งเหล่านี้มาบำเพ็ญร่างกาย แต่เอามาใช้แสดงบนเวทีเพื่อแสดงความมหัศจรรย์และเพื่อความบันเทิง ดังนั้นพุดในแง่ของระดับขั้นต่ำ ซึ่งก็สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายของมนุษย์ ให้บรรลุเป้าหมายของการจัดโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ พุดในแง่ของระดับขั้นสูง ซึ่งก็คือการบำเพ็ญร่างกาย (เป็นถี)

2. ลมปราณและพลังง

“ลมปราณ” ที่พวกเราพูดกันในปัจจุบัน คนโบราณก็เรียกว่า “ลมปราณ”¹ ที่จริงแล้วก็เหมือนกัน ล้วนหมายถึงลมปราณของจักรวาล หมายถึงสสารที่ไม่มีรูปร่างมองไม่เห็นชนิดหนึ่งที่มีอยู่ทั่วไปในจักรวาล มันไม่ได้หมายถึงอากาศ พลังงานของสสารชนิดนี้จะถูกกระตุ้นขึ้นมาในร่างกายมนุษย์ผ่านการบำเพ็ญ สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายของคน เกิดผลในการจัดโรคภัยไข้เจ็บและเสริมสร้างสุขภาพ แต่ลมปราณก็คือลมปราณ คุณก็มีลมปราณ เขาก็มีลมปราณ ระหว่างลมปราณกับลมปราณไม่มีผลกระทบในการควบคุมกันและกัน มีคนพูดว่าลมปราณสามารถรักษาโรคได้ หรือพูดว่าคุณส่งลมปราณให้กับใครเล็กน้อยเพื่อรักษาโรคให้เขา การพูดแบบนี้ไม่เป็นวิทยาศาสตร์อย่างมาก เพราะว่าลมปราณไม่สามารถรักษาโรคได้เลย เมื่อร่างกายของคนไข้พลังงยังมีลมปราณอยู่ ก็หมายความว่าร่างกายของเขายังไม่ใช่ร่างขาวน้ำนม ก็หมายความว่าเขายังมีโรคอยู่

คนที่ฝึกจนได้ความสามารถระดับสูงแล้ว สิ่งที่เขาส่งออกมาไม่ใช่ลมปราณ แต่เป็นกลุ่มสสารพลังงานสูง คือสสารพลังงานสูงที่ปรากฏออกมาในรูปของแสง อนุภาคขนาดเล็กมากหนาแน่นมาก นี่คือนิวตริโน เวลาที่มันจะสามารถมีผลในการควบคุมคนธรรมดาสามัญ และสามารถรักษาโรคให้ผู้คน มีคำพูดคำหนึ่งว่า แสงพระพุทธส่องสว่างไปทั่ว คุณธรรมสมบูรณ์แจ่มชัด ความหมายก็คือ กล่าวสำหรับผู้ที่ยบำเพ็ญหลักธรรมถูกต้อง ร่างกายของเขาจะมีพลังงานสูงมาก สถานที่ที่เขาผ่านไป สภาพที่ผิดปกติภายในพื้นที่ที่พลังงานของเขาครอบคลุมถึงจะถูกปรับให้กลับสู่สภาพปกติ ตัวอย่างเช่น ร่างกายของคนที่เป็นโรค นี่ก็คือสภาพร่างกายที่ไม่ปกติ

¹ ภาษาจีนเขียนต่างจาก “ลมปราณ” ในข้อความ “ลมปราณที่พวกเราพูดกันในปัจจุบัน”

ปรับสภาพที่ไม่ปกติแบบนี้ โรคก็จะหายเลย พวดแบบง่าย ๆ พลังงก็คือพลังงาน พลังงมีคุณสมบัติเป็นสสาร ผู้ฝึกพลังงที่ผ่านการบำเพ็ญสมาธิที่จะรู้สึกถึงการคงอยู่อย่างเป็นรูปธรรมของมัน

3. แรงแพลัง (กงตี้) และความสามารถพิเศษ (กงเหนิง)

(1) แรงแพลัง (กงตี้) ได้จากการบำเพ็ญชินชิ่ง

ที่จริงแล้วพลังงที่กำหนดระดับชั้นของแรงแพลัง (กงตี้) ของคนไม่ใช่มาจากการฝึกมันอาศัย “กุศล (เต๋อ)” สสารชนิดนี้ผันแปรมา อาศัยการบำเพ็ญชินชิ่งออกมา ในขั้นตอนการผันแปรไม่เหมือนกับที่คนธรรมดาสามัญคิด ตั้งกระทะก่อเตา เก็บถ้วยมาเคี้ยวเป็นยาอายุวัฒนะ (ตาน) ออกมา พลังงที่พวกเราพูดถึงเกิดขึ้นภายนอกร่างกาย เริ่มจากส่วนล่างของร่างกาย มีลักษณะหมุนเป็นเกลียวสูงขึ้นไปตามการยกระดับของชินชิ่ง ทั้งหมดก็ปรากฏขึ้นภายนอกร่างกาย หลังจากนั้นจะปรากฏเป็นเสาหลักพลังง (กงจู้) บนศีรษะ เสาหลักพลังง (กงจู้) สูงเพียงใด ก็กำหนดพลังงของคนคนนั้นสูงเพียงนั้น เสาหลักพลังง (กงจู้) ซ่อนอยู่ในมิติที่ลึกมาก คนทั่วไปไม่เห็นได้ง่าย ๆ

ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) อาศัยพลังงในการเพิ่มความแข็งแกร่ง คนที่พลังงสูง ระดับชั้นสูง คนนั้นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ก็มีมาก ก็จะใช้ได้ตั้งใจ คนที่พลังงต่ำความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ก็จะน้อย ใช้นี้ไม่ได้ตั้งใจ ถึงขั้นใช้ไม่ได้ ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไม่ได้บ่งบอกว่าคนคนนั้นจะมีพลังงมากหรือน้อย ระดับชั้นสูงต่ำของคนคนหนึ่งถูกกำหนดโดยพลังง ไม่ใช่จากความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) มีบางคนก็ฝึกโดยถูกลือกไว้ พลังงของเขาสูงมาก แต่ไม่แน่ว่าจะมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เท่าใด พลังงคือปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด โดยอาศัยการบำเพ็ญชินชิ่งออกมา นี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

(2) ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ฝึกแสวงหา

ผู้ฝึกทุกคนล้วนสนใจความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ความสามารถพิเศษมีแรงดึงดูดต่อสาธารณชนอย่างมาก ผู้คนมากมายต่างต้องการมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ส่วนหนึ่ง แต่ถ้าชินชิ่งไม่ดีก็จะไม่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง)

คนธรรมดาสามัญอาจมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ส่วนหนึ่งได้ เช่น ตาทิพย์เปิดหูทิพย์ ไทโรจิต มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) รู้ล่วงหน้า เป็นต้น แต่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เหล่านี้ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) จะไม่มีครบทั้งหมดระหว่างสภาพการรู้แจ้งตามขั้นตอน (เจี้ยนอู่) ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ส่วนหนึ่งที่คน

ธรรมดาสามัญไม่สามารถมีได้ เช่น การแปลงสภาพสิ่งของในมิติที่เป็นรูปธรรมนี้ให้เป็นสิ่งของอีกชนิดหนึ่ง นี่ก็คือสิ่งที่คนธรรมดาสามัญไม่สามารถมีได้ ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ใหญ่ต้องอาศัยการฝึกระยะเวลาหนึ่งจึงจะมีขึ้นมาได้ ฝ่าหลุนกงมาจากการพัฒนาตามหลักการของจักรวาล ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่มีอยู่ในจักรวาลก็มีอยู่ในฝ่าหลุนกงด้วย ก็คือว่าผู้ฝึกพลังกงบำเพ็ญได้แก่ไหนแล้ว ความคิดต้องการความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ส่วนหนึ่งก็ไม่นับว่าผิด แต่ถ้าแสวงหาอย่างรุนแรงเกินไปก็ไม่ใช่ความคิดที่ปกติ ก็จะก่อเกิดผลลัพธ์ที่ไม่ดี อยู่ในระดับขั้นต่ำได้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เล็กน้อยก็ไม่ค่อยมีประโยชน์เท่าไร นอกจากคิดว่าจะลองใช้เพื่อโอ้อวดความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ต่อหน้าคนธรรมดาสามัญ ได้เป็นคนที่น่าเชื่อถือกว่าคนธรรมดาสามัญ ถ้าเป็นเช่นนี้ ก็คือหมายความว่าชินชิ่งไม่สูง ถูกต้องแล้วที่ไม่ให้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ถ้าให้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ส่วนหนึ่งกับคนที่มิชินชิ่งไม่ดีก็อาจเอาไปทำเรื่องที่ไม่ดี เพราะว่าชินชิ่งไม่มั่นคงก็ไม่สามารถรับรองได้ว่าเขาจะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี

อีกด้านหนึ่ง ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ใด ๆ ที่เอาออกมาแสดงได้ ล้วนไม่สามารถที่จะใช้เปลี่ยนแปลงสังคมได้ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตในสังคมตามปกติ ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ระดับสูงอย่างแท้จริงจะไม่อนุญาตให้เอาออกมาแสดง เพราะว่ามันมีผลกระทบและอันตรายอย่างมาก ตัวอย่างเช่น ไม่สามารถแสดงการถล่มตีกล่มใหญ่ ๆ กล่าวสำหรับความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่ใหญ่เป็นพิเศษ เฉพาะผู้ที่มีพันธกิจพิเศษมากจึงจะได้รับอนุญาตให้ใช้ มิฉะนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ ก็ไม่สามารถเอาออกมาได้ เพราะว่าอาจารย์ที่อยู่เบื้องบนบังคับอยู่

ถึงกระนั้น ก็ยังมีคนธรรมดาสามัญส่วนหนึ่งที่ต้องการจะให้อาจารย์ซึ่งงแสดงให้ได้ บิบบให้เขาเอาออกมาแสดงให้ดู คนที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ทุกคนไม่ยินยอมที่จะเอาความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ออกมาแสดง เพราะไม่อนุญาตให้เอาออกมา เอาออกมาจะกระทบกับสภาพสังคมทั้งหมด คนที่มีบุญกุศลสูงอย่างแท้จริงจะไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) มีอาจารย์ซึ่งบางคน เวลาแสดงรู้สึกไม่ดีมาก หลังจากเขากลับไป ก็อยากจะร้องไห้อย่างหนัก อย่าไปบิบบให้เขาแสดง เขาเอาสิ่งนั้นออกมาทำให้เขาทรมานมาก มีศิษย์คนหนึ่งเอานิตยสารเล่มหนึ่ง ข้าพเจ้ามองสิ่งนั้นแล้วรู้สึกไม่ดีย่างมาก ความหมายคือจะมีการเปิดประชุมซึ่งนานาชาติ ใครที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) สามารถที่จะเข้าร่วมแข่งขัน ใครที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) แข็งแกร่งก็ไป ข้าพเจ้าหลังจากดูจบจิตใจของข้าพเจ้าทรมานไปหลายวัน สิ่งเหล่านี้ก็ไม่สามารถที่จะเอาออกมาแข่งขัน เอาออกมาก็จะเสียใจในภายหลัง คน

ธรรมดาสามัญนะ เขาก็ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ใช้ได้จริงในโลกมนุษย์ แต่อาจารย์ซึ่งก็ต้องมีเกียรติ

จุดประสงค์ที่ต้องการความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) คือเพื่ออะไร มันสะท้อนถึงระดับขั้นของความคิดและการแสวงหาของผู้ฝึกพลังง ความคิดและการแสวงหาที่ไม่บริสุทธิ์เที่ยงตรง ไม่มั่นคง ไม่สามารถที่จะได้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ระดับสูง ที่นี้มีสาเหตุหนึ่งก็คือตอนที่คุณยังไม่รู้แจ้ง เรื่องหรือสิ่งที่คุณเห็นว่าดีหรือไม่ดี ก็เพียงแค่ทำตามมาตรฐานของกฎของโลกมนุษย์นี้ใช่หรือไม่ คุณมองไม่เห็นความจริงของเรื่องที่แท้จริง มองไม่เห็นเหตุของความสัมพันธ์นี้ ระหว่างคนที่ดีกัน ด่าว่ากัน รังแกกัน ต้องมีเหตุและผลอยู่ในนั้น คุณมองไม่ทะลุปรุโปร่ง มีแต่จะได้ผลตรงข้าม ระหว่างบุญคุณหนี้แค้นของคนธรรมดาสามัญ ก็มีกฎของโลกมนุษย์ดูแลจัดการอยู่ ผู้ฝึกพลังงไม่ต้องยุ่ง เพราะตอนที่คุณยังไม่รู้แจ้ง สิ่งที่คุณมองเห็นต่อหน้าเรื่องที่แท้จริงไม่แน่ว่าจะเหมือนสิ่งที่คุณมองเห็น ใครต่อใครหนึ่งหมัด พวกเขาอาจจะสะสาง “กรรม” ระหว่างกัน คุณไปยุ่ง อาจจะขวางกั้นการสะสาง “กรรม” ของพวกเขา “กรรม” ก็คือสารสีดำชนิดหนึ่งที่อยู่รอบ ๆ ร่างกายคน มันเป็นสิ่งที่คงอยู่ในอีกมิติหนึ่ง สิ่งเหล่านี้สามารถเปลี่ยนผันเป็นโรคและทุกข์ภัย

ทุกคนล้วนมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ปัญหาคือต้องผ่านการบำเพ็ญ พัฒนาให้ก้าวหน้า และเสริมให้แข็งแกร่งอย่างไม่หยุดหย่อน กล่าวสำหรับผู้ฝึกพลังง ถ้าเพียงแค่แสวงหาที่จะได้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ก็คือมองตื่นเกินไป ความนึกคิดก็ไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าเขาจะเอาความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไปทำอะไร ล้วนมีจิตเห็นแก่ตัวรวมอยู่ในนั้นด้วย แน่นอนนั่นเป็นการขวางกั้นการฝึกพลังง ผลลัพธ์ก็คือจะไม่ได้รับความสามารถพิเศษ (กงเหนิง)

(3) การควบคุมแรงพลัง (กงตี้)

มีผู้ฝึกพลังงส่วนหนึ่งที่ฝึกมายังไม่นาน ก็คิดที่จะรักษาโรคให้ผู้คน จะลองดูว่าจะใช้ได้ไหม กล่าวสำหรับคนที่แรงพลัง (กงตี้) ยังไม่สูง แค่คุณยื่นมือลองดู ก็จะดูดซับสมปราณสีดำ ลมปราณที่เต็มไปด้วยโรค และลมปราณที่สกปรกของผู้ป่วยเข้ามาข้างในร่างกายของตัวเอง เพราะว่าคุณยังไม่มีความสามารถในการป้องกันสมปราณที่เต็มไปด้วยโรค ร่างกายก็ยังไม่มีการป้องกัน และก่อเกิดเป็นสนามเดียวกับผู้ป่วย แรงพลัง (กงตี้) ไม่สูงก็ยังไม่ป้องกันไม่ได้ ตัวเองก็จะมีความรู้สึกว่าทรมานมาก ถ้าไม่มีใครมาดูแลคุณเป็นเวลานาน ก็จะทำให้ทั้งร่างกายเต็มไปด้วยโรค ดังนั้นคนที่แรงพลัง (กงตี้) ไม่สูงจึงไม่สามารถรักษาโรคให้ผู้อื่น นอกจากว่าคุณมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) แล้ว และเพียบพร้อมด้วยแรงพลัง (กงตี้) ระดับหนึ่ง จึงจะใช้ซึ่งก

รักษาโรคได้ มีบางคนแม้จะมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) แล้ว สามารถรักษาโรคได้ แต่ยังอยู่ในระดับขั้นต่ำ ที่จริงก็คือใช้แรงพลัง (กงตี้) ที่สะสมไว้มารักษาโรค ใช้พลังงาน (เหนิงเลียน) ของตัวเองรักษาโรค เพราะว่าพลังก็คือพลังงาน (เหนิงเลียน) เป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลิงตี้) สะสมได้ไม่ง่าย เอาพลังนี้ปล่อยออกไปก็ทำให้ตัวเองสูญเสียพลังงาน พร้อม ๆ กับที่ปล่อยพลังออกไป เสาคหลักพลัง (กงจู้) บนศีรษะก็จะสั่นลงและสูญเสียไปด้วย ไม่คุ้มค่าอย่างมาก ดังนั้นข้าพเจ้าไม่แนะนำให้ผู้ที่มีพลัง (กงตี้) ยังไม่สูงไปรักษาโรคให้คนอื่น ไม่ว่าฝีมือคุณจะสูงแค่ไหน ก็จะสูญเสียพลังงานของตัวเอง

แรงพลัง (กงตี้) ถึงระดับหนึ่งก็จะปรากฏความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ต่าง ๆ ออกมา จะใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เหล่านี้อย่างไร ก็ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมาก เช่น ตาทิพย์เปิดแล้ว ไม่มองก็ไม่ได้ ถ้าไม่ได้ใช้บ่อย ๆ ก็จะปิดลงได้ง่าย แต่ก็มองบ่อย ๆ ไม่ได้มองมาก พลังงานก็จะรั่วไหลไปมาก เช่นนั้น ใช้ไหมว่าจะไม่ให้ทุกคนใช้ตลอดไปหรือ แน่แน่นอนไม่ใช่ ถ้าไม่ให้ใช้ตลอดไป แล้วจะบำเพ็ญไปทำไม ปัญหาคือจะใช้เวลาใด มีเพียงบำเพ็ญถึงระดับหนึ่ง พร้อมทั้งจะทดแทนแรงพลังความสามารถที่สูญเสียไปให้กับตัวเองแล้ว จึงจะใช้ได้ บำเพ็ญฝ่าหลุนกงถึงระดับหนึ่ง เมื่อปล่อยพลังออกไปมากเท่าไร ฝ่าหลุนสามารถที่จะผันแปรและชดเชยกลับมาโดยอัตโนมัติ รักษาระดับของแรงพลัง (กงตี้) ของผู้ฝึกพลังอย่างอัตโนมัติ ไม่ลดน้อยลงตลอดเวลา นี่ก็คือเอกลักษณ์ของฝ่าหลุนกง มีเพียงถึงจุดนี้จึงจะใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ได้

4. ตาทิพย์

(1) การเปิดตาทิพย์

ช่องทางหลักของตาทิพย์อยู่ระหว่างกลางหน้าผากกับจุดชานเกิน² คนธรรมดาสามัญ ใช้ตามองสิ่งของก็มีหลักการเหมือนกับกล้องถ่ายรูป ขนาดของเลนส์หรือรูม่านตาจะปรับตามระยะของสิ่งของและความเข้มของแสง ภาพปรากฏที่ต่อมไพเนียลที่บริเวณส่วนหลังของสมอง โดยผ่านทางเส้นประสาท ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เกี่ยวกับการมองเห็นคือการที่ใช้ต่อมไพเนียลในการมองออกไปข้างนอกผ่านตาทิพย์โดยตรง ตาทิพย์ของคนทั่วไปถูกขวางกั้นไว้ เพราะช่องทางหลักของเขาแคบมากและมีดมาก ไม่มีสิ่งสุดยอดของลมปราณ (จี้) ข้างใน ไม่เปล่งแสงออกมา มีบางคนก็อุดตัน ดังนั้นจึงมองไม่เห็น

² จุดชานเกินอยู่ระหว่างคิ้วแต่ต่ำลงมาเล็กน้อย

พวกเราเปิดตาทิพย์โดย ข้อหนึ่ง ใช้แรงพลังจากภายนอกหรือบำเพ็ญด้วยตัวเองจนช่องทางเปิด รูปร่างของช่องทางของแต่ละคนไม่เหมือนกัน มีทั้งรูปไข่ รูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม ข้างกลมตัด รูปสามเหลี่ยม ยิ่งฝึกได้ดี ช่องทางก็จะยิ่งเป็นวงกลม ข้อสอง อาจารย์ให้ดวงตาแก่คุณหนึ่งดวง ถ้าบำเพ็ญด้วยตัวเอง ก็ต้องบำเพ็ญดวงตานี้ด้วยตัวเอง ข้อสาม บริเวณตาทิพย์ต้องมีสิ่งสุดยอดของลมปราณ (ชี้)

โดยปกติ พวกเรามองสิ่งของผ่านดวงตาทั้งสอง แน่นอน ดวงตาทั้งสองนี้ขวางกั้นช่องทางของพวกเราไปสู่มิติอื่น มันมีผลในการเป็นเกราะขวางกั้น พวกเราเพียงแค่มองเห็นสิ่งของในมิติที่เป็นรูปธรรมนี้ เปิดตาทิพย์ก็คือหลีกเลี่ยงการมองด้วยดวงตาทั้งสอง หลังจากถึงระดับขั้นสูงมาก ก็สามารถที่จะบำเพ็ญได้ดวงตาแฉ้อออกมา ก็สามารถใช้ดวงตาแท้ของตาทิพย์มอง หรือใช้ดวงตาแท้ที่จุดชานเกินมอง ตามที่สายพุทธกล่าวไว้ แต่ละรูปขุมขนล้วนคือดวงตาทั่วร่างกายล้วนคือดวงตา ตามที่สายเต๋ากล่าวไว้ แต่ละจุดลมปราณล้วนคือดวงตา แต่เส้นทางหลักอยู่ที่ตาทิพย์ มันต้องเปิดก่อน ข้าพเจ้าใส่สิ่งของที่ใช้เปิดตาทิพย์ให้กับทุกคนในชั้นเรียน เนื่องจากสภาพร่างกายของแต่ละคนแตกต่างกัน ผลลัพธ์ที่ปรากฏออกมาก็ไม่เหมือนกัน มีบางคนมองเห็นถ้ำสีดำเหมือนบ่อน้ำลึก นี่ก็คือช่องทางตาทิพย์ที่มีดี มีบางคนมองเห็นช่องทางสีขาว ถ้าสามารถมองเห็นสิ่งของข้างหน้า นั่นก็คือใกล้จะเปิดแล้ว มีบางคนเห็นสิ่งของหมุนอยู่ นี่ก็คือสิ่งที่อาจารย์ใส่ไว้ให้เพื่อเปิดตาทิพย์ หลังจากเจาะทะลุตาทิพย์แล้วก็จะสามารถมองเห็นได้ มีบางคนตาทิพย์สามารถมองเห็นดวงตาใหญ่ดวงหนึ่ง เข้าใจว่าเป็นดวงตาของพระพุทธ ที่จริงแล้วคือดวงตาของเขาเอง ส่วนใหญ่คือคนที่เกิดมาพร้อมรากฐาน (เกินจิต) ที่ค่อนข้างดี

ตามสถิติของเรา ในการสอนในห้องเรียนแต่ละครั้ง จะเปิดตาทิพย์ให้กับคนจำนวนมากครั้ง เพราะเมื่อตาทิพย์เปิดแล้วจะเกี่ยวโยงกับปัญหาหนึ่งคือ คนที่ชินซึ่งไม่สูงมันง่ายที่เขาจะเชื่อมั่นไปทำเรื่องไม่ดี เพื่อป้องกันปัญหานี้ ข้าพเจ้าจะเปิดตาทิพย์ให้คุณถึงระดับขั้นของปัญญาจักขุขึ้นไปโดยตรง กล่าวคือเปิดในระดับขั้นที่สูงมาก ให้คุณมองเห็นทัศนียภาพของมิติอื่นได้โดยตรง ให้คุณมองเห็นสิ่งที่ปรากฏออกมาในระหว่างการฝึกพลังง ทำให้คุณเชื่อมั่นในสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเสริมความมั่นใจในการฝึกพลังงของคุณ คนที่เริ่มฝึกพลังง ชินซึ่งยังไม่สามารถบรรลุถึงระดับของคนเหนือสามัญธรรมดา เมื่อมีสิ่งของ ๆ คนเหนือสามัญธรรมดา จึงง่ายที่จะไปทำเรื่องที่ไม่ดี ยกตัวอย่างจะเล่าเรื่องจำขัน หากคุณเดินไปบนถนนพบกับแผงขายลอตเตอรี่ คุณอาจจะหยิบเอารางวัลที่หนึ่งไปเลย ก็พูดในความหมายนี้ ไม่อนุญาตให้เป็นเช่นนี้ได้ เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ ณ ที่นี้พวกเราเปิดตาทิพย์ให้กับคนเป็นวงกว้าง หากเปิดให้ ณ ระดับต่ำ ทุกคนลองคิดดู ถ้าแต่ละคนล้วนสามารถมองทะลุร่างกายคน ล้วนสามารถมองทะลุผนังเห็นสิ่งของ

ข้าพเจ้านั้นยังจะเป็นสังคมนมนุษย์อีกหรือ จะรบกวนสภาพของสังคมนมนุษย์อย่างรุนแรง ดังนั้น จึงไม่อนุญาตและไม่อาจจะทำเช่นนี้ได้ นอกจากนี้ก็จะไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกพลังง จะส่งเสริมให้ผู้ฝึกพลังงเกิดจิตยึดติด ดังนั้นจะไม่เปิดให้คุณในระดับขั้นต่ำ แต่จะเปิดระดับขั้นที่สูงขึ้นไปให้คุณโดยตรง

(2) ระดับขั้นของตาทิพย์

ตาทิพย์มีหลายระดับขั้น ณ ระดับขั้นที่ต่างกัน มิติที่มองเห็นก็จะต่างกัน กล่าวตามพุทธศาสนามี “เบญจจักขุ (อู่ทง)” คือมัจฉจักขุ (โยวเอียนทง) ทิพยจักขุ (เทียนเอียนทง) ปัญญาจักขุ (ฮ่วยเอียนทง) ธรรมจักขุ (ฝ่าเอียนทง) และพุทธจักขุ (ฝ่อเอียนทง) แต่ละระดับขั้นยังแบ่งเป็นสูง กลาง ต่ำ คนที่ตาทิพย์เปิด ณ ระดับขั้นที่ต่ำกว่าทิพยจักขุ (เทียนเอียนทง) ลงมา จะสามารถมองเห็นแต่เพียงโลกวัตถุนี้ของเรา หากเปิด ณ ระดับขั้นปัญญาจักขุ (ฮ่วยเอียนทง) ขึ้นไป จึงจะมองเห็นมิติอื่นได้ บางคนมีความสามารถพิเศษมองเห็นทะลุทะลวง และมองเห็นได้ถูกต้องแม่นยำมาก มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งกว่า “เครื่องซีทีสแกน” เสียอีก แต่สิ่งที่เขามองเห็นยังคงเป็นโลกวัตถุนี้ของเรา ยังไม่เคยล้ำมิติที่เราคงอยู่ ยังไม่นับว่าบรรลุตาทิพย์ระดับขั้นสูง

คน ๆ หนึ่งระดับขั้นของตาทิพย์สูงเพียงไรนั้นกำหนดโดยสิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) ของคน ๆ นี้ว่ามีมากหรือน้อย ระดับความกว้างและแคบ ระดับความสว่างของช่องทางหลักตลอดจนระดับของการอุดตันของช่องทาง ตาทิพย์จะเปิดได้ทะลุทวงหรือไม่ขึ้นสิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) ที่อยู่ข้างในคือตัวกำหนดที่สำคัญ สำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่าหกขวบลงมา เปิดตาทิพย์ได้ง่ายมาก ข้าพเจ้าไม่ต้องขยับมือเลย เพียงข้าพเจ้าพูด เขาก็เปิดแล้ว เพราะเด็กแรกเกิดนั้นได้รับอิทธิพลที่ไม่ดีของโลกวัตถุนี้น้อยมาก ตัวเองก็ไม่ได้ทำเรื่องที่ไม่ดี จึงรักษาสิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) ก่อนกำเนิดชนิดนั้นได้ดีมาก เด็กที่อายุเกินหกขวบขึ้นไป ตาทิพย์จะค่อย ๆ เปิดยากขึ้น เนื่องจากเมื่ออายุเพิ่มขึ้นจะได้รับผลกระทบจากโลกภายนอกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาที่ไม่ดี ปล่อยให้ละเลงจนกลายเป็นไม่ดี ล้วนสามารถทำให้สิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) ของเขากระจายหายไป ถึงระดับหนึ่งก็อาจกระจายหายไปจนหมด สำหรับคนที่สิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) กระจายหายไปหมดนั้นสามารถจะชดเชยกลับมาผ่านการค่อย ๆ ฝึกพลังงหลังกำเนิด แต่ต้องใช้เวลานานมาก ต้องทุ่มเทพยายามอย่างลำบาก จึงพูดว่าสิ่งสุดท้ายของลมปราณ (ชี) นั้นมีคุณค่าอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าไม่แนะนำให้เปิดตาทิพย์ของคน ณ ระดับขั้นทิพยจักขุ (เทียนเอียนทง) เพราะเมื่อผู้ฝึกพลังงมีแรงพลัง (กงลี่) ไม่สูงนั้น พลังงานที่สะสมจากการฝึกพลังงยังไม่เท่าที่สูญเสีย

จากการใช้ตาทิพย์มองทะลุทะลวง หากสูญเสียพลังเหนือธรรมชาติ (หลังชี้) ไปมาก ตาทิพย์ อาจะปิดลงอีกครั้ง ถ้าเมื่อก่อนปิดแล้วการจะเปิดอีกครั้งไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้นโดยทั่วไปข้าพเจ้า จะเปิดตาทิพย์ให้ใคร ก็จะเปิดให้ ณ ระดับชั้นปัญญาจักษุ (สู่เยียนทง) ไม่ว่าจะมองเห็นได้ ชัดเจนหรือไม่ ก็จะทำให้ผู้บำเพ็ญสามารถมองเห็นสิ่งของในมิติอื่นได้ จากผลกระทบของ เงื่อนไขก่อนกำเนิด บางคนมองเห็นได้ชัดเจน บางคนมองเห็นบ้างไม่เห็นบ้าง บางคนมองเห็น ไม่ชัดเจน แต่อย่างน้อยที่สุดสามารถทำให้ท่านมองเห็นแสง เช่นนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ฝึก พลังงในการพัฒนาสู่ระดับชั้นสูง คนที่มองเห็นไม่ชัดเจนสามารถจะชดเชยหลังกำเนิดผ่านการ ฝึกพลัง

คนที่มียิ่งสุดยอดของลมปราณ (ชี้) ไม่พอ ทักษะที่ตาทิพย์มองเห็นจะเป็นขาวดำ คนที่มีสิ่งสุดยอดของลมปราณ (ชี้) ค่อนข้างมาก ทักษะที่ตาทิพย์มองเห็นจะมีสีสัน ทักษะที่มองเห็นก็จะยิ่งชัดเจน สิ่งสุดยอดของลมปราณ (ชี้) ยิ่งมีมากก็จะยิ่งชัดเจน แต่ว่าแต่ละคนล้วนต่างกัน บางคนเมื่อเกิดมาตาทิพย์ก็เปิดแล้ว บางคนจะอุดตันค่อนข้างแน่นหนา เมื่อตาทิพย์เปิด ทักษะที่ตาทิพย์จะเหมือนกับดอกไม้กำลังเบ่งบาน บานออกทีละชั้นทีละชั้น ขณะนั่งสมาธิ เริ่มต้นจะพบว่ามียิ่งกลุ่มแสง ณ บริเวณตาทิพย์ ช่วงแรกแสงจะไม่สว่าง หลังจากนั้นมันจะ เปลี่ยนเป็นสีแดง บางคนตาทิพย์จะปิดแน่น เวลาเปิดอาจมีปฏิกิริยาตอบสนองรุนแรงมาก จะ รู้สึกว่ากล้ามเนื้อบริเวณช่องทางหลักและจุดชานเกินขมวดแน่น ราวกับเนื้อตรงนั้นกระชับเข้าด้วยกันและเจาะเข้าข้างใน จุดไหนที่หยาง³ และหน้าผากเปล่งบวม ปวด เหล่านี้ล้วนเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของการเปิดตาทิพย์ คนที่ตาทิพย์เปิดง่าย บางครั้งบางครั้งอาจมองเห็นบางสิ่ง บางอย่างโดยไม่ตั้งใจ ในชั้นเรียนบางคนมองเห็นฝ่าเซ็นของข้าพเจ้าโดยไม่ตั้งใจ ครั้นเมื่อเขา ตั้งใจมองดูก็ไม่เห็นแล้ว ที่จริงคือเขาใช้ดวงตาไปมองดูแล้ว เมื่อคุณมองเห็นอะไรขณะหลับตา ก็ ให้คงสภาพนั้นให้ตลอด ก็จะค่อย ๆ มองเห็นได้ชัดเจนสักหน่อย หากคิดจะมองดูให้ละเอียด อัน ที่จริงก็คือขยับไปใช้ดวงตาและใช้ประสาทตาแล้ว จึงมองไม่เห็น

ระดับชั้นตาทิพย์ที่ต่างกัน มิติที่มองเห็นก็จะต่างกัน บางหน่วยงานวิจัยทาง วิทยาศาสตร์ไม่เข้าใจหลักการข้อนี้ ทำให้การทดลองซึ่งบางรายการไม่อาจบรรลุผลตามที่ คาดหมาย ยิ่งกว่านั้นผลอาจจะปรากฏออกมาตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น มีหน่วยงานหนึ่งออกแบบ วิธีหนึ่งเพื่อทดสอบความสามารถพิเศษ โดยให้อาจารย์ซึ่งกำลังดูสิ่งที่อยู่ในกล่องที่ปิดผนึกเอาไว้ เนื่องจากระดับชั้นตาทิพย์ของอาจารย์ซึ่งกันต่างกัน คำตอบของแต่ละคนจึงต่างกัน ด้วยเหตุนี้

³ บริเวณขมับ

เจ้าหน้าที่ผู้ทำการทดลองจึงเห็นว่าตาทิพย์เป็นของไม่จริง เป็นสิ่งที่หลอกลวงคน ในการทดลอง เช่นนี้คนที่มิตาทิพย์ระดับต่ำมักจะมองทะลุทะลวงได้ผลที่ดีกว่า เพราะตาทิพย์ของเขาเพียงเปิด อยู่ ณ ระดับทิพยจักขุ (เทียบเอียนทง) ซึ่งเหมาะที่จะสังเกตุสิ่งของในมิติวัตถุ ดังนั้นคนที่ไม่เข้าใจ ตาทิพย์จะคิดว่าพวกเขามีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) สูงที่สุด วัตถุใด ๆ ไม่ว่ามันจะเป็นอินทริยวัตถุหรืออนินทริยวัตถุ ณ มิติที่ต่างกันจะแสดงออกมาในลักษณะที่ต่างกัน เช่น แก้ว น้ำใบหนึ่ง เมื่อตอนที่ผลิดมันออกมา ในเวลาเดียวกันก็จะมีการคงอยู่ของร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) ในอีกมิติหนึ่งแล้ว และก่อนที่จะคงอยู่เป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) มันอาจจะเป็นสิ่งอื่น ตาทิพย์ ณ ระดับชั้นที่ต่ำสุดจะมองเห็นเป็นแก้วน้ำ สูงขึ้นไปอีกหนึ่งชั้นที่มองเห็นจะเป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) นั้นในมิติอื่น สูงขึ้นไปอีกสักหน่อยที่มองเห็นจะเป็นรูปแบบของสสารก่อนที่จะเป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) นั้น

(3) การมองระยะไกล

หลังจากตาทิพย์เปิดแล้ว บางคนจะปรากฏความสามารถมองระยะไกล สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ห่างไกลนับพันลี้ แต่ละคนล้วนครอบครองมิติของตนเอง ในมิตินี้ใหญ่เล็กเขาเหมือนจักรวาลหนึ่ง ในมิติที่กำหนดของเขา ตรงหน้าผากเขาจะมีกระจกบานหนึ่งซึ่งมองไม่เห็น ในมิตินี้ของเรา กระจกบานนี้มีด้วยกันทุกคน เพียงแต่ว่าคนที่ไม่ฝึกพลังกกระจกบานนี้จะหันเข้าข้างใน ส่วนคนที่ฝึกพลังกกระจกบานนี้จะค่อย ๆ พลิกกลับข้ามมา เมื่อพลิกกลับข้ามมาแล้วก็สามารถจะส่องให้เห็นสิ่งที่เขาต้องการจะดู ณ มิติที่กำหนดของเขา เขาจะใหญ่โตมาก ร่างกายของเขาจะใหญ่มาก กระจกบานนี้ก็ใหญ่มาก ๆ อยากรจะดูอะไรกระจกก็สามารถจะส่องถึงได้ แต่เมื่อส่องถึงแล้วเขาจะยังมองไม่เห็น เพราะภาพยังต้องหยุดอยู่บนกระจกสักชั่วขณะ กระจกก็จะพลิกกลับมาให้คุณมองดูวัตถุที่ส่องถึง แล้วพลิกกลับไป พลิกกลับไปอย่างรวดเร็ว พลิกกลับไปกลับมาไม่หยุด फिल्मภาพยนตร์ต้องวิ่ง 24 ช่องต่อวินาที จึงจะสามารถเห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวต่อเนื่องกัน ความเร็วที่กระจกพลิกกลับไปกลับมาจะเร็วกว่านั้นอีก ดังนั้นจึงเห็นเป็นภาพต่อเนื่องและชัดเจนมาก นี่ก็คือการมองระยะไกล หลักการของการมองระยะไกลจึงง่าย ๆ อย่างนี้ นี่เป็นความลับแห่งความลับ ข้าพเจ้าสามารถอธิบายออกมาด้วยคำพูดเพียงไม่กี่ประโยค

(4) มิติ

จากมุมมองของเรา มิตินั้นสลับซับซ้อนมาก พวกเรามนุษย์รู้เพียงมิติที่มนุษย์คงอยู่ในปัจจุบัน โดยที่ยังสำรวจมิติอื่นไม่พบ สำหรับมิติอื่น พวกเราอาจารย์ซึ่งก็ได้มองเห็นมิติเป็นจำนวนหลายสิบระดับชั้น ในทางทฤษฎีก็สามารถอธิบายได้ แต่ในทางวิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์ไม่ได้ บางสิ่งบางอย่างแม้ว่าคุณจะไม่ยอมรับว่ามันคงอยู่ แต่มันได้สะท้อนมาถึงมิติของเราแล้ว โดยแท้จริง ยกตัวอย่าง มีสถานที่หนึ่งในโลกเรียกกันว่าหมู่เกาะเบอร์มิวดา ผู้คนเรียกเป็นสามเหลี่ยมปิศาจ เรือบางลำแล่นไปถึงตรงนั้นก็หายไป เครื่องบินบางลำบินไปถึงตรงนั้นก็หายไป แล้วก็ปรากฏออกมาอีกหลังจากผ่านไปหลายปี ไม่มีใครสามารถอธิบายสาเหตุนี้ได้ และไม่มีใครก้าวออกจากทฤษฎีที่มีในปัจจุบันของความคิดมนุษย์ ที่จริงมันเป็นช่องทางผ่านไปอีกมิติหนึ่ง มันไม่เหมือนประตูปกติของเราที่มีตำแหน่งประตู มันเป็นความผิดพลาดของสถานการณ์ก็คือสภาพนั้น หากเรือพอดิแล่นเข้าไปในประตูที่เปิดออกจากความผิดพลาดของสถานการณ์ มันจึงเข้าไปได้ง่าย มนุษย์รู้สึกไม่ได้ถึงความแตกต่างของมิติ จึงเข้าไปในชั่วพริบตา ความแตกต่างของเวลากับมิติของมันกับของเรา ไม่สามารถจะใช้ระยะทางเป็นตัววัด ระยะทางสิบหมื่นแปดพันลี้ตรงนี้อาจเป็นเพียงหนึ่งจุดเล็ก ๆ ก็คือคงอยู่ ณ เวลาเดียวกัน ณ ที่เดียวกัน เมื่อเรือแล่นเข้าไปโคลงเคลงประเดี๋ยวเดียว สถานการณ์เกิดผิดพลาดก็ออกมาแล้ว แต่เวลาในโลกผ่านไปหลายสิบปี เพราะเวลาของมิติทั้งสองนั้นต่างกัน ในแต่ละมิติยังมีโลกอีกโลกหนึ่ง เหมือนเช่นพวกเราวาดภาพโครงสร้างของอะตอม ที่ตรงกลางของลูกกลมแต่ละลูกจะเชื่อมต่อกันด้วยเส้นหนึ่งเส้น โยงโยไปมาทั้งลูกกลมและเส้น ซับซ้อนอย่างมาก

สี่ปีก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง นักบินทหารอากาศอังกฤษคนหนึ่งออกปฏิบัติภารกิจ ระหว่างทางพบกับฝนฟ้าคะนอง โดยอาศัยประสบการณ์ เขาจึงได้พบสนามบินร้างแห่งหนึ่ง ทันทีที่สนามบินปรากฏอยู่ตรงหน้า ทันใดก็ปรากฏทัศนียภาพอีกแบบหนึ่ง ทันใดนั้นทั่วทั้งท้องฟ้าสว่างไม่มีเมฆฝน เหมือนทะเลงอกมาจากโลกอีกใบหนึ่ง เครื่องบินที่สนามบินทาด้วยสีเหลือง บนพื้นดินผู้คนวุ่นอยู่กับการทำงาน เขารู้สึกประหลาดใจอย่างมาก เมื่อนำเครื่องบินลงจอดไม่มีใครสนใจเขา หอควบคุมการบินก็ไม่ติดต่อกับเขา เขาเห็นว่าอากาศแจ่มใสแล้ว รีบไปต่อดีกว่า จึงนำเครื่องบินขึ้นอีกครั้ง พอบินห่างจากสนามบินเท่ากับระยะที่เขามองเห็นสนามบินเมื่อครู่ เขาก็พุ่งเข้าไปอยู่ในฝนฟ้าคะนอง สุดท้ายเขาก็บินกลับไปได้ เขารายงานเหตุการณ์ เขียนเป็นบันทึกการบิน แต่หัวหน้าไม่เชื่อ สี่ปีให้หลัง เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง เขาถูกส่งไปที่สนามบินร้าง เขานึกขึ้นมาได้ทันทีว่ามันเป็นทัศนียภาพที่เขาเห็นเมื่อสี่ปีก่อน พวกเราอาจารย์ซึ่งกลัวว่าเรื่องเป็นอย่างไร คือเขาวิ่งล่องหน้าไปทำเรื่องที่เขาจะทำในอีกสี่ปีข้างหน้า

เขาวิ่งไปฝั่งนั้นไปทำลวงหน้า เหตุการณ์ยังไม่เกิดขึ้นเขาไปทำก่อนลวงหน้า แล้วค่อยหวนกลับไปทำอีกครั้งเรียงตามลำดับขั้นตอน

5. การรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ (ชี่กง) กับการรักษาโรคในโรงพยาบาล

จากมุมมองของทฤษฎี การรักษาโรคด้วยพลังลมปราณ (ชี่กง) กับการรักษาโรคในโรงพยาบาลนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง การแพทย์แผนตะวันตกนั้นรักษาโรคโดยใช้วิธีของสังคมนาญช์ ถึงแม้จะมีวิธีการ เช่น การวิเคราะห์ทางห้องทดลอง การตรวจด้วยเอกซเรย์ เป็นต้น ล้วนตรวจได้แต่จุดของโรคในมิตินี้ มองไม่เห็นสื่อสัญญาณ มองไม่เห็นมูลเหตุแห่งโรคที่อยู่ในมิติอื่น หากโรคของเขาเบา ยาก็สามารถจะสลายหรือขจัดต้นเหตุของโรค (แพทย์แผนตะวันตกเรียกว่าไวรัส ชี่กงเรียกว่ากรรม) ออกไปได้ ในกรณีที่ป่วยหนัก ฤทธิ์ชี่ก็ไม่สามารถจะแก้ไขได้ หากเพิ่มปริมาณยามากคนไข้ก็จะทนไม่ไหว เพราะโรคบางอย่างไม่จำกัดอยู่ภายในหลักกรรมในภพ โรคบางอย่างนั้นรุนแรงมากเลยล้ำขอบเขตของหลักกรรมในภพ ด้วยเหตุนี้โรงพยาบาลจึงรักษาไม่ได้

การแพทย์แผนจีนเป็นการแพทย์ที่ตกทอดมาแต่อดีตในประเทศจีนของเรา การแพทย์แผนจีนกับความสามารถพิเศษจากการบำเพ็ญร่างกายมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก คนในสมัยโบราณให้ความสนใจกับการบำเพ็ญร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นสายหยู สายเต๋า สายพุทธ รวมทั้งนักศึกษาในสายหยูล้วนเน้นการนั่งสมาธิ การนั่งสมาธิถือเป็นพลังกฟุชชนิดหนึ่ง นานวันเข้าถึงแม้จะไม่ได้ฝึกพลังก แต่ก็สามารถจะมีพลังกและความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ออกมาได้ เหตุใดการฝึ่งเข้มของการแพทย์แผนจีนจึงสามารถค้นหาชีพจรในร่างกายมนุษย์ได้อย่างแม่นยำ เช่นนั้น ระหว่างจุดฝึ่งเข้มด้วยกันเหตุใดไม่เชื่อมต่อกันในทางขวาง ทำไมไม่เชื่อมต่อบแบบตัดกัน ทำไมเชื่อมต่อกันในแนวตั้ง อธิบายได้แม่นยำอย่างนั้นได้อย่างไร ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ยุคปัจจุบันสามารถใช้สายตามองเห็นเช่นเดียวกับที่การแพทย์แผนจีนอธิบาย เหตุผลคือแพทย์ผู้มีชื่อเสียงในสมัยโบราณนั้น โดยทั่วไปจะมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ในประวัติศาสตร์ประเทศของเรามี หลี่สื่อจิน ชุนซือเหมียว เปียนเซวียะ หวางถั่ว ที่จริงแพทย์จีนเหล่านี้ล้วนเป็นปรมาจารย์ชี่กงที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) การแพทย์แผนจีนซึ่งถ่ายทอดมาถึงปัจจุบัน ส่วนที่เป็นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ได้สูญหายไปส่วนหนึ่งแล้ว คงรักษาไว้แต่วิธีการรักษา ในอดีตแพทย์จีนจะใช้ตา (รวมทั้งความสามารถพิเศษ (กงเหนิง)) ตรวจโรคต่อมาภายหลังก็สรุปออกมาเป็นวิธีการจับชีพจร หากใช้การแพทย์แผนจีนบวกกับความสามารถ

พิเศษ (กงเหนิง) ในการรักษาโรค สามารถจะพูดได้ว่าไม่ว่าเวลาจะผ่านไปสักกี่ปี การแพทย์ตะวันตกของต่างประเทศก็ไม่อาจตามได้ทันการแพทย์แผนจีนของจีน

การรักษาโรคด้วยชี่กงคือการขจัดมูลเหตุแห่งโรคจากต้นตอ ข้าพเจ้าเห็นว่าโรคเป็น “กรรม” ชนิดหนึ่ง การรักษาโรคก็คือการช่วยสลายกรรม อาจารย์ชี่กงบางคนพูดถึงการขจัดลมปราณดีค่า ขจัดลมปราณชดเชยลมปราณ เขาขจัดลมปราณดีค่าออกไป ณ ระดับชั้นที่ต่ำมาก แต่มูลเหตุแท้จริงของการก่อเกิดลมปราณดีค่าเขาไม่รู้ ลมปราณดีค่าเหล่านี้ก็จะกลับมาใหม่ โรคก็จะปะทุขึ้นมาใหม่ อันที่จริงไม่ใช่ลมปราณดีค่าที่ทำให้เขาเป็นโรค การคงอยู่ของลมปราณดีค่าเพียงแต่ทำให้เขารู้สึกไม่สบาย แต่มูลเหตุแท้จริงที่ทำให้เขาเป็นโรคคือร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) ร่างหนึ่งที่อยู่ในอีกมิติหนึ่ง อาจารย์ชี่กงจำนวนมากไม่เข้าใจเรื่องนี้ เนื่องจากร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) ร่างนั้นร้ายกาจมาก คนทั่วไปจะต้องมันไม่ได้และก็ไม่กล้าจะแตะต้องมัน วิธีการรักษาโรคของฝ่าหลุนกงคือมุ่งจัดการกับร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) ขจัดสิ่งที่เป็นต้นตอของการเกิดโรค และใส่ครอบไว้ ณ บริเวณนั้นเพื่อไม่ให้โรคแทรกซึมเข้าไปได้อีก

ชี่กงสามารถรักษาโรคได้ แต่ไม่สามารถจะให้ชี่กงรบกวนสภาพของสังคมนาธรรมดาสามัญได้ หากนำมาใช้ในวงกว้างก็จะเป็นการรบกวนสภาพของสังคมนาธรรมดาสามัญได้ นี่เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาต และผลลัพธ์ก็จะไม่ดี ทุกคนทราบ ใครที่เปิดคลินิกชี่กงรักษาโรค โรงพยาบาลชี่กง ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพด้วยชี่กงนั้น ก่อนเปิดกิจการ การรักษาของเขาอาจมีประสิทธิผล แต่เมื่อเปิดกิจการประสิทธิผลการรักษาก็จะตกต่ำอย่างรวดเร็ว นั่นคือไม่อนุญาตให้ใช้วิธีเหนือสามัญวิสัยมาทดแทนการทำหน้าที่ของสังคมนาธรรมดาสามัญ เมื่อทำเช่นนี้ย่อมจะทำให้อยู่ในระดับเดียวกับสังคมนาธรรมดาสามัญอย่างแน่นอน

ความสามารถพิเศษสามารถมองเห็นรูปร่างกายคน สามารถดูเป็นส่วน ๆ ดูเป็นชั้น ๆ สามารถดูไปถึงส่วนที่เป็นเนื้อเยื่อตลอดจนส่วนใด ๆ ของร่างกาย ปัจจุบันการทำ “ชี่ที” สแกนถึงแม้จะสามารถดูได้ชัดเจน แต่ถึงอย่างไรมันเป็นการใช้เครื่องจักรกลซึ่งต้องใช้เวลาเยอะ ต้องใช้แผ่นฟิล์มเป็นจำนวนมาก ค่อนข้างช้าและต้องใช้งบประมาณมาก ไม่สะดวก ไม่ถูกต้องแม่นยำ เหมือนความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ของคน อาจารย์ชี่กงเพียงแต่หลับตาและกวาดตาก็สามารถจะมองเห็นโดยตรงได้อย่างชัดเจนถึงส่วนต่าง ๆ ของคนป่วย นี่ไม่ใช่วิทยากรชั้นสูงหรือ หรือ นี่เป็นวิทยากรชั้นสูง ที่สูงยิ่งกว่าวิทยากรชั้นสูงในยุคปัจจุบัน แต่วิทยากรระดับนี้มีอยู่แล้วตั้งแต่ในยุคโบราณของจีน เป็นวิทยากรชั้นสูงที่มีอยู่แล้วในยุคโบราณ หวาด้วมองเห็นเฉาซามิเนื่องอกในสมองจะทำการผ่าตัดให้เขา เฉาซาไม่ยอมรับเข้าใจว่าจะทำร้ายเขาจึงจับหวา

ถั่วไปขัง สุดท้ายเฉาเขาตายเนื่องจากเนื้องอกในสมอง ในประวัติศาสตร์แพทย์แผนจีนจำนวนมากล้วนมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เพียงแต่ว่าในสังคมปัจจุบันเนื่องจากผู้คนต่างแสวงหาสิ่งของที่เป็นจริงและสิ่งของที่สืบทอดมาแต่โบราณดั้งเดิมไปแล้ว

การบำเพ็ญซึ่งระดับชั้นสูงของเราคือ ต้องเริ่มต้นรับรู้ใหม่ในสิ่งที่สืบทอดมาแต่ดั้งเดิม ต้องสืบสานและพัฒนาต่อไปในทางปฏิบัติ และเริ่มต้นทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมมนุษย์ใหม่

6. ซึ่งงสายพุทธกับศาสนาพุทธ

เมื่อเราพูดถึงซึ่งงสายพุทธ คนจำนวนมากจะคิดไปถึงปัญหาหนึ่งคือ สายพุทธเป็นการบำเพ็ญพุทธ ก็จะคิดถึงสิ่งที่อยู่ในศาสนาพุทธ ณ ที่นี้ข้าพเจ้าจะพูดให้ชัดเจนอย่างเป็นทางการว่า ฝ่าหลุนกงคือซึ่งงสายพุทธ คือการถ่ายทอดฝ่าที่ถูกต้องและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ ซึ่งงสายพุทธคือซึ่งงสายพุทธ ศาสนาพุทธคือศาสนาพุทธ แม้ว่าจุดประสงค์ของการบำเพ็ญจะเหมือนกัน แต่หนทางที่เดินนั้นต่างกัน ไม่ใช่หลักธรรมของสำนักเดียวกัน และมีข้อกำหนดที่ต่างกัน ณ ที่นี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงคำว่า “พุทธ” และข้าพเจ้ายังจะพูดถึงอีกหลังจากนี้ ในการสอนพลังกง ณ ระดับชั้นสูง โดยตัวมันเองไม่มีสีสันอะไรในทางมกาย บางคนพอได้ยินคำว่า “พุทธ” แทบจะทนมไม่ไหว กล่าวหาว่าเรากำลังเผยแพร่สิ่งทิงมกาย ไม่ใช่เช่นนี้ คำว่า “พุทธ” เดิมทีเป็นภาษาสันสกฤตสืบทอดมาจากอินเดีย แปลตามการออกเสียงเรียกว่า “พุทธะ (ฝ่อถั่ว)” ต่อมาผู้คนตัดทอนคำว่า “ถั่ว” ทิงไปจึงเรียกเป็น “พุทธ (ฝ่อ)” แปลเป็นภาษาจีนก็คือ “ผู้รู้แจ้ง” คนที่ประจักษ์รับรู้

(1) ซึ่งงสายพุทธ

ปัจจุบันซึ่งงสายพุทธที่มีการถ่ายทอดออกมามีอยู่สองประเภท ประเภทหนึ่งคือแยกออกมาจากศาสนาพุทธ ระหว่างการพัฒนามานับหลายพันปี มีพระสงฆ์ระดับชั้นสูงสำเร็จออกมาเป็นจำนวนมาก ในขั้นของการบำเพ็ญของพวกเขา เมื่อบำเพ็ญถึงระดับชั้นที่สูงมากก็จะมีอาจารย์ระดับชั้นสูงสอนสิ่งต่าง ๆ ให้แก่พวกเขา พวกเขาจึงได้รับการถ่ายทอดที่แท้จริงจากระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้น ในอดีตตลอดมาสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ถ่ายทอดต่อให้ศิษย์เพียงคนเดียวในศาสนาพุทธ เมื่อพระสงฆ์ระดับชั้นสูงใกล้จะสิ้นอายุขัยจึงจะถ่ายทอดให้แก่ศิษย์คนหนึ่ง ให้เขาบำเพ็ญตามหลักธรรมของศาสนาพุทธและยกระดับขึ้นเป็นองค์รวม ซึ่งงประเภทนี้มีความสัมพันธ์กับศาสนาพุทธอย่างแนบแน่น ต่อมาภายหลังพระสงฆ์ถูกขับออกจากวัด เช่นในช่วง “การปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม” หลักพลังกงเหล่านี้จึงกระจายสู่ประชาชนทั่วไป และแพร่หลายอย่างมากอยู่ในหมู่ประชาชน

อีกประเภทหนึ่งก็เป็นซิงกงสายพุทธ ซิงกงสายพุทธชนิดนี้แต่ไหนแต่ไรมาได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาพุทธ แต่มีการบำเพ็ญกันอย่างเจียบ ๆ อยู่ในหมู่ประชาชนหรืออยู่ในป่าเขา หลักพลังกงเหล่านี้ล้วนมีเอกลักษณ์ของตนเอง ล้วนต้องการเลือกลูกศิษย์ที่ดีคนหนึ่ง บุคคลผู้มีกุศลมากคนที่สามารถจะบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูงได้อย่างแท้จริง ต้องนานหลาย ๆ ปีมาก ๆ จึงจะมีบุคคลเช่นนี้เกิดมาในโลกสักคน หลักพลังกงเหล่านี้ไม่อาจจะสอนกันอย่างเปิดเผย มีข้อกำหนดซินซึ่งที่สูงมาก พลังกงก็เกิดเร็วมาก หลักพลังกงชนิดนี้มีจำนวนไม่น้อย สายเต๋าที่เช่นเดียวกันเป็นพลังกงสายเต๋าเหมือนกัน แต่แบ่งเป็นฝ่ายคุณหลุน ฝ่ายเอ้อเหมย ฝ่ายอู่ตัง เป็นต้น ในแต่ละฝ่ายยังมีวิชาต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน แต่ละวิชาล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมาก ล้วนไม่อาจจะฝึกปะปนกัน

(2) ศาสนาพุทธ

ศาสนาพุทธเป็นระบบการบำเพ็ญที่องค์ศากยมุนีทรงประจักษ์แจ้งจากพื้นฐานการบำเพ็ญของพระองค์เมื่อสองพันกว่าปีที่แล้วในอินเดีย กล่าวโดยสรุปด้วยอักษรสามตัวคือ “ศีล สมาธิ ปัญญา” ศีลคือเพื่อจุดประสงค์ของการเข้าสู่สมาธิ ศาสนาพุทธไม่กล่าวถึงการฝึกพลังกงแต่ในความเป็นจริงคือกำลังฝึกพลังกงอยู่ พอเขาเข้าสู่สมาธิและนั่งอยู่ตรงนั้นก็กำลังฝึกพลังกง เพราะเมื่อคนสงบนิ่งลงมาและรวมจิตใจเป็นหนึ่ง พลังงานของจักรวาลก็จะล้อมรอบร่างกายเขา บังเกิดผลของการฝึกพลังกง ศีลของศาสนาพุทธก็คือต้องละทิ้งกิเลสทั้งมวลของคนธรรมดาสามัญ สลัดทิ้งซึ่งสิ่งที่คนธรรมดาสามัญยึดติด เพื่อจะบรรลุสู่สภาวะสงบเจียบไรซึ่งความหมายมัน จึงจะสามารถเข้าสู่สมาธิได้ ยกระดับชั้นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอยู่ในสมาธิ หลังจากนั้นเขาจะเปิดการรับรู้ เปิดปัญญา รับรู้เข้าใจจักรวาลและมองเห็นความจริงของจักรวาล

เมื่อองค์ศากยมุนีทรงเริ่มถ่ายทอดผ่านั้น ในหนึ่งวันพระองค์ทรงทำเพียงสามเรื่อง: บรรยายฝ่า (โดยหลักที่ทรงถ่ายทอดคือฝ่าอรหันต์) ให้แก่ลูกศิษย์ จากนั้นถือบาตรออกไปบิณฑบาต อีกหนึ่งคือนั่งสมาธิบำเพ็ญจริง เมื่อองค์ศากยมุนีทรงไม่อยู่ในโลกแล้ว ศาสนาพราหมณ์กับศาสนาพุทธเกิดการต่อสู้กัน หลังจากนั้นสองศาสนานี้ได้รวมเข้าด้วยกันเป็นศาสนาฮินดู ดังนั้นปัจจุบันอินเดียไม่มีศาสนาพุทธ ต่อมาภายหลังในระหว่างขั้นตอนของการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ศาสนาพุทธนิกายมหายานได้ปรากฏและแพร่หลายเข้าสู่ดินแดนจีนก็คือศาสนาพุทธในปัจจุบัน ศาสนาพุทธนิกายมหายานไม่ได้นับถือองค์ศากยมุนีเป็นศาสดาแต่เพียงองค์เดียว แต่ศรัทธาในพระพุทธรูปหลายองค์ ศรัทธาในพระยูไลหลายองค์ พระอมิตพุทธและพระพุทธโอสถ เป็นต้น มีข้อบัญญัติของศีลก็มาก เป้าหมายของการบำเพ็ญก็สูงด้วย ในเวลานั้นองค์ศากย

มุนีทรงเคยถ่ายทอดคำของพระโพธิสัตว์ให้ลูกศิษย์บางคน ต่อมาภายหลังคำสอนเหล่านี้ได้มีการเรียบเรียงออกมาและพัฒนาเป็นศาสนาพุทธนิกายมหายาน เพื่อบำเพ็ญผู้เขตแดนพระโพธิสัตว์ ปัจจุบันประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงรักษาประเพณีของศาสนาพุทธนิกายหินยานและใช้อิทธิฤทธิ์ในการทำพิธีกรรม ในระหว่างขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงของศาสนาพุทธวิธีบำเพ็ญสาขาหนึ่งได้ถ่ายทอดเข้าสู่ดินแดนทิเบตของเราเรียกว่าจั่งมี อีกสาขาหนึ่งถ่ายทอดเข้าสู่แดนอันผ่านทางจีนเฉียงเรียกว่าถั่งมี (สูญหายไปหลังจากที่ศาสนาพุทธถูกทำลายในสมัยสุ่ยซาง) ยังมีอีกสาขาหนึ่งก็คือ ได้กลายเป็น โยคะในอินเดีย

ไม่มีการพูดถึงเรื่องการฝึกพลังงในศาสนาพุทธ และไม่ฝึกบำเพ็ญชิ่ง นี่เป็นเพราะเพื่อจะคงรักษาวิธีบำเพ็ญของศาสนาพุทธที่สืบทอดมา และเป็นสาเหตุสำคัญที่ศาสนาพุทธสามารถเผยแพร่มาสองพันกว่าปีโดยไม่เสื่อมถอย เนื่องจากเขาไม่ยอมรับสิ่งของจากภายนอก จึงคงรักษาของดั้งเดิมของตนไว้ได้ วิธีบำเพ็ญในศาสนาพุทธก็ไม่เหมือนกันทั้งหมด ศาสนาพุทธนิกายหินยานเน้นหนักในการช่วยเหลือตนเอง บำเพ็ญตนเอง ศาสนาพุทธนิกายมหายานได้พัฒนาไปสู่การช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือสรรพชีวิตโดยทั่วไป

7. หลักธรรมที่ถูกต้องเที่ยงธรรมกับวิชามาร

(1) วิชาฝงเหมินจั่วเต้า

วิชาฝงเหมินจั่วเต้ามีอีกชื่อหนึ่ง เรียกว่าวิธีบำเพ็ญสายพิสดาร (ฉีเหมิน) ก่อนที่ศาสนาจะมีการก่อตั้งขึ้นมา ชิ่งงแต่ละวิชาก็คงมีอยู่แล้ว หลักพลังงนอกศาสนานั้นแพร่หลายอยู่ในหมู่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ไม่มีทฤษฎีที่เป็นระบบ จึงไม่ได้พัฒนาขึ้นเป็นระบบของการบำเพ็ญที่สมบูรณ์ แต่วิธีบำเพ็ญสายพิสดาร (ฉีเหมิน) นั้นมีระบบที่สมบูรณ์และวิธีบำเพ็ญที่เข้มข้นเป็นพิเศษ และก็ได้ถ่ายทอดอยู่ในหมู่ประชาชนด้วย หลักพลังงชนิดนี้โดยทั่วไปจะถูกเรียกเป็นวิชาฝงเหมินจั่วเต้า ทำไมเรียกว่าวิชาฝงเหมินจั่วเต้านะ ดูจากความหมายของตัวอักษร ฝงเหมินคือประตูด้านข้าง จั่วเต้าคือวิชาโง่ ผู้คนเข้าใจว่าวิธีบำเพ็ญของสายพุทธและสายเต้า ล้วนเป็นวิธีบำเพ็ญที่ถูกต้องเที่ยงตรง หลักพลังงอื่นล้วนเป็นวิชาฝงเหมินจั่วเต้าหรือวิชามาร ที่จริงไม่ใช่เช่นนี้ วิชาฝงเหมินจั่วเต้าตลอดมาในประวัติศาสตร์ล้วนเป็นการบำเพ็ญลับและถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์เพียงคนเดียว ซึ่งไม่อาจเปิดเผยให้กับสาธารณชนได้ เมื่อนำออกมาถ่ายทอดผู้คนจึงไม่ค่อยเข้าใจ พวกเขาเองก็เรียกหลักพลังงของตนว่าไม่ใช่พุทธไม่ใช่เต้า วิธีบำเพ็ญของพวกเขามีข้อกำหนดซึ่งที่เข้มงวดและบำเพ็ญตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล เน้นการทำมาดีรักษาชินซึ่ง ผู้บำเพ็ญระดับสูงของวิชานี้ล้วนมีความสามารถที่โดดเด่น ความสามารถที่เป็น

เอกลักษณ์บางอย่างก็ทรงพลังมาก ข้าพเจ้าเคยพบกับผู้บำเพ็ญระดับสูงสามท่านของวิชาสายพิสดาร (ฉินเหมิน) ซึ่งได้ถ่ายทอดวิชาบางอย่างให้กับข้าพเจ้า เป็นวิชาที่หาไม่ได้ในวิธีบำเพ็ญของสายพุทธและสายเต๋า สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่บำเพ็ญได้ก่อนข้างยากในขั้นตอนของการบำเพ็ญ พลังงที่ฝึกออกมาก็มีความโดดเด่นมาก ๆ ในทางตรงกันข้าม สิ่งที่ถ่ายทอดอยู่ในหลักพลังงของสายพุทธและสายเต๋าในปัจจุบันนั้น ขาดซึ่งข้อกำหนดซึ่งที่เข้มงวด ดังนั้นจึงบำเพ็ญได้ไม่สูง ดังนั้นสำหรับหลักพลังงของแต่ละสาย เราต้องแยกแยะอย่างละเอียดให้ถูกต้อง

(2) พลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง)

พลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) ก่อเกิดขึ้นผ่านช่วงประวัติศาสตร์อันยาวนาน ชุดนี้มีระบบของทฤษฎีและวิธีบำเพ็ญที่สมบูรณ์ ก่อเกิดเป็นระบบที่มีเอกลักษณ์ หากจะกล่าวอย่างเข้มงวดมันเพียงแต่เป็นการบำเพ็ญภายในที่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ปรากฏออกมาในระดับขั้นที่ต่ำที่สุด ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่ปรากฏออกมาในการบำเพ็ญพลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) ล้วนจะปรากฏออกมาในการบำเพ็ญภายใน การบำเพ็ญพลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) ก็เริ่มต้นจากการบำเพ็ญชิ่งง เช่น เวลาตัดก้อนหิน เริ่มด้วยการแกว่งแขนเพื่อเคลื่อนลมปราณ เมื่อผ่านไปนาน ๆ ลมปราณภายในก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ปรากฏเป็นมวลพลังงาน ดูเหมือนแสงชนิดหนึ่งที่คงอยู่ เมื่อบรรลุระดับนี้แล้วพลังงก็จะบังเกิดผล เพราะพลังงเป็นสสารชั้นสูง มีความชาญฉลาด มันคงอยู่ในมิติอื่นและควบคุมโดยความคิดจากสมองของคน เวลาถูกทบตีไม่ต้องเคลื่อนลมปราณ เพียงแต่คิด พลังงก็จะมา ตามการบำเพ็ญ พลังงจะแข็งแกร่งมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อนุภาคของมันจะแปรเปลี่ยนละเอียดขึ้น พลังงานของมันจะแปรเปลี่ยนสูงมากขึ้น จะเกิดพลังงฟู “ฝ่ามือทรายเหล็ก (เถี่ยซาจ้ง)” “ฝ่ามือแดง (จูซาจ้ง)” จากภาพยนตร์ โทรทส์นและนิตยสารที่ปรากฏออกมาในช่วงใกล้ ๆ นี้ เราได้เห็นความสามารถ “ครอบระฆังทอง (จินจงเจ้า)” “เสื่อเกราะเหล็ก (เถี่ยบูชาน)” นี้ก่อก่อขึ้นจากการบำเพ็ญพลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) กับการบำเพ็ญภายในพร้อมกัน เป็นการบำเพ็ญออกมาจากการบำเพ็ญภายในและภายนอกพร้อมกันในเวลาเดียวกัน หากจะบำเพ็ญภายใน ก็ต้องให้ความสำคัญกับกุศล ต้องบำเพ็ญชิ่งง หากจะกล่าวจากมุมมองทางทฤษฎี เมื่อพลังงฟูของเขาบรรลุถึงระดับหนึ่งที่แน่นอน มันจะให้พลังงส่งออกจากข้างในร่างกายไปข้างนอกร่างกาย ก็จะก่อก่อเป็นโล่ป้องกันเนื่องจากมันมีความหนาแน่นสูง กล่าวจากมุมมองทางทฤษฎีความแตกต่างที่ใหญ่ที่สุดระหว่างพลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) กับการบำเพ็ญภายในของเรานั้นคือ พลังมปราณวิทยายุทธ์ (หฺวู่ชู่ชิ่งง) ต้องฝึกในขณะที่เคลื่อนไหวอย่างรุนแรง ไม่เข้าสู่ความสงบเงียบ เมื่อไม่เข้า

คู่ความสงบเงียบลมปราณจะเดินใต้ผิว ลมปราณวิ่งเข้ากล้ามเนื้อ ไม่เข้าสู่ตาเนียน ดังนั้นจึงไม่
บำเพ็ญชีวิตและไม่สามารถบำเพ็ญชีวิต

(3) การบำเพ็ญธรรมย้อนกลับกับการยืมพลังง

บางคนไม่เคยฝึกชี่กง อยู่ ๆ ได้พลังงมาชั่วข้ามคืนและมีพลังงานค่อนข้างมาก
ยังสามารถรักษาโรคให้คนได้ ผู้คนจึงยกย่องเขาเป็นอาจารย์ชี่กงและเขาก็สอนคนอื่น ๆ ด้วย บาง
คนไม่เคยฝึกหลักพลังงใด ๆ หรือเคยเรียนฝึกท่าเคลื่อนไหวไม่กี่ท่า เขาก็คิดแปลงสิ่งที่เรียน
มาแล้วก็นำไปสอนคนอื่น ๆ คนประเภทนี้ไม่มีคุณสมบัติพอที่จะเป็นอาจารย์ชี่กง เขาไม่มีวิชา
อะไรที่สามารถจะถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ สิ่งที่เขาสอนโดยแท้จริงไม่สามารถจะบำเพ็ญไปสู่ระดับ
ขั้นสูงได้ อย่างมากก็เป็นเพียงการขจัดโรคภัยเสริมสร้างสุขภาพ พลังงชนิดนี้มีความเป็นมา
อย่างไรหรือ ก่อนอื่นจะกล่าวถึงการบำเพ็ญธรรมย้อนกลับสักเล็กน้อย การบำเพ็ญธรรม
ย้อนกลับจะหมายถึงคนที่มีชินชิ่งสูงมาก ๆ เป็นคนดีมาก ๆ และมีอายุมากแล้วคืออายุห้าสิบปีขึ้นไป
ไป ไม่มีเวลาพอที่จะให้เขาบำเพ็ญตั้งแต่เริ่มต้น หากจะพบกับอาจารย์ที่สอนการบำเพ็ญจิตและ
ชีวิตควบคู่กันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย เมื่อเขาคิดอยากจะฝึกพลังง อาจารย์ระดับสูงก็จะใส่พลังงาน
ปริมาณมากให้กับเขาตามมาตรฐานชินชิ่งของเขา ให้เขาบำเพ็ญจากบนสู่ล่าง บำเพ็ญกลับกันก็
จะเร็วกว่ามาก อาจารย์ระดับสูงทำการแปรผันในมิติอื่นและเพิ่มพลังงานให้เขาจากภายนอก
ร่างกายอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในขณะที่เขารักษาโรคอยู่หรือก่อนนอนพลังง พลังงานที่อาจารย์
ระดับสูงให้กับเขานั้น จะคล้ายกับส่งผ่านมาจากท่อส่ง บางคนเขาไม่รู้ว่ามาจากไหน นี่คือการ
บำเพ็ญธรรมย้อนกลับ

ยังมีอีกประเภทหนึ่งคือการยืมพลังง การยืมพลังงไม่จำกัดที่อายุ นอกจาก
จิตสำนึกหลัก (จู้อี้ซื่อ) แล้วคนยังมีจิตสำนึกรอง (ฟู่อี้ซื่อ) โดยมากจิตสำนึกรอง (ฟู่อี้ซื่อ) จะมี
ระดับขั้นสูงกว่าจิตสำนึกหลัก (จู้อี้ซื่อ) จิตสำนึกรอง (ฟู่อี้ซื่อ) ของบางคนมีระดับขั้นสูงมากและ
สามารถติดต่อกับผู้บรรลุตธรรมได้ คนประเภทนี้เมื่อคิดอยากจะฝึกพลังงและจิตสำนึกรอง (ฟู่
อี้ซื่อ) ก็คิดอยากจะยกระดับขั้น ก็จะติดต่อกับผู้บรรลุตธรรมขั้นสูงเพื่อขอยืมพลังงทันที หลังจาก
ให้เขายืมพลังง ก็ได้พลังงมาชั่วข้ามคืน เมื่อได้พลังงมาแล้วเขาก็สามารถรักษาโรคให้ผู้อื่น
บรรเทาความเจ็บปวดให้คนไข้ โดยทั่วไปเขาจะใช้วิธีก่อนนอนพลังง เขายังสามารถที่จะให้
พลังงแก่ผู้อื่นด้วยตัวเองคนเดียว และสอนเทคนิคความสามารถบางอย่างให้ผู้อื่นได้

คนประเภทนี้โดยมากในช่วงเริ่มต้นจะเป็นคนที่ดีมาก เมื่อมีพลังงแล้ว มีชื่อเสียง
เป็นที่รู้จัก มีทั้งชื่อเสียง รับทั้งผลประโยชน์ จิตยึดติดต่อชื่อเสียงและผลประโยชน์ครอบงำ

ความคิดของเขามากกว่าการฝึกพลังง จากนั่นพลังงของเขาก็ตกลง พลังงจึงน้อยลงเรื่อย ๆ
สุดท้ายก็ไม่มีอะไรเลย

(4) ภาษาจักรวาล

มีบางคนอยู่ ๆ ก็สามารถพูดภาษาชนิดหนึ่งและยังพูดได้ค่อนข้างคล่องแคล่ว แต่มันไม่ใช่ภาษาใด ๆ ในสังคมมนุษย์ มันเรียกว่าอะไรนะหรือ เรียกว่าภาษาจักรวาล ภาษาจักรวาลที่ว่าเป็นเพียงภาษาชนิดหนึ่งของชีวิตที่ไม่สูงนัก ปัจจุบันมีปรากฏการณ์ชนิดนี้เกิดขึ้นกับผู้ฝึกชี่กงจำนวนไม่น้อยในประเทศจีน บางคนถึงกับสามารถพูดได้หลายภาษาที่แตกต่างกัน แน่แน่นอนภาษาของพวกเขาสังคมมนุษย์ก็ซับซ้อนมากเช่นกัน มีมากกว่าหนึ่งพันภาษา ภาษาจักรวาลนั้นนับเป็นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ได้หรือไม่ ข้าพเจ้าว่านับไม่ได้ มันไม่ใช่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่มาจากตัวเอง และไม่ใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ชนิดหนึ่งที่ทำให้กับคุณจากภายนอก แต่เกิดขึ้นเมื่อคน ๆ นั้นถูกควบคุมโดยชีวิตชนิดหนึ่งจากภายนอก เป็นชีวิตที่มาจากระดับชั้นที่สูงสักหน่อย อย่างน้อยที่สุดจะสูงกว่าพวกเรามนุษย์สักหน่อย เป็นมันที่กำลังพูด คนที่พูดภาษาจักรวาลเพียงแต่ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียง คนส่วนใหญ่จะไม่รู้ความหมายคร่าว ๆ ที่ตัวเขาพูด มีเพียงคนที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) “หยั่งรู้ใจคน (ทาซินทง)” เขาจึงจะสามารถรู้สึกได้ ถึงความหมายคร่าว ๆ เนื่องจากว่ามันไม่ใช่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) หลาย ๆ คนเมื่อพูดแล้วรู้สึกพึงพอใจ คิดว่าตัวเองไม่ธรรมดา เข้าใจว่าเป็นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่จริงคนที่มีตาทิพย์ระดับชั้นสูงจะสามารถสังเกตเห็นได้ว่าเฉยขึ้นไปด้านบนของเขามีชีวิตหนึ่งกำลังพูดจากที่นั่น ใช้ปากของคนพูดออกมา

มันสอนให้เขาพูดภาษาจักรวาล ในเวลาเดียวกันก็ถ่ายพลังงให้เขาส่วนหนึ่ง แต่คนผู้นี้ก็จะถูกมันควบคุมนับจากนี้ไป นี่ไม่ใช่หลักธรรมที่ถูกต้อง คุณอย่าเห็นว่ามันอยู่ในมิติชั้นสูงสักหน่อย มันไม่ใช่การบำเพ็ญหลักธรรมที่ถูกต้องเที่ยงธรรม ดังนั้นมันจึงไม่รู้ว่าจะสอนให้ผู้บำเพ็ญจัดโรคภัยเสริมสร้างสุขภาพอย่างไร ด้วยเหตุนี้มันจึงใช้วิธีส่งพลังงานออกไปผ่านคำพูด เนื่องจากมันเป็นพลังงานที่สาครกระจายและมีกำลังน้อย มันสามารถบังเกิดผลในการรักษาโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ผลระดับหนึ่ง แต่ไม่สามารถรักษาโรคหนัก ๆ ได้ ในศาสนาพุทธกล่าวว่าคนบนบนสวรรค์ไม่มีความทุกข์ ไม่มีความขัดแย้ง จึงไม่สามารถบำเพ็ญโดยไม่ได้ผ่านความทุกข์ยากไม่สามารถยกระดับชั้น ดังนั้นจึงคิดวิธีช่วยให้ผู้คนขจัดโรคภัยเสริมสร้างสุขภาพ จากนั้นตนเองได้ยกระดับสักเล็กน้อย นี่ก็คือภาษาจักรวาล ภาษาจักรวาลไม่ใช่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) และก็ไม่ใช้ชี่กงด้วย

(5) สื่อสัญญาฉ้อโกง

ในจำนวนสื่อสัญญาฉ้อโกงที่อันตรายที่สุดคือสัญญาฉบับต่ำสิ่งนี้ นี่ล้วนชักนำเข้ามาจากการฝึกวิชามาร มันเป็นอันตรายอย่างยิ่งกับคน ผลลัพธ์ของการถูกสิ่งนี้นั้นน่ากลัวมาก บางคนฝึกพลังงมาได้ไม่เท่าไร ก็มีใจมุ่งมั่นจะรักษาโรคให้คนอื่น อยากจะร่ำรวย คิดแต่เรื่องเหล่านี้ตลอดเวลา เดิมทีเขานับว่าเป็นคนดีทีเดียว หรือมีอาจารย์คอยดูแลเขาอยู่ แต่ใจเขาจ่อแต่เรื่องการรักษาโรคให้คน อยากร่ำรวยมีเงินทองจึงกลายเป็นเรื่องเลวร้าย เขาจึงชักนำสิ่งนี้เข้ามา มันไม่อยู่ในมิติวัตถุของเรา แต่มันคงอยู่จริง ๆ

ผู้ฝึกพลังงประเภทนี้ อยู่ ๆ ก็รู้สึกวาทิพย์ของตนเปิดแล้ว มีพลังงแล้ว ที่จริงเป็นสื่อสัญญาฉ้อโกงที่ควบคุมสมองของเขา มันสะท้อนภาพที่มันเห็นเข้าไปในสมองของเขา เขาจึงรู้สึกวาทิพย์ของตัวเองเปิดแล้ว ที่จริงไม่ได้เปิดแต่อย่างใด ทำให้การสิ่งงจึงให้พลังงแก่เขา ทำให้ต้องการจะช่วยเหลือเขา เพราะจักรวาลนี้ของเราไม่อนุญาตให้สัตว์บำเพ็ญสำเร็จ สัตว์ไม่รู้เรื่องชินซึ่งจึงไม่สามารถยกระดับ และไม่อนุญาตให้มันได้รับผลกระทบที่ถูกต้องเที่ยงธรรม ด้วยเหตุนี้มันจึงคิดจะสิงบนร่างกายคน ต้องการจะได้สิ่งสุดยอดของร่างกายคน จักรวาลมีหลักการข้อหนึ่ง เรียกว่าไม่สูญเสียจะไม่ได้ มันจะให้ชื่อเสียงเงินทองตามที่คุณต้องการ ให้คุณร่ำรวย ให้คุณมีชื่อเสียง แต่มันไม่ได้ช่วยเหลือคุณเปล่า ๆ มันต้องการที่จะได้ ได้สิ่งสุดยอดของคุณ เมื่อมันออกจากตัวคุณ คุณก็ไม่มีอะไรเหลือเลย กลายเป็นอ่อนแอมาก หรือกลายเป็นมนุษย์ผัก นี่เป็นเพราะชินซึ่งที่ไม่เที่ยงตรงชักนำมา หนึ่งความถูกต้องสยบร้อยมาร หากใจของคุณถูกต้องเที่ยงธรรมมาก ๆ ก็จะไม่ชักนำมาร จึงพูดว่า ต้องเป็นผู้ฝึกพลังงอย่างสง่าผ่าเผย ล้วนไม่เอาสิ่งทีเลอะเทอะยุ่งเหยิงใด ๆ เอาแค่บำเพ็ญเพียงผลกระทบที่ถูกต้องเที่ยงธรรม

(6) พลังงที่ถูกต้องเที่ยงธรรมก็สามารถบำเพ็ญสู่ทางมาร

ถึงแม้ว่าพลังงที่บางคนเรียนจะเป็นผลกระทบที่ถูกต้องเที่ยงธรรม แต่เนื่องจากไม่สามารถกำหนดตนเองอย่างเข้มงวด ไม่เน้นการบำเพ็ญชินซึ่ง เวลาฝึกพลังงก็คิดแต่สิ่งที่ไม่ดี นี่ก็คือกำลังฝึกวิชามาร โดยไม่รู้สึกรู้ตัว เช่น เวลาคน ๆ หนึ่งฝึกพลังงอยู่ตรงนั้น จะฝึกพลังงทำยี่นก็ดี ฝึกสมาธิก็ดี แต่ในความเป็นจริงความคิดของเขาคิดแต่เรื่องเงินทองเอ๋ย คิดแต่ชื่อเสียงและผลประโยชน์เอ๋ย คิดแต่ว่าถ้าใครไม่ดีกับฉัน ฉันก็สามารถจะใช้พลังงจัดการกับเขาเอ๋ย หรือคิดแต่เรื่องความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ชนิดนี้ ชนิดนั้น เป็นต้น จากนั้นก็เพิ่มสิ่งที่ไม่ดีเข้าไปในพลังง ในความเป็นจริงก็คือกำลังฝึกวิชามาร นี่เป็นเรื่องอันตรายมาก ซึ่งอาจชักนำมาซึ่งสิ่งที่ไม่ดี เช่น วิชาฉ้อโกงระดับต่ำสิ่งเหล่านี้ บางทีเขาชักนำเข้ามาแล้ว ตนเองก็ไม่รู้ เพราะจิตยึดติดของ

เขารุนแรงมาก การศึกษาวิชาเต๋าด้วยจิตที่แสวงหาเป็นเรื่องที่ใช้ไม่ได้ เขามีความตั้งใจที่ไม่
ถูกต้องเที่ยงธรรม อาจารย์ก็ไม่อาจจะคุ้มครองเขาได้ ดังนั้น ผู้ฝึกพลังจะต้องรักษาชินซึ่งอย่าง
เคร่งครัด คงจิตใจให้ถูกต้องเที่ยงธรรมไว้ซึ่งการแสวงหา มิเช่นนั้นก็อาจเกิดปัญหา

บทที่ 2

ฝ่าหลุนกง

ฝ่าหลุนกงมีต้นกำเนิดมาจากการฝึกบำเพ็ญฝ่าหลุนต้าฝ่าของสายพุทธ เขาเป็นวิธีพิเศษของการฝึกบำเพ็ญชี่กงของสายพุทธ แต่มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากวิธีฝึกบำเพ็ญของสายพุทธโดยทั่วไป หลักพลังกงนี้เป็นการฝึกบำเพ็ญที่พิเศษและต้องมุ่งมั่นในการบำเพ็ญ ซึ่งในอดีตกำหนดให้ผู้ฝึกต้องเป็นบุคคลที่มีรากฐานยอดเยี่ยมและต้องมีชินชิ่งสูงมาก เพื่อให้ผู้ฝึกพลังกงจำนวนมากยิ่งขึ้นได้รับการยกระดับ ในขณะที่เดียวกันก็เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้มีจิตมุ่งมั่นที่จะฝึกบำเพ็ญในวงกว้าง จึงได้จัดเรียบเรียงและถ่ายทอดหลักพลังกงนี้ของวิธีฝึกบำเพ็ญชุดหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการถ่ายทอด ถึงแม้จะเป็นเช่นนี้เขาก็เหนือกว่าสิ่งทั้งหลายที่หลักพลังกงทั่วไปเรียนและระดับชั้นอย่างมาก

1. ประโยชน์ของฝ่าหลุน

ฝ่าหลุนของฝ่าหลุนกงมีคุณสมบัติพิเศษเช่นเดียวกับจักรวาล เขาเป็นภาพย่อส่วนของจักรวาล ผู้บำเพ็ญฝ่าหลุนกงไม่เพียงสามารถเพิ่มความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) และแรงพลัง (กงลี่) ได้อย่างรวดเร็ว และยังจะฝึกจนมีฝ่าหลุนที่มีอาณาภาพไร้เทียมทานออกมาได้ในเวลาอันสั้น หลังจากฝ่าหลุนก่อเกิดแล้วจะคงอยู่เป็นร่างชีวิตที่มีความชาญฉลาด (หลิงชิ่ง) ซึ่งโดยปกติแล้วจะหมุนไม่หยุดโดยอัตโนมัติอยู่ที่บริเวณท้องน้อยของผู้ฝึกพลังกง โดยจะรวบรวมและแปรผันพลังงานจากจักรวาลโดยไม่หยุด สุดท้ายจะเปลี่ยนเป็นพลังกงในร่างแท้ของผู้ฝึกพลังกงจากนั้นบรรลุถึงผลของหลักธรรมฝึกคน ก็คือพูดว่า แม้คนไม่ได้ฝึกพลังกงอยู่ตลอดเวลา แต่ฝ่าหลุนก็ฝึกคนอยู่ตลอดเวลาโดยไม่หยุด ฝ่าหลุนเมื่อใช้ภายในจะช่วยเหลือตัวเอง ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายแข็งแรง ปัญญาเปิดและคุ้มครองผู้ฝึกพลังกงไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกรทาง อีกทั้งสามารถคุ้มครองผู้บำเพ็ญไม่ให้ถูกรบกวนจากคนที่มีชินชิ่งไม่ดี ฝ่าหลุนเมื่อใช้ภายนอก จะช่วยผู้อื่นสามารถรักษาโรคขจัดสิ่งชั่วร้ายให้ผู้อื่นและแก้ไขสภาวะที่ไม่ปกติทั้งหมด ฝ่าหลุนจะหมุนไม่หยุดอยู่ที่บริเวณท้องน้อย โดยจะหมุนตรง (ตามเข็มนาฬิกา) หมุนเก็ารอบ หมุนกลับ (ทวนเข็มนาฬิกา) หมุนเก็ารอบ เวลาหมุนทางตรงจะดูดซับพลังงานจากจักรวาลอย่างแรงกล้า พลังงานจะแรงมาก ตามแรงพลัง (กงลี่) ที่เพิ่มมากขึ้น กำลังการหมุนจะแรงขึ้นเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่การตั้งใจประกอบลมปราณและกรอกลงบนศีรษะ (ก้วนตึง) ไม่อาจบรรลุได้ถึง เวลาหมุนกลับจะปล่อยพลังงาน ช่วยเหลือสรรพชีวิตทั่วไปและช่วยปรับแก้สภาวะที่ไม่ปกติ ผู้คนที่อยู่ใกล้ผู้ฝึกพลังกง

ล้วนจะได้รับประโยชน์ ในบรรดาสิ่งทั้งหลายนี้ที่ถ่ายทอดอยู่ในประเทศของเรา ฝ้ายลูกงเป็นหลักพลังแรกและหนึ่งเดียวที่สามารถจะบรรลุถึงลักษณะฝักคน

ฝ้ายลูกงเป็นสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดและเป็นสิ่งที่ไม่อาจแลกมาได้ด้วยเงินทอง ตอนที่อาจารย์ถ่ายทอดฝ้ายลูกงให้ข้าพเจ้านั้น อาจารย์ได้พูดกับข้าพเจ้าว่า: ฝ้ายลูกงนี้ไม่อาจจะถ่ายทอดให้ใครได้ ผู้บำเพ็ญเต็มมานับพันปีต่างอยากรจะได้รับแต่ก็ไม่ได้รับ วิชาของเรานี้ต้องผ่านระยะเวลาที่ยาวนาน ยาวนานมาก จึงจะสามารถถ่ายทอดให้กับลูกศิษย์หนึ่งคน ไม่เหมือนกับวิชาที่ถ่ายทอดให้แก่คน ๆ หนึ่ง ทุก ๆ หลายสิบปี ดังนั้นฝ้ายลูกงจึงล้ำค่าอย่างยิ่ง แม้ว่าปัจจุบันพวกเราจะนำเขาออกมาแสดงและปรับเปลี่ยนให้อานุภาพไม่มากเท่าเดิมแล้ว แต่เขายังคงล้ำค่าอย่างยิ่ง ผู้บำเพ็ญที่ได้รับ เท่ากับเขาได้บำเพ็ญสำเร็จครั้งทางแล้ว ส่วนที่เหลือเพียงท่านยกระดับชั้นซึ่งให้สูงขึ้น ในอนาคตสิ่งทีรอคอยท่านอยู่ก็คือระดับชั้นที่สูงมาก แน่นอน คนที่ไม่มีวาสนา หากเขาหยุดฝึกหลังจากบำเพ็ญได้ระยะหนึ่ง ฝ้ายลูกงก็จะไม่อยู่กับเขา

ฝ้ายลูกงเป็นพลังงสายพุทธ แต่เขาเหนือล้ำกว่าขอบข่ายของสายพุทธโดยสิ้นเชิง เป็นการฝึกจักรวาลโดยรวม ในอดีตการบำเพ็ญสายพุทธก็จะสอนหลักการของสายพุทธ การบำเพ็ญสายเต๋า ก็จะสอนหลักการของสายเต๋า ไม่มีใครอธิบายจักรวาลจากระดับพื้นฐาน จักรวาลนั้นคล้ายกับคน นอกจากประกอบขึ้นจากสสารแล้ว ยังมีคุณสมบัติพิเศษของมันคงอยู่ซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นหนังสือ 3 ตัว คือ “เงิน ชัน เหย็น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” การบำเพ็ญของสายเต๋าโดยหลักจะรับรู้ที่ “ความจริง” คือ พูดความจริง ทำเรื่องจริง หวนคืนสู่ความจริงดั้งเดิม สุดท้ายบรรลุเป็นคนจริง การบำเพ็ญของสายพุทธเน้นหนักที่ “ความเมตตา” จนเกิดจิตเมตตาที่ยิ่งใหญ่ ช่วยเหลือสรรพชีวิตโดยทั่วไป วิชาของเรานี้บำเพ็ญ “ความจริง ความเมตตา ความอดทน” พร้อมกัน บำเพ็ญจากรากฐานของคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลโดยตรง สุดท้ายหล่อหลอมเข้ากับจักรวาล

ฝ้ายลูกงเป็นหลักพลังที่บำเพ็ญจิตและชีวิตควบคู่กัน เมื่อแรงพลัง (กงลี่) และชินซึ่งบรรลุถึงระดับหนึ่งแล้ว ก็กำหนดลักษณะในภพถึงขั้นรู้แจ้ง (พลังงเปิด) บำเพ็ญเป็นร่างที่ไม่เสื่อมสลาย โดยทั่วไปฝ้ายลูกงแบ่งออกเป็นหลักธรรมในภพกับหลักธรรมนอกภพซึ่งครอบคลุมหลายระดับชั้น หวังว่าผู้มีปณิธานจะมุ่งมั่นบำเพ็ญอย่างขยันขันแข็ง ยกระดับชั้นซึ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและบรรลุหยวนหมั่น

2. ลักษณะองค์ประกอบของฝ่าหลุน

ฝ่าหลุนของฝ่าหลุนกงเป็นร่างสสารพลังงานสูงที่หมุนและมีความอัจฉริยะ (หลังซึ่ง) ฝ่าหลุนหมุนตามกฎเกณฑ์ของท้องฟ้าจักรวาลทั้งหมด พุคอีกนัยหนึ่ง ฝ่าหลุนก็คือส่วนย่อยของจักรวาล

ตรงกลางของฝ่าหลุนคือเครื่องหมาย “卍” ของสายพุทธ (‘卍’, (เสียงว่าน) ในภาษาสันสกฤต ความหมายของสวัตติกะ (Srivatsa) คือการรวบรวมสิ่งที่เป็นมงคล (ดูพจนานุกรมชื่อไว้)) ซึ่งเป็นแกนกลางของฝ่าหลุน สีของฝ่าหลุนใกล้เคียงกับสีเหลืองทอง สีพื้นเป็นสีแดงสด สีพื้นของวงกลมรอบนอกเป็นสีส้ม ไทจี 4 อัน และฝ่าหลุนของสายพุทธ 4 อัน วางเรียงสลับกันอยู่ 8 ตำแหน่ง ไทจีที่ประกอบด้วยสีแดงและสีดำเป็นของสายเต๋า ส่วนไทจีที่ประกอบด้วยสีแดงและสีฟ้าเป็นของสายเต๋าใหญ่ดั้งเดิม (เขียนเทียบเต๋าเต๋า) ฝ่าหลุนเล็ก 4 อัน ก็เป็นสีเหลืองทอง สีพื้นของฝ่าหลุนจะเปลี่ยน โดยจะเปลี่ยนเป็นรอบ ๆ จากแดงเป็นส้ม เป็นเหลือง เขียว ฟ้า น้ำเงิน ม่วง เป็นสีที่สวยงามอย่างยิ่ง (ดูรูปที่ปกหนังสือ) สีของรูป “卍” ตรงกลางและไทจีจะไม่เปลี่ยนแปลง ฝ่าหลุนใหญ่และเล็กเหล่านี้กับรูป “卍” ต่างหมุนรอบตัวเอง ฝ่าหลุนหยั่งรากในจักรวาล จักรวาลหมุนอยู่ แต่ละระบบดาวหมุนอยู่ ดังนั้นฝ่าหลุนก็หมุนอยู่ สำหรับคนที่ตาพิพย์อยู่ ณ ระดับชั้นต่ำสามารถมองเห็นฝ่าหลุนหมุนเหมือนกับพัดลม สำหรับคนที่ตาพิพย์อยู่ ณ ระดับชั้นสูงสามารถมองเห็นภาพทั้งหมดของฝ่าหลุนซึ่งสวยงามอย่างยิ่ง สดใสอย่างยิ่ง และจะทำให้ผู้ฝึกพลังกงบำเพ็ญอย่างกล้าหาญและก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. จุดเด่นของการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง

(1) หลักธรรมฝึกคน

ผู้ศึกษาฝ่าหลุนกงไม่เพียงแต่สามารถจะเพิ่มแรงพลัง (กงลี่) และความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ได้อย่างรวดเร็ว และยังสามารถฝึกฝ่าหลุนออกมาได้ ฝ่าหลุนจะก่อเกิดในช่วงเวลาอันสั้น เมื่อก่อเกิดแล้วจะมีอานุภาพใหญ่มาก เขาสามารถคุ้มครองไม่ให้ผู้ฝึกพลังกงออกนอกกลุ่มนอกทาง อีกทั้งสามารถคุ้มครองตัวผู้ฝึกไม่ให้ถูกรบกวนจากคนที่มิชินซึ่งไม่ดี ในทางทฤษฎีก็แตกต่างจากวิธีบำเพ็ญตามประเพณีโดยสิ้นเชิง เนื่องจากเมื่อฝ่าหลุนก่อเกิดแล้วจะหมุนรอบตัวเองไม่หยุดและคงอยู่เป็นร่างชีวิตที่มีความชาญฉลาด โดยปกติจะเก็บสะสมพลังงานอยู่ตลอดเวลาอยู่ที่ห้องน้อยของผู้ฝึกพลังกง ฝ่าหลุนจะเก็บรวบรวมพลังงานจากจักรวาลโดยอัตโนมัติผ่านการหมุน เนื่องจากฝ่าหลุนหมุนไม่หยุดจึงบรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักธรรมฝึกคน ก็คือถึงแม้ว่าคนไม่ได้ฝึกพลังกงอยู่ตลอดเวลาแต่ฝ่าหลุนก็จะฝึกคนอยู่ไม่หยุด ผู้คนต่างรู้ว่า

คนธรรมดาสามัญกลางวันต้องทำงาน กลางคืนต้องพักผ่อน มีเวลาจำกัดในการฝึกพลังกึ่ง หากคิดจะบรรลุถึงการฝึกพลังกึ่ง 24 ชั่วโมงโดยไม่หยุด การคิดแต่เพียงฝึกพลังกึ่งตลอดเวลา นั้นทำไม่ได้ หรือการจะใช้วิธีใด ๆ ล้วนแต่ยากที่จะบรรลุจุดประสงค์ของการฝึกพลังกึ่ง 24 ชั่วโมงได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามวิธีที่ฝึกพลังกึ่งนั้นไม่หยุด เมื่อหมอนผู้ภายในจะดูดซับลมปราณ (ชี่) เป็นปริมาณมากเข้ามาจากจักรวาล (รูปแบบการคงอยู่ของพลังงานในระยะแรก) ไม่หยุดทั้งกลางวันและกลางคืน โดยฝ่าหลุนจะสะสมและแปรผันลมปราณ (ชี่) ดูดซับเข้ามาไว้ที่แต่ละตำแหน่งของฝ่าหลุนอยู่ตลอดเวลา เพื่อแปรเปลี่ยนลมปราณ (ชี่) เป็นสสารระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้นและสุดท้ายจะแปรผันเป็น “พลังกึ่ง” ในร่างกายของผู้บำเพ็ญ นี่ก็คือหลักการฝึกคน การบำเพ็ญของฝ่าหลุนแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากทฤษฎีการฝึกพลังกึ่งสายอื่น ๆ สำนักอื่น ๆ หรือหลักชี่กึ่งอื่น ๆ ที่ฝึกตาม

จุดเด่นที่ใหญ่ที่สุดของการบำเพ็ญฝ่าหลุนก็คือการบำเพ็ญฝ่าหลุน ไม่ใช่การฝึกแนวทางตาม ปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นวิธีบำเพ็ญของสายใด สำนักใดที่มีการถ่ายทอดออกมา ไม่ว่าจะเป็นวิธีบำเพ็ญใด ๆ ของศาสนาพุทธหรือศาสนาเต๋า ของสายพุทธ สายเต๋า หรือวิธีใด ๆ ที่เผยแพร่อยู่ในหมู่ประชาชน หรือวิธีบำเพ็ญในหมู่วิชาฟงเหมินจำนวนมาก ทั้งหมดล้วนเป็นการฝึกแนวทางตาม เรียกว่าตามเต๋าชี่กึ่ง การบำเพ็ญของพระสงฆ์ แม่ชี และเต๋อาวโซ่บำเพ็ญตามหนทางนี้ของแนวทางตาม เมื่อมาปนกิจหลังจากมรณภาพแล้ว พวกเขาฝึกจนมีพระธาตุออกมา ซึ่งประกอบขึ้นจากสสารที่แข็งอย่างยิ่งและสวยงามมาก เครื่องมือวิทยาศาสตร์ปัจจุบันไม่สามารถตรวจวัดออกมาได้ว่ามันประกอบขึ้นมาจากอะไร ที่จริงมันเป็นสสารพลังงานสูงที่รวบรวมมาจากมิติอื่น ไม่ใช่สิ่งของในมิตินี้ของเรา นั่นก็คือตาม สำหรับผู้ฝึกตามเต๋าชี่กึ่งจะบรรลุสถานะเปิดการรับรู้ (อู่) ในช่วงที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก ในอดีตผู้ที่ฝึกตามเต๋าจำนวนมากพยายามจะดึงตามขึ้นมา พอถึงหนี่หวนกง (ต่อมไพบีเลียต) ก็ไม่สามารถดึงออกมาได้ คนที่อัดอั้นตายอยู่ตรงนี้ บางคนจงใจระเบิดมันทิ้ง แต่ก็ไม่มีวิธีที่จะระเบิดมันได้ มีบางคนเป็นเช่นนี้ ปู่ของเขาฝึกไม่สำเร็จ ก่อนตายอาเจียนออกมาส่งต่อให้พ่อของเขา พ่อเขาก็ฝึกไม่สำเร็จ ก่อนตายก็อาเจียนออกมาให้เขา ถึงเวลานี้เขาก็ยังบำเพ็ญไม่สำเร็จ มันยากมาก แน่นอหนักพลังกึ่งมากมายเป็นพลังกึ่งที่ดี ถ้าได้รับการถ่ายทอดที่แท้จริงก็เป็นเรื่องดี เกรงว่าเขาจะไม่ถ่ายทอดสิ่งของในระดับชั้นสูงให้แก่ท่าน

(2) บำเพ็ญจิตสำนึกหลัก

ทุก ๆ คนล้วนมีจิตสำนึกหลักหนึ่งจิต เวลาปกติทำเรื่องอะไร คิดเรื่องอะไรก็จะอาศัยจิตสำนึกหลัก คน ๆ หนึ่งนอกจากจิตสำนึกหลักแล้ว ยังมีจิตสำนึกรองหนึ่งจิตถึงหลายจิตคงอยู่

ในเวลาเดียวกันยังมีสื่อสัญญาณที่ตกทอดจากบรรพบุรุษในตระกูล จิตสำนึกกรองกับจิตสำนึกหลักมีชื่อเดียวกัน โดยทั่วไปจิตสำนึกกรองจะมีความสามารถมากกว่าและมีระดับชั้นสูงกว่าจิตสำนึกหลัก เขาจะไม่ถูกสังคมคนธรรมดาสามัญของเราครอบงำจนหลง เขาสามารถมองเห็นมิติที่กำหนดเป็นพิเศษเฉพาะของเขา หลักพลังงจำนวนมากล้นแต่เดินในแนวทางของการบำเพ็ญจิตสำนึกกรอง โดยกายเนื้อและจิตสำนึกหลักของเขาทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง เรื่องประเภทนี้ผู้ฝึกพลังงมักจะไม่รู้และยังรู้สึกว่าคุณดี คนดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคม จะให้เขาละทิ้งสิ่งของที่เห็นตรงหน้านั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก โดยเฉพาะคือสิ่งของที่เขายึดติด ดังนั้นมีหลักพลังงมากมายที่เน้นการบำเพ็ญอยู่ในสมาธิ อยู่ในสมาธิโดยสมบูรณ์และผันแปรระหว่างอยู่ในสมาธิ จิตสำนึกกรองผันแปรในสังคมนั้นของเขา และยกระดับขึ้นระหว่างการผันแปร วันหนึ่งจิตสำนึกกรองบำเพ็ญขึ้นไปและนำพลังงของท่านจากไป จิตสำนึกหลักและร่างแท้ของท่านจะไม่มีอะไรเลย การบำเพ็ญทั้งชีวิตของท่าน ที่ฝึกมาก็สูญสิ้นไปหมด นั่นเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก มีอาจารย์ซึ่งก็มีชื่อเสียงบางท่าน มีความสามารถพิเศษ (กึ่งหนึ่ง) ชนิดต่าง ๆ มีชื่อเสียงสูงมาก แต่พลังงของเขาโดยมูลฐานไม่ได้เกิดอยู่ในร่างกายของเขาเอง เขายังไม่รู้

ฝ่าหลุนกงของเราเน้นตรงที่การบำเพ็ญจิตสำนึกหลักโดยตรง กำหนดให้พลังงเกิดขึ้นในร่างกายท่านจริง ๆ แน่แน่นอนจิตสำนึกกรองก็จะได้พลังงหนึ่งส่วน มันอยู่ในฐานะพึ่งพาอาศัยก็จะยกระดับตามไปด้วย หลักพลังงนี้ของเรามีข้อกำหนดซึ่งที่เข้มงวดมาก ให้ท่านอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ ฝึกฝนซึ่งผ่านอุปสรรคมากมายภายใต้สภาพที่สลับซับซ้อนที่สุด จากนั้นยกระดับสูงขึ้น เป็นบัวดอกหนึ่งที่หลุดพ้นโคลนตม ดังนั้นจึงอนุญาตให้ท่านบำเพ็ญสำเร็จ ฝ่าหลุนกงล้ำค่า ก็คือล้ำค่าอยู่ที่ตรงนี้ ล้ำค่าก็คือล้ำค่าอยู่ที่ตัวท่านเองได้พลังง แต่ก็ยากอย่างยิ่ง ยากก็ยากอยู่ตรงที่ท่านฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนที่สุด เดินบนหนทางที่มีอุปสรรคมากมาย

ในเมื่อจุดประสงค์ของการฝึกพลังงก็ต้องบำเพ็ญจิตสำนึกหลัก ก็ต้องใช้จิตสำนึกหลักควบคุมตนเองฝึกพลังงตลอดเวลา การตัดสินใจอยู่ที่จิตสำนึกหลัก ไม่สามารถจะมอบให้จิตสำนึกกรองได้ ไม่เช่นนั้นอาจมีวันหนึ่งเมื่อจิตสำนึกกรองบำเพ็ญขึ้นไปแล้ว พลังงก็จะถูกนำติดตัวไป และร่างแท้และจิตสำนึกหลักก็ไม่เหลืออะไรเลย เมื่อท่านต้องการจะบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูง จิตสำนึกหลักคล้ายกับหลับไปไม่รู้เรื่องรู้ราว ไม่รู้ว่าท่านกำลังฝึกพลังงอยู่ ให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้ ท่านจะต้องชัดเจนแจ่มแจ้งว่าท่านกำลังฝึกพลังงอยู่ กำลังบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูง กำลังยกระดับขึ้นซึ่ง ถึงเวลานั้นท่านจึงจะเป็นฝ่ายควบคุมการกระทำ ท่านจึงจะได้รับพลังง บางเวลาเมื่อท่านเคลิบเคลิ้มสะลึมสะลือและได้ทำเรื่องนั้นเสร็จไปแล้วโดยท่านไม่รู้ว่าได้ทำไปอย่างไร ที่

จริงเป็นผลที่กระทำโดยจิตสำนึกกรอง เป็นจิตสำนึกกรองที่กำลังสั่งการ หากท่านนั่งสมาธิอยู่ตรงนั้น ลืมตาแล้วมองไปข้างหน้า ที่อยู่ตรงข้ามยังมีท่านอีกคนหนึ่ง นั่นก็คือจิตสำนึกกรองของท่าน หากท่านนั่งสมาธิอยู่ตรงนั้น โดยหันหน้าไปทางทิศเหนือ ทันใดนั้นท่านจะพบว่าท่านนั่งอยู่ตรงทิศเหนือ ท่านอาจสงสัยว่าท่านออกมาจากร่างกายได้อย่างไร เป็นฉันทจริง ๆ ที่ออกมา ที่นั่งอยู่คือกายเนื้อและจิตสำนึกกรอง ท่านสามารถแยกออกได้

ในการบำเพ็ญฝ่าหลุนกงต้องไม่ลืมตัวคนอย่างหมดสิ้น ถ้าลืมตัวเองก็จะไม่เหมาะกับการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง การฝึกพลังกงจะต้องคงรักษาไว้ซึ่งสติที่แจ่มแจ้ง เวลาฝึกพลังกงจิตสำนึกหลักต้องเข้มแข็งสักหน่อย ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง สิ่งต่าง ๆ โดยทั่วไปไม่อาจจะทำร้ายท่าน คนที่จิตสำนึกหลักอ่อนแอ มีบางสิ่งบางอย่างก็จะขึ้นมา

(3) การฝึกฝ่าหลุนกงไม่กล่าวถึงตำแหน่งทิศและเวลา

หลักพลังกงมากมายล้วนแต่เน้นว่า ฝึกพลังกงควรจะหันไปทางทิศใดจึงจะดี ฝึกพลังกงเวลาไหนจึงจะดี พวกเรา ณ ที่นี้ไม่เห็นเรื่องนี้ การบำเพ็ญฝ่าหลุนกงนั้นเป็นการฝึกตามคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ฝึกตามหลักการผันแปรของจักรวาล ดังนั้นจึงไม่เห็นเรื่องตำแหน่งทิศและเวลา พวกเราฝึกพลังกงเท่ากับนั่งฝึกอยู่บนฝ่าหลุนซึ่งหมุนรอบทิศทาง ฝ่าหลุนของเราเคลื่อนไปพร้อมกับจักรวาล จักรวาลหมุนอยู่ ทางข้างเผือกหมุนอยู่ ดาวนพเคราะห์หมุนโคจรรอบดวงอาทิตย์ โลกยังหมุนรอบตัวเอง ที่ใดคือทิศเหนือ ใต้ ออก ตก ทิศเหนือ ใต้ ออก ตกที่เราเรียกกันนั้นแบ่งแยกจากมุมมองของมนุษย์โลก ดังนั้นไม่ว่าท่านจะหันหน้าฝึกไปทางทิศใดล้วนแต่หันหน้าฝึกไปทั่วทุกทิศ

บางคนกล่าวว่าฝึกพลังกงช่วงห้าทุ่มถึงตีหนึ่งดี เวลาเที่ยงวันดี หรือเวลาไหนดี พวกเราก็ไม่เห็นเรื่องนี้ เพราะเวลาที่ท่านไม่ได้ฝึกพลังกง ฝ่าหลุนก็ฝึกท่านอยู่ ฝ่าหลุนจะช่วยท่านฝึกพลังกงอยู่ตลอดเวลา คือฝ่าฝึกคน ส่วนตานเต้าซึ่งก็คือคนฝึกตาน แต่ฝ่าหลุนกงคือหลักธรรมฝึกคน ท่านมีเวลามากก็ฝึกมากหน่อย มีเวลาน้อยก็ฝึกน้อยหน่อย มันยืดหยุ่นได้

4. บำเพ็ญจิตและชีวิตควบคู่กัน

การบำเพ็ญฝ่าหลุนกงคือการบำเพ็ญจิตและบำเพ็ญชีวิตด้วย ผ่านการฝึกพลังกงจะเปลี่ยนแปลงร่างแต่ก่อน ไม่ทิ้งร่างแท้ จิตสำนึกหลักประสานเป็นหนึ่งเดียวกับกายเนื้อและบำเพ็ญสำเร็จบรรลุเป็นร่างโดยรวม

(1) เปลี่ยนแปลงร่างแท้

ร่างกายมนุษย์ประกอบด้วยเนื้อ เลือดและกระดูก โครงสร้างและส่วนประกอบของโมเลกุลต่าง ๆ ผ่านการฝึกพลังกึ่ง ส่วนประกอบของโมเลกุลในร่างกายจะถูกแปรผันเป็นสสารพลังงานสูง เมื่อเป็นเช่นนี้ โครงสร้างของร่างกายมนุษย์ก็จะไม่ใช่ส่วนประกอบของสสารเดิมแล้ว แต่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงของธาตุแท้แล้ว แต่ผู้บำเพ็ญนั้นบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ดำรงชีวิตอยู่ในกลุ่มคน ต้องสอดคล้องกับสภาพของสังคมมนุษย์ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงชนิดนี้ไม่ได้เปลี่ยนโครงสร้างเดิมของโมเลกุลของเขา การเรียงลำดับของโมเลกุลก็ไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของโมเลกุลเดิม เนื้อกายคนยังคงอ่อนนุ่ม กระดูกยังคงแข็ง เลือดยังคงเป็นของเหลว เลือดออกเมื่อถูกมีดบาด ตามทฤษฎีห้าธาตุของจีนโบราณ สรรพสิ่งนั้นประกอบขึ้นด้วยทอง ไม้ น้ำ ไฟ ดิน ร่างกายมนุษย์ก็เป็นเช่นนี้ เมื่อร่างแท้ของผู้ฝึกพลังกึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยสสารพลังงานสูงเข้าทดแทนส่วนประกอบของโมเลกุลเดิม เมื่อถึงเวลานี้ร่างกายคนจะไม่ใช่โครงสร้างเดิมของสสารแล้ว ดังนั้นที่เรียกกันว่า “ไม่อยู่ในห้าธาตุ” ก็คือหลักการนี้

ลักษณะที่เด่นที่สุดของวิธึบำเพ็ญจิตและชีวิตควบคู่กัน คือยึดชีวิตของคนให้ยืนยาว และชะลอความแก่ชรา ฝ่าหลุนกงของเรานั้นมีเอกลักษณ์ที่เด่นชัดเช่นนี้ ฝ่าหลุนกงบำเพ็ญในแนวทางเช่นนี้คือ เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของโมเลกุลของร่างกายคนจากมูลฐาน รวบรวมและสะสมสสารพลังงานสูงไว้ในเซลล์ทุกเซลล์ สุดท้ายสสารพลังงานสูงก็จะเข้าทดแทนส่วนประกอบของเซลล์ ก็จะไม่เกิดเซลล์ใหม่มาทดแทนเซลล์เก่า เขาเดินออกจากห้าธาตุแล้ว กลายเป็นร่างกายที่ประกอบขึ้นจากสสารของมิติอื่น ไม่ถูกควบคุมโดยมิติเวลาของเรา คน ๆ นี้ก็จะคงความหนุ่มสาวตลอดไป

พระสงฆ์ระดับสูงแต่ละยุคในอดีตมีชีวิตยืนยาวมาก ปัจจุบันมีคนที่มีอายุนับร้อย ๆ ปี เดินอยู่บนถนน แต่ท่านดูไม่ออก เขาดูหนุ่มสาว สวมใส่เสื้อผ้าเหมือนคนธรรมดาสามัญ ท่านจึงไม่เห็นความแตกต่าง อายุขัยของมนุษย์ไม่ควรจะสั้นเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ หากจะกล่าวจากมุมมองของวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน คนสามารถจะมีชีวิตอยู่ถึง 200 กว่าปี ตามบันทึกทางประวัติศาสตร์ ที่อังกฤษมีคน ๆ หนึ่งชื่อว่า เฟมคาท มีชีวิตอยู่ถึง 207 ปี ที่ญี่ปุ่นมีคน ๆ หนึ่งชื่อว่า มิทสึ ไทรา มีชีวิตอยู่ถึง 242 ปี ประเทศเราในราชวงศ์ถังมีพระสงฆ์อยู่จำว มีชีวิตอยู่ถึง 290 ปี ตามบันทึกของอำเภอหย่งไต้เซี่ยน มณฑลสกุเกี้ยน เฉินจวินเกิดในปีที่หนึ่งของปีงเหอ (ค.ศ. 881) ในสมัยของจักรพรรดิซิงแห่งราชวงศ์ถัง และตายในปีไท่คิงราชวงศ์หยวน ค.ศ. 1324 มีชีวิตอยู่ 443 ปี เหล่านี้ล้วนมีบันทึกอ้างอิงตรวจสอบได้ ไม่ใช่เทพนิยาย ผู้ฝึกฝ่าหลุนกงของเราผ่านการ

บำเพ็ญ วัตรอบนใบหน้าจะลดลงอย่างเห็นได้ชัด ใบหน้าแดงระเรื่อ ร่างกายเบาสบายมาก เวลาเดินหรือทำงานก็ไม่รู้สึกเหนื่อย นี่เป็นปรากฏการณ์ทั่วไป ตัวข้าพเจ้าบำเพ็ญมาเป็นเวลาหลายสิบปี คนอื่นต่างบอกว่าใบหน้าข้าพเจ้าเหมือนกับเมื่อยี่สิบปีก่อน ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ก็คือเหตุผลนี้ ฝ่าหลุนกงของเรามีสิ่งที่มีอนุภาพสำหรับการบำเพ็ญชีวิต ผู้บำเพ็ญฝ่าหลุนกงจะมองดูแตกต่างจากคนธรรมดาสามัญอย่างมากในด้านอายุ มองดูไม่สอดคล้องกับอายุจริงของพวกเขา ดังนั้นลักษณะที่เด่นที่สุดของหลักพลังงบบำเพ็ญจิตและชีวิตควบคู่กันคือสามารถยืดชีวิตคนให้ยืนยาว ชะลอความแก่ชราของคน และยืดอายุขัยของคนได้

(2) วงจรสวรรค์ฝ่าหลุน

ร่างกายมนุษย์เราคือหนึ่งจักรวาลน้อย พลังงานของร่างกายคนวนรอบร่างกายหนึ่งรอบ เรียกว่าการหมุนเวียนของจักรวาลเล็ก และเรียกว่าการหมุนเวียนของวงจรสวรรค์ (โจวเทียน) เมื่อชีพจรเย็นและคู่ต่อเข้าด้วยกันแล้ว ในแง่ของระดับชั้น นี่ยังเป็นวงจรสวรรค์แบบผิวเผิน ไม่เกิดผลในการบำเพ็ญชีวิต โจวเทียนเล็กที่แท้จริงนั้นหมุนเวียนอยู่ใน จากต่อมไพเนียล (วังหนิหวาน) ถึงตานเทียน ผ่านการหมุนเวียนภายในจะกระตุ้นให้ร่างกายขยายจากข้างในออกสู่ภายนอก ชีพจรทั้งหมดในร่างกายเปิดทะลวง ฝ่าหลุนกงของเรากำหนดให้ชีพจรทั้งหมดเปิดทะลวงตั้งแต่เริ่มต้น

วงจรสวรรค์ใหญ่คือการโคจรของชีพจร 8 ชีพจร (ฉีจิงปาม่าย) โดยเดินรอบร่างกายหนึ่งรอบ หากวงจรสวรรค์ใหญ่ทะลวงแล้วจะเกิดสภาพหนึ่งคือ ผู้ฝึกพลังงกคนนี้สามารถจะลอยขึ้นมา “บินขึ้นกลางวันแสดก ๆ” ตามที่มีเขียนไว้ในคัมภีร์दान ก็คือความหมายนี้ แต่โดยทั่วไปจะปิดส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายท่านเอาไว้ ทำให้ท่านบินขึ้นมาไม่ได้ แต่มันจะนำมาซึ่งสภาพหนึ่งคือ ท่านจะเดินตัวเบาและเร็วมาก เวลาเดินขึ้นเขาเหมือนมีใครดันท่านขึ้นไป หลังจากวงจรสวรรค์ใหญ่ทะลวงแล้วจะนำมาซึ่งความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) คือสามารถทำให้ลมปราณ (ชี่) ในอวัยวะภายในร่างกายคนแลกเปลี่ยนตำแหน่ง เช่น ชี่ที่หัวใจจะเคลื่อนไปที่กระเพาะ ชี่ที่กระเพาะจะเคลื่อนไปที่ลำไส้ เป็นต้น พร้อมกับที่แรงพลัง (กงลี่) เพิ่มขึ้นแล้ว เมื่อปล่อยออกสู่นอกร่างกายก็คือพลังเคลื่อนย้าย (ปันวินกง) วงจรสวรรค์ชนิดนี้ก็เรียกว่าวงจรสวรรค์เมอริเดียน (จื่ออู่โจวเทียน) หรือวงจรสวรรค์ฟ้าดิน (เฉียนคุนโจวเทียน) การโคจรของมันยังไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ของการแปรผันร่างกาย ยังต้องมีวงจรสวรรค์อีกชนิดหนึ่งที่สอดคล้องกับมันเรียกว่าวงจรสวรรค์เหมาอิว (เหมาอิวโจวเทียน) วงจรสวรรค์เหมาอิวจะเคลื่อน

อย่างนี้ มันจะออกมาจากจุดสู้อยินหรือจากจุดไปสู้อย และเริ่มเคลื่อนไปตามจุดเชื่อมต่อกันของด้าน
อินและด้านหยางของร่างกาย คือเคลื่อนไปตามด้านข้างของร่างกาย

การโคจรของวงจรสวรรค์ฝ่าหลุนกงนั้นใหญ่กว่าการโคจรของชีพจร 8 ชีพจร ที่
กล่าวถึงกันในหลักพลังงทัวไปอย่างมาก มันเป็นการโคจรของชีพจรซี่ที่เคลื่อนในแนวดิ่งและ
แนวขวางทั่วทั้งร่างกาย โดยชีพจรทั้งหมดในร่างกายต้องเปิดทะเลงในทันที และทั้งหมดต้อง
เคลื่อนพร้อมกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอยู่ในฝ่าหลุนกงของเรา ท่านไม่จำเป็นต้องไปฝึกอย่างหมยมัน
และไม่ต้องใช้ความนึกคิดไปนำพา หากท่านทำเช่นนี้ท่านก็จะเดินทางผิดเพี้ยนแล้ว ในชั้นเรียน
ข้าพเจ้าใส่กลไกซี่ (จีจี) ไว้บนอกร่างกายให้กับท่าน มันจะหมุนเวียนโดยอัตโนมัติ กลไกซี่ (จีจี)
เป็นสิ่งที่พิเศษชนิดหนึ่งที่มีเฉพาะในการฝึกพลังงในระดับขั้นสูง และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การ
ฝึกพลังงของเราเป็นไปโดยอัตโนมัติ มันหมุนตลอดโดยไม่หยุดเหมือนกับฝ่าหลุนและจะชัก
นำชีพจรซี่ในร่างกายให้หมุน แม้ท่านจะไม่เคยฝึกวงจรสวรรค์ แต่ในความเป็นจริงชีพจรซี่นั้นก็
ถูกนำพาให้หมุนไปพร้อมกัน ลึกลงไปภายในและภายนอกมันจะหมุนไปพร้อมกัน พวกเราใช้
ทำการเคลื่อนไหวของมือเพื่อเสริมกลไกซี่ที่อยู่บนอกร่างกายให้แข็งแรง

(3) การทะเลงชีพจร

จุดประสงค์ของการทะเลงชีพจรคือเพื่อให้พลังงานหมุนเวียนและเปลี่ยนแปลง
ส่วนประกอบของโมเลกุลของเซลล์ เพื่อแปรผันสู่สสารพลังงานสูง คนที่ไม่ฝึกพลังงนั้น ชีพ
จรจะอุดตันจนกระทั่งเล็กมาก ชีพจรของผู้ฝึกพลังงจะค่อย ๆ สว่างขึ้น ส่วนที่อุดตันจะเปิด
ทะเลง ผู้ที่ฝึกพลังงมาเป็นเวลานาน ชีพจรจะกว้างขึ้น เมื่อบำเพ็ญถึงระดับขั้นสูงชีพจรจะกว้าง
ยิ่งขึ้น บางคนชีพจรกว้างเท่ากับนิ้วหัวแม่มือ แต่การทะเลงชีพจรโดยตัวมันเองไม่อาจบ่งบอกว่า
คน ๆ นั้นบำเพ็ญถึงระดับใด มีพลังงสูงเพียงไร ชีพจรจะสว่างและกว้างมากขึ้นผ่านการฝึกพลัง
ง สุดท้ายชีพจรทั้งหมดจะเชื่อมต่อกันเป็นผืนเดียว เมื่อถึงเวลานั้นคน ๆ นี้จะไม่มีชีพจรและไม่
มีจุดลมปราณ พุดจากอีกมุมหนึ่ง ทั่วร่างกายล้วนเป็นชีพจรและก็เป็นจุดลมปราณ เมื่อถึงเวลานี้
ยังไม่อาจจะพูดได้ว่าคน ๆ นี้ได้เต้าแล้ว มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ชนิดหนึ่งในขั้นตอนการ
บำเพ็ญฝ่าหลุนกงเท่านั้น เป็นเพียงปรากฏการณ์ของระดับขั้นหนึ่ง เมื่อมาถึงก้าวนี้ การบำเพ็ญ
หลักธรรมในภพได้ดำเนินมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ในเวลาเดียวกัน ดูจากภายนอกจะนำมาซึ่งสภาพ
หนึ่งที่ชัดเจนคือชั้นฮวาจี้ตัง (ดอกไม้สามดอกบนศีรษะ) มีพลังงมากทีเดียวซึ่งล้วนแต่มี
รูปลักษณะ แกนพลังงก็สูงมากแล้ว บนศีรษะจะปรากฏดอกไม้สามดอก ดอกหนึ่งเหมือน
ดอกบัว ดอกหนึ่งเหมือนดอกเบญจมาศ ดอกไม้สามดอกจะหมุนรอบตัวเอง ขณะที่หมุนรอบ

ตัวเองยังจะสลัดกันเวียนรอบซึ่งกันและกัน บนดอกไม้แต่ละดอกมีเสาดหนึ่งเสาดสูงคู่ฟ้า สูงมาก ๆ เสาดสามอันนี้ก็สลัดกันหมุนตามดอกไม้ และหมุนรอบตัวเองด้วย เขาจะรู้สึกหนักศีรษะมาก ถึงเวลานี้เขาเพียงแต่เดินมาถึงก้าวสุดท้ายของการบำเพ็ญหลักธรรมในภพ

5. ความนึกคิด (อึ้นเนียน)

การบำเพ็ญฝ่าหลุนกงนั้นไม่มีความนึกคิด ความนึกคิดไม่สามารถทำอะไรเลย แต่เขาสามารถส่งคำสั่งออกมา ที่บังเกิดผลที่แท้จริงคือความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ซึ่งมีความสามารถของร่างอัจฉริยะ (หลังถี้) ที่จะคิดและรับคำสั่งจากสื่อสัญญาณของสมอง แต่คนจำนวนมากโดยเฉพาะคนในวงการซึ่งกันนั้นมีทฤษฎีต่าง ๆ มากมาย คิดว่าความนึกคิดสามารถทำเรื่องต่าง ๆ มากมาย บางคนกล่าวถึงการใช้ความนึกคิดเปิดความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ใช้ความนึกคิดเปิดตาทิพย์ ใช้ความนึกคิดรักษาโรค ใช้ความนึกคิดทำการเคลื่อนย้าย เป็นต้น นี่เป็นความเข้าใจที่ผิด ณ ระดับขั้นต่ำในหมู่คนธรรมดาสามัญความนึกคิดสั่งการอวัยวะสัมผัสและแขนขาทั้งสิ้น แต่ ณ ระดับขั้นสูงในหมู่ผู้บำเพ็ญนั้น ความนึกคิดสามารถพัฒนาขึ้นไปได้ และสั่งการให้ความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ทำเรื่องต่าง ๆ หมายความว่าความสามารถพิเศษ (กงเหิง) นั้นถูกควบคุมโดยความนึกคิด นี่คือการมองของเราต่อความนึกคิด บางครั้งเราเห็นอาจารย์ซึ่งรักษาโรคให้คน ยังไม่ทันลงมือรักษา คนไข้ก็บอกว่าหายแล้ว เข้าใจว่ารักษาโดยใช้ความนึกคิด ในความเป็นจริงเขาส่งความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ชนิดหนึ่งออกไป สั่งการความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ออกไปรักษาหรือทำเรื่องอะไร เพราะความสามารถพิเศษนั้นเดินอยู่ในอีกมิติหนึ่ง ตาของคนธรรมดาสามัญมองไม่เห็น เขาไม่รู้ เข้าใจว่าเป็นความนึกคิดที่ทำการรักษา บางคนคิดว่าสามารถใช้ความนึกคิดรักษาโรคได้และนำพาคนออกนอกกลุ่มนอกรทาง ความเห็นเช่นนี้ต้องอธิบายให้กระจ่าง

ความคิดของคนนั้นเป็นสื่อสัญญาณชนิดหนึ่ง เป็นพลังงานชนิดหนึ่งและเป็นรูปแบบชนิดหนึ่งของสสารคงอยู่ ในเวลาที่คนกำลังคิดอยู่นั้น ในสมองจะผลิตความถี่ชนิดหนึ่ง บางครั้งท้องคาตาได้ผลมาก เพราะอะไรหรือ เพราะจักรวาลก็มีความถี่ที่สัมพันธ์ของมัน เมื่อคาตาที่ทันท้องกับความถี่ของจักรวาลเกิดการสัมพันธ์พร้อมกันก็จะสามารถบังเกิดผล

แน่นอนมันต้องเป็นสื่อสัญญาณที่ดีจึงจะสามารถบังเกิดผล เพราะในจักรวาลไม่อนุญาตให้สิ่งชั่วร้ายคงอยู่ได้ ความนึกคิดก็เป็นรูปแบบความคิดที่พิเศษเฉพาะชนิดหนึ่ง ธรรมกาย (ฝ่าเชิน) ของปรมาจารย์ซึ่งกันระดับขั้นสูงนั้นจะถูกควบคุมและสั่งการโดยความคิดของร่างหลัก ธรรมกาย (ฝ่าเชิน) ก็มีความคิดของเขาเอง มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและจัดการ

เรื่องราวที่เป็นเอกเทศ เขาเป็นตัวตนที่เป็นเอกเทศ ในเวลาเดียวกันธรรมกาย (ฝ่าเซ็น) สามารถจะรู้ความคิดของร่างหลักของอาจารย์ซิงกและไปจัดการกับงานตามความคิดของร่างหลัก อย่างเช่น อาจารย์ซิงกต้องการจะรักษาโรคให้คน ๆ หนึ่ง เขาก็ไป เวลาความนึกคิดนี้ไม่ส่งออกมา เขาจะไม่ไป หากเมื่อเขาเห็นเรื่องที่ดีมากเขาจะริเริ่มไปทำเอง ปรมาจารย์บางคนยังไม่บรรลุถึงขั้นเปิดการรับรู้ (อู๋) มีบางเรื่องเขายังไม่รู้ แต่ธรรมกาย (ฝ่าเซ็น) ของเขากลับรู้แล้ว

ความนึกคิดยังมีอีกความหมายหนึ่งเรียกว่าแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจไม่ได้ออกมาจากจิตสำนึกหลักของคน กรอบความรู้ของจิตสำนึกหลักนั้นจำกัดมาก หากคิดจะทำสิ่งของที่ยังไม่มีในสังคม ไม่อาจจะอาศัยเพียงจิตสำนึกหลัก แรงบันดาลใจนั้นมาจากจิตสำนึกกรอง บางคนสร้างสรรค์ผลงานหรือทำงานค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เวลาที่ใช้ความคิดไปมากแต่ก็ยังคิดไม่ออก เขาหยุดพักแล้วออกไปเดินข้างนอกหนึ่งรอบ ทันใดนั้นโดยไม่ตั้งใจก็เกิดแรงบันดาลใจขึ้นมา เขาริบหิบบปากกาเขียนอย่างรวดเร็ว ผลิตผลงานออกมา นี่เป็นเพราะเวลาที่จิตสำนึกหลักเข้มแข็งมันจะควบคุมสมอง จึงคิดอะไรไม่ออก แต่เมื่อจิตสำนึกหลักผ่อนคลาย จิตสำนึกกรองจะบังเกิดผลและจะควบคุมสมอง จิตสำนึกกรองสามารถสร้างสรรค์สิ่งของใหม่ ๆ เพราะมันอยู่ในอีกมิติหนึ่งและไม่ถูกควบคุมโดยมิตินี้ แต่จิตสำนึกกรองก็ไม่สามารถเหนือกว่าหรือรบกวนสภาพของสังคมคนธรรมดาสามัญ หรือส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาของสังคม

แรงบันดาลใจมาจากสองด้าน หนึ่งคือให้มาโดยจิตสำนึกกรอง จิตสำนึกกรองไม่ตกอยู่ในวังวนของสังคมโลก เขาสามารถผลิตแรงบันดาลใจ อีกหนึ่งคือมาจากการสั่งการ ชี้นำของชีวิตในระดับชั้นสูง เวลาที่มีชีวิตระดับชั้นสูงชี้นำ ความคิดจะเปิดกว้างและสามารถจะทำเรื่องที่แปลกใหม่แหวกแนวออกมาได้ การพัฒนาของสังคมและจักรวาลโดยรวมล้วนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดพิเศษเฉพาะ ทุกสิ่งล้วนไม่ใช่เรื่องบังเอิญ

6. ระดับชั้นของการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง

(1) การบำเพ็ญ ณ ระดับชั้นสูง

ฝ่าหลุนกงนั้นเป็นการบำเพ็ญ ณ ระดับชั้นที่สูงมาก ดังนั้นจึงเกิดพลังงได้เร็วเป็นพิเศษ เป็นหลักเต๋าใหญ่ที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน มองในภาพใหญ่ฝ่าหลุนกงมีท่าเคลื่อนไหวน้อยมาก แต่มันควบคุมทุกด้านของร่างกาย รวมทั้งควบคุมให้เกิดสิ่งต่าง ๆ มากมาย เพียงแต่ต้องยกระดับชินซึ่งให้ตามขึ้นมา พลังงของเขาก็จะโตขึ้นอย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องพยายามอย่างตั้งใจและใช้วิธีเฉพาะ หรือตั้งกระทะก่อเตา เก็บตัวยาเกี่ยวตาน (ยาอายุวัฒนะ) เพิ่มไฟมากน้อยเพียงไร เก็บตัวยามากน้อยเท่าใด การอาศัยความนึกคิดชี้นำนั้นซับซ้อนมากและมันเป็นการ

ง่ายที่จะออกนอกกลุ่มนอกทาง พวกเรา ณ ที่นี้เสนอวิชาที่สะดวกที่สุดแก่ทุกท่านซึ่งเป็นวิชาที่ดีที่สุดและก็เป็นวิชาที่ยากที่สุด ผู้ฝึกพลังงหากจะบรรลุสภาพร่างกายนั้นมันนั้น ในหลักพลังงอื่นต้องฝึกกันสิบกว่าปี หลายสิบปี หรือยาวนานกว่านั้น แต่พวกเราก็จะนำพาท่านไปถึงก้าวนี้ในทันที ระดับชั้นนี้อาจผ่านไปโดยที่ท่านยังไม่ทันได้รู้สึก และอาจจะอยู่เพียงหลายชั่วโมง อาจมีวันหนึ่งท่านจะมีความรู้สึกไวมาก ผ่านไปสักประเดี๋ยวความรู้สึกก็ไม่ค่อยไวแล้ว ที่จริงก็คือได้ผ่านไปแล้วหนึ่งระดับชั้นใหญ่

(2) รูปแบบปรากฏการณ์ของพลังง

ร่างกายของผู้ฝึกฝ่าหลุนกงเมื่อผ่านการปรับแล้วก็จะบรรลุถึงสภาพที่เหมาะสมสำหรับการบำเพ็ญฝ่าฝืน นี่ก็คือสภาพ “ร่างกายนุ่ม” เมื่อบรรลุถึงสภาพนี้แล้วจึงจะสามารถเกิดพลังง คนที่มีคาทิพย์ระดับสูงจะมองเห็น พลังงที่ก่อเกิด ณ ชั้นผิวของผู้ฝึกพลังง จากนั้นก็ลำเลียงเข้าไปในร่างกายคน หลังจากนั้นพลังงก็ก่อเกิดอีกและเข้าไปอีก ดำเนินไปเช่นนี้ซ้ำไปซ้ำมา ระดับชั้นแล้วระดับชั้นเล่า บางครั้งดำเนินไปอย่างรวดเร็วมาก นี่คือพลังงขั้นแรกของการก่อเกิดพลังง หลังจากที่พลังงขั้นแรกก่อเกิดแล้ว ร่างกายของผู้ฝึกพลังงก็ไม่ใช้ร่างกายธรรมดาทั่วไปแล้ว หลังจากที่บรรลุร่างกายนุ่มแล้วเขาจะไม่เจ็บป่วยเป็นโรคอีก ความเจ็บปวดที่ปรากฏออกมาตรงนี้ตรงนั้นในภายหลัง หรือความรู้สึกไม่สบายที่เกิดขึ้นตรงส่วนใดส่วนหนึ่ง คุณล้ายกับเป็นโรค แต่มันไม่ใช่โรค เป็นผลกระทบจากกรรม เมื่อเกิดพลังงขั้นที่สองแล้ว ร่างอัจฉริยะนั้นก็โตมากแล้ว เขาสามารถจะเคลื่อนไหวและพูดได้ บางครั้งพวกเขาจะออกมาแบบกลาง ๆ บางครั้งออกมาหนาแน่นมาก พวกเขาจะพูดคุยซึ่งกันและกัน ภายในร่างกายอัจฉริยะเหล่านี้มีพลังงานสะสมไว้เป็นปริมาณมากซึ่งจะนำมันมาเปลี่ยนแปลงร่างแท้

เมื่อบำเพ็ญฝ่าฝืนถึงระดับสูงมาก ๆ แล้ว บางครั้งกุมาร (อิงฮ้าย) จะปรากฏออกมาทั่วร่างกาย พวกเขาซุกซนมาก ชอบเล่นและดิงามมาก ๆ ร่างกายอีกแบบหนึ่งยังจะบำเพ็ญออกมาได้ นั่นก็คือกายทิพย์ (เหวียนอิง) กายทิพย์ (เหวียนอิง) จะนั่งอยู่บนฐานดอกบัวซึ่งสวยงามมาก กายทิพย์ (เหวียนอิง) ที่ก่อเกิดออกมาจากการบำเพ็ญนั้นเกิดขึ้นจากการผสมผสานของอินหยางของร่างกายคน ผู้บำเพ็ญทั้งชายและหญิงล้วนสามารถบำเพ็ญกายทิพย์ (เหวียนอิง) ออกมาได้ เมื่อเริ่มต้นกายทิพย์ (เหวียนอิง) จะเล็กมากและจะค่อย ๆ โตขึ้น และสุดท้ายจะโตเท่ากับผู้ฝึกพลังง มีรูปโฉมเหมือนกับผู้บำเพ็ญทุกประการและจะอยู่ในร่างกายของเขา เมื่อคนที่มีความสามารถพิเศษมองดูเขา ก็จะพูดว่าคน ๆ นี้มีสองร่างกาย ที่จริงคือเขาได้บำเพ็ญกายที่แท้จริง (เงินเฉิน) ของเขาสำเร็จแล้ว นอกจากนี้ยังจะบำเพ็ญธรรมกาย (ฝ่าเฉิน) มากมายออกมา

โดยสรุป ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไค ๆ ที่สามารถจะบำเพ็ญออกมาได้ในจักรวาลนี้ล้วนสามารถจะบำเพ็ญออกมาได้ในฝ่าหลุนกง ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่บำเพ็ญออกมาได้ในหลักพลังกงอื่น ๆ นั้นล้วนมีรวมอยู่ในฝ่าหลุนกง

(3) การบำเพ็ญหลักธรรมนอกภพ

ผ่านการฝึกท่าเคลื่อนไหวของฝ่าหลุนกง ผู้บำเพ็ญสามารถจะทำให้ชีพจรของตนเองกว้างขึ้น กว้างขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชีพจรทั้งหมดเชื่อมต่อกันเป็นเส้นเดียว คือฝึกจนบรรลุการไม่มีชีพจร ไม่มีจุดฝังเข็ม หรือพูดอีกนัยหนึ่งคือทั่วทั้งร่างกายเป็นชีพจร ล้วนเป็นจุดฝังเข็ม นี่ก็ยังไม่อาจพูดได้ว่าท่านได้รับเต๋าแล้ว มันเป็นเพียงปรากฏการณ์ชนิดหนึ่งในขั้นตอนการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง เป็นปรากฏการณ์ของระดับขั้นหนึ่ง เมื่อถึงก้าวนี้ การบำเพ็ญหลักธรรมในภพได้ถึงที่สุดแล้ว พลังงของกง ๆ นี้ก็แรงกล้าอย่างยิ่งแล้ว ล้วนมีรูปลักษณ์ หลักพลังกงก็สูงมากแล้ว นอกจากนี้บนศีรษะจะปรากฏดอกไม้สามดอก เมื่อถึงเวลานี้เขาเพียงแต่เดินจบขั้นสุดท้ายของหลักธรรมในภพ

เมื่อก้าวไปข้างหน้าอีกก้าว ก็จะไม่เหลืออะไรเลย พลังงทั้งหมดจะถูกลำเลียงเข้าไปในมิติที่ลึกที่สุดในร่างกาย เขาก็กลายเป็นสภาวะร่างขาวบริสุทธิ์ ร่างกายของคน ๆ นี้จะโปร่งใส ก้าวต่อไปอีกหนึ่งก้าว คน ๆ นี้ก็จะเข้าสู่การบำเพ็ญหลักธรรมนอกภพ และเรียกว่าการบำเพ็ญร่างพระพุทธ พลังงที่จะออกมาจัดอยู่ในประเภทอิทธิฤทธิ์ เมื่อถึงเวลานั้นเขาจะมีอานุภาพไร้ที่สิ้นสุดและยิ่งใหญ่มาก เมื่อบรรลุถึงเขตแดนที่สูงยิ่งขึ้นเขาจะบำเพ็ญเป็นผู้สำเร็จธรรมขั้นสูง นี่ก็ต้องการว่าท่านจะบำเพ็ญชินซึ่งอย่างไร บำเพ็ญถึงขั้นใดก็คือมรรคผลในขั้นนั้น ผู้มีปณิธานยิ่งใหญ่จะได้ฝ่าที่ถูกต้อง สำเร็จมรรคผลที่ถูกต้องและก็คือเหวียนหมั่น

บทที่ 3

การบำเพ็ญชินชิ่ง

ผู้บำเพ็ญฝ่าหลุนกงต้องบำเพ็ญชินชิ่งเป็นอันดับแรก ต้องคิดว่าชินชิ่งเป็นส่วนสำคัญของการเกิดพลังง นี่เป็นหลักการบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูง พุคอย่างเข้มงวด การกำหนดระดับชั้นของแรงพลัง (กงลี่) นั้นไม่ได้มาจากการฝึก แต่ได้จากการบำเพ็ญชินชิ่ง การยกระดับชินชิ่งเป็นเรื่องที่พุดง่ายแต่ทำได้ยากมาก ผู้บำเพ็ญต้องทุ่มเทพยายามอย่างยิ่ง คือต้องยกระดับจิตรับรู้ (อู่ซิ่ง) ต้องสามารถอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ ต้องสามารถอดทนในเรื่องที่ยากแก่การอดทน เป็นต้น ทำไมคนส่วนหนึ่งฝึกพลังงมาหลายปีแต่ไม่เกิดพลังง มูลเหตุที่แท้จริงคือ หนึ่งไม่เน้นชินชิ่ง สองไม่ได้หลักธรรมที่ถูกต้องเที่ยงตรงของระดับชั้นสูง ปัญหานี้ต้องแจ้งให้รับรู้ อาจารย์หลายท่านเวลาสอนพลังงล้วนแต่เน้นชินชิ่ง นี่เป็นการสอนพลังงที่แท้จริง อาจารย์เหล่านั้นที่สอนแต่ทำฝึกวิธีการโดยไม่เน้นเรื่องชินชิ่ง โดยแท้จริงแล้วเท่ากับสอนวิชามาร ด้วยเหตุนี้ผู้ฝึกพลังงต้องทุ่มเทพยายามในการยกระดับชินชิ่ง จึงจะสามารถเข้าสู่การบำเพ็ญในระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้น

1. ความหมายของชินชิ่ง

ชินชิ่งที่ฝ่าหลุนกงกล่าวถึงนั้น ไม่สามารถครอบคลุมด้วย “เต๋อ (กุศล)” ได้ ขอบข่ายของมันกว้างกว่า “เต๋อ (กุศล)” มากนัก มันครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ทุก ๆ ด้านรวมทั้ง “เต๋อ (กุศล)” ด้วย “เต๋อ (กุศล)” เป็นเพียงปรากฏการณ์ชนิดหนึ่งของชินชิ่งของคน ๆ หนึ่ง การใช้ “เต๋อ (กุศล)” เพียงอย่างเดียวมาเข้าใจความนัยของชินชิ่งนั้นไม่เพียงพอ ชินชิ่งนั้นรวมถึงการปฏิบัติต่อการ “ได้” กับการ “สละ” ปัญหาสองด้านนี้ “ได้” ก็คือต้องบรรลุถึงการหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล สิ่งประกอบขึ้นเป็นคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของจักรวาลคือ “เงิน ชั่น เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” การหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของผู้บำเพ็ญคนหนึ่งนั้นจะปรากฏออกมาที่ปริมาณ “เต๋อ (กุศล)” ของคน ๆ นั้น “สละ” ก็คือต้องสละทิ้งความคิดและการกระทำที่ไม่ดีต่าง ๆ เช่น ความโลภ ผลประโยชน์ ดัณหา ความอยากได้ การฉ้อ การต่อสู้ การขโมย การแย่งชิง การหลอกลวง ความอิจฉาริษยา เป็นต้น หากต้องการจะบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูง ยังจะต้องละทิ้งการแสวงหาต่อกิเลสตัณหาที่มีอยู่แต่เดิมในมนุษย์ ก็คือต้องละทิ้งจิตยึดติดทั้งหมด คือต้องมองเรื่องชื่อเสียง ผลประโยชน์ของตนให้เบาบางมาก ๆ

มนุษย์ที่สมบูรณ์นั้นประกอบขึ้นจากกายเนื้อและคุณลักษณะดั้งเดิมของคน ๆ นั้น จักรวาลก็เช่นเดียวกัน นอกจากสสารแล้ว ในเวลาเดียวกันยังมีคุณสมบัติพิเศษของ “เงิน ชั่น เหยิ่น

(ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” คงอยู่ ในทุก ๆ อนุภาคของอากาศธาตุล้วนมีคุณสมบัติพิเศษชนิดนี้คงอยู่ เมื่อปรากฏออกมาในสังคมของคนธรรมดาสามัญ ก็คือเมื่อทำเรื่องที่ดีจะได้รับการชมเชย แต่เมื่อทำเรื่องที่ไม่ดีจะได้รับการลงโทษ ณ ระดับชั้นที่สูงก็จะปรากฏออกมาเป็นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) คนที่สอดคล้องเข้ากับคุณสมบัติพิเศษชนิดนี้ก็คือคนดี คนที่หันหลังห่างจากเขาก็คือคนเลว คนที่สอดคล้องกับเขา หล่อหลอมเข้ากับเขาก็คือผู้ที่ได้หลักธรรม (เต๋า) เมื่อเป็นเช่นนี้เพื่อจะหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษนี้ จึงกำหนดให้ผู้ฝึกพลังจะต้องมีซินซึ่งที่สูงมาก เช่นนี้จึงจะสามารถบำเพ็ญขึ้นไปสู่ระดับชั้นสูงได้

การเป็นคนดีนั้นง่าย แต่หากจะบำเพ็ญซินซึ่งก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายเลย ผู้บำเพ็ญต้องเตรียมพร้อมด้านจิตใจ หากจะปรับจิตใจให้ถูกต้องเที่ยงตรง ก่อนอื่นท่านต้องมีความจริงใจ ผู้คนมีชีวิตอยู่ในโลก ในสังคมที่สลับซับซ้อน ท่านต้องการจะทำความดี แต่ก็อาจมีคนไม่ให้ท่านทำความดี ท่านอาจไม่ต้องการทำร้ายคนอื่น แต่คนอื่นอาจจะทำร้ายท่านด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา ซึ่งเรื่องเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากเหตุผลที่ไม่ปรกติ ท่านจะสามารถรับรู้ (อู้) ได้หรือไม่ว่าเพราะเหตุใด และท่านควรจะทำอย่างไร ทุกสิ่งในโลกไม่ว่าจะถูกหรือผิดล้วนแต่กำลังทดสอบซินซึ่งของท่านอยู่ตลอดเวลาเมื่อเผชิญกับความอับอายขายหน้าจนยากที่จะอธิบายได้ เมื่อประสบกับการสูญเสียผลประโยชน์ที่ใกล้ตัว ต่อหน้าการยั่วยวนของเงินทองและตัณหาทางเพศ การต่อสู้แย่งชิงทางอำนาจ ความโกรธเกลียดความอิจฉาริษยาจากการต่อสู้แย่งชิง ความขัดแย้งต่าง ๆ ในสังคม ความขัดแย้งในครอบครัวและความเจ็บปวดที่มีรูปและไร้รูป ท่านสามารถจะปฏิบัติตามข้อกำหนดซินซึ่งที่เข้มงวดตลอดเวลาได้ไหม แน่นนอน หากท่านสามารถทำได้ทั้งหมด ท่านก็เป็นผู้บรรลุธรรมแล้ว ผู้ฝึกพลังส่วนใหญ่ล้วนเริ่มต้นจากคนธรรมดาสามัญ การบำเพ็ญซินซึ่งก็จะยกระดับขึ้นทีละเล็กทีละน้อย ผู้บำเพ็ญที่มุ่งมั่น ถ้ามีจิตใจที่เด็ดเดี่ยวแน่วแน่ในการอดทนต่อความทุกข์ยากและรับมือกับอุปสรรคใหญ่หลวงต่าง ๆ ในท้ายที่สุดจะได้รับมรรคผลถูกต้อง (เจิ้งกั๋ว) หวังว่าผู้บำเพ็ญทั้งหลายจะสามารถรักษาซินซึ่งอย่างเข้มงวดและยกระดับแรงพลัง (กงตี้) ในเร็ววัน

2. การเสียกับการได้

ในวงการชิงกงและศาสนาต่างกล่าวถึงการเสียกับการได้ บางคนเข้าใจว่าการเสียก็คือการบริจาคให้ท่าน ทำความดี ช่วยเหลือคนที่ลำบาก การได้ก็คือการได้พลังง พระสงฆ์ในวัดก็พูดอย่างนี้ ต้องบริจาคให้ท่าน นี่ก็เป็นการมองความหมายของการเสียที่แคบเกินไป แต่การเสียที่เราพูดถึงนั้นมีความหมายกว้างมาก เป็นสิ่งที่ใหญ่มาก สิ่งที่เรากำหนดให้ท่านสละทิ้งไปคือจิตยึด

คิดเหล่านั้นของคนธรรมดาสามัญ คือจิตยึดติดดวงนั้นที่ท่านไม่ยอมปล่อยวาง ต้องสามารถสละทิ้งสิ่งของเหล่านั้นที่ท่านเห็นว่าสำคัญ ต้องสามารถสละทิ้งซึ่งสิ่งของที่ท่านเห็นว่าไม่อาจจะสละทิ้งได้ นี่คือความหมายของการเสียอย่างแท้จริง การทำความดีช่วยเหลือคน การแสดงออกซึ่งจิตใจที่เมตตากรุณานั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเสียเท่านั้น

ในฐานะคนธรรมดาสามัญอยากจะมีชื่อเสียง ได้รับผลประโยชน์ อยากจะมีชีวิตที่ดีสักหน่อย สบายสักหน่อย มีเงินทองมากสักหน่อย นี่คือเป้าหมายของคนธรรมดาสามัญ แต่พวกเราผู้ฝึกพลังงจะไม่เหมือนกัน ที่พวกเราได้รับคือพลังง จึงไม่ใช่สิ่งเหล่านี้ พวกเราต้องลดละผลประโยชน์ส่วนตนลงสักหน่อย มองมันให้เบาบางสักหน่อย แต่ก็ไม่ใช่จะทำให้ท่านสูญเสียสิ่งของอะไรไปจริง ๆ พวกเราบำเพ็ญอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ ยังต้องปฏิบัติตนเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ สิ่งสำคัญคือท่านต้องปล่อยวางจิตใจดวงนั้นลง ไม่ใช่จะทำให้ท่านสูญเสียสิ่งของอะไรไปจริง ๆ สิ่งที่เป็นของ ๆ ท่านจะไม่สูญหาย สิ่งที่ไม่ใช่ของ ๆ ท่าน ท่านก็จะไม่ได้มา หากได้มาแล้วก็ต้องคืนให้กับคนเขาไป เพื่อที่จะได้ท่านก็ต้องเสีย แน่นนอน การจะทำทั้งหมดให้ดีได้ในทันทีนั้นไม่อาจจะเป็นไปได้ และก็เป็นไปได้ที่จะสำเร็จเป็นผู้รู้แจ้งในชั่วข้ามคืน แต่การบำเพ็ญทีละเล็กทีละน้อย ยกกระดานทีละขั้นทีละนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ ท่านเสียไปมากเท่าใด ท่านก็จะได้มากเท่านั้น ในเรื่องผลประโยชน์ท่านควรจะมองมันให้เบาบาง ยอมที่จะได้น้อยกว่าแต่สบายใจ ทางด้านวัตถุท่านอาจจะเสียเปรียบ แต่สิ่งที่ท่านจะได้มากกว่าคือ เต๋อ (กุศล) และพลังง นี่คือหลักการที่เป็นอยู่ แต่ไม่ใช่ให้ท่านตั้งใจใช้ชื่อเสียง ผลประโยชน์หรือเงินทองไปแลกมานี้ต้องใช้จิตรับรู้ (อุ้งซ่ง) ไปทำความเข้าใจอีกขั้นหนึ่งให้ลึกซึ้ง

ผู้บำเพ็ญเต๋าใหญ่ท่านหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า ของที่คนอื่นอยากได้ผมไม่อยากจะของคนอื่นมีผมไม่มี แต่ของที่ผมมีคนอื่นไม่มี ของที่คนอื่นไม่ต้องการผมต้องการ ในฐานะคนธรรมดาสามัญคนหนึ่งมันยากนักที่เขาจะมีช่วงเวลาที่รู้สึกพอเพียง อะไร ๆ เขาล้วนจะอยากได้ มีเพียงก้อนหินบนพื้นดินเท่านั้นที่เขาจะไม่เก็บ แต่ผู้บำเพ็ญเต๋าท่านนี้บอกว่า เช่นนั้นผมก็จะเก็บก้อนหินนี้ คำพังเพยกล่าวไว้ว่าสิ่งของที่มีน้อยจะมีค่า สิ่งที่มีน้อยจะมีความแปลกใหม่ ก้อนหินที่ฝั่งนี้ไม่มีคุณค่า เมื่อถึงฝั่งนั้นก็จะมีคุณค่าที่สุด ตรงนี้ได้กล่าวถึงปรัชญาที่คนธรรมดาสามัญคนหนึ่งไม่สามารถจะเข้าใจ ผู้รู้แจ้งระดับสูงและมีกุศลยิ่งใหญ่อันไม่ยอม พวกเขาดังไม่มีวัตถุสิ่งของใด ๆ สำหรับพวกเขาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาจะละทิ้งไม่ได้

หนทางของการฝึกพลังงเป็นหนทางที่ถูกต้องที่สุด ผู้ฝึกพลังงจึงเป็นคนที่ฉลาดที่สุดสิ่งของของคนธรรมดาสามัญแย่งชิง ประโยชน์อันน้อยนิดที่ต้องการจะได้นั้นเป็นเพียงชั่วขณะถึงแม้จะแย่งชิงมาได้ เก็บมาได้ หรือได้ประโยชน์สักเล็กน้อย แล้วจะเป็นอย่างไรละ คนธรรมดา

สามัญมีคำพูดหนึ่ง เมื่อเกิดท่านน่าอะไรติดตัวไปไม่ได้ เมื่อตายไปท่านน่าอะไรติดตัวไปไม่ได้ เวลาที่ท่านมาตัวเปล่า เวลาจากไปท่านก็ไปตัวเปล่า แม้แต่กระดูกก็ต้องเผากลายเป็นเถ้าถ่าน ไม่ว่าจะท่านจะมีเงินทองมากเพียงไร มีตำแหน่งใหญ่โตเพียงไร อะไรท่านก็นำติดตัวไปไม่ได้ แต่พลังงสามารถนำติดตัวไปได้ เพราะมันก่อเกิดอยู่ที่ร่างกายในจิตสำนึกหลักของท่าน ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านว่า พลังงนั้นได้มาไม่ง่ายเลย มันคือสิ่งล้ำค่าที่สุด และได้มายากที่สุด ทองคำจำนวนเท่าใดก็แลกไม่ได้ เมื่อพลังงของท่านสูงมากแล้ว หากวันหนึ่งท่านไม่อยากจะฝึกพลังงแล้วขอเพียงแต่ท่านไม่ทำเรื่องที่ไม่ดี เมื่อนั้นพลังงของท่านก็จะแปรผันเป็นสิ่งของที่เป็นวัตถุทั้งหมดที่ท่านต้องการ ท่านจะได้รับทั้งหมด แต่นอกจากสิ่งของในโลกที่ท่านจะได้แล้ว สิ่งที่คุณบำเพ็ญจะได้รับนั้นท่านก็จะไม่ได้อีกแล้ว

เพื่อผลประโยชน์ส่วนตนบางอย่าง บางคนใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งของที่ไม่ใช่ของตนเอง เขาคิดว่าตัวเองมีความได้เปรียบ ในความเป็นจริงแล้วผลประโยชน์ที่เขาได้มานั้นคือใช้เต๋อ (กุศล) ไปแลกกับคนเขา มา เพียงแต่เขาไม่รู้ สำหรับผู้ฝึกพลังงแล้วต้องลดทอนพลังงของเขาลง สำหรับผู้ที่ไม่ฝึกพลังงนั้นต้องลดทอนอายุขัยลง หรือลดทอนด้านอื่นลง โดยสรุป บัญชีนี้ต้องสะสาง นี่คือการสววรรค์ ยังมีบางคนมักจะรังแกคน พูดจาให้ร้ายคน เป็นต้นพร้อมกับที่พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้น เขาก็โยนเต๋อ (กุศล) ในสัดส่วนที่เท่ากันให้กับคุณกรณี โดยใช้เต๋อ (กุศล) ไปแลกกับการรังแกหรือดูหมิ่นคนเขา

บางคนเข้าใจว่าการเป็นคนดีนั้นเสียเปรียบ ในมุมมองของคนธรรมดาสามัญเขาเสียเปรียบ แต่เขากลับจะได้รับสิ่งที่คนธรรมดาสามัญไม่อาจจะได้รับ นั่นก็คือ “เต๋อ (กุศล)” --- คือสสารสีขาวซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าอย่างยิ่ง หากไม่มีเต๋อ (กุศล) ก็จะไม่มีการพลังง นั่นคือสังฆกรรมที่แน่นอน คนจำนวนมากทำไมฝึกพลังงแล้วไม่เกิดพลังง ก็คือไม่ได้บำเพ็ญเต๋อ (กุศล) ขึ้นไป คนจำนวนมากต่างกล่าวถึงเต๋อ (กุศล) ล้วนต้องการจะได้เต๋อ (กุศล) แต่ไม่ได้เปิดเผยหลักการที่แท้จริงของการผันแปรเต๋อ (กุศล) เป็นพลังงออกมา อาศัยตัวเองไปรับรู้ (อู๋) คัมภีร์ศาสนาพุทธนับหมื่นเล่ม องค์ศากยมุนีทรงถ่ายทอดหลักธรรมเป็นเวลาสี่สิบกว่าปีขณะอยู่ในโลก ก็กล่าวแต่เพียงเต๋อ (กุศล) คำเดียว ในหนังสือบำเพ็ญเต๋อโบราณของจีนก็พูดถึงเต๋อ (กุศล) เพียงคำเดียว ในหนังสือห้าพันคำ [เต๋อเต๋อจิง] ที่เขียนโดยเหลาจื่อก็พูดถึงเต๋อ (กุศล) เพียงคำเดียว แต่คนบางคนก็คือไม่รับรู้ (อู๋)

เรามาพูดถึงการเสีย เมื่อมีได้ก็ต้องมีเสีย เมื่อท่านคิดจะบำเพ็ญอย่างแท้จริงก็จะพบกับทุกข์ภัยจำนวนหนึ่งซึ่งจะปรากฏออกมาในชีวิตประจำวัน หนึ่งคือความเจ็บป่วยทางร่างกาย ไม่สบายตรงนี้ไม่สบายตรงนั้น แต่ไม่ใช่โรค อีกหนึ่งก็จะปรากฏออกมาในสังคม ครอบครัว ที่

ทำงาน ล้วนจะปรากฏออกมาได้ โดยทันใดนั้นก็เกิดความขัดแย้งขึ้นมาทางด้านผลประโยชน์ หรือเกิดการเสียดสีกันทางอารมณ์ จุดประสงค์ล้วนจะให้ท่านยกระดับซินซึ่ง หากท่านประสบกับเรื่องยุ่งยากเรื่องหนึ่ง ทำเสียจนท่านอับอายเสียหน้าอย่างมาก ต้องตกอยู่ในภาวะที่อึดอัด เมื่อนั้นท่านจะจัดการอย่างไร ใจท่านรู้สึกสงบและมั่นคง หากท่านทำได้ถึงจุดนี้ ซินซึ่งของท่านก็ยกระดับสูงขึ้นจากทุกข์ภัยครั้งนี้แล้ว พลังของของท่านก็จะสูงขึ้นตามสัดส่วน หากท่านสามารถทำได้เพียงเล็กน้อย ท่านก็จะได้เพียงเล็กน้อย ท่านทุ่มเทได้มากเท่าใด ท่านก็จะได้มากเท่านั้น โดยมากเมื่ออยู่ท่ามกลางทุกข์ภัย ไม่แน่เสมอไปว่าท่านจะรับรู้ออกมาได้ แต่พวกเราจะต้องรับรู้ไม่อาจจะเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ เมื่อเกิดความขัดแย้งท่านต้องกำหนดตนเองด้วยมาตรฐานที่สูง พวกเราบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ การขัดเกลาซินซึ่งก็ต้องขัดเกลาอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ต้องล้มลุกคลุกคลาน ได้รับบทเรียน คิดจะไม่เจอกับความยุ่งยากใด ๆ แล้วก็จะเกิดพลังอย่างสบาย ๆ นั่นคือเป็นไปได้

3. บำเพ็ญ “เงิน ชั่น เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” พร้อมกัน

วิชาของเรานี้คือการบำเพ็ญ “เงิน ชั่น เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” พร้อมกัน “ความจริง” ก็คือพูดความจริง ทำเรื่องจริง หวนคืนสู่ความจริงดั้งเดิม สูดทำเป็นคนจริง “ความเมตตา” ก็คือก่อเกิดจิตเมตตากรุณา ทำความดีช่วยเหลือคน เรานั่นความสามารถในการอดทนโดยเฉพาะ มีเพียงความอดทนเท่านั้นจึงจะสามารถบำเพ็ญเป็นผู้มีกุศลยิ่งใหญ่ได้ ความอดทนเป็นสิ่งที่แรงกล้ามาก เลย์ล้ำความจริงและความเมตตา ตลอดขั้นตอนของการบำเพ็ญล้วนบอกให้ท่านไปอดทน รักษาซินซึ่งให้มัน ต้องไม่ทำสิ่งชั่วร้ายตามอำเภอใจ

เจอเรื่องแล้วสามารถจะอดทนนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย บางคนพูดว่า: ดีไม่ตีตอบ ด่าไม่คำตอบ แม้กระทั่งในสถานการณ์ที่อับอายขายหน้าอยู่ท่ามกลางญาติสนิทมิตรสหายก็ต้องอดทนให้ได้ นี้มีกลายเป็น “อาคิว” หรือหรือ! ข้าพเจ้าว่าหากท่านปฏิบัติอย่างเป็นปกติในทุก ๆ ด้าน และมีปัญญาไม่น้อยกว่าคนอื่น เพียงแต่มองผลประโยชน์ส่วนตนอย่างเบาบาง ไม่มีใครจะบอกว่าท่านโง่ การสามารถอดทนนั้นไม่ใช่อ่อนแอหรือขี้ลาด ไม่ใช่ “อาคิว” แต่เป็นการแสดงออกซึ่งจิตใจที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว เป็นการแสดงออกซึ่งความสุขุมเยือกเย็น หันซึ่งในประวัติศาสตร์จีนเคยได้รับความอภัยสอดส่องให้คลานรอดได้หว่างขาของคน นั่นคือความอดทนอันยิ่งใหญ่ ในสมัยโบราณมีคำพูดประโยคหนึ่งว่า: “ลูกผู้ชายถูกเหยียดหยาม ชักดาบเข้าต่อสู้” คนธรรมดาสามัญคนหนึ่งเมื่อถูกเหยียดหยาม เขาจะชักดาบเข้าต่อสู้ เขาจะด่าว่าคน ออกหมัดชกคน เกิดมาเป็นคนสักชาติ นั้นไม่ง่ายเลย บางคนก็มีชีวิตอยู่เพียงเพื่อศักดิ์ศรี ช่างไม่คุ้มค่าเลยและน่าเหน็ดเหนื่อยนัก ประเทศจีนมี

คำพูดประโยคหนึ่งว่า: “ถอยหลังหนึ่งก้าว ทะเลท้องฟ้ากว้างใหญ่ไพศาล” เมื่อประสบกับความยุ่งยากหากท่านถอยหลังหนึ่งก้าว ท่านจะพบว่ามันจะเป็นอีกสถานการณ์หนึ่ง

ในฐานะผู้ฝึกพลังง ต่อคนที่มีความขัดแย้งกับท่าน ต่อคนที่คูหมิ่นเหยียดหยามท่านซึ่ง ๆ หน้า ท่านไม่เพียงต้องอดทน ต้องกำหนดตนเองด้วยมาตรฐานที่สูง ท่านยังต้องขอบคุณเขา หากเขาไม่มีความขัดแย้งกับท่าน ท่านจะสามารถยกระดับซินซิ่งได้อย่างไร จะแปรผันสสารสีดำเป็นสสารสีขาวในขณะที่ประสบความเจ็บปวดได้อย่างไร จะก่อเกิดพลังงได้อย่างไร เมื่ออยู่ท่ามกลางทุกข์ภัยนั้นมันยากที่คนจะข้ามผ่านไปให้ได้ แต่ ณ เวลานั้นท่านจะต้องควบคุมตัวเองให้ได้ เพราะพร้อม ๆ กับแรงพลัง (กงลี่) เพิ่มขึ้น ทุกข์ภัยนั้นจะเพิ่มมากขึ้นไม่หยุด ก็เชื่อว่าซินซิ่งของท่านสามารถจะยกระดับขึ้นไปได้หรือไม่ เมื่อเริ่มต้นเขาอาจจะทำให้ท่านโกรธ โกรธจนแทบจะทนไม่ไหว ทำให้ท่านอึดอัดอย่างมาก ทำให้โกรธจนปวดตับ ปวดกระเพาะ แต่ท่านไม่ระเบิดออกมา ท่านอดกลั้นความโกรธได้ อย่างนี้ดีมาก ท่านเริ่มจะอดทนได้แล้ว เป็นความตั้งใจที่จะอดทน ท่านก็จะค่อย ๆ ยกระดับซินซิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ท่านก็จะมองเรื่องราวนั้นเบาบางได้จริง ๆ เมื่อถึงเวลานั้นก็คือการยกระดับที่ใหญ่ขึ้น คนธรรมดาสามัญถือเรื่องการขัดสีซึ่งกันและกัน เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นเรื่องที่ใหญ่มาก มีชีวิตอยู่เพียงเพื่อศักดิ์ศรี ไม่สามารถจะอดทน เมื่อความโกรธขึ้นถึงขีดสุดแล้วอะไรเขาก็กล้าทำ แต่ในฐานะผู้ฝึกพลังง สิ่งที่คนอื่นเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ท่านจะเห็นเป็นเรื่องเล็ก เล็กมาก เล็กมาก ๆ เพราะเป้าหมายนั้นของท่านยาวไกลมาก ๆ ยาวไกลยิ่งนัก ท่านจะอยู่ยืนยาวเท่ากับจักรวาล เมื่อท่านคิดถึงสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง สิ่งเหล่านั้นจะมีหรือไม่มีก็ได้ เมื่อท่านคิดในภาพที่ใหญ่ ท่านล้วนสามารถข้ามผ่านสิ่งเหล่านั้นไปได้

4. ขจัดจิตอิจฉาริษยาทิ้งไป

จิตอิจฉาริษยาเป็นอุปสรรคใหญ่ของการฝึกพลังง มันจะส่งผลกระทบต่อผู้ฝึกพลังงอย่างมาก มันจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อแรงพลัง (กงลี่) ของผู้ฝึกพลังง จะทำร้ายเพื่อนผู้ฝึก และจะรบกวนการบำเพ็ญขึ้นไปของพวกเราอย่างร้ายแรง ในฐานะผู้ฝึกพลังง ต้องขจัดทิ้งไป 100 เปอร์เซ็นต์ บางคนเมื่อฝึกพลังงถึงระดับขั้นหนึ่ง แต่จิตอิจฉาริษยาขังไม่ได้ขจัดทิ้งไป และยังไม่ขจัดทิ้งไปมันก็ยังรุนแรงเพิ่มขึ้นได้ง่าย ผลด้านลบชนิดนี้ทำให้ซินซิ่งด้านอื่น ๆ ที่เขายกระดับขึ้นแล้วเปลี่ยนเป็นอ่อนแออย่างมาก เหตุใดจึงหิบบกจิตอิจฉาริษยาออกมาพูด โดยเฉพาะ เพราะจิตอิจฉาริษยาสะท้อนออกมารุนแรงที่สุดและโดดเด่นที่สุดในหมู่คนจีน มันมีน้ำหนักมากที่สุดในความคิดของผู้คนโดยที่คนจำนวนมากไม่รู้สึกรู้สีก จิตอิจฉาริษยานั้นมีเฉพาะทางตะวันออก เรียกว่าจิตอิจฉาริษยาแบบตะวันออกหรือจิตอิจฉาริษยาแบบเอเชีย คนจีนมีอุปนิสัย

เก็บความรู้สึก เก็บอารมณ์ ไม่แสดงออกอย่างเปิดเผย จึงทำให้เกิดจิตอิจฉาริษยาได้ง่าย สรรพสิ่งล้วนมีสองด้าน อุปนิสัยเก็บความรู้สึกมีด้านที่ดี และก็มีด้านที่ไม่ดี คนตะวันตกอุปนิสัยค่อนข้างเปิดเผย เป็นต้นว่าหากเด็กนักเรียนได้คะแนนเต็มร้อยในโรงเรียน เขาจะดีใจขณะวิ่งกลับบ้านไปพลาง ร้องตะโกนไปพลาง: “ฉันได้คะแนนเต็มร้อยนะ...” เพื่อนบ้านต่างพากันเปิดประตู เปิดหน้าต่างแสดงความยินดีกับเขา: “ทอม ยินดีด้วยนะ!” ต่างพากันยินดีกับเขา ถ้าเรื่องนี้เกิดขึ้นในประเทศไทย ท่านลองคิดดู พอได้ยีนก็รู้สึกไม่พอใจ: ได้ร้อยคะแนนเต็มแล้วมีอะไร “โอ้อวด” มีอะไรน่าอวด! เป็นปฏิกิริยาที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงเมื่อมีจิตอิจฉาริษยา

คนที่มีจิตอิจฉาริษยาจะดูถูกคนอื่น ไม่ยอมให้คนอื่นเลยล้ำตนเอง เวลาเห็นคนอื่นเก่งกว่าตนเอง จิตใจเขาก็จะไม่สมดุล รับไม่ได้ ไม่ยอม เวลาขึ้นเงินเดือนต้องขึ้นเท่ากัน โบนัสต้องได้เท่ากัน ท้องฟ้าถล่มลงมาทุกคนต้องรับผิดชอบเท่ากัน เวลาเห็นคนอื่นได้เงินได้ทอง เขาก็อิจฉา ตาร้อน ก็คือใครจะดีกว่าเขาไม่ได้ บางคนทำงานวิจัยประสบผลสำเร็จแต่ไม่กล้าไปรับรางวัลกลัวคนจะอิจฉาริษยา บางคนได้รับรางวัลชมเชยด้านเกียรติยศและชื่อเสียงก็ไม่กล้าเปิดเผย กลัวคนอื่นจะอิจฉาริษยาและพุดจาเสียคติ อาจารย์ซึ่งบางคนเห็นอาจารย์ซึ่งคนอื่นบรรยายก็ไม่ยอมรับ ไปก่อนวัน นี้ก็คือปัญหาจีนซึ่ง ทุกคนฝึกพลังงด้วยกัน บางคนฝึกพลังงได้ไม่นานก็มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) และแล้วก็จะมีคนพุด: เขามีอะไรจะไม่ได้ ฉันฝึกมาหลายปีแล้วประกาศนียบัตรมีเป็นโหล ฉันยังไม่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) เขามีได้อย่างไร ก็เกิดจิตอิจฉาริษยาขึ้นมา ฝึกพลังงต้องค้นหาจากภายใน ตนเองต้องบำเพ็ญตนเองให้มาก ๆ ให้ค้นหาเหตุผลที่ตนเอง ตนเองมีด้านไหนที่ยังทำได้ไม่เพียงพอ ต้องพยายามปรับปรุงตนเอง ให้ทุ่มเทพยายามที่ภายใน คนล้วนทุ่มเทพยายามที่ภายนอก คนอื่นต่างบำเพ็ญดีแล้ว ต่างยกระดับขึ้นไปแล้ว มีท่านที่ยังไม่ยกระดับขึ้นไป ท่านไม่ใช่เสียเวลาหรือ การบำเพ็ญต้องบำเพ็ญที่ตนเองหนา

จิตอิจฉาริษยายังจะทำร้ายเพื่อนผู้บำเพ็ญด้วยกัน เป็นต้นว่าพุดจาไม่น่าฟังทำให้คนเขาจิตใจไม่สงบไม่อาจจะเข้าสู่สมาธิ เมื่อเขามีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ในระดับหนึ่งแล้ว ด้วยจิตอิจฉาริษยาเขาอาจใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไปทำร้ายเพื่อนผู้บำเพ็ญ เช่นมีคนที่ยังบำเพ็ญได้ดีคนหนึ่งกำลังนั่งสมาธิฝึกพลังงอยู่ เนื่องจากตัวเขามีพลังง นั่งอยู่ตรงนั้นคล้ายกับภูเขาลูกหนึ่ง ณ ตอนนั้นมีสองสิ่งลอยข้ามมา สิ่งหนึ่งในอดีตเคยเป็นพระสงฆ์ แต่เนื่องจากมีจิตอิจฉาริษยาจึงไม่สามารถบำเพ็ญขึ้นไปได้ แม้จะมีแรงพลัง (กงลี่) ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สำเร็จ เมื่อพวกเขามาถึงตรงที่คนนั่งสมาธิอยู่นั้น หนึ่งในนั้นพุดว่า: นี่คือนั่นที่กำลังบำเพ็ญอยู่ตรงนี้ พวกเราเดินล้อมรอบไปเถิดนะ! อีกคนหนึ่งกลับพุดขึ้นมาว่า: คิดถึงเมื่อปีนั้น เพียงฝ่ามือเดียวฉันก็ตัดภูเขาได้ชันออกมุนหนึ่ง ว่าแล้วก็ฟาดหนึ่งฝ่ามือไปที่ผู้ฝึกพลังง แต่พอยกแขนขึ้น

มาแล้วก็ฟาดลงไปไม่ได้ เพราะผู้ฝึกพลังงั้นกำลังบำเพ็ญหลักธรรมที่ถูกต้องจึงมีเกราะคุ้มครอง เขาไม่สามารถฟาดมือลงไปได้ เขาคิดจะทำร้ายผู้บำเพ็ญหลักธรรมที่ถูกต้องซึ่งเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมาก เขาต้องถูกลงโทษ คนที่มีจิตอธิษฐานนั้นทำร้ายทั้งตนเองและคนอื่น

5. ขจัดจิตยึดติดทิ้งไป

จิตยึดติดหมายถึงผู้ฝึกพลังงั้นยึดติดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเป้าหมายหนึ่ง ๆ ไม่ปล่อยวาง หรือแสวงหามากเกินไป ไม่สามารถสลัดให้หลุดได้ กระทั่งดื้อรั้นมาก ๆ ไม่ฟังคำเตือน บางคนแสวงหาที่จะได้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ในโลกนี้ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการทำบุญผู้ระดับชั้นสูง จิตใจนี้ยิ่งรุนแรง ก็ยิ่งละทิ้งได้ยาก จิตใจยังไม่สมคูลไม่มั่นคง ภายหลังก็จะคิดว่าตนเองไม่ได้อะไรเลย กระทั่งมีความสงสัยในสิ่งที่ศึกษา จิตยึดติดก่อเกิดจากกิเลสตัณหาของมนุษย์ จุดเด่นคือมันมีเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่จำกัดอย่างเด่นชัด ค่อนข้างชัดเจน เป็นรูปธรรม โดยที่เจ้าตัวมักจะไม่รับรู้เข้าใจ คนธรรมดาสามัญมีจิตยึดติดมากมาย เพื่อจะแสวงหาของสิ่งหนึ่งและบรรลุจุดประสงค์นั้น เขาสามารถจะใช้วิธีการใด ๆ ก็ได้เพื่อที่จะให้ได้มา สำหรับผู้ฝึกพลังงั้น จิตยึดติดจะแสดงออกมาอีกแบบหนึ่ง เช่น การแสวงหาความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ชนิดหนึ่ง ๆ หลงใหลในทัศนียภาพชนิดหนึ่ง ๆ กระทั่งดื้อรั้นในการแสดงออกชนิดหนึ่ง ๆ เป็นต้น ในฐานะผู้ฝึกพลังงั้น ไม่ว่าท่านจะแสวงหาอะไรล้วนไม่ถูกต้อง สิ่งนี้ต้องขจัดทิ้งไป สายเต๋ากล่าวถึงความไม่มี สายพุทธสอนความว่างเปล่า เข้าสู่ประตูแห่งความว่างเปล่า สุดท้ายพวกเราต้องบรรลุภาวะความว่างเปล่าและความไม่มี ต้องขจัดจิตยึดติดทั้งหมดทิ้งไป สิ่งที่ท่านปล่อยวางไม่ได้ล้วนต้องปล่อยวาง เช่น การแสวงหาความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ท่านแสวงหาก็คือต้องการจะใช้ ที่จริงมันตรงกันข้ามกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลของเรา ในความเป็นจริงยังคงเป็นปัญหาด้านชินชิ่ง คิดอยากจะได้ คิดอยากจะทำ อ้ออวดมัน อยากจะแสดงต่อหน้าคนอื่นสักหน่อย หากจุดประสงค์ที่ท่านจะใช้มันนั้นบริสุทธิ์ ก็คือต้องการจะทำความดี แต่เรื่องดีนั้นเมื่อท่านทำขึ้นมาก็ไม่แน่นอนเสมอไปว่าจะเป็นเรื่องดี เรื่องของคนธรรมดาสามัญถ้าท่านใช้วิธีเหนือสามัญวิสัยไปจัดการก็ไม่แน่นอนเสมอไปว่าจะเป็นเรื่องดี บางคนพอได้ยินข้าพเจ้ากล่าวว่าคนในชั้นเรียนร้อยละ 70 เปิดตาทิพย์แล้ว ดังนั้นจึงครุ่นคิด ทำไมฉันไม่มีความรู้สักกะ เมื่อกลับไปเวลาฝึกพลังงั้นก็มึ่งสนใจไปที่ตาทิพย์ คิดจนปวดหัว สุดท้ายอะไรก็มองไม่เห็น นี่ก็คือจิตยึดติด แต่ละคนมีสภาพร่างกายที่ต่างกัน รากฐาน (เกินจิ) ก็ไม่เหมือนกัน ตาทิพย์ไม่อาจจะมองเห็นในเวลาเดียวกัน และ

ไม่อาจจะอยู่ในระดับชั้นเดียวกัน บางคนมองเห็นได้แล้ว บางคนมองไม่เห็น ล้วนแต่เป็นเรื่องปกติ

จิตยึดติดสามารถจะทำให้แรงพลัง (กงลี่) ของผู้ฝึกพลังงเกิดการหยุดชะงัก อยู่ในภาวณอยู่กับที่ ในกรณีที่รุนแรงยังอาจทำให้ผู้ฝึกพลังงเดินสู่ทางมาร โดยเฉพาะคือความสามารถพิเศษ (กงเหิง) บางอย่างอาจถูกคนที่มิชินซึ่งไม่ได้นำไปใช้ทำเรื่องที่ไม่ดีได้ มีหลายกรณีที่คนที่ชินซึ่งไม่มั่นคงได้นำความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ไปทำเรื่องไม่ดี มีพื้นที่หนึ่งนักศึกษาชายรายหนึ่งเกิดมีความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ในการควบคุมความคิดชนิดหนึ่ง ด้วยความสามารถพิเศษ (กงเหิง) นี้เขาสามารถจะใช้ความคิดไปควบคุมความนึกคิดและพฤติกรรมของคนอื่นเขา จึงใช้มันไปทำเรื่องที่ไม่ดี บางคนเวลาฝึกพลังงมองเห็นทัศนียภาพบางอย่าง มักคิดจะมองดูให้ชัดเจน ฐึ้นให้แน่ชัด นี้ก็คือจิตยึดติด บางคนชอบทำบางอย่างจนกลายเป็นเสพติด ยากที่จะละวาง ก็เป็นจิตยึดติด เนื่องจากรากฐาน (เกินจิ) ไม่เหมือนกัน มีจุดประสงค์ต่างกัน บางคนฝึกพลังงเพื่อจะบรรลุเขตแดนที่สูงที่สุด บางคนก็เพื่อจะได้รับการบงสิ่งบางอย่าง ความคิดชนิดหลังย่อมจะทำให้จุดประสงค์ของการฝึกพลังงถูกจำกัด หากจิตยึดติดชนิดนี้ไม่ขจัดทิ้งไป ถึงจะฝึกพลังง พลังงก็จะไม่ก่อเกิด ดังนั้นผู้ฝึกพลังงต้องมองผลประโยชน์ทางวัตถุทั้งหมดให้เบาบาง ไม่แสวงหาสิ่งใด ให้ทุกสิ่งดำเนินไปตามธรรมชาติ เช่นนี้ก็จะหลีกเลี่ยงการเกิดจิตยึดติดที่ปรากฏออกมา นี้ก็จะคิดว่าชินซึ่งของผู้ฝึกพลังงเป็นอย่างไร หากชินซึ่งไม่ยกระดับขึ้นจากมูลฐาน ไม่ว่าจะมิจิตยึดติดใด ๆ ก็ล้วนจะบำเพ็ญไม่สำเร็จ

6. กรรม

(1) การก่อเกิดของกรรม

กรรมเป็นสสารสี่คําชนิดหนึ่งซึ่งตรงกันข้ามกับกุศล (เต๋อ) ในพุทธศาสนาเรียกมันว่ากรรมชั่ว พวกเราที่นี่เรียกว่ากรรม ดังนั้นเมื่อทำเรื่องไม่ดีก็เรียกว่าก่อกรรม กรรมนั้นก่อเกิดเนื่องจากเจ้าตัวเคยทำผิดในชาตินี้หรือชาติก่อน เช่น เคยฆ่าชีวิต เคยรังแกใคร เคยช่วงชิงผลประโยชน์ของใคร เคยนิทาใครข้างหลัง ไม่เป็นมิตรกับใคร เป็นต้น ล้วนจะก่อเกิดกรรม ยังมีกรรมที่โอนย้ายมาจากบรรพบุรุษหรือญาติมิตร เมื่อคน ๆ หนึ่งออกหมัดทุบตีคน ในเวลาเดียวกันก็ได้โอนสสารสี่ขาวไปให้กับคู่กรณี พื้นที่ส่วนนั้นในร่างกายตนเองก็จะถูกแทนที่ด้วยสสารสี่ดำ การฆ่าชีวิตเป็นการทำความชั่ว ทำเรื่องเลวร้ายที่ใหญ่หลวงที่สุดซึ่งจะก่อกรรมที่หนักมาก กรรมเป็นมูลเหตุสำคัญที่ส่งผลให้คนเป็นโรค แน่แน่นอนไม่แน่นอนไปว่ามันจะสะท้อนออกมาในรูปแบบของโรค มันอาจจะสะท้อนออกมาเป็นการประสบกับความยุ่งยาก เป็นต้น

ล้วนเป็นกรรมที่บังเกิดผลอยู่ ดังนั้นผู้ฝึกพลังจะทำเรื่องที่ไม่ดีไม่ได้โดยเด็ดขาด การกระทำที่ไม่ดีทั้งหมดล้วนจะก่อเกิดต่อสัญญาที่ไม่ดี จะส่งผลกระทบต่อพลังการฝึกพลังอย่างร้ายแรง

บางคนส่งเสริมให้เก็บลมปราณ (ซี่) ของต้นไม้ เวลาสอนพลังก็จะสอนเก็บลมปราณ (ซี่) ของต้นไม้อย่างไร ลมปราณ (ซี่) ของต้นไม้จะอะไรดี ลมปราณ (ซี่) ของต้นไม้จะอะไร เป็นสีเขียว พุดคุยกันอย่างเพลิดเพลินออกรส ในสวนสาธารณะทางตะวันออกเฉียงเหนือของเรา บางคนไม่รู้ที่ฝึกพลังอะไร กลิ้งตัวไปมาบนพื้น พอลุกขึ้นก็วนรอบต้นสนเพื่อเก็บลมปราณ (ซี่) ของต้นสน ในเวลาเพียงครึ่งปีทำให้ต้นสนทั้งแถบร่วงโรยตายไปเลย นี่ก็คือพฤติกรรมของการก่อกรรม นี่ก็เป็นการฆ่าชีวิต! ไม่ว่าจะพูดในแง่ของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลทางนิเวศวิทยาของประเทศเรา หรือพูดจากระดับชั้นสูง การเก็บลมปราณ(ซี่) ของต้นไม้ก็เป็นเรื่องไม่ถูกต้อง จักรวาลนั้นกว้างใหญ่ไร้ขีดจำกัด มีลมปราณ (ซี่) อยู่ทุกหนแห่งให้ท่านไปเก็บ ท่านไปเก็บให้พอใจ เหตุใดจะต้องทำลายต้นไม้ละ ในฐานะผู้ฝึกพลัง จิตเมตตาของท่านไปไหนแล้วละ

สรรพสิ่งล้วนมีจิตวิญญาณ วิทยาศาสตร์ปัจจุบันรับรู้แล้วว่าต้นไม้ไม่เพียงแต่มีชีวิต ยังมีความอัจฉริยะ (หลังซึ่ง) มีความคิดและอารมณ์ กระทั่งมีความสามารถพิเศษทางประสาทสัมผัส เมื่อตาพิพย์ของท่านบรรลุระดับธรรมจักขุ ท่านจะพบว่าโลกเป็นทัศนียภาพอีกแบบหนึ่งโดยสิ้นเชิง พอท่านออกจากบ้าน ก้อนหิน กำแพง ต้นไม้ เป็นต้น ล้วนจะพูดคุยกับท่าน วัตถุใด ๆ ล้วนมีชีวิตคงอยู่ ณ เวลาที่มันก่อเกิด ชีวิตหนึ่งก็ได้กรอกใส่เข้าไปแล้ว สสารอินทรีย์และอนินทรีย์นั้นจัดแบ่งโดยมนุษย์บนโลกเรา คนที่อยู่ในวัดเมื่อทำขามแตกเขาจะรู้สึกไม่สบายใจ เพราะทันทีที่ขามนั้นแตกไป ร่างชีวิตนั้นก็ถูกปลดปล่อยออกมา เมื่อมันยังไม่ได้เดินจบเส้นทางชีวิตของมัน ก็จะไม่มีการไป ดังนั้นมันจึงเคียดแค้นคนที่ฆ่ามันอย่างยิ่ง ยิ่งเคียดแค้นคน ๆ นั้นก็จะยังมีกรรมหนัก “อาจารย์ซึ้งกง” บางคนยังไปล่าสัตว์ จิตเมตตาของเขาไปไหนแล้ว สายพุทธและสายเต๋า ล้วนไม่ทำสิ่งที่จะฝ่าฝืนหลักการสวรรค์ เขาทำเช่นนี้ก็คือพฤติกรรมของการฆ่าชีวิต

บางคนบอกว่าที่ผ่านมาเขาก่อกรรมไว้มาก เช่น ฆ่าไก่ ฆ่าปลา ตกปลา เป็นต้น ไซ้ หรือไม่ว่าเขาไม่สามารถจะฝึกพลังแล้ว ไม่ใช่ ในเวลานั้นท่านทำโดยที่ไม่รู้ มันไม่ทำให้กรรมใหญ่โต จากวันนี้อย่าได้ทำเรื่องอย่างนี้อีกก็แล้วกัน ถ้าทำอีกก็คือตั้งใจทำผิดทั้ง ๆ ที่รู้ ไม่ได้แล้ว ผู้ฝึกบางคนมีกรรมชนิดนี้คงอยู่ ท่านมาร่วมชั้นเรียนของเราก็คือมีบุญวาสนา ท่านจึงสามารถจะบำเพ็ญสู่ระดับสูง แล้วแมลงวันหรือยุงเข้ามาในบ้านควรจะตีหรือไม่ ทุกท่านทำเรื่องนี้ ณ ระดับชั้นปัจจุบัน จะตีตายก็ไม่ถือว่าผิด ไล่ออกไปไม่ได้จะตีให้ตายก็ตีไปแล้ว ของสิ่งหนึ่งเมื่อถึงเวลาที่ควรตาย มันก็ต้องตายโดยธรรมชาติ เมื่อองค์ศากยมุนีทรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น มีครั้งหนึ่ง

พระองค์จะทรงน้ำ บอกให้สาวกไปทำความสะอาดอ่างอาบน้ำ สาวกพบว่าในอ่างอาบน้ำมี หนอนจึงกลับไปถามพระองค์ว่าจะอย่างไร พระองค์พูดอีกครั้ง: ที่ข้าพเจ้าต้องการให้เจ้าทำความสะอาดคืออ่างอาบน้ำ เมื่อสาวกเข้าใจแล้วจึงทำความสะอาดอ่างอาบน้ำจนสะอาด ปัญหาบางอย่างท่านอย่าได้มองมันสำคัญจนเกินไป เราไม่ใช่จะให้ท่านเป็นคนที่มีระมัดระวังในเรื่อง หยุ่มหยมมากเกินไป ในสภาพแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ประสาทจึงเครียดอยู่ตลอดเวลาโดยกลัวว่าจะทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ข้าพเจ้าว่าเป็นเช่นนี้ไม่ได้ นี่ก็เป็นจิตยึดติดชนิดหนึ่ง ความกลัวโดยตัวมันเองก็คือจิตยึดติด

พวกเราต้องมีจิตเมตตา ปฏิบัติต่อเรื่องอะไรด้วยจิตเมตตาก็จะไม่เกิดปัญหาได้ง่าย ให้เห็นผลประโยชน์ส่วนตนให้เบาบางสักหน่อย มีพื้นจิตใจดีงามสักหน่อย ไม่ว่าท่านจะทำอะไรก็จะถูกมันยับยั้ง ดังนั้นท่านก็จะไม่ทำเรื่องที่ไม่ดี ไม่เชื่อท่านก็ลองทำดู ถ้าท่านมีทำที่ที่โมโห มักอยากจะทำต่อสู้อยู่และยื่นกราน เรื่องที่ดีตรงหน้าท่านก็จะทำงานเป็นเรื่องที่ไม่ดี บ่อยครั้ง ข้าพเจ้าเห็นบางคนเวลาที่ตัวเองถูกต้องแล้วจะไม่ยอมคนอื่น คนประเภทนี้เวลาเขาถูกต้องเขาก็จับประเด็นที่จะจัดการกับคนอื่นได้ ในเวลาเดียวกันพวกเราก็ไม่อาจจะสร้างความขัดแย้ง เนื่องจากไม่เห็นด้วยกับเรื่องหนึ่ง บางครั้งเรื่องที่ท่านไม่เห็นนั้นไม่แน่ว่าจะเป็นเรื่องผิด ในฐานะผู้ฝึกพลังงเมื่อระดับชั้นเลื่อนสูงขึ้นแล้ว คำพูดของท่านจะมีพลังงาน ท่านสามารถจะยับยั้งคนธรรมดาสามัญได้ ท่านไม่สามารถจะพูดตามอำเภอใจได้ โดยเฉพาะเมื่อท่านมองไม่เห็นความจริงของปัญหา มองไม่เห็นความสัมพันธ์ของเหตุ ก็จะทำเรื่องที่ไม่ดีได้ง่าย ก่อกรรมได้ง่าย

(2) การสลายกรรม

หลักการในโลกกับหลักการบนสวรรค์นั้นเหมือนกัน ท่านต้องชำระคืนสิ่งที่ท่านคิด ค้างคนเขา แม้แต่คนธรรมดาสามัญก็ต้องชดใช้คืนสิ่งที่คิดค้างคนเขา หนึ่งชั่วชีวิตคน ทุกข์ภัย ปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านประสบล้วนเป็นผลที่เกิดจากกรรม ท่านต้องชดใช้สิ่งเหล่านั้น พวกเราผู้บำเพ็ญที่แท้จริง เส้นทางชีวิตของท่านจะเปลี่ยนแปลง ต้องจัดวางเส้นทางชีวิตใหม่ที่เหมาะสม สำหรับการบำเพ็ญให้ท่าน กรรมนั้นของท่านอาจารย์จะลดทอนส่วนหนึ่งให้กับท่าน ส่วนที่เหลือก็จะนำไปใช้เพื่อยกระดับชินชิ่งของท่าน โดยตัวท่านต้องแลกและชำระกรรมทิ้งไปผ่านการฝึกพลังงและบำเพ็ญชินชิ่ง จากวันนี้ไปปัญหาที่ท่านพบเจอล้วนไม่ใช่บังเอิญ ขอให้พวกท่านเตรียมพร้อมด้านจิตใจ ให้ท่านข้ามผ่านอุปสรรค ทุกข์ภัย ท่านก็จะสามารถละวางสิ่งที่คนธรรมดาสามัญปล่อยวางไม่ได้ ท่านจะพบกับเรื่องยุ่งยากมากมาย ปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นรอบด้านจากในครอบครัว จากสังคม หรือท่านอาจจะประสบกับทุกข์ภัยอะไรต่าง ๆ อย่างทันทีทันใด

แม้กระทั่งแท้จริงแล้วคุณก็ไม่ดี แต่ตัวท่านกลับถูกตำหนิกล่าวโทษ เป็นต้น ผู้ฝึกพลังงั้นไม่ควรจะป่วย แต่ท่านอาจเกิดป่วยหนักขึ้นมาอย่างทันทีทันใด มีอาการป่วยอย่างหนักหน่วง ทรมาณจนแทบจะทนไม่ไหว ไปตรวจที่โรงพยาบาลก็หาสาเหตุไม่เจอว่าป่วยเป็นอะไร แต่อยู่ ๆ ท่านก็หายป่วยได้โดยไม่ได้รับการรักษา ที่จริงคือท่านได้ชำระหนี้บางอย่างที่ท่านติดค้างไว้ผ่านรูปแบบชนิดนี้ บางทีอยู่ ๆ วันหนึ่งคู่สมรสของท่านอารมณ์เสียหาเรื่องชวาทะเลาะกับท่านอย่างไม่มีเหตุผล เพียงเรื่องเล็กน้อยก็อาจนำไปสู่การถกเถียงอย่างรุนแรง หลังจากนั้นคู่สมรสของท่านก็รู้สึกงุนงงประหลาดใจที่เกิดอารมณ์นั้น ในฐานะผู้ฝึกพลังท่านสมควรต้องเข้าใจทำไมจึงเกิดเรื่องอย่างนั้น ก็คือสิ่งนั้นมาแล้ว มันต้องการให้ท่านชดใช้กรรมนั้น ณ เวลานั้นท่านต้องควบคุมตนเอง รักษาชินซึ่งให้มันเพื่อจะได้ผ่านเรื่องนั้นไป ท่านต้องทะนุถนอมและขอบคุณคู่สมรสที่ช่วยท่านสลายนกรรม

เมื่อท่านนั่งสมาธิเป็นเวลานานขาที่จะเจ็บ บางคนเจ็บปวดอย่างทรมาณ คนที่ตาทิพย์เปิดในระดับชั้นสูงจะมองเห็น เวลาที่เจ็บปวดอย่างทรมาณนั้น มีสิ่งของสีดำก้อนใหญ่ ทั้งจากภายในและภายนอกร่างกายของผู้ฝึกพลังเคลื่อนตัวลงมาและถูกสลายนทิ้งไป ความเจ็บปวดจากการนั่งสมาธินั้นจะเจ็บปวดเป็นช่วง ๆ และรู้สึกเหมือนถูกเจาะหัวใจ บางคนที่มีจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ก็จะไม่อาฆาต เมื่อสสารสีดำสลายนไปแล้วก็จะแปรเปลี่ยนเป็นสสารสีขาวและแปรผันเป็นพลังง กระบวนการของผู้ฝึกพลังไม่อาจจะสลายนทิ้งไปได้ทั้งหมดผ่านการนั่งสมาธิและฝึกพลัง ยังจะต้องยกระดับชินซึ่งและจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ให้สูงขึ้นและประสบกับความยากลำบาก ที่สำคัญคือพวกเราเป็นคนที่ต้องมีความเมตตา พวกเราผู้ฝึกฝ่าหลุนกงนั้นจะเกิดจิตเมตตาเร็วมาก หลาย ๆ คนเวลาฝึกพลัง พอนั่งลงน้ำตาก็ไหลออกมาอย่างไม่มีเหตุผล คิดอะไรก็รู้สึกโศกเศร้า เห็นใคร ๆ ล้วนแต่ลำบาก นั่นคือจิตเมตตาของท่านออกมาแล้ว จิตแต่กำเนิดของท่าน ตัวตนที่แท้จริงของท่านเริ่มประสานเข้ากับคุณสมบัติพิเศษ “เงิน ชั่น เหียน (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” ของจักรวาลแล้ว เมื่อจิตเมตตาของท่านออกมา ท่านก็จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความเมตตา จากภายในจิตใจถึงการกระทำภายนอกของท่าน คนจะเห็นได้ว่าท่านเป็นคนใจดีมาก ๆ เมื่อถึงเวลานั้นจะไม่มีใครรังแกท่าน เมื่อถึงเวลานั้นหากมีคนจะรังแกท่านจริง ๆ จิตเมตตาที่ใหญ่หลวงของท่านจะบังเกิดผล ท่านจะไม่ตอบโต้ มันเป็นพลังชนิดหนึ่งซึ่งจะทำให้ท่านแตกต่างจากคนธรรมดาสามัญ

เมื่อท่านประสบกับทุกข์ภัย จิตเมตตานี้จะช่วยท่านให้ข้ามด่านเอาชนะอุปสรรค ในเวลาเดียวกันธรรมกาย (ฝ่าเชิน) ของข้าพเจ้าจะดูแลท่าน ปกป้องชีวิตท่าน แต่ท่านยังต้องข้ามทุกข์ภัย ยกตัวอย่างเมื่อตอนที่ข้าพเจ้าไปเปิดสอนที่ไต้หวัน มีสามีภรรยาสูงวัยคู่หนึ่งขณะกำลัง

รีบจะข้ามถนนเพื่อมาเข้าร่วมชั้นเรียน พอเดินมาถึงกลางถนน มีรถยนต์คันหนึ่งขับมาอย่างรวดเร็วชนสตรีผู้สูงวัยล้มแล้วลากสตรีผู้สูงวัยออกไปลึบกว่าเมตรก่อนที่สตรีผู้สูงวัยจะล้มลงบนถนน รถยนต์คันนั้นวิ่งไปอีกยี่สิบกว่าเมตรค่อยหยุด คนขับกระโดดลงจากรถพูดจาไม่ดี คนที่นั่งอยู่ในรถก็พูดจาไม่ดี สตรีผู้สูงวัยไม่ว่าอะไร ณ เวลานั้นสตรีผู้สูงวัยนึกถึงคำพูดของข้าพเจ้า หลังจากลุกขึ้นมาสตรีผู้สูงวัยพูดว่า: ไม่เป็นไร ไม่เป็นไร ฉันไม่เจ็บตรงไหนเลย แล้วสตรีผู้สูงวัยก็งมมือสามิเดินเข้าไปในหอประชุมด้วยกัน ณ เวลานั้น หากสตรีผู้สูงวัยพูดว่า โอ๊ย ฉันเจ็บตรงนี้ เจ็บตรงนั้น ท่านส่งฉันไปโรงพยาบาลเถอะ เช่นนั้นก็เจ็บขึ้นมาจริง ๆ แต่สตรีผู้สูงวัยไม่ได้ทำเช่นนั้น สตรีผู้สูงวัยบอกกับข้าพเจ้าว่า: อาจารย์ ฉันรู้ว่าเรื่องมันเป็นอย่างไร นี่เป็นการช่วยฉันชำระกรรมนี้มา สลายหนึ่งทุกข์ภัยใหญ่ไป ชำระกรรมไปหนึ่งก้อนโต ลองคิดดูซินซิ่งและจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ของคุณยายดีมาก อายุมากขนาดนั้นแล้ว ด้วยความเร็วรถยนต์ขนาดนั้น ถูกลากไปไกลขนาดนั้น ล้มลงบนพื้นแรงขนาดนั้น แล้วยังลุกขึ้นมาด้วยจิตใจที่ถูกต้องเที่ยงตรงมาก ๆ

เวลาที่ภัยพิบัติมาถึงมันแลดูใหญ่โตมากนัก ดูเหมือนว่าคิดอย่างไรก็ไม่มีทางออก บางทีมันวนเวียนอยู่หลายวัน ทันใดนั้นก็มีการออกแล้ว เรื่องราวก็เกิดเปลี่ยนแปลงใหญ่ในทันทีทันใด ที่จริงคือซินซิ่งของเรายกระดับขึ้นแล้ว สิ่งนั้นก็สลายไปโดยธรรมชาติ

หากจะยกระดับเขตแดนทางความคิดก็ต้องผ่านการทดสอบความยากลำบาก นานาชนิดในโลก ในระหว่างขั้นตอนนี้ หากซินซิ่งของท่านยกระดับขึ้นไปแล้วและมันคงแล้วจริง ๆ กรรมก็จะสลาย ความยากลำบากของท่านก็จะผ่านไป พลังงกก็ก่อเกิด หากในระหว่างการทดสอบซินซิ่ง ท่านไม่ได้ควบคุมซินซิ่งและทำผิดไป ท่านก็อย่าท้อแท้ใจ ท่านต้องหาข้อสรุปจากบทเรียน หาข้อบกพร่องและทุ่มเทพยายามไปบำเพ็ญ “เงิน ชัน เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” การทดสอบซินซิ่งครั้งต่อไปอาจจะตามมาติด ๆ หลังจากนั้น พร้อมกับที่แรงพลัง (กงลี่) ยกระดับขึ้น ความยากลำบากของการทดสอบซินซิ่งของท่านอาจจะมาอย่างรุนแรงมากขึ้นมาอย่างชนิดทันทีทันใด ทุก ๆ ด้านที่ท่านข้ามผ่านไป แรงพลัง (กงลี่) จะเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย หากข้ามด้านไปไม่ได้ พลังงกก็จะหยุดชะงัก การทดสอบที่เล็กพลังงกก็จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การทดสอบที่ใหญ่พลังงกก็จะเพิ่มขึ้นมาก หวังว่าผู้ฝึกพลังงกทุกคนจะมีความพร้อมที่จะอดทนต่อความทุกข์ความลำบากที่ใหญ่ จะมีความมุ่งมั่นและจิตใจที่เด็ดเดี่ยวแน่วแน่ที่จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ไม่มีการท้อแท้ก็จะไม่ได้รับพลังงกที่แท้จริง คิดที่จะสบาย ๆ โดยไม่ทุ่มเท ไม่ทนทุกข์ ก็จะได้พลังงก ไม่มีหลักการแบบนี้ ไม่เปลี่ยนแปลงซินซิ่งให้ดีขึ้นจากมูลฐาน หรือยังมีจิตยึดติดใด ๆ ของตนเองอยู่ ก็ไม่สามารถจะบำเพ็ญสำเร็จเป็นผู้รู้แจ้งใหญ่

7. การชักนำมาร

การชักนำมารหมายถึงผู้ฝึกพลังงมีปรากฏการณ์หรือทัศนียภาพที่ปรากฏออกมาในระหว่างขั้นตอนของการฝึกพลังงซึ่งส่งผลกระทบต่อการฝึกพลังง จุดประสงค์คือหยุดยั้งไม่ให้ผู้ฝึกพลังงบำเพ็ญสู่ระดับชั้นที่สูงขึ้น และสามารถพูดได้ว่ามารมาทวงหนี้

เมื่อบำเพ็ญถึงระดับชั้นสูงย่อมจะประสบกับปัญหาการชักนำมาร ชั่วชีวิตของคน ๆ หนึ่ง และบรรพบุรุษไม่อาจหลีกเลี่ยง ย่อมเคยทำบางเรื่องที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้เรียกว่ากรรม รากฐาน (เก็นจิ) ของคน ๆ หนึ่งดีหรือไม่ดีจะเป็นตัวกำหนดว่าเขามีกรรมติดตัวมากหรือน้อย แม้แต่คนที่ดีมากคนหนึ่งก็ไม่อาจจะไม่มีกรรม เพราะท่านไม่บำเพ็ญ ดังนั้นท่านจึงไม่รู้สึกรู้สีก ถ้าท่านเพียงเพื่อจะขจัดโรคร้ายเสริมสร้างสุขภาพ มารก็จะไม่สนใจท่าน ครั้นเมื่อท่านบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูง มันก็จะรบกวนท่าน มันจะใช้วิธีการต่าง ๆ มารบกวนท่าน จุดประสงค์คือไม่ให้ท่านบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูง ไม่ให้ท่านบำเพ็ญสำเร็จ มารจะปรากฏออกมาในหลาย ๆ รูปแบบ บ้างจะปรากฏออกมาในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน บ้างจะปรากฏออกมาในรูปแบบของสื่อสัญญาณจากมิติอื่น มาทำการรบกวน ทำให้เมื่อนั่งสมาธิก็จะมีเรื่องบางอย่างมารบกวน ทำให้ท่านไม่สามารถเข้าสู่สมาธิ ไม่สามารถบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูง บางครั้งพอท่านนั่งสมาธิท่านก็จะมีอาการง่วงนอนหรือมีความคิดวุ่นวาย ไม่สามารถเข้าสู่ภาวะของการฝึกพลังง บางครั้งพอท่านจะเริ่มฝึกพลังง จากสภาพแวดล้อมที่สงบเงียบ ทันใดนั้นก็จะมีเสียงคนเดิน เสียงปิดประตู เสียงเตล็ดรถยนต์ โทรศัพท์รบกวน เสียงอะอะเจี๊ยวจ้าวต่าง ๆ ทำให้ท่านไม่สามารถเข้าสู่สมาธิได้

ยังมีมารอีกชนิดหนึ่งคือมารกามารมณ์ เวลาที่ผู้ฝึกพลังงนั่งสมาธิอยู่หรืออยู่ในความฝัน จะมีหนุ่มรูปงามหรือสาวสวยปรากฏอยู่ตรงหน้า ออกมาหลอกล่อท่านยั่วชวนท่าน แสดงท่าทียั่วยุจิตยึดติดต่ออารมณ์ทางเพศของท่าน หากท่านไม่สามารถเอาชนะมันได้หนึ่งครั้ง มันก็หลอกล่อยั่วยุท่านเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกว่าท่านจะละทิ้งความคิดที่จะบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูง มันเป็นการทดสอบที่ข้ามผ่านได้ยาก มีผู้ฝึกพลังงไม่น้อยที่บำเพ็ญไม่สำเร็จด้วยเหตุนี้ หวังว่าท่านทั้งหลายจะเตรียมพร้อมด้านจิตใจ บางคนหากไม่สามารถรักษาชินชิ่งไว้ได้ ก้าวข้ามไปไม่ได้หนึ่งครั้งก็ต้องเรียนรู้บทเรียนอย่างจริงจัง มันจะกบกรวนท่านหลาย ๆ ครั้ง จนกว่าท่านจะรักษาชินชิ่งของท่านให้มันได้อย่างแท้จริงและขจัดจิตยึดติดชนิดนั้นไปได้โดยสิ้นเชิง นี่เป็นหนึ่งด่านใหญ่ที่ต้องก้าวข้ามไป ไม่เช่นนั้นก็จะไม่ได้หลักธรรม (เต๋า) และบำเพ็ญไม่สำเร็จ

รูปแบบของมารอีกชนิดหนึ่งคือขณะฝึกพลังงหรืออยู่ในความฝัน ทันใดนั้นก็มองเห็นใบหน้าต่าง ๆ ที่น่ากลัว คุร้าย มันดูเหมือนจริงมาก หรือมีคนถือมีดกำลังจะฆ่าคน แต่มันเป็นเพียงการหลอก ถ้ามันจะฟันจริง ๆ ก็จะไม่ฟันไม่ถูก เพราะอาจารย์ได้ใส่เกราะป้องกันไว้ภายนอกร่างกาย

ของผู้ฝึกพลังง มันจะฟันไม่ถูก จุดประสงค์ที่มันชูคือไม่ให้คุณฝึกพลังง สิ่งเหล่านี้ล้วนจะปรากฏในระดับชั้นหนึ่ง ณ ชั้นตอนหนึ่งและจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว อาจจะไม่กี่วัน หนึ่งอาทิตย์หรือไม่ก็อาทิตย์ ขึ้นอยู่กับชินซิงของท่านจะสูงเพียงไรและดูว่าท่านจะปฏิบัติกับเรื่องนี้อย่างไร

8. รากฐาน (เกินจิ) กับจิตรับรู้ (อู๋ซิง)

รากฐาน (เกินจิ) นั้นหมายถึงสสารสีขาวที่คน ๆ หนึ่งนำติดตัวมาแต่กำเนิด ก็คือกุศล (เต๋อ) สสารที่มีรูปขนิคนี้ สสารขนิคนี้หากนำติดตัวมามากรากฐาน (เกินจิ) ย่อมดีแน่นอน คนที่รากฐาน (เกินจิ) ดีจะหวนคั้นสู่ตัวตนที่แท้จริงได้ง่าย รับรู้หลักธรรม (เต๋า) ได้ง่าย เพราะความคิดของเขาไม่เป็นอุปสรรค พอได้ยินเรื่องการฝึกชิ่งง พอได้ยินสิ่งที่เกี่ยวกับการบำเพ็ญ เขาก็เกิดความสนใจ เขาก็ยินดีที่จะเรียนและสามารถเชื่อมต่อกับจักรวาล เฉกเช่นคำพูดของเหลาจื่อที่ว่า: “ผู้มีภูมิปัญญาสูงได้ฟังธรรมะ มุมานะปฏิบัติ ผู้มีภูมิปัญญาปานกลางได้ฟังธรรมะ ปฏิบัติบ้างไม่ปฏิบัติบ้าง ผู้มีภูมิปัญญาต่ำได้ฟังธรรมะ หัวเราะขัน ไม่หัวเราะก็จะไม่ใช่ธรรมะ” คนหวนคั้นสู่ตัวตนที่แท้จริงได้ง่าย รับรู้หลักธรรม (เต๋า) ได้ง่ายจัดเป็น “ผู้มีภูมิปัญญาสูง” ในทางกลับกัน คนที่มีสสารสีดำมาก คนที่มีรากฐาน (เกินจิ) ต่ำย่นนั้นภายนอกร่างกายของเขาจะก่อเกิดจากกั้นขนิคหนึ่ง ทำให้เขาไม่อาจจะได้รับสิ่งดี ๆ หากได้สัมผัสติดต่อกับสิ่งดี ๆ มันก็จะทำให้เขาไม่เชื่อ ที่จริงนี่ก็คือกรรมก่อผล

เมื่อพูดถึงรากฐาน (เกินจิ) แน่นอนมันเกี่ยวโยงถึงปัญหาจิตรับรู้ (อู๋ซิง) พอพูดถึงการรับรู้ (อู๋) มีคนเข้าใจว่าการรับรู้ (อู๋) ก็คือความฉลาด ความฉลาดที่คนธรรมดาสามัญพูด หรือคนที่ฉลาดแกมโกงนั้นอันที่จริงห่างไกลอย่างมากจากการบำเพ็ญที่เราพูดถึง คนที่ฉลาดแบบนั้นโดยมากจะเปิดการรับรู้ (อู๋) ได้ยาก เขาเพียงแคเห็นความสำคัญของสสารที่เป็นจริงในโลกนี้ เขาจะไม่ยอมเสียเปรียบ อะไรที่เป็นผลประโยชน์เขาจะไม่ยอมปล่อยให้มือ โดยเฉพาะบางรายเข้าใจว่าตนเองมีความรู้มาก มีการศึกษา ฉลาดมาก เห็นเรื่องการบำเพ็ญเป็นเทพนิยาย การฝึกพลังงบำเพ็ญชินซิงกล่าวสำหรับเขาเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะเข้าใจได้ คิดว่าผู้ฝึกพลังงล้วนเป็นคน โง่งมมลาย การรับรู้ (อู๋) ที่เราพูดถึงนั้น ไม่ใช่หมายถึงฉลาด แต่หมายถึงการกลับคั้นของจิตมนุษย์สู่จิตดั้งเดิมที่แท้จริง เป็นคนดีคนหนึ่งและสอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล รากฐาน (เกินจิ) เป็นตัวกำหนดจิตรับรู้ (อู๋ซิง) ของคน ๆ หนึ่ง รากฐาน (เกินจิ) ดี จิตรับรู้ (อู๋ซิง) ก็จะดี รากฐาน (เกินจิ) เป็นตัวกำหนดจิตรับรู้ (อู๋ซิง) แต่จิตรับรู้ (อู๋ซิง) จะไม่ถูกควบคุมอย่างสิ้นเชิงโดยรากฐาน (เกินจิ) ไม่ว่ารากฐาน (เกินจิ) จะคืออย่างไร หากไม่เข้าใจ รับรู้ (อู๋) ไม่ได้ก็ใช้ไม่ได้ มีบางคนรากฐาน (เกินจิ)

ไม่คอยดีนัก แต่จิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ดี ก็สามารที่จะบำเพ็ญขึ้นไปได้ พวกเรานั้นช่วยเหลือสรรพชีวิต จึง
คู่ที่จิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ไม่คู่ที่รากฐาน (เกินจิ) แม้ว่าท่านนำสิ่งที่ไม่ดีติดตัวมามาก ขอเพียงท่านมุ่งมั่น
จะบำเพ็ญ ความคิดนี้ของท่านที่ออกมาที่จริงก็คือความคิดที่ถูกต้อง (เจิ้งเนี่ยน) เมื่อมีความคิด
อย่างนี้ ท่านก็เพียงแต่ต้องทุ่มเทพยายามมากกว่าคนอื่นสักหน่อย สุดท้ายก็สามารถจะบำเพ็ญ
สำเร็จ

ร่างกายของผู้ฝึกพลังงั้นบริสุทธิ์สะอาดแล้ว หลังจากมีพลังงแล้วร่างกายจะไม่มีโรค
เพราะสสารพลังงานสูงในร่างกายจะไม่ให้สสารสีดำคงอยู่อีกแล้ว แต่บางคนไม่เชื่อ ยังคิดว่า
ตนเองมีโรคเสมอ ๆ บอกว่าฉันไม่สบายตรงไหน ตรงไหน เราจะพูดว่าสิ่งที่ท่านได้คือพลังง
ท่านได้สิ่งที่ดีขนาดนั้น จะไม่ทนทุกข์ได้อย่างไร การบำเพ็ญหนา ท่านต้องมีสิ่งแลกเปลี่ยน ที่จริง
ล้วนเป็นสิ่งที่อยู่ผิวนอก ไม่ส่งผลกระทบต่อร่างกายของท่านแม้แต่น้อย มองคุณคล้ายกับเป็นโรค
แต่ไม่ใช่โรคอย่างสิ้นเชิง ก็ขึ้นอยู่กับตัวท่านไปรับรู้ (อู๋) เอง ผู้ฝึกพลังงไม่เพียงต้องสามารถ
อดทนในทุกข์แห่งทุกข์ ยังต้องมีจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) ดี บางคนเมื่อพบกับเรื่องยุ่งยากก็ไม่ไปรับรู้ (อู๋) ณ
ที่นี้ข้าพเจ้าอธิบายในระดับชั้นสูง ทำอย่างไรให้กำหนดตนเองในมาตรฐานที่สูง แต่เขายังทำตัว
เหมือนคนธรรมดาสามัญ กระทั่งเขาไม่สามารถทำให้ตนเองบำเพ็ญเหมือนผู้บำเพ็ญที่แท้จริง
และไม่เชื่อว่าตนเองสามารถจะบำเพ็ญสู่ระดับชั้นสูงได้

การรับรู้ (อู๋) ที่กล่าวกันในระดับชั้นสูงนั้นหมายถึงเปิดการรับรู้ (อู๋) การรับรู้ (อู๋) แบ่ง
ประเภทเป็นการรับรู้อย่างฉับพลันทันที (ตุนอู๋) กับการค่อย ๆ รับรู้ (เจียนอู๋) การรับรู้อย่าง
ฉับพลันทันที (ตุนอู๋) คือเขาถูกปิดกั้นไว้ตลอดขั้นตอนของการบำเพ็ญ เมื่อเขาบำเพ็ญเสร็จสิ้น
ตลอดขั้นตอนการบำเพ็ญแล้ว ซินซ่งยกระดับขึ้นแล้ว เมื่อถึงในช่วงพริบตาสุดท้าย ความสามารถ
พิเศษ (กงเหิง) ทั้งหมดจะถูกระเบิดออก ตาทิพย์จะเปิด ณ ระดับชั้นสูงสุดในช่วงพริบตา
ความคิดสามารถจะสัมผัสติดต่อกับชีวิตชั้นสูงในมิติอื่น เขาสามารถจะมองเห็นความจริงของทั้ง
จักรวาล มิติต่าง ๆ โลกสวรรค์แต่ละโลก และยังสามารถจะติดต่อกับพวกเขา สามารถจะแสดง
อิทธิฤทธิ์มากมายออกมาได้ การรับรู้อย่างฉับพลันทันที (ตุนอู๋) เป็นหนทางที่บำเพ็ญยากที่สุด แต่
ละยุคในอดีตที่ผ่านมาแล้วแต่เลือกคนที่มียากฐาน (เกินจิ) สูงมาก ๆ เป็นลูกศิษย์แต่ละยุคในอดีต
ที่ผ่านมาแล้วแต่เป็นหลักพลังงที่ถ่ายทอดให้ลูกศิษย์คนเดียว คนทั่วไปจะทนไม่ไหว ข้าพเจ้า
นั้นเดินในหนทางของการรับรู้อย่างฉับพลันทันที (ตุนอู๋)

สิ่งที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้กับทุกท่านในเวลานี้จัดเป็นหนทางของการค่อย ๆ รับรู้ (เจียนอู๋)
ในระหว่างขั้นตอนของการบำเพ็ญ จะเกิดความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ต่าง ๆ ตามกำหนดเวลา
แต่ก็ไม่แน่นอนเสมอไปว่าเมื่อเกิดความสามารถพิเศษ (กงเหิง) แล้วก็จะให้ท่านใช้ได้ เมื่อ

ชินซึ่งของท่านยังไม่บรรลุถึงระดับขั้นระดับหนึ่ง ยังควบคุมตัวเองไม่ได้ ง่ายที่ท่านจะทำเรื่องที่ไม่ดี จะไม่ให้ท่านใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ชั่วคราว แต่สุดท้ายจะให้ท่าน ผ่านการบำเพ็ญ ระดับขั้นจะค่อย ๆ ยกระดับขึ้น ค่อย ๆ รับรู้เข้าใจสัจธรรมของจักรวาล และจะเหมือนกับ การรับรู้อย่างฉับพลันทันที (ตื่นรู้) บรรลุความสำเร็จสมบูรณ์ (หยวนหมั่น) ในที่สุด การค่อย ๆ รับรู้ (เจียนรู้) เป็นหนทางที่บำเพ็ญได้ง่าย ไม่มีอันตราย แต่มั่นยากตรงที่ระหว่างขั้นตอนการบำเพ็ญท่านจะมองเห็น ท่านยังสมควรต้องกำหนดตนเองอย่างเข้มงวด

9. จิตสงบ

บางคนเวลาฝึกพลังกงไม่สามารถเข้าสู่ความสงบ และกำลังค้นหาวิธีเข้าสู่ความสงบ บางคนถามข้าพเจ้าว่า: อาจารย์เวลานั้นฝึกพลังกง ทำไมไม่สามารถเข้าสู่ความสงบได้ ขอให้ท่านช่วยสอนวิธี หรือใช้วิธีการอะไรให้ฉันสามารถเข้าสู่ความสงบเวลาทำสมาธิ ข้าพเจ้าว่าท่านจะสามารถเข้าสู่ความสงบได้อย่างไร! ต่อให้เทพ เขียนมาสอนวิธีให้ท่าน ท่านก็ไม่สามารถจะเข้าสู่ความสงบได้ เพราะเหตุใดหรือ เพราะจิตใจตัวท่านเองไม่บริสุทธิ์ไม่สงบ ชีวิตคนอยู่ท่ามกลางสังคม อารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก ผลประโยชน์ส่วนตนรอบด้าน ทั้งของตนเองและกระทั่งของญาติสนิทมิตรสหาย ท่านล้วนคิดอยู่ในใจทั้งหมด มันครอบครองสมองในสัดส่วนที่ใหญ่เหลือเกินและมีลำดับความสำคัญสูงมาก เวลานั่งสมาธิฝึกพลังกงท่านจะสามารถเข้าสู่ความสงบได้หรือ ถึงแม้จะยับยั้งมันด้วยความหมายมั่น แต่มันก็ปะทุออกมาเอง

วิธีบำเพ็ญในศาสนาพุทธสอน “ศีล สมาธิ ปัญญา” ศีลก็คือละวางสิ่งที่ยึดติดเหล่านั้น มี การใช้วิธีท่องชื่อพระพุทธรูป ต้องท่องด้วยจิตที่ตั้งมั่นไม่สับสน ทำให้ความคิดของตนเองบรรลุถึงสภาวะหนึ่งความคิดทดแทนหมื่นความคิด มันไม่ใช่วิธีการแต่เป็นทักษะแบบหนึ่ง ไม่เชื่อท่านก็ลองท่องดู รับรองว่าปากท่านท่องชื่อพระพุทธรูป แต่สิ่งต่าง ๆ กลับทะยานขึ้นมาในความคิด ครั้งแรกสุดที่พระลามะของทิเบตสอนให้ท่องชื่อพระพุทธรูปนับหลายแสนครั้งในหนึ่งวันเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์ ท่องกันจนมีน้ำห้วสมองบวมเป่ง จนในที่สุดไม่มีอะไรอยู่ในสมองเลย ก็คือหนึ่งความคิดทดแทนหมื่นความคิด นั่นเป็นทักษะแบบหนึ่ง ท่านอาจจะทำไม่ได้ มีบางหลักพลังกงจะสอนให้ท่านรวมความคิดไปที่ตามเถียน ให้นับตัวเลขหรือจ้องไปที่วัตถุสิ่งของวิธีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ที่จริงวิธีเหล่านี้ล้วนไม่สามารถจะทำให้ท่านจิตใจสงบลงมาได้แบบแน่นอน ผู้ฝึกพลังกงต้องมีจิตใจที่ใสสะอาดและสงบ ต้องสละผลประโยชน์ส่วนตน และปล่อยวางความโลภที่มีอยู่ในจิตใจดวงนั้น

อันที่จริงจะเข้าสู่สมาธิได้หรือไม่ เข้าสู่สมาธิสงบนิ่ง (ตั้ง) นั้นสะท้อนถึงทักษะของคน ๆ หนึ่งว่าสูงหรือต่ำ ระดับขั้นสูงหรือต่ำ พอนิ่งสมาธิก็สามารถจะเข้าสู่ความสงบได้ นี่เป็นการบ่งบอกถึงระดับขั้น ขณะนี้ไม่สามารถจะเข้าสู่ความสงบ ทำไม่ได้ไม่เป็นไร อย่างค่อยเป็นค่อยไป ท่านจะสามารถทำได้ในระหว่างขั้นตอนของการบำเพ็ญ ซินซึ่งจะค่อย ๆ ยกระดับขึ้น พลังงจะค่อย ๆ ก่อเกิด หากไม่ปล่อยวางผลประโยชน์ส่วนตนและกิเลสตัณหาให้เบาบาง พลังงไม่มีทางจะก่อเกิดได้

ผู้ฝึกพลังงล้วนต้องกำหนดตนเองด้วยมาตรฐานที่สูงทุกเวลานาที ปรากฏการณ์ที่สลับซับซ้อนต่าง ๆ ในสังคม สิ่งต่าง ๆ มากมายที่ต่ำทราม สิ่งที่ไม่ดี อารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก ล้วนแต่กำลังรบกวนผู้ฝึกพลังงอยู่ตลอดเวลา สิ่งต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดส่งเสริมในรายการ โทรทัศน์ ภาพยนต์และผลงานทางวรรณกรรมล้วนแต่ชักนำให้ท่านเป็นผู้แกร่งกล้าในหมู่คนธรรมดาสามัญ ยิ่งขึ้นอยู่กับความเป็นจริงกลายเป็นคนธรรมดาสามัญ หากท่านสลัดสิ่งเหล่านี้ไปไม่ได้ ท่านจะยิ่งห่างไกลจากซินซึ่งและสภาวะจิตใจของผู้ฝึกพลังงมากขึ้น พลังงที่ท่านจะได้ก็จะยิ่งน้อย ผู้ฝึกพลังงต้องสัมผัสติดต่อกับสิ่งที่ดีหรือไม่สัมผัสติดต่อกับสิ่งที่ต่ำทรามหรือสิ่งที่ไม่ดีเหล่านั้น ต้องปฏิบัติให้ได้ถึงระดับที่มองแต่ไม่เห็น ฟังแต่ไม่ได้ยิน ปล่อยให้คนหรือวัตถุ สิ่งของทำให้จิตใจท่านหวั่นไหว ข้าพเจ้ากล่าวเสมอว่า ความคิดจิตใจคนธรรมดาสามัญไม่สามารถจะทำให้ข้าพเจ้าหวั่นไหว มีใครชมข้าพเจ้าว่าดี ข้าพเจ้าก็ไม่ดีใจ มีคนด่าว่าข้าพเจ้าว่าไม่ดี ข้าพเจ้าก็จะไม่โกรธ ไม่ว่าการรบกวนซินซึ่งต่อข้าพเจ้าในหมู่คนธรรมดาสามัญจะรุนแรงเพียงไรก็ไม่อาจจะส่งผลต่อข้าพเจ้าได้ ผู้ฝึกพลังงต้องมองผลประโยชน์ทั้งหมดให้เบาบาง อะไรก็ไม่ใส่ใจ เมื่อนั้นจิตรับรู้ (อู่) ของท่านจึงนับว่าสุกงอม หากท่านไม่แสวงหาอย่างรุนแรงต่อชื่อเสียงและผลประโยชน์ เห็นชื่อเสียงและตำแหน่งเป็นเรื่องไม่สำคัญ ท่านก็จะไม่กลัวไม่โกรธ จิตใจของท่านจะอยู่ในภาวะที่สมดุลตลอดไป อะไรก็สามารถปล่อยวาง ก็จะใสสะอาดและสงบได้อย่างอัตโนมัติ

ข้าพเจ้าได้บรรยายตำราให้พวกท่านฟังแล้ว พลังงห้าชุดก็ได้สอนให้พวกท่านแล้ว และยังสามารถปรับร่างกายให้พวกท่าน ใส “ฝ่าหลุน” และ “กลไกซี่” ให้ในร่างกายพวกท่านแล้ว อีกทั้งยังมีธรรมกาย (ฝ่าเชิน) ของข้าพเจ้าคอยคุ้มครองพวกท่าน สิ่งที่ดีควรให้แก่พวกท่านก็ให้พวกท่านทั้งหมดแล้ว ในระหว่างขั้นเรียนทั้งหมดขึ้นอยู่กับข้าพเจ้า จากนั้นไปทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับพวกท่าน อาจารย์นำพวกท่านเข้าประตูมา การบำเพ็ญนั้นขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง เพียงแต่พวกท่านสามารถจะหล่อหลอมเข้ากับตำรา ตั้งใจและรับรู้ด้วยประสบการณ์ รักษาซินซึ่งให้มันอยู่ตลอดเวลา มุมนะ

บำเพ็ญจริง สามารถจะอดทนในทุกข์แห่งทุกข์ สามารถจะทนทนในเรื่องที่ยากแก่การอดทน
ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะต้องบำเพ็ญสำเร็จอย่างแน่นอน

บำเพ็ญพลังงมีหนทาง ใจคือทางเดิน

ต้าฝ่าไร่ขอบเขต ความทุกข์ยากคือเรือ

บทที่ 4

วิธีฝึกพลังของฝ่าหลุนกง

ฝ่าหลุนกงเป็นวิธีพิเศษชนิดหนึ่งของการบำเพ็ญในสายพุทธ มันมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากวิธีทั่ว ๆ ไปของการบำเพ็ญในสายพุทธ เนื่องจากฝ่าหลุนกงเป็นหลักกรรมใหญ่ของการบำเพ็ญขั้นสูง ในอดีตมันเป็นวิธีบำเพ็ญที่เข้มงวดเป็นพิเศษซึ่งกำหนดให้ผู้ฝึกพลังต้องมิชินซึ่งที่สูงมาก ๆ หรือเป็นบุคคลที่มีรากฐานยอดเยี่ยม (ต้าเกินซี่) ดังนั้นจึงเป็นวิธีบำเพ็ญที่ยากแก่การถ่ายทอดโดยทั่วไป แต่เพื่อส่งเสริมให้ผู้ฝึกพลังจำนวนมากได้รับการยกระดับให้สูงขึ้นสามารถเข้าใจฝ่าหลุนกง ในเวลาเดียวกันก็สามารถรองรับความต้องการของผู้ที่มีความตั้งใจบำเพ็ญในวงกว้าง ดังนั้นจึงได้ทำการเรียบเรียงท่าเคลื่อนไหวสำหรับการบำเพ็ญหลักพลังนี้ ออกมาหนึ่งชุดที่เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่โดยทั่วไป แม้จะเป็นเช่นนี้ ท่าเคลื่อนไหวชุดนี้ก็ล้ำหน้ากว่าอย่างมากทั้งสิ่งที่เรียนจากหลักพลังทั่วไปและระดับชั้น

ผู้บำเพ็ญฝ่าหลุนกงไม่เพียงแต่สามารถจะมีแรงพลัง (กงลี่) และความสามารถพิเศษ (กงเหิง) ได้อย่างรวดเร็วเท่านั้น และยังสามารถฝึกฝ่าหลุนที่ทรงพลังที่เปรียบมิได้ออกมาได้ในช่วงเวลาอันสั้น เมื่อฝ่าหลุนก่อเกิดแล้ว ฝ่าหลุนจะหมุนโดยอัตโนมัติไม่มีหยุดตลอดไป ณ ตำแหน่งท้องน้อยของผู้ฝึก ฝ่าหลุนจะรวบรวมพลังงานจากจักรวาลอย่างต่อเนื่องและสุดท้ายแปรผันพลังงานเป็นพลังอยู่ในร่างแท้ (เป็นถึ) ของผู้ฝึก จากนั้นบรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักกรรมฝึกคน

ฝ่าหลุนกงประกอบด้วยท่าเคลื่อนไหวห้าชุดคือ: ฝ่อจ่านเซียน โสวฝ่า ฝ่าหลุนจงฝ่า ก้วนทงเหลียงจีฝ่า ฝ่าหลุนโจวเทียนฝ่า และเสินทงเจียนฉือฝ่า

1. ฝ่อจ่านเซียน โสวฝ่า (พระพุทธแสดงพนัมือ)

หลักพลัง: “ฝ่อจ่านเซียน โสวฝ่า (พระพุทธแสดงพนัมือ)” หลักสำคัญคือการยึดและผ่อนคลายเพื่อเปิดทะเลวงร้อยจุฬจักร กล่าวสำหรับผู้เริ่มฝึกพลัง หลังจากฝึกพลังแล้วจะสามารถได้พลังลมปราณ (ชี่) อย่างรวดเร็ว ผู้ฝึกพลังมาระดับหนึ่งแล้วจะสามารถยกระดับได้อย่างรวดเร็ว พลังงชุดนี้ต้องทำให้ร้อยจุฬจักรเปิดทะเลวงตั้งแต่เริ่มต้น ทำให้ผู้ฝึกพลังฝึกอยู่ในระดับชั้นที่สูงมากแล้ว กระบวนท่าของพลังงชุดนี้ค่อนข้างเรียบง่ายเพราะหนทางใหญ่เน้นความเรียบง่ายและไม่ซับซ้อน แม้กระบวนท่าจะเรียบง่าย แต่สามารถควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างที่ฝึกออกมาจากหลักพลังทั้งหมด เวลาฝึกพลังงชุดนี้จะรู้สึกร่างกายร้อน มีความรู้สึกที่เป็น

เอกลักษณ์ของสนามพลังที่แรงกล้ามาก มีสาเหตุมาจากการยึดและเปิดเส้นทางลมปราณ (ซี่) ทั้งหมดทั่วร่างกาย จุดประสงค์คือการทะลวงจุดลมปราณที่อุดตัน ทำให้ไหลเวียนแบบไม่ติดขัด ปรับพลังงานในร่างกายและได้ผิวให้ไหลเวียนอย่างแรงกล้า ทำการดูดซับพลังงานจำนวนมาก จากจักรวาล ทำให้ชีวิตทั้งหมดของผู้ฝึกพลังงอกเปิดออกในที่นี้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถทำให้ผู้ฝึกพลังงอกเข้าสู่สภาพของสนามพลังซึ่งทำได้อย่างรวดเร็ว ทำฝึกนี้เป็นทำพื้นฐานของฝ่าหลุนกง เวลาฝึกพลังงอกส่วนใหญ่จะฝึกชุดนี้ก่อน คือวิธีเสริมสร้างการบำเพ็ญให้แข็งแกร่งวิธีหนึ่ง

บทร้อยกรอง:

เซิน เสิน เหว อี้
ตั้ง จิ่ง สูย จี
ตั้ง เทียน ตู จุน
เซียน โส่ว ผอ ลี

ท่าเตรียม (อวี๋เปี้ยซื่อ)----- ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างแต่ไม่หย่อนยาน สองขาแยกกระยะห่างเท่าความกว้างของไหล่ ยืนแบบธรรมชาติ งอเข่าเล็กน้อย ให้ช่วงเข่าถึงต้นขามีลักษณะสั้นไหลเก็บคางเข้าไปเล็กน้อย ลั้นตะเซพदान ฟันบนและฟันล่างห่างกันเล็กน้อย ปิดริมฝีปาก ปิดตาเล็กน้อย ใบหน้าสงบเมตตา ขณะฝึกพลังงอกจะรู้สึกว่าคุณเองสูงใหญ่มาก

(ภาพ 1-1)

สองมือเจียอัน (เหลียง โส่วเจียอัน) ----- ยกมือทั้งสองข้างขึ้น โดยให้ฝ่ามือหงายขึ้น ปลายนิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างแตะชิดกันเบา ๆ นิ้วที่เหลือทั้ง 4 นิ้ว ชิดกันซ้อนบนมืออีกข้างหนึ่ง ผู้ชายมือซ้ายอยู่บน ผู้หญิงมือขวาอยู่บน ทำมือเป็นรูปวงรี วางมือบริเวณท้องน้อย ให้ต้นแขนทั้งสองยื่นไปข้างหน้าเล็กน้อย กางข้อศอกเพื่อเปิดรักแร้ (เหมือนภาพ 1-1)

(ภาพ 1-2)

(ภาพ 1-3)

พระพุทธรหมี่เล่อฮี้ดเอว (หมี่เล่อเชินเยา) ----- เริ่มจากท่าเจียอี่น ยกมือทั้งสองข้างขึ้นพร้อมกับค่อย ๆ ยึดขาทั้งสองให้ตรง เมื่อมือขึ้นมาถึงบริเวณหน้า ให้แยกมือออกจากท่าเจียอี่นแล้วค่อย ๆ หมุนฝ่ามือหงายขึ้น เมื่อมืออยู่เหนือศีรษะ ให้นิ้วทั้งสิบชี้เข้าหากัน ปลายนิ้วห่างกัน 20 – 25 เซนติเมตร (เหมือนภาพ 1-2) ช่วงนี้ให้ดันศีรษะขึ้น กดเท้าลง ยึดตัวทั้งลำตัว ดันฝ่ามือขึ้นให้แรง ค่อย ๆ ยึดร่างกายให้ตรง ยึดค้างอยู่ประมาณ 2 ถึง 3 วินาที แล้วผ่อนคลายร่างกายอย่างฉับพลัน โดยเฉพาะให้ช่วงเข่าถึงต้นขากลับมามีลักษณะสิ้นไหล

(ภาพ 1-4)

(ภาพ 1-5)

พระยูไลก้วนตั้ง (หยูไหลก้วนตั้ง) ---- ต่อจากทำก่อน หมุนฝ่ามือทั้งสองออกข้างนอกพร้อมกัน ทำเป็นรูปทรง “กรวย” ราว 140 องศา ยึดข้อมือและเคลื่อนฝ่ามือลงมา (เหมือนภาพ 1-3) ฝ่ามือทั้งสองหันเข้าหาอก ระยะฝ่ามือกับหน้าอกห่างกันประมาณ 10 เซนติเมตร เคลื่อนต่อลงมาจนถึงระดับท้องน้อย (เหมือนภาพ 1-4)

พนมมือ (ซวงโส่วเหอสี่อ) ---- หลังจากมือทั้งสองลงมาถึงระดับท้องน้อยแล้วให้ยกสองมือขึ้นมา “พนมมือ (เหอสี่อ)” ที่หน้าอก (เหมือนภาพ 1-5) เวลา “เหอสี่อ” นิ้วและฐานฝ่ามือให้แนบสนิทกัน กลางฝ่ามือเป็นโพรง กางข้อศอกขึ้น ปลายแขนทั้งสองเป็นเส้นตรง (ยกเว้นเวลา “เหอสี่อ” และ “เจี่ยอิน” สองมือคงอยู่ในท่า “ฝ่ามือดอกบัว” ตลอด)

(ภาพ 1-6)

(ภาพ 1-7)

ฝ่ามือชี้ไปยังจักรวาล (จางจื่อเฉียนคุน) ---- จากท่า “เหอสี่” แยกมือทั้งสองออก ประมาณ 2 - 3 เซนติเมตร หมุนฝ่ามือพร้อมกัน ผู้ชายมือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) หันเข้าหาอก มือขวา หันออกด้านนอก มือซ้ายอยู่ด้านบน มือขวาอยู่ด้านล่าง ท้องแขนเป็นลักษณะเส้นตรง (เหมือน ภาพ 1-6) แล้วเหยียดแขนซ้ายเฉียงขึ้นไปทางด้านซ้ายข้างบน ฝ่ามือคว่ำลง ตำแหน่งของมือสูง เท่ากับศिरษะ มือขวายังอยู่ที่หน้าอก ฝ่ามือหงายขึ้น ขณะที่มือซ้ายค่อย ๆ ยืด ร่างกายก็ค่อย ๆ ยืด ตรง ดันศिरษะขึ้นข้างบน กดเท้าลงข้างล่าง ยืดมือซ้ายเฉียงขึ้นไปข้างบนให้ตรง มือขวาที่อยู่ หน้าอกเคลื่อนตามต้นแขนที่ยืดออกไปข้างนอก (เหมือนภาพ 1-7) ยืดค้างไว้ประมาณ 2 – 3 วินาที ผ่อนคลายตัวร่างกายอย่างฉับพลัน มือซ้ายเคลื่อนกลับมาที่หน้าอกและทำท่าเหอสี่กับมือ ขวา หลังจากนั้นให้หมุนมือขวา (ผู้หญิงมือซ้าย) อยู่บน มือซ้ายอยู่ล่าง (เหมือนภาพ 1-8) ไม่ชิด กัน มือขวาทำซ้ำเหมือนท่าของมือซ้าย ก็คือยืดท้องแขนข้างขวาเฉียงขึ้นข้างบน ฝ่ามือคว่ำลง ตำแหน่งมือสูงเท่าศिरษะ มือซ้ายยังอยู่ที่หน้าอก ฝ่ามือหงายขึ้น หลังจากยืด (เหมือนภาพ 1-9) ผ่อนคลายตัวร่างกายอย่างฉับพลัน เคลื่อนมือมาที่หน้าอกและทำท่า “เหอสี่” (เหมือนภาพ 1-5)

(ภาพ 1-8)

(ภาพ 1-9)

(ภาพ 1-10)

(ภาพ 1-11)

สิงทองแยกร่าง (จินโหวเฟินเซิน) ---- จากท่า “เหอสี่” สองมือที่หน้าอกแยกออกจากกัน ไปด้านข้างเสมอไหล่เป็น “เส้นตรง” ค่อย ๆ ยืดทั่วร่างกายให้ตรง ดันศีรษะขึ้นข้างบน กดเท้าลงข้างล่าง ออกแรงยืดสองแขนออกสองข้าง ยืดออกทั้ง 4 ทิศ จนสุด (เหมือนภาพ 1-10) ออกแรงยืดทั้งตัวประมาณ 2 - 3 วินาที แล้วผ่อนคลายทั่วร่างกายทันที สองมือกลับมา “เหอสี่” ที่หน้าอก

มังกรสองตัวลงสู่ทะเล (ซวงหลงเซี่ยไห่) ---- จากท่า “เหอสี่” ค่อย ๆ แยกมือทั้งสองออก แล้วยืดแขนทั้งสองข้างเฉียงต่ำลงไปข้างหน้า เมื่อสองแขนแยกออกขนานกันและยืดตรง จะทำมุมประมาณ 30 องศา กับต้นขา (เหมือนภาพ 1-11) ค่อย ๆ ยืดทั่วทั้งร่างกายให้ตรง ดันศีรษะขึ้นข้างบน กดเท้าลงข้างล่าง ออกแรงยืดทั้งตัวประมาณ 2 - 3 วินาที แล้วผ่อนคลายทั้งร่างกายอย่างฉับพลันทันที เก็บสองแขนกลับสู่ท่า “เหอสี่” ที่หน้าอก

(ภาพ 1-12)

(ภาพ 1-13)

พระโพธิสัตว์ประคองดอกบัว (ผู้ชำฝูเหลียน) ---- จากท่า “เหอเสื่อ” แยกสองแขนออกเฉียงลงไปสองข้างของร่างกาย เมื่อมือถึงข้างล่างของร่างกายแล้ว ให้ยืดแขนทั้งสองให้ตรง ทำมุมประมาณ 30 องศา กับต้นขา (เหมือนภาพ 1-12) ขณะเดียวกันให้ค่อย ๆ ยืดทั่วร่างกายให้ตรง ใช้แรงขึ้นนิ้วมือลงข้างล่าง หลังจากนั้นให้ผ่อนคลายทั่วร่างกายทันที สองมือกลับสู่ท่า “เหอเสื่อ” ที่หน้าอก

พระอรหันต์แบกภูเขา (หลัวฮั่นเปยซัน) ---- จากท่า “เหอเสื่อ” แยกสองมือออกแล้ว เคลื่อนมือไปด้านหลัง พร้อมกับหันฝ่ามือไปด้านหลัง เมื่อสองมือไปถึงข้างลำตัว ค่อย ๆ งอข้อมือขึ้น เมื่อมือผ่านไปถึงด้านหลังของร่างกาย งอข้อมือทำมุม 45 องศา (เหมือนภาพ 1-13) หลังจากมือไปถึงตำแหน่งแล้ว ค่อย ๆ ยืดทั่วทั้งร่างกายให้ตรง เมื่อแขนมาถึงข้างหลังแล้ว คำนึงศีรษะขึ้นข้างบน กดเท้าลง ทำทั่วร่างกายให้ตรง ยืด 2 - 3 วินาที แล้วผ่อนคลายทั้งร่างกายอย่างฉับพลันทันที เก็บมือกลับสู่ท่า “เหอเสื่อ” ที่หน้าอก

(ภาพ 1-14)

(ภาพ 1-15)

(ภาพ 1-16)

ร่ำวงพระผลักภูเขา (จินกั๋งไผชัน) ----- จากท่า “เหอสื่อ” แยกมือทั้งสองออก ฝ่ามือตั้งขึ้น ชี้นิ้วทั้งสิบขึ้น แล้วผลักไปข้างหน้า แขนสูงเท่าระดับไหล่ หลังจากที่ยืดแขนตรงแล้ว ใช้แรงยึด ดันศีรษะขึ้นข้างบน กดเท้าลงข้างล่าง ทั่วร่างกายยึดตรง (เหมือนภาพ 1-14) ออกแรงยึดทั้งตัวราว 2 - 3 วินาที ผ่อนคลายทั้งร่างกายอย่างฉับพลันทันที สองมือกลับมา “เหอสื่อ” ที่หน้าอก

วางมือซ้อนกันหน้าท้องน้อย (เตี้ยโคว่เสียวฝู)-----จากท่า “เหอสื่อ” เคลื่อนสองมือลง ข้างล่างอย่างช้า ๆ พร้อมกับหันฝ่ามือเข้าหาหน้าท้องน้อย เมื่อมือลงมาถึงตำแหน่งท้องน้อย ไขว้ สองมือซ้อนกัน ชายมือซ้ายอยู่ด้านใน หญิงมือขวาอยู่ด้านใน ฝ่ามือข้างหนึ่งหันเข้าหาด้านหลัง ของมืออีกข้างหนึ่ง ระยะห่างระหว่างมือและมือกับท้องน้อย ประมาณ 3 เซนติเมตร โดยทั่วไปทำ เตี้ยโคว่ใช้เวลา 40 - 100 วินาที (เหมือนภาพ 1-15)

เก็บท่า (โฆวซื่อ) ---- สองมือเจ็ยอิน (เหมือนภาพภาพ 1-16)

2. ฝ่าหลุนจวงฝ่า (ทำยื่นฝ่าหลุน)

หลักพลังกง: กงฝ่าชุดนี้เป็นท่าฝึกชุดที่สองของฝ่าหลุนกง จัดเป็นการยืนปักหลักทำสมาธิ ประกอบด้วยกระบวนท่าอุ้มฝ่าหลุน 4 ท่า ท่าเคลื่อนไหวก่อนข้างเรียบง่าย และท่าเคลื่อนไหวแต่

ละท่ากำหนดให้ใช้เวลาฝึกนาน ผู้ที่เริ่มฝึก ในระยะแรกจะรู้สึกหนัก และเมื่อยสองแขนอย่างมาก แต่หลังจากฝึกเสร็จจะรู้สึกว่าร่างกายเบาสบายทั้งตัว ไม่รู้สึกเมื่อยล้าเหมือนคนผ่านการออกแรง เมื่อยึดเวลาฝึกให้นานขึ้น และเพิ่มจำนวนครั้งมากขึ้น จะรู้สึกว่าหว่างแขนมี “ฝ่าหลุน” หมุนอยู่ การฝึกฝ่าหลุนจวงฝ่าบ่อย ๆ จะทำให้ร่างกายของผู้ฝึกพลังงเชื่อมต่อกันทั่วร่างกาย เพิ่มพูนแรงพลัง (กงลี่) ชุด “ฝ่าหลุนจวงฝ่า” เป็นวิธีบำเพ็ญที่เพิ่มพูนปัญญา ยกกระตือรือร้นและเสริมสร้างอิทธิฤทธิ์ แม้กระบวนท่าการเคลื่อนไหวค่อนข้างเรียบง่าย แต่สิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการฝึกนั้นมากมาย ครอบคลุมด้าน กระบวนท่าต้องเป็นไปตามธรรมชาติ ต้องรู้ว่าตนเองกำลังฝึกพลังงอยู่ไม่ไหวตัวไปมาอย่างตั้งใจ การไหว่น้อย ๆ เป็นเรื่องปกติ หลักพลังงชุดนี้จะเหมือนกับหลักพลังงชุดอื่น ๆ ของฝ่าหลุนกง เมื่อฝึกพลังงชุดนี้เสร็จแล้วไม่ได้เก็บพลังง เนื่องจากฝ่าหลุนจะหมุนตลอดไม่มีหยุด สำหรับเวลาของการฝึกแต่ละท่านั้นขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละคน การอู๋มฝ่าหลุนยิ่งนานยิ่งดี

บทร้อยกรอง:

เซิน	ฮู่ย	เจิง	ลี่
หยง	ชิน	ชิง	ถึ
ซื่อ	เมี่ยว	ซื่อ	ฮู่
ฝ่า	หลุน	ชู	ฉี

(ภาพ 2-1)

(ภาพ 2-2)

ท่าเตรียม (อวี๋เปี้ยชื้อ) ---- ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างกายแต่ไม่หย่อนยาน แยกขาทั้งสองออก ระยะห่างเท่าความกว้างของไหล่ ยืนให้เป็นธรรมชาติ สองเข่างอเล็กน้อย ให้ช่วงเข่าถึงต้นขา มีลักษณะลื่นไหล เก็บคางเข้าไปเล็กน้อย ลื่นตะเพดาน ฟันบนและฟันล่างห่างกันเล็กน้อย ปิดริมฝีปาก ปิดตาเล็กน้อย โบกหน้าสงบเมตตา

สองมือเจียอัน (เหมือนภาพ 2-1)

อุ้มฝ่าหลุนหน้าศีรษะ (โถวเจียนเป้าหลุน) ---- จากท่าเจียอัน ยกสองมือจากระดับท้องน้อยขึ้นช้า ๆ แล้วแยกมือจากเจียอัน เมื่อสองมือเคลื่อนขึ้นถึงหน้าศีรษะ ให้ฝ่ามือด้านในทั้งสองอยู่ตรงข้ามโหนกที่ความสูงระดับคิ้ว ให้นิ้วมือทั้งสองชี้เข้าหากัน ระยะห่างประมาณ 15 เซนติเมตร ทำแขนสองข้างเป็นรูปวงกลม ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างกาย (เหมือนภาพ 2-2)

(ภาพ 2-3)

(ภาพ 2-4)

อู๋มฝ่าหลุนหน้าท้องน้อย (ผู้เขียนเป้าหลุน) ---- จากตำแหน่ง “อู๋มฝ่าหลุนหน้าศีรษะ” ค่อย ๆ ลดระดับแขนลงมาท่วงท่าคงเดิม ลงมาถึงหน้าท้องน้อย ระยะห่างระหว่างมือและท้องน้อยประมาณ 10 เซนติเมตร ยกข้อศอกทั้งสองข้างขึ้นเล็กน้อย เปิดรักแร้ออก ฝ่ามือหันขึ้น ด้านบน ปลายนิ้วทั้งสองชี้ตรงกัน ระยะระหว่างนิ้วห่างกัน 10 เซนติเมตร ทำแขนสองข้างเป็นรูปวงกลม (เหมือนภาพ 2-3)

อู๋มฝ่าหลุนเหนือศีรษะ (โถวตั้งเป้าหลุน) ---- จากตำแหน่ง “อู๋มฝ่าหลุนหน้าท้องน้อย” ท่วงท่าคงเดิม ค่อย ๆ ยกสองมือขึ้นไปเหนือศีรษะอย่างช้า ๆ อู๋มฝ่าหลุนไว้เหนือศีรษะ ปลายนิ้วชี้ตรงกัน ฝ่ามือคว่ำลง ระยะห่างระหว่างนิ้วประมาณ 20 - 30 เซนติเมตร ทำแขนสองข้างเป็นรูปวงกลม ผ่อนคลายไหล่ แขน ข้อศอก ข้อมือ (เหมือนภาพ 2-4)

(ภาพ 2-5)

(ภาพ 2-6)

อุ้มฝ่าหลุนสองข้าง (เหยียดเข่าเป่าหลุน) ----- จากตำแหน่ง “อุ้มฝ่าหลุนเหนือศีรษะ” ลดระดับมือทั้งสองลงถึงสองข้างของศีรษะ ฝ่ามือทั้งสองข้างหันเข้าหาไบหูทั้งสอง ฝ่ามือคลายไหล่ ทั้งสองข้าง ท้องแขนตั้งตรง เว้นระยะห่างระหว่างมือและไบหู ไม่ให้ชิดกันมากนัก (เหมือนภาพ 2-5)

วางมือซ้อนกันหน้าท้องน้อย (เตี้ยโค้งเสียวฝู) ----- จากตำแหน่ง “อุ้มฝ่าหลุนสองข้าง” ลดแขนทั้งสองลงมาที่หน้าท้องน้อย ทำท่าเตี้ยโค้ง (เหมือนภาพ 2-6) สองมือเจียนกัน เก็บท่า

3. ทะลวงสองขั้วจักรวาล (ก้วนทงเหยียดจีฝ่า)

หลักพลังง: พลังงฝ่านี้คือการผสมรวมลมปราณ (ซี่) จากจักรวาลและลมปราณ (ซี่) ภายในร่างกาย เป็นวิธีการทะลวงอย่างหนึ่ง พลังงานปริมาณมากจะถูกผลัดออกไปและรับเข้ามา สามารถทำให้ผู้ฝึกขับลมปราณ (ซี่) สีดำและลมปราณ (ซี่) แห่งโรคออกจากร่างกายในเวลาอันสั้น รับลมปราณ (ซี่) จากจักรวาลมากมายอีกครั้งหนึ่งเพื่อชำระร่างกาย เพื่อให้ร่างกายเข้าสู่

สภาวะ “ร่างขาวบริสุทธิ์” ได้เร็วขึ้น ขณะเดียวกันการเคลื่อนขึ้นลงของมือของงงฝ่าซุดนี้จะช่วย “ไคตั้ง (เปิดส่วนบนของศีรษะ)” และเปิดทะลวงช่องทางเดินใต้ฝ่าเท้า

ก่อนฝึกพลังง ให้คิดว่าตัวเองเป็นท่อเปล่าที่สูงและใหญ่ 2 ท่อ สูงจากพื้นดินถึงฟ้า สูงใหญ่ไม่มีที่เปรียบ ลมปราณ (ซี่) ในร่างกายเคลื่อนขึ้นลงตามการเคลื่อนไหวของมือ ทะลุจากศีรษะถึงสูงสุดของขั้วจักรวาล ลมปราณ (ซี่) ที่ลงมาข้างล่างทะลุผ่านใต้ฝ่าเท้าสู่ต่ำสุดของขั้วจักรวาล หลังจากนั้นลมปราณก็เคลื่อนตามการเคลื่อนไหวของมือ จากสองขั้วเข้าสู่ภายในร่างกาย แล้วผลัดออกไปทางทิศตรงกันข้าม กลับไปกลับมารวม 9 ครั้ง เมื่อมือเคลื่อนขึ้นลงถึงครั้งที่ 9 มือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) อยู่ข้างบน รอมือขวา (ผู้หญิงมือซ้าย) เคลื่อนขึ้นไปด้วย หลังจากนั้นมือทั้งสองเคลื่อนลงพร้อมกันสู่สุดขั้วด้านล่าง แล้วเคลื่อนมือผ่านร่างกายกลับขึ้นสู่ข้างบนตามเดิม หลังจากกลับไปกลับมา 9 ครั้งแล้ว ก็เก็บลมปราณ (ซี่) หลังจากเก็บลมปราณ (ซี่) แล้ว ผลักดันฝ่าหลุนตามเข็มนาฬิกาอยู่ที่ตำแหน่งท้องน้อย เพื่อให้ลมปราณ (ซี่) ที่อยู่ภายนอกในร่างกาย หมุนกลับเข้าไปในร่างกาย หลังจากนั้นให้ทำท่าเจี๋ยอิน หลังจากฝึกเสร็จแล้วเก็บท่าแต่ไม่ต้องเก็บพลังง

บทร้อยกลอง:

จิ่ง	ฮั่ว	เป็น	ถึ
ฝ่า	ไค	ตั้ง	ตี
ซิน	ฉือ	อี่	เหม็ง
ทง	เทียน	เซ่อ	ตี

(ภาพ 3-1)

(ภาพ 3-2)

ท่าเตรียม (อวี๋เป่ย์ซื่อ) ----- ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างกายแต่ไม่หย่อนยาน สองขาแยกระยะห่างเท่าความกว้างของไหล่ ยืนแบบธรรมชาติ งอเข่าเล็กน้อย ให้ช่วงเข่าถึงต้นขามีลักษณะลื่นไหล เก็บคางเข้าไปเล็กน้อย ลื่นตะเพดาน ฟันบนและฟันล่างห่างกันเล็กน้อย ปิดริมฝีปาก ปิดตา เล็กน้อย ไบหน้าสงบเมตตา สองมือเจียอึ้น เหนือศีรษะ

แขนขึ้นลงข้างเดียว (ตาน โส่วซงกั๋ว) ----- จากท่า “เหนือศีรษะ” เคลื่อนมือหนึ่งขึ้นและอีกมือหนึ่งลง มือเคลื่อนไปตามกลไกชี (ชีจี) นอก ร่างกายอย่างช้าๆ ลมปราณ (ชี) ในร่างกายเคลื่อนตามการเคลื่อนไหวของมือ ผู้ชายมือซ้ายขึ้นก่อน (เหมือนภาพ 3-1) ผู้หญิงมือขวาขึ้นก่อน มือเคลื่อนขึ้นอย่างช้าๆ ผ่านหน้าสู่ด้านข้างของศีรษะขึ้นไปเหนือศีรษะ ขณะเดียวกันมือขวา (ผู้หญิงมือซ้าย) เคลื่อนลงมาช้า ๆ มืออีกข้างหนึ่งเคลื่อนสลับกันขึ้นลง (เหมือนภาพ 3-2) หันฝ่ามือทั้ง

สองข้างเข้าหาลำตัว ห่างจากลำตัวไม่เกิน 10 เซนติเมตร ผ่อนคลายทั่วร่างกาย การเคลื่อนมือขึ้น และลงนับเป็นหนึ่งครั้ง เคลื่อนมือขึ้นลงทั้งหมดรวม 9 ครั้ง

(ภาพ 3-3)

(ภาพ 3-4)

แขนขึ้นลงสองข้าง (ซวงโถ้วชงก๊วน) ----- เมื่อทำแขนขึ้นลงข้างเดียวถึงครั้งที่ 9 ก็คือมือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) อยู่ข้างบน เคลื่อนมืออีกข้างหนึ่งขึ้นไป ทั้งสองมืออยู่ตำแหน่งข้างบน (เหมือนภาพ 3-3) จากนั้นทั้งสองมือเคลื่อนลงพร้อมกัน (เหมือนภาพ 3-4) เวลาสองมือขึ้นลง ให้ฝ่ามือหันเข้าหาลำตัว ห่างจากลำตัว 10 เซนติเมตร ขึ้นและลงให้นับเป็น 1 ครั้ง นับขึ้นลงรวม 9 ครั้ง

(ภาพ 3-5)

(ภาพ 3-6)

สองมือผลักฝ่าหลุนเคลื่อนไหว (ซวง โส่วทวยตั้งฝ่าหลุน) ----- เมื่อจบครั้งที่ 9 เคลื่อนสองมือผ่านศีรษะ หน้าอก ลงมายังหน้าท้องน้อย เมื่อมาถึงบริเวณท้องน้อย ผลักฝ่าหลุนให้เคลื่อนไหว (เหมือนภาพ 3-5, 3-6, 3-7) ผู้ชายมือซ้ายอยู่ด้านใน ผู้หญิงมือขวาอยู่ด้านใน ให้ระยะห่างระหว่างมือทั้งสอง และมือกับท้องน้อยประมาณ 4 เซนติเมตร หมุนฝ่าหลุนตามเข็มนาฬิกา 4 รอบ เพื่อหมุนเอาพลังงานที่มีอยู่นอกร่างกายกลับเข้าสู่ร่างกาย เวลาหมุนฝ่าหลุน สองมือต้องไม่ออกนอกเกินบริเวณท้องน้อย

สองมือเจ็ยอิน (เหลียง โส่วเจ็ยอิน) (เหมือนภาพ 3-8)

(ภาพ 3-7)

(ภาพ 3-8)

4. วงจรสวรรค์ฝ่าหลุน (ฝ่าหลุนโจวเทียนฝ่า)

หลักพลังกง: ฝ่าชุดนี้สามารถทำให้พลังงานภายในร่างกายของคนหมุนเวียนเป็นวงกว้าง ไม่ใช่การเดินทางของชีพจรเพียงหนึ่งเส้นหรือหลายเส้น แต่หมุนเวียนจากด้านอินของร่างกายทั่วทั้งด้านไปจรดด้านหยางของร่างกาย หมุนเวียนกลับไปกลับมาไม่หยุด ซึ่งเหนือกว่าวิธีทะลวงทางเดินชีพจรทั่วไปหรือวิชาโจวเทียนใหญ่หรือโจวเทียนเล็ก หลักพลังกงนี้เป็นการบำเพ็ญปฏิบัติในระดับกลางของฝ่าหลุนกง มีพื้นฐานระดับเดียวกับพลังกง 3 ชุดก่อน การฝึกกระบวนการเคลื่อนไหวของพลังกงชุดนี้จะช่วยให้ทางเดินชีพจรทั่วร่างกายเปิดออกอย่างรวดเร็ว (รวมทั้งโจวเทียนใหญ่) จากบนถึงล่าง ค่อย ๆ ทะลวงไปทั่วร่างกาย จุดที่เด่นที่สุดของหลักพลังกงชุดนี้คือใช้การหมุนของ “ฝ่าหลุน” มาช่วยปรับแก้สภาพผิดปกติของร่างกายคน ให้ร่างกายอันเป็นจักรวาลน้อยกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิม ทำให้ทางเดินชีพจรทั่วร่างกายเปิดโล่งไม่ติดขัด เวลาฝึกไปถึงลักษณะแบบนี้ ก็บรรลุถึงขั้นระดับสูงมากแล้วในการบำเพ็ญหลักกรรมในภพ ผู้ที่มีรากฐานยอดเยี่ยม (ต้าเกินซี่) ก็สามารถที่จะบำเพ็ญฝ่าฝ่าแล้ว ขณะนั้นแรงพลัง (กงลี่) และอิทธิฤทธิ์ก็

เพิ่มขึ้นอย่างมาก เวลาฝึกให้มือเคลื่อนตามกลไกพลังลมปราณ (ชี่จี้) กระบวนท่าต้องไม่เร่งรีบ
ช้า ๆ และกลมกลื่น

บทร้อยกรอง:

เสวียน	ฝ่า	จื่อ	ชวี
ชิน	ชิง	ชื้อ	อวี
ฝิ่น	เป็น	กวย	เจิน
โยว	โยว	ชื้อ	ฉี

(ภาพ 4-1)

(ภาพ 4-2)

ท่าเตรียม (อวีเปี้ยชื้อ) ----- ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างกายแต่ไม่หย่อนยาน สองขาแยกระยะห่าง
เท่าความกว้างของไหล่ ยืนแบบธรรมชาติ งอเข่าเล็กน้อย ให้ช่วงเข่าถึงค้นขามีลักษณะสั้นไหล
เก็บคางเข้าไปเล็กน้อย ลื่นตะเข้พาดาน ฟันบนและฟันล่างห่างกันเล็กน้อย ปิดริมฝีปาก ปิดตา
เล็กน้อย ไบหน้าสงบเมตตา

สองมือเจี่ยอั้น (ซวงโส่วเจี่ยอั้น) เหนือสือ

สองมือค่อย ๆ แยกออกจากท่า “เหอสี่” แล้วเคลื่อนลงไปบริเวณหน้าท้องน้อย ในเวลาเดียวกัน ให้หมุนฝ่ามือทั้งสองหันเข้าหาลำตัว ระยะห่างระหว่างมือและร่างกายประมาณ 10 เซนติเมตร มือเคลื่อนผ่านบริเวณหน้าท้องน้อย ลงไปตามแนวด้านในของขาทั้งสองข้าง พร้อมกับย่อตัวลงไป (เหมือนภาพ 4-1) เมื่อนิ้วมือทั้งสองข้างใกล้ถึงพื้น ให้วนผ่านด้านนอกของนิ้วเท้า ไปจนถึงด้านหลังของส้นเท้า (เหมือนภาพ 4-2)

(ภาพ 4-3)

(ภาพ 4-4)

หลังจากนั้นให้ข้อมือเล็กน้อย เคลื่อนมือทั้งสองขึ้นมาตามแนวด้านหลังของขาทั้งสองข้าง (เหมือนภาพ 4-3) ขณะที่มือทั้งสองเคลื่อนขึ้นมาถึงหลัง ให้ยืดอกขึ้น (เหมือนภาพ 4-4) การฝึกฝ่าหลุนโจวเทียนฝ่า มือทั้งสองต้องไม่แตะถูกส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย มิฉะนั้นแล้วพลังงานบนมือทั้งสองจะถูกดูดซับเข้าสู่ร่างกาย เมื่อมือทั้งสองไม่สามารถจะเคลื่อนขึ้นได้อีกแล้ว ให้กำมือหลวม ๆ เป็นโพรง (เหมือนภาพ 4-5) ดึงมือทั้งสองลอคได้รักแร้มาด้านหน้า แล้วไขว้แขนทั้งสองข้างที่บริเวณหน้าอก (แขนไหนจะอยู่บน แขนไหนจะอยู่ล่างไม่กำหนดเป็นพิเศษ ตามแต่ความถนัด ไม่แยกแยะชายหญิง) (เหมือนภาพ 4-6) กางมือออก ให้ฝ่ามือทั้งสองอยู่บนไหล่ (มีระยะห่าง) จากนั้นก็เคลื่อนฝ่ามือทั้งสองไปตามลำแขนด้านหยางไปทางข้อมือ เวลาถึง

ข้อมือ ก็เปลี่ยนให้ฝ่ามือทั้งสองหันตรงกัน นั่นคือนิ้วหัวแม่มือที่อยู่ด้านนอกหันขึ้นด้านบน และ นิ้วหัวแม่มือที่อยู่ด้านในหันลงด้านล่าง ฝ่ามือทั้งสองห่างกัน 3 - 4 เซนติเมตร ถึงตอนนี้มือและ แขนจะเป็นแนวเส้นตรง (เหมือนภาพ 4-7) จากนั้นให้หมุนฝ่ามือเหมือนถือลูกบอลไว้ในมือ โดย มือที่อยู่ด้านในเปลี่ยนไปอยู่ด้านนอก มือที่อยู่ด้านนอกเปลี่ยนมาอยู่ด้านใน แล้วเคลื่อนมือทั้งสองไปตามด้านอินของปลายแขนและต้นแขน ขณะเดียวกันให้ยกมือทั้งสองข้ามศีรษะไป ด้านหลัง (เหมือนภาพ 4-8) เคลื่อนไปจนถึงท้ายทอย สองมืออยู่ในท่าไขว้กัน และเคลื่อนมือทั้งสองต่อไปทางกระดูกสันหลัง (เหมือนภาพ 4-9) ถึงตรงนี้แยกมือทั้งสองออกจากกัน นิ้วมือชี้ลง ด้านล่าง เพื่อเชื่อมต่อกับพลังงานตรงส่วนหลัง เคลื่อนมือทั้งสองแบบขนานกันข้ามศีรษะมาที่ หน้าอก (เหมือนภาพ 4-10) นี่คือการวนวงจรสวรรค์หนึ่งรอบ ทำทั้งหมด 9 ครั้ง เมื่อครบ 9 ครั้ง แล้ว ให้เคลื่อนมือทั้งสองจากหน้าอกลงไปที่บริเวณท้องน้อย

(ภาพ 4-5)

(ภาพ 4-6)

(ภาพ 4-7)

(ภาพ 4-8)

(ภาพ 4-9)

(ภาพ 4-10)

เตี้ย โคว่ เสียว ฝู สองมือเจียอื่น

5. เพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ (เส้นทางเจียนือฝ่า)

หลักพลังง: ชุด “เพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ (เส้นทางเจียนือฝ่า)” เป็นวิธีบำเพ็ญปฏิบัติสมาธิของฝ่า หลุนกง โดยใช้กระบวนการทำรำมือของ “พระพุทธร” หมุน “ฝ่าหลุน” เพื่อเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ (รวมทั้ง ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง)) และแรงพลัง (กงลี่) หลาย ๆ อย่างบำเพ็ญไปพร้อมกัน กงฝ่าชุดนี้ จัดอยู่ในระดับกลางขึ้นไป แต่เดิมเป็นวิธีที่ฝึกกันเป็นความลับ เพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องของผู้ ฝึกที่บรรลุระดับพื้นฐานระดับหนึ่ง จึงถ่ายทอดกงฝ่าชุดนี้ออกมาโดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือผู้มีบุญ วาสนา กงฝ่าชุดนี้กำหนดให้ฝึกอยู่ในชุดทำนั่งสมาธิ ดีที่สุดคือนั่งขัดสมาธิเพชร แต่นั่งขัดสมาธิ ขาเดีวก็สามารทำได้ ขณะบำเพ็ญปฏิบัติกระแสลมปราณ (ซี่) ค่อนข้างแรงกล้า สนามพลังงาน ภายนอกร่างกายค่อนข้างใหญ่ ทำเคลื่อนไหวมือจะเคลื่อนไปตามกลไกพลังลมปราณ (ซี่จี) ที่ อาจารย์ใส่ไว้ให้ เมื่อมือเริ่มเคลื่อนให้จิตใจตามการเคลื่อนไหวของความคิด เวลาเพิ่มพูน อิทธิฤทธิ์ จิตต้องว่างเปล่า จิตได้สำนึกอยู่ที่สองฝ่ามือเล็กน้อย กลางฝ่ามือจะรู้สึกร้อน หนัก ซา แบบไฟฟ้าสถิต รู้สึกเหมือนมีสิ่งของอยู่ แต่อย่าได้ค้นหาความรู้สึก ให้เป็นไปตามธรรมชาติ ระยะเวลา นั่งสมาธิ ยืนนานยิ่งดี ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของพลังง ว่ายยืนนานจะยิ่งแรงกล้า พลังงจะ เกิดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เวลาฝึกพลังง (ต้องไม่คิดสิ่งใด ไม่มีความนึกคิดใด ๆ) ค่อย ๆ เข้าสู่ความ สงบ จากภาวะที่คล้ายสงบแต่ไม่สงบนิ่ง ค่อย ๆ เข้าสู่ความสงบนิ่ง (ตั้ง) แต่จิตสำนึกหลักต้องรู้ว่า ตนเองกำลังฝึกพลังงอยู่

บทร้อยกรอง:

โหย่ว	อี้	อู่	อี้
อึ้ง	สุย	จี	ฉี
ซื่อ	กง	เฟย	กง
ตั้ง	จิ่ง	หุย	อี้

(ภาพ 5-1)

(ภาพ 5-2)

สองมือเจี๋ยอั้น (เหลียงโส่วเจี๋ยอั้น) ----- นั่งขัดสมาธิ ผ่อนคลายร่างกายทั้งร่างแต่ไม่
หย่อนยาน เอวตรง ลำคอตั้งตรง เก็บคางเข้าไปเล็กน้อย ลิ้นแตะเพดาน ฟันบนและฟันล่างห่างกัน
เล็กน้อย ปิดริมฝีปาก ปิดตาเล็กน้อย จิตใจเกิดความเมตตา ใบหน้าสงบเมตตา สองมือ “เจี๋ยอั้น” ที่
ท้องน้อย ค่อย ๆ เข้าสู่สมาธิ (เหมือนภาพ 5-1)

(ภาพ 5-3)

(ภาพ 5-4)

รำมือช่วงที่หนึ่ง ----- (เวลาเคลื่อนมือ จิตใจตามการเคลื่อนไหวของความคิด เคลื่อนมือไปตามกลไกพลังลมปราณ (ชี่จี้) ที่อาจารย์ได้ไว้ให้ การเคลื่อนมือต้องไม่เร่งรีบ ช้า ๆ และกลมกลื่น) จากท่าสองมือ “เจี่ยอิ่น” ค่อย ๆ ยกมือทั้งสองขึ้น เมื่อมือขึ้นถึงหน้าผาก คลายมือจากเจี่ยอิ่น ค่อย ๆ กลับฝ่ามือทั้งสองหันขึ้นสู่ด้านบน ขณะที่สองฝ่ามือหันขึ้นด้านบน มือก็ขึ้นถึงด้านบนของศีรษะ (เหมือนภาพ 5-2) จากนั้นแยกมือออกพร้อมกับวาดเส้นโค้งด้านบนของศีรษะ พร้อมกับลดระดับมือลงมา จนลงมาถึงด้านข้างของศีรษะ (เหมือนภาพ 5-3) ค่อย ๆ ลดมือทั้งสองลงมา ข้อศอกสองข้างให้ชิดเข้าด้านใน ฝ่ามือหงายขึ้น ปลายนิ้วชี้ไปข้างหน้า (เหมือนภาพ 5-4) จากนั้นเหยียดข้อมือมาไขว้กันที่หน้าอก

(ภาพ 5-5)

(ภาพ 5-6)

ผู้ชายมือซ้ายอยู่ด้านนอก ผู้หญิงมือขวาอยู่ด้านนอก (เหมือนภาพ 5-5) เมื่อมือทั้งสองไขว้กันแล้ว เวลาเคลื่อนผ่านกันให้เป็นแนว “เส้นตรง” มือที่อยู่ด้านนอกหมุนข้อมือออกด้านข้าง หมุนฝ่ามือขึ้นข้างบน วาดครึ่งวงกลมใหญ่ หายฝ่ามือขึ้น ปลายนิ้วชี้ไปทางด้านหลัง มือต้องมีกำลังในระดับหนึ่ง มือที่อยู่ด้านใน หลังจากไขว้กันแล้ว ค่อย ๆ หมุนฝ่ามือลงข้างล่างจนมือเหยียดตรง หมุนฝ่ามือออกข้างนอก มือและแขนเฉียงตรงไปข้างล่างของร่างกายท่ามุม 30 องศา กับร่างกาย (เหมือนภาพ 5-6)

(ภาพ 5-7)

(ภาพ 5-8)

รำมือช่วงที่สอง ----- ต่อจากท่า (เหมือนภาพ 5-6) มือซ้าย (มือที่อยู่ข้างบน) เคลื่อนเข้าด้านใน มือขวาหมุนฝ่ามือเข้าในพร้อมกับเคลื่อนขึ้นข้างบน แล้วรำในลักษณะเดียวกับการรำมือช่วงที่หนึ่ง เพียงแต่เปลี่ยนมือจากมือซ้ายเป็นมือขวา ตำแหน่งมือกลับกัน (เหมือนภาพ 5-7)

รำมือช่วงที่สาม ----- ผู้ชายมือขวา (ผู้หญิงมือซ้าย) ข้อมือเหยียดตรงพร้อมกับหันฝ่ามือเข้าหาลำตัว หลังจากไขว้กันที่หน้าอกแล้ว หมุนฝ่ามือลงข้างล่าง เหยียดเฉียงลงไปข้างหน้าตรงส่วนน่อง ลำแขนยืดตรง ผู้ชายมือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) ค่อย ๆ หมุนฝ่ามือเข้าใน เมื่อเคลื่อนมือขึ้นมาไขว้กันแล้วหงายฝ่ามือพร้อมกับเคลื่อนขึ้นไปทางไหล่ซ้าย (ผู้หญิงขวา) เมื่อมือถึงตำแหน่งฝ่ามือหงายขึ้นบน ปลายนิ้วชี้ไปทางด้านหน้า (เหมือนภาพ 5-8)

(ภาพ 5-9)

(ภาพ 5-10)

รำมือช่วงที่สี่ ----- รำในลักษณะรำมือช่วงที่สามอีกครั้งเพียงแต่เปลี่ยนมือ คือผู้ชายมือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) เคลื่อนอยู่ด้านใน ผู้ชายมือขวา (ผู้หญิงมือซ้าย) เคลื่อนอยู่ด้านนอก เพียงแต่เปลี่ยนจากมือซ้ายเป็นมือขวา ตำแหน่งมือกลับกัน (เหมือนภาพ 5-9) การรำมือทั้งสี่ช่วงต้องรำต่อเนื่อง ไม่หยุดกลางคัน

การเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ลักษณะทรงกลม ----- จากท่า “รำมือช่วงที่สี่” เคลื่อนมือบนเข้าด้านใน มือล่างอยู่ด้านนอก ผู้ชายค่อย ๆ เคลื่อนมือขวาโดยหมุนฝ่ามือเข้าหาบริเวณหน้าอกลงมา และผู้ชายเคลื่อนมือซ้าย (ผู้หญิงมือขวา) ตามขึ้นมา เมื่อสองแขนมาบรรจบเป็น “เส้นตรง” ที่บริเวณหน้าอกแล้ว (เหมือนภาพ 5-10) สองมือค่อย ๆ ดึงออกด้านข้าง (เหมือนภาพ 5-11) พร้อมกับหันฝ่ามือลงข้างล่าง เมื่อสองมือเคลื่อนออกไปถึงด้านนอกของเข่า ตั้งสองแขนขนานกับพื้นในระดับความสูงของเอว ปลายแขนและหลังมือขนานกับพื้น ผ่อนคลายแขนทั้งสองข้าง (เหมือนภาพ 5-12) ทำนี้เป็นการส่งอิทธิฤทธิ์ในร่างกายไปเพิ่มพูนที่มือ เป็นอิทธิฤทธิ์ทรงกลมขณะเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์จะรู้สึกฝ่ามือร้อน หน้าขาแบบไฟฟ้าสถิต รู้สึกเหมือนมีสิ่งของอยู่เป็นต้น แต่ต้องไม่ตั้งใจค้นหา ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ทำนี้ทำยิ่งนานยิ่งดี จนกว่าจะทนไม่ได้

(ภาพ 5-11)

(ภาพ 5-12)

(ภาพ 5-13)

(ภาพ 5-14)

การเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ลักษณะเสาหลัก ----- ต่อจากทำก่อน ผู้ชายข้างขวา (ผู้หญิงข้างซ้าย) หายฝ่ามือพร้อมกับเคลื่อนมือมาที่บริเวณท้องน้อย เมื่อถึงตำแหน่งแล้ว ฝ่ามือหันขึ้นข้างบนที่บริเวณท้องน้อย ขณะเดียวกันผู้ชายข้างซ้าย (ผู้หญิงข้างขวา) เคลื่อนฝ่ามือยกขึ้นมาที่คาง คว่าฝ่ามือลง ตั้งมือให้สูงเสมอกาง แขนกับมืออยู่ในระดับเดียวกัน เวลาฝ่ามือทั้งสองตรงกัน และอยู่นิ่งในท่านี้ (เหมือนภาพ 5-13) นี่เป็นการเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ลักษณะเสาหลัก เช่น ฝ่ามือฟ้าคะนอง เป็นต้น ทำจนกว่าตัวเองรู้สึกที่ไม่สามารถทนได้ จากนั้นมือที่อยู่ข้างบนเคลื่อนไปข้างหน้าในลักษณะครึ่งวงกลมลงไปยังท้องน้อย ขณะเดียวกันเคลื่อนมือที่อยู่ข้างล่างขึ้นมาโดยคว่าฝ่ามือลง เคลื่อนมาที่คาง (เหมือนภาพ 5-14) แขนและไหล่อยู่ระดับเดียวกัน ฝ่ามือทั้งสองตรงกัน นี่ก็เป็นการเพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์ลักษณะเสาหลัก เพียงแต่ท่าของมือกลับกัน ทำจนเมื่อยแขนและไม่สามารถทนต่อไปได้

(ภาพ 5-15)

(ภาพ 5-16)

การบำเพ็ญปฏิบัติสมาธิ ----- ต่อจากท่าก่อน หลังจากนั้น เคลื่อนมือที่อยู่ข้างบนในลักษณะครึ่งวงกลมลงไปยังท้องน้อย สองมือเจือกัน (เหมือนภาพ 5-15) เข้าสู่การบำเพ็ญสมาธิอย่างสงบ เข้าสู่สมาธิหนึ่ง (ตั้ง) เวลายังนานยิ่งดี

เก็บท่า ----- สองมือ “เหอสื่อ” (เหมือนภาพ 5-16) ออกจากสมาธิหนึ่ง (ตั้ง) คลายการนั่งขัดสมาธิ

ข้อกำหนดพื้นฐานส่วนหนึ่งและข้อควรระวังสำหรับการบำเพ็ญฝ่าหลุนกง

- 1) หลักพลังกงทั้งห้าชุดของฝ่าหลุนกงสามารถฝึกตามลำดับหรือเลือกฝึกชุดใดก่อนก็ได้ แต่โดยทั่วไปกำหนดให้ฝึกชุดที่หนึ่งก่อน และฝึกสามรอบก็จะเหมาะสม แน่แน่นอน ไม่ฝึกทำที่หนึ่ง ท่านก็สามารถจะเลือกฝึกทำอื่น ๆ ก่อนก็ได้ หรือจะฝึกเฉพาะชุดใดชุดหนึ่งก็ได้
- 2) ท่าเคลื่อนไหวต้องถูกต้องแม่นยำ จังหวะต้องชัดเจน มือและแขนต้องกลมกลื่น ทั้งบน ล่าง หน้า หลัง ซ้าย ขวา ล้วนต้องเคลื่อนไหวตามกลไกซี่แบบ “ไม่เร่งรีบ ช้า กลมกลื่น” ต้องไม่เร็วเกินไปและไม่ช้าเกินไป
- 3) เวลาฝึกพลังกง ต้องใช้จิตสำนึกหลักควบคุมตัวเอง เพราะฝ่าหลุนกงคือการบำเพ็ญจิตสำนึกหลัก อย่าตั้งใจแสวงหาการส่ายไปมา ถ้ามีการส่ายไปมาให้ควบคุมให้ได้ หากจำเป็นสามารถจะลืมตาได้
- 4) ผ่อนคลายทั่วทั้งร่างกาย โดยเฉพาะเข้าและสะโพกต้องผ่อนคลาย การยืนตรงเกินไปซึ่งจริงจะเดินติดขัด
- 5) ระหว่างฝึกพลังกง การเคลื่อนไหวต้องผ่อนคลายเป็นธรรมชาติ กล้ายืดให้สุด ท่าเคลื่อนไหวต้องอ่อนโยนแต่แข็งแรง เคลื่อนไหวต่อเนื่องกลมกลื่นอย่างธรรมชาติ ใช้แรงระดับหนึ่งแต่ไม่ให้แข็งทื่อ ฝึกทำแบบนี้จะได้ผลลัพธ์ของพลังกงชัดเจน
- 6) ทุกครั้งที่จบการฝึกพลังกงแต่ละชุด “เพียงเก็บท่า ไม่เก็บพลังกง” ให้ทำ “เจ็ยอิน” ก็พอ การทำท่าเจ็ยอินเป็นการสิ้นสุดการฝึกพลังกง ไม่ต้องเก็บพลังกงด้วยความคิด เพราะฝ่าหลุนจะไม่หยุดหมุน
- 7) ผู้ที่ร่างกายอ่อนแอหรือผู้ป่วยเรื้อรัง สามารถจะฝึกตามสภาพร่างกายเท่าที่จะทำได้ หรือเลือกฝึกชุดใดชุดหนึ่ง หากไม่สามารถจะฝึกชุดพลังกงเคลื่อนไหว สามารถนั่งสมาธิได้ โดยทั่วไปการฝึกพลังกงควรจะฝึกอย่างต่อเนื่อง
- 8) สถานที่ เวลา ทิศทางสำหรับการฝึกพลังกง ไม่มีการกำหนดเป็นพิเศษ แต่สถานที่ต้องสะอาด สภาพแวดล้อมต้องสงบเงียบ
- 9) การฝึกพลังกงชุดนี้ไม่ใช่ความนึกคิด จะไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง แต่ต้องไม่ปะปนกับหลักพลังกงอื่น เวลาฝึกพลังกง หากปะปนพลังกงอื่นเข้าไป ฝ่าหลุนจะเปลี่ยนรูป

10) เวลาฝึกพลังง หากไม่สามารถเข้าสู่สมาธิได้จริง ๆ สามารถท่องชื่ออาจารย์ นาน ๆ เข้าก็จะเข้าสู่สมาธิได้โดยธรรมชาติ

11) เวลาฝึกพลังงอาจประสบกับการทดสอบหรืออุปสรรคส่วนหนึ่ง การทดสอบหรืออุปสรรคคือรูปแบบหนึ่งของการชดใช้ “กรรม” ทุกคนล้วนมี “กรรม” เวลาร่างกายปรากฏอาการไม่สบาย อย่าคิดว่าเป็นโรค เพื่อจะสลาย “กรรม” และปูทางสำหรับการบำเพ็ญ การทดสอบหรืออุปสรรคอาจมาอย่างรวดเร็วหรือมาล่วงหน้า

12) เวลานั่งสมาธิหากไม่สามารถขัดขาขึ้นมาได้ สามารถจะนั่งฝึกพลังงบนเก้าอี้ซึ่งจะบรรลุผลที่เหมือนกันได้ แต่ในฐานะผู้ฝึกพลังง ต้องขัดขาให้ได้ เวลานานขึ้นก็จะค่อย ๆ ขัดขาได้

13) ในระหว่างฝึกสมาธิ หากมองเห็นภาพหรือทัศนียภาพบางอย่าง ไม่ต้องสนใจมัน ให้ฝึกพลังงของตนต่อไป หากถูกรบกวนด้วยภาพที่น่ากลัว หรือรู้สึกถูกคุกคาม ให้นึกทันทีว่า: ฉันมีอาจารย์ฟ้าหลุนกงคุ้มครอง อะไรฉันก็ไม่กลัว หรือให้เรียกชื่ออาจารย์หลี่ หงจื่อ แล้วฝึกพลังงต่อไป

บทที่ 5

ตอบข้อสงสัย

1. ฝ่าหลุนกับฝ่าหลุนกง

ศิษย์ ฝ่าหลุนประกอบขึ้นจากอะไร

อาจารย์ ฝ่าหลุนเป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี้) ที่ประกอบขึ้นด้วยสสารพลังงานสูงชนิดหนึ่งซึ่งตนเองสามารถผันแปรพลังงได้ และไม่อยู่ในมิติของเรา

ศิษย์ ฝ่าหลุนหน้าตาเป็นอย่างไร

อาจารย์ สีของฝ่าหลุนนั้น บอกได้แต่เพียงว่าเป็นสีเหลืองทอง มิติของเรานี้ยังไม่มีสีชนิดนี้ สีพื้นนั้นเป็นสีแดงสดใสมาก ๆ สีพื้นรอบนอกเป็นสีส้มเหลือง มีไท้จี้ดำแดงสององค์ของสายเต๋า มีไท้จี้แดงน้ำเงินสององค์ของสายเต๋าใหญ่ดั้งเดิม (เขียนเทียนต้าเต๋า) นี่คือนี่ที่ต่างกันสองชนิด ว่านจื่อฝู “卍” เป็นสีเหลืองทอง คนที่มีตาทิพย์ระดับต่ำ เมื่อได้เห็นจะเหมือนกับใบพัดของพัดลมที่หมุนแบบนั้น หากสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจะดูสวยงามมาก ทำให้การบำเพ็ญของผู้ฝึกพลังงเพิ่มความก้าวหน้า

ศิษย์ ตอนฝึกใหม่ ๆ ฝ่าหลุนอยู่ที่ตำแหน่งใด ภายหลังอยู่ตำแหน่งใด

อาจารย์ ฝ่าหลุนที่แท้จริงที่ข้าพเจ้าให้กับทุกท่าน มีเพียงหนึ่งองค์ อยู่ที่ท้องน้อย หมายความว่า ตำแหน่งที่เราฝึกและคงรักษาไว้ ตำแหน่งของเขาจะไม่เปลี่ยน บางคนมองเห็นฝ่าหลุนมากมายกำลังหมุนอยู่ นั่นคือฝ่าเซ็นของข้าพเจ้ากำลังใช้อยู่ภายนอกเพื่อปรับร่างกายให้ท่าน

ศิษย์ การฝึกพลังงสามารถจะฝึกฝ่าหลุนออกมาได้หรือไม่ และฝึกออกมาได้มากเท่าไร ส่วนนี้มีอะไรต่างกับองค์ที่อาจารย์มอบให้

อาจารย์ การฝึกพลังงสามารถฝึกฝ่าหลุนออกมาได้ เมื่อแรงพลัง (กงถี้) ของท่านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ฝ่าหลุนก็จะยิ่งมากตามไปด้วย ฝ่าหลุนนั้นเหมือนกันทั้งหมด เพียงแต่ฝ่าหลุนที่ท้องน้อยนั้น ไม่เคลื่อนไหวไปตามที่ต่าง ๆ เพราะนั่นคือราก

ศิษย์ จะสังเกตการคงอยู่กับการหมุนของฝ่าหลุนได้อย่างไร

อาจารย์ ไม่ต้องไปรู้สึก บางคนความรู้สึกไวมาก เขาสามารถรู้สึกได้ว่าฝ่าหลุนกำลังหมุนอยู่ ในระยะแรกเมื่อเริ่มใส่ฝ่าหลุนให้ ท่านอาจจะรู้สึกไม่เคยชินในร่างกายอยู่บ้าง เช่น ปวด

ห้อง มีสิ่งของเคลื่อนไหวยู่ หรือรู้สึกร้อน เป็นต้น ครั้นเมื่อคุ้นเคยแล้ว ก็จะไม่รู้สึกอีกเลย แต่คนที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) จะเห็นได้ ก็เหมือนกับกระเพาะ ท่านจะไม่รู้สึกว่กระเพาะกำลังเคลื่อนไหวยู่

ศิษย์ ฝ่าหลุนที่อยู่บนภาพฝ่าหลุน ทิศทางที่หมุนไม่เหมือนกับรูปภาพฝ่าหลุนบนบัตรผ่านของผู้ฝึก (อ้างอิงการบรรยายธรรมครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองที่ปักกิ่ง) ฝ่าหลุนบนบัตรผ่านของผู้ฝึกที่ใช้เข้าฟังการบรรยายธรรมนั้นหมุนทวนเข็มนาฬิกา เพราะเหตุใด

อาจารย์ จุดประสงค์คือต้องการให้สิ่งที่ติดกับทุกท่านสักหน่อยเขาปล่อยพลังงานออกข้างนอกเป็นการปรับร่างกายให้กับทุกท่าน ดังนั้นจึงไม่ได้หมุนตามเข็มนาฬิกา พวกท่านสามารถเห็นได้ว่าเขาหมุน

ศิษย์ ช่วงเวลาที่ท่านอาจารย์ใส่ฝ่าหลุนให้กับผู้ฝึกแต่ละคนคือช่วงไหน

อาจารย์ พวกเราขอพูดกับทุกท่านที่เห็นว่า ผู้ฝึกเราบางคนเคยฝึกหลักพลังงมามากมาย ที่ยากก็ยากอยู่ที่ต้องขจัดสิ่งต่าง ๆ ที่ละเอียดที่อยู่นบนร่างกายของเขาทิ้งไปให้หมด ที่ดีก็เก็บไว้ให้ที่ไม่ดีก็ทิ้งไป จึงเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่เพิ่มขึ้น หลังจากนั้น จึงสามารถใส่ฝ่าหลุนให้ ตามระดับขั้นสูงต่ำของการฝึกพลังงมของเขา ฝ่าหลุนที่ใส่ให้ นั้น ใหญ่เล็กไม่เท่ากัน บางคนไม่เคยฝึกพลังงมมาก่อน ผ่านการปรับร่างกาย และมีรากฐาน (เกินจี) ไม่แล้ว ในการบรรยายของข้าพเจ้าครั้งนี้ ได้ขจัดโรคไปแล้ว ก้าวผ่านระดับขั้นของการฝึกชี้แล้ว เข้าสู่สภาพร่างกายที่นุ่ม ก็สามารถใช้ฝ่าหลุนให้ มีคนมากมายที่ร่างกายแย่มาก มีการปรับแก้ให้มาโดยตลอด เมื่อยังปรับแก้ไม่เสร็จ จะใส่ฝ่าหลุนให้ได้อย่างไรละ นี่เป็นเพียงคนส่วนน้อยที่ใส่ให้ไม่ได้ แต่ไม่เป็นไร ข้าพเจ้าได้ใส่กลไกสำเร็จรูปที่ก่อเกิดฝ่าหลุนไว้ให้แล้ว

ศิษย์ จะใส่ฝ่าหลุนให้ได้อย่างไร

อาจารย์ นี่ไม่ใช่การใส่ให้ ข้าพเจ้าส่งฝ่าหลุนออกไปฝังไว้ที่ตำแหน่งห้องน้อยของพวกท่าน แต่ไม่ได้อยู่ในมิตติสสารของเรา อยู่ในอีกมิติหนึ่ง หากอยู่ในมิตินี้ ห้องน้อยของท่านมีลำไส้ อยู่ในเมื่อมีลำไส้อยู่ ถ้าหมุนจะทวนไหวหรือ เขาอยู่ในมิตติสสารอีกมิติหนึ่ง ไม่ขัดกันกับฝังนี้ของท่าน

ศิษย์ การบรรยายธรรมครั้งต่อไป จะให้ฝ่าหลุนต่ออีกใช่หรือไม่

อาจารย์ ท่านได้แค่หนึ่งองค์ บางคนรู้สึกว่ามีฝ่าหลุนหลายองค์หมุนอยู่ นั่นคือส่วนที่ใช้ อยู่ภายนอกร่างกาย นำมาใช้ปรับร่างกายของท่าน จุดเด่นที่สุดของพลังงมของเราขณะนี้คือในขณะที่ปล่อยพลังงานออกไปนั้น ได้ส่งฝ่าหลุนออกไปเป็นดวง ๆ เรียงต่อ ๆ กัน ดังนั้นในขณะที่ท่าน

ไม่ได้ฝึกพลังงก็มีฝ่าหลุนมากมายหมุนไปหมุนมาบนตัวท่าน ปรับแก้ร่างกายของท่าน แต่ฝ่าหลุนที่ใส่ให้ท่านจริง ๆ นั้นอยู่ที่ท้องน้อย องค์กรนั้น

ศิษย์ ไม่ฝึกพลังง หมายความว่าฝ่าหลุนจะสูญหายไปหรือ ฝ่าหลุนจะอยู่ไปนานเท่าไร
อาจารย์ ท่านเพียงถือว่าตนเองเป็นผู้ฝึกพลังง ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านชินซิงของข้าพเจ้า ในเวลาที่ท่านไม่ได้ฝึกพลังง เขาไม่เพียงไม่หายไป แต่กลับจะแข็งแกร่งยิ่งขึ้น แรงพลัง(กงลี่) ของท่านยังจะเพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกัน ท่านขยันฝึกพลังงมากกว่าใคร ๆ แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านชินซิงของข้าพเจ้า เกรงว่าแม้จะฝึกก็ฝึกโดยเปล่าประโยชน์ แม้ว่าจะฝึกพลังง ก็ไม่บังเกิดผล ไม่ว่าท่านฝึกหลักพลังงชนิดไหน ถ้าไม่ทำตามข้อกำหนด เป็นไปได้มากกว่า สิ่งที่คุณนั้นจะเป็นวิฆาณาร หากในสมองของท่านเอาแต่คิดเรื่องไม่ดี ใครคนนั้นเลวอย่างนี้อย่างนั้น รอให้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ของฉันออกมา จะจัดการเขาให้ได้สักที ถึงจะศึกษาฝ่าหลุนกง ในขณะที่ฝึกพลังงใส่สิ่งเหล่านี้เพิ่มเข้าไป ไม่ได้ทำตามข้อกำหนดที่ข้าพเจ้าบอก ก็มีใช่เป็นการฝึกวิฆาณารด้วยหรือ

ศิษย์ ท่านอาจารย์มักจะพูดว่า “ต่อให้จ่ายเงินร้อยล้านหยวนก็จะไม่ได้ฝ่าหลุนมา” หมายความว่าอะไร

อาจารย์ ก็คือว่า เขาล้ำค่าเหลือเกิน สิ่งที่ข้าพเจ้าให้กับท่าน ไม่เพียงแค่ฝ่าหลุน ยังมีหลายสิ่งที่จะรับประกันการฝึกพลังงของท่าน ซึ่งล้วนแต่ล้ำค่า ล้วนแล้วแต่แลกมาด้วยเงินไม่ได้

ศิษย์ มาสายแล้ว จะได้รับฝ่าหลุนด้วยหรือไม่

อาจารย์ ขอเพียงท่านมาก่อนวันสุดท้ายสามวัน ล้วนจะได้รับการปรับแก้ ขณะเดียวกันก็จะใส่ฝ่าหลุนและสิ่งอื่น ๆ ให้ คนที่มาสามวันสุดท้ายก็ยากจะพูดได้ แต่ก็ได้รับการปรับแก้ แต่การใส่สิ่งของให้ นั้นยากมาก บางทีหากสภาพเงื่อนไขของท่านไม่เลวก็จะใส่ให้

ศิษย์ ใช้ฝ่าหลุนมาแก้ไขลักษณะของร่างกายที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องนั้น เป็นวิธีการหนึ่งใช่ไหม

อาจารย์ ไม่ได้ใช้ฝ่าหลุนทั้งหมดในการแก้ไขให้ถูกต้อง อาจารย์ใช้หลาย ๆ วิธีในการแก้ไขให้ถูกต้อง

ศิษย์ เบื้องหลังก่อนประวัติศาสตร์ของการก่อตั้งฝ่าหลุนกงนั้นเป็นอย่างไร

อาจารย์ ข้าพเจ้าคิดว่าปัญหานี้ใหญ่เกินไปแล้ว สูงเกินไปแล้ว ถ้าเกินขอบเขตที่ควรรู้ของระดับชั้นนี้ของเรา ไม่อาจพูดที่นี่ได้ แต่มีอยู่จุดหนึ่ง ทุกท่านต้องทราบ ว่านี่ไม่ใช่สิ่งของศาสนาพุทธ นี่เป็นสิ่งของสายพุทธ เขาไม่ใช่ศาสนาพุทธ แต่เรามีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับศาสนาพุทธ เพียงแต่สำนักของการบำเพ็ญไม่เหมือนกัน เดินคนละเส้นทาง แต่จุดมุ่งหมายเป็นอย่างเดียวกัน

ศิษย์ ประวัติศาสตร์ของฝ่าหลุนกงยาวนานเพียงไร

อาจารย์ หลักพลังงที่ข้าพเจ้าฝึกกับของชุดนี้ที่ถ่ายทอดออกมา นั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด ฝ่าหลุนที่ข้าพเจ้าฝึกนั้นมีพลาณภาพมากกว่าที่ถ่ายทอดออกมา พลังงก็ก่อเกิดเร็วกว่าของพลังงชุดนี้ในขณะนี้ แม้ว่าจะเป็นเช่นนี้ หลักพลังงชุดนี้ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาในปัจจุบัน พลังงก่อเกิด ก็เร็วมากแล้ว ดังนั้นข้อกำหนดด้านชินซึ่งสำหรับผู้ฝึกพลังงจึงยิ่งสูง ยิ่งเข้มงวด สิ่งที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาได้ผ่านการปรับปรุงแล้ว ค่อยนำออกมา ข้อกำหนดไม่สูงเช่นนั้น แต่สูงกว่าหลักพลังงทั่วไป ไม่เหมือนกับของเดิม ดังนั้นจึงพูดว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ก่อตั้ง พูดถึงว่า ประวัติศาสตร์ของฝ่าหลุนกงยาวนานเพียงไร เมื่อยังไม่นำออกมาถ่ายทอดนั้น ไม่นับ ข้าพเจ้าเริ่มถ่ายทอดพลังงเมื่อเดือนพฤษภาคมปีกลาย (ค.ศ.1992) ให้ท่านบอกว่าเริ่มเมื่อเดือนพฤษภาคมปีกลายก็แล้วกัน

ศิษย์ พวกเราได้ยินว่า อาจารย์ให้อะไรกับพวกเรา

อาจารย์ ให้ฝ่าหลุนกับทุกท่านแล้ว มีฝ่าหลุนสำหรับการบำเพ็ญ ยังมีฝ่าหลุนสำหรับปรับร่างกาย ขณะเดียวกันก็มีธรรมกาย (ฝ่าเซน) ของข้าพเจ้าดูแลท่านอยู่ แต่ละคนล้วนมีกัน เพียงแต่ท่านฝึกฝ่าหลุนกง ท่านไม่ฝึกพลังง ธรรมกาย (ฝ่าเซน) ก็จะไม่ดูแลท่านเป็นไปตามธรรมชาติ จะให้เขาไปเขาก็ไม่ไป ท่านกำลังคิดอะไร ธรรมกาย (ฝ่าเซน) ของข้าพเจ้าก็รู้ได้อย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง

ศิษย์ ฝ่าหลุนกงสามารถจะทำให้ร่างกายของฉันทบบำเพ็ญสำเร็จมรรคผลได้หรือไม่

อาจารย์ พุทธธรรมไร้ขอบเขต ก็คือบำเพ็ญจนถึงระดับชั้นพระยูไล ก็ยังไม่ถึงจุดสูงสุดของเราเป็นฝ่าที่ถูกต้อง ท่านบำเพ็ญไปเถิด สิ่งที่ได้ล้วนแต่เป็นมรรคผลถูกต้อง

2. หลักพลังงกับวิธีฝึกพลังง

ศิษย์ บางคนฝึก “วงจรสวรรค์ (โจวเทียน) ใหญ่” พอกลับไป ผันว่าลอยอยู่บนฟ้า มองเห็นได้ชัดเจนมาก นี่เป็นเรื่องอะไรหรือ

อาจารย์ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ในขณะที่ท่านนั่งสมาธิหรือฝืนอยู่แล้วเกิดสภาพการณ์ชนิดนี้ขึ้น นี้ไม่ใช่ความฝัน คือจิตหลักได้ออกจากร่างไปแล้ว นี้ไม่เหมือนกับการฝันอย่างสิ้นเชิง การฝันจะไม่เห็นชัดเจนอย่างนั้น หรือเป็นรูปธรรมถึงอย่างนั้น จิตหลักออกจากร่างแล้ว ท่านเห็นอะไร หรือกระทั่งลอยขึ้นมาอย่างไร ท่านสามารถเห็นได้เป็นจริงเป็นจังมาก จำได้อย่างแจ่มแจ้ง

ศิษย์ หลังจากฝ่าหลุนเปลี่ยนรูปไป จะมีผลลัพธ์ที่ไม่ดีอะไรบ้าง

อาจารย์ พูดให้ชัดคือเขาเดินเพี้ยนไปแล้ว ฝ่าหลุนก็จะไว้ประสิทธิผล และยังจะทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากมากมายในการบำเพ็ญของท่าน ก็เหมือนกับว่าทางสายหลักนี้ท่านไม่เดิน แต่ไปเดินหลงอยู่ในทางสายย่อย หากทางเดินไม่เจอ จะประสบกับเรื่องยุ่งยาก เรื่องเหล่านี้จะสะท้อนอยู่ในสภาพการดำเนินชีวิตของคนธรรมดาสามัญ

ศิษย์ เป็นผู้ฝึกพลังคนเดียว สภาพแวดล้อมในบ้านจะจัดการอย่างไรดี ในบ้านจะมีฝ่าหลุนไหม

อาจารย์ ผู้ที่นั่งอยู่ มีหลายคนมองเห็นในบ้านมีฝ่าหลุนอยู่แล้ว คนในบ้านก็เริ่มได้รับประโยชน์กันแล้ว เราเคยพูดว่า ในเวลาเดียวกัน ในสถานที่เดียวกันจะมีมิติต่าง ๆ คงอยู่มากมาย บ้านของท่านก็ไม่ยกเว้น ต้องจัดการให้ วิธีจัดการโดยทั่วไปคือจัดการสิ่งที่ไม่ดีทิ้งไป หลังจากนั้นค่อยใส่เกราะกำบังครอบให้ สิ่งที่ไม่ดีอะไรก็เข้ามาไม่ได้อีกแล้ว

ศิษย์ ในขณะที่ฝึกพลัง ลมปราณ (ชี) ทะลวงจุดศูนย์รวมของโรค รู้สึกปวดบวม นี่เป็นเรื่องอะไรหรือ

อาจารย์ โรคเป็นกลุ่มพลังงานสีดำชนิดหนึ่ง ในช่วงแรกของการถ่ายทอดวิชานั้น หลังจากที่ตีให้มันแตกกระจาย จะรู้สึกว่าการตำแหน่งจุดศูนย์รวมของโรคเปંગบวม แม้วามันไม่มีรากแล้ว และกำลังกระจายออกสู่ภายนอก จะถูกผลัดออกไปอย่างรวดเร็ว โรคก็จะไม่คงอยู่อีกแล้ว

ศิษย์ โรคที่เคยมีแต่เดิมนั้น เมื่อเข้าชั้นเรียนไม่กี่วันก็สลายทิ้งไปแล้ว แต่ผ่านไปไม่กี่วันก็เกิดขึ้นในทันใด นี่เป็นเรื่องอะไรหรือ

อาจารย์ เพราะระดับชั้นของพลังนี้ก่อเกิดอย่างรวดเร็วมาก ระดับชั้นหนึ่งผ่านไปในช่วงเวลาที่สั้นมาก ท่านไม่ทันรู้สึกได้ ที่จริงโรคนั้นหายดีแล้ว อาการที่เกิดขึ้นในภายหลังคือ “ทุกข์ภัย” ที่ข้าพเจ้าเคยพูดถึงนั้นได้มาแล้ว ท่านลองสำรวจร่างกายให้ละเอียดสักหน่อย มันไม่เหมือนกับอาการของโรคเมื่อก่อนนั้น ท่านไปหาอาจารย์ซึ่งอื่นแก้ไข เขาก็จะต้องไม่ได้ เพราะเป็นการสะท้อนของกรรมในขณะที่พลังเพิ่มขึ้น

ศิษย์ ฝึกพลังแล้วยังต้องกินยาหรือไม่

อาจารย์ ปัญหานี้ให้รับรู้ (ฮู้) ด้วยตนเอง ฝึกพลังแล้วยังกินยา ก็คือไม่เชื่อว่าการฝึกพลังสามารถจะรักษาโรคได้ หากเชื่อแล้วท่านจะกินยาอะไรอีก แต่หากท่านไม่กำหนดตนเองตามมาตรฐานซินซิ่ง เมื่อเกิดปัญหาท่านจะพูดว่า หลี่ หงจื่อ ไม่ให้กินยา แต่ หลี่ หงจื่อยังบอกท่านว่าต้องกำหนดซินซิ่งของท่านอย่างเข้มงวด ท่านทำได้หรือไม่ละ คนที่บำเพ็ญฝ่าหลุนอย่างแท้จริง สิ่งที่ดีตัวอยู่ไม่ใช่สิ่งของของคนธรรมดาสามัญ โรคที่คนธรรมดาสามัญเป็นกัน จะไม่ยอมให้เกิดบนตัวท่าน ถ้าสมมติจิตใจของท่านวางได้เที่ยงตรงจริง เชื่อมั่นว่าฝึกพลังสามารถจะฝึกให้

หายดี หยุดยาเสีย ไม่สนใจมัน ไม่รักษา ก็จะมีคนรักษาให้ท่าน ทุกท่านอยู่ที่นี้ดีขึ้นเรื่อย ๆ สบายตัวขึ้นเรื่อย ๆ นี่เป็นเรื่องอย่างไรกันละ ร่างกายของหลายคนนั้น ธรรมกาย (ฝ่าเซ็น) ของข้าพเจ้า เข้าออกไม่หยุด วุ่นอยู่ตลอด ก็คือช่วยท่านทำเรื่องเหล่านี้ หากจิตใจตนเองไม่มั่นคง ด้านหนึ่งฝึกพลังกวง ด้านหนึ่งก็วางตัวไม่เชื่อมั่นหรือเป็นลักษณะลองดู เช่นนั้นท่านก็จะไม่ได้อะไรเลย ท่านเชื่อในพระพุทธหรือไม่ ขึ้นอยู่กับจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) และกำหนดจากรากฐาน (เกินจี) ของท่าน หากพระพุทธปรากฏออกมา ก็อยู่ตรงนี้สามารถใช้ตาเนื่อมองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่นนั้นผู้คนต่างก็จะไปศึกษาพุทธ ก็ไม่มีปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงความคิด ท่านต้องเชื่อก่อน จากนั้นจึงจะมองเห็นได้

ศิษย์ บางคนคิดจะเชิญอาจารย์และศิษย์ของอาจารย์ไปรักษาโรค ได้ไหม

อาจารย์ การออกมาของข้าพเจ้าเป้าหมายไม่ใช่เพื่อที่จะรักษาโรค บางคนนั้นควรจะเป็นโรค สิ่งที่ข้าพเจ้าพูด มีหลายคนไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจะไม่อธิบายมากไปกว่านี้ หลักพลังกวงของสายพุทธนั้นเป็นการช่วยเหลือสรรพชีวิต การรักษาโรคให้คนอื่นนั้นทำได้ พวกเรารักษาโรคให้ผู้อื่นนั้น เป็นการทำอย่างเป็นระบบ เป็นการประชาสัมพันธ์ เพราะข้าพเจ้าเพิ่งจะออกมา ชื่อเสียงยังน้อย คนยังไม่รู้จัก ในเวลาถ่ายทอดพลังกวงอาจจะไม่มีคนมาฟัง จึงให้ทุกท่านได้เห็นโดยผ่านการให้คำปรึกษา ซึ่งได้ผลดีมาก เป็นการประชาสัมพันธ์ ไม่ใช่มุ่งรักษาโรคเป็นการเฉพาะ จะใช้พลังกวงชั้นสูงมารักษาโรคเป็นอาชีพนั้น เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาตให้ทำ หรือจะใช้กฎที่เหนือกว่าโลกนี้มาแทนที่กฎของโลกไม่ได้ ไม่ใช่สภาพการณ์แบบนี้ บางครั้งผลการรักษาโรคไม่ดี ดังนั้นเพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อผู้ฝึก จึงต้องปรับร่างกายของท่านให้ปราศจากโรค จึงจะสามารถบำเพ็ญไปสู่ระดับชั้นสูงได้ หากท่านเอาแต่คิดถึงโรคของท่าน ไม่ได้คิดจะฝึกพลังกวง แม้ไม่พูดออกมาแต่ความนึกคิดของท่านนั้น ธรรมกาย (ฝ่าเซ็น) ของข้าพเจ้าสามารถเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้งสุดท้ายท่านก็จะไม่ได้อะไรเลย ในชั้นเรียนเราได้ปรับร่างกายของทุกท่านให้แล้ว แน่ละก่อนอื่นท่านต้องเป็นผู้ฝึกพลังกวง หากระหว่างทางข้าพเจ้ารักษาโรคให้ทุกท่านและยังเก็บเงินด้วย เรื่องอย่างนี้เราไม่ทำ หากโรคของท่านไม่หาย นั้นยังคงเป็นปัญหาจิตรับรู้ (อู๋ซิ่ง) แน่ละก็ไม่ได้ตัดกรณีของบางคนที่เป็นโรคหนักทั้งไป เป็นไปได้ว่าบนร่างกายท่านจะสะท้อนออกมาไม่เด่นชัดแต่ความจริงนั้นเป็นหนักมาก ครั้งเดียวอาจจะปรับไม่เสร็จ แต่เราได้ทุ่มเทเต็มที่แล้ว ไม่ใช่ไม่รับผิดชอบต่อท่าน ที่แท้เพราะโรคนั้นหนักมากแล้ว ท่านกลับไปฝึกพลังกวง ก็ยังจะรักษาให้ท่านเรื่อยไป จนกระทั่งโรคของท่านหายดี สภาพการณ์ชนิดนี้มีน้อยมาก

ศิษย์ เวลาฝึกพลังกวงจะเข้าสู่ความสงบได้อย่างไร ในขณะที่ฝึกพลังกวงคิดถึงปัญหายาก ๆ ในที่ทำงาน นับว่ายึดติดหรือไม่

อาจารย์ จมอมเรื่องผลประโยชน์ให้จิตใจ ในเวลาปกติรักษาจิตใจที่สงบแจ่มใสเอาไว้ หากท่านมีการเตรียมตัว ทุกข์ภัยมาเมื่อไร เป็นแบบไหน นั่นก็จะเป็นทุกข์ภัยแล้ว มันมักจะ เป็นแบบจับปล้นทั้งนั้น ท่านมีใจแน่วแน่ก็ย่อมจะผ่านไปได้ เช่นนี้จึงจะสามารถมองออกว่าชิน ชิ่งของท่านสูงเท่าไร จิตยึดติดของท่านทิ้งไปได้แล้ว ชินชิ่งยกระดับขึ้นแล้ว เรื่องการต่อสู้กับ คน และความเกลียดชัง เป็นต้น ล้วนปล่อยวางได้ ความคิดไม่ยุ่งเหยิง ในเวลานี้ค่อยพูดเรื่องพลัง ความสงบนิ่ง (ตั้งลี) ถ้ายังสงบลงมาไม่ได้ ท่านก็ถือว่าตัวเองเป็นบุคคลที่สอง ถือว่าความคิดนี้ ไม่ใช่ของท่าน ปล่อยให้มันคิดไป ท่านกระโดดออกมา ปล่อยให้มันคิดไปเถอะ ยังมีบางคนพูดว่า ท่องชื่อพระพุทธ หรือนับเลข นี่เป็นเพียงวิธีการต่าง ๆ นานาของการฝึกพลัง การฝึกพลัง ของเราไม่ให้กำหนดความคิดอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (อิโศว) แต่ท่านต้องรู้ว่าตัวเองกำลังฝึกพลัง อยู่ เรื่องปัญหาทุก ๆ ในที่ทำงานไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช่จิตยึดติด เป็นเรื่องที่ดี ข้าพเจ้ารู้จักพระรูปหนึ่ง เขาเข้าใจเรื่องการบำเพ็ญนี้ เขาเป็นเจ้าอาวาสในวัดหนึ่ง ซึ่งมีเรื่อง มากมาย พอเขานั่งสมาธิก็ตัดขาดจากพวกมันแล้ว ไม่คิดถึงอีกต่อไป นี่ก็เป็นพลัง ที่จริงเวลา ที่ฝึกพลังจริง ๆ นั้น ในสมองไม่คิดอะไรเลย ไม่มีเรื่องเห็นแก่ตัวที่วุ่นวาย เรื่องการงานไม่ ประปนกับเรื่องส่วนตัว ท่านยังคงสามารถทำได้ดี

ศิษย์ ขณะฝึกพลัง มีสิ่งที่ไม่ดีในความคิด จะทำอย่างไรดี

อาจารย์ ขณะฝึกพลัง บางครั้งอาจจะเกิดสิ่งที่ไม่ดีมากมาย ทุกท่านเพิ่งเริ่มฝึกพลัง ไม่สามารถบรรลุถึงเขตแดนที่สูงมากได้ในทันที ขณะนี้ก็ได้แค่เรียกชื่อท่านสูงมาก ในความคิด ของท่าน บอกให้ท่านไม่คิดเรื่องไม่ดีแม้แต่บ่อยก็เป็นความจริงไปไม่ได้ ค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป เมื่อเริ่มต้นให้เป็นอย่างนี้ได้ แต่ท่านอย่าปล่อยปะละตนเอง เมื่อเวลานานเข้า ความคิดของท่าน เลื่อนสูงขึ้นแล้ว ต้องมีข้อกำหนดที่สูงต่อตนเอง เพราะท่านได้บำเพ็ญตำเฝ้าแล้ว หลังจากชั้นเรียน นี้ไปท่านก็ไม่ใช่คนธรรมดาสามัญแล้ว สิ่งที่ดีในตัวอยู่นั้นพิเศษมากแล้ว ดังนั้นข้อกำหนดชินชิ่ง ของท่านจึงต้องเข้มงวด

ศิษย์ ขณะฝึกพลังรู้สึกว้าวุ่นกับท้องน้อยกำลังหมุน รู้สึกไม่สบายที่หน้าอก

อาจารย์ นี่เป็นช่วงแรกที่ฝึกลุณหมุนอยู่ ต่อไปไม่แน่ว่าจะมีอาการอย่างนี้

ศิษย์ ขณะฝึกพลัง สัตว์เล็กจะเข้ามาหา จะทำอย่างไรดี

อาจารย์ ไม่ว่าจะฝึกพลังอะไร สัตว์เล็กก็จะเข้ามาหาได้ ไม่ต้องสนใจมันทั้งหมดเรื่อง แล้ว เพราะในสนามพลังงานที่ดี โดยเฉพาะคือหลักพลังสายพุทธ ในพลังมีองค์ประกอบ ของการช่วยเหลือสรรพชีวิต ฝึกลุณของเรา เมื่อหมุนตามเข็มนาฬิกาจะช่วยเหลือตนเอง เมื่อ

หมุนทวนเข็มนาฬิกาจะช่วยเหลือสรรพชีวิต จากนั้นจะหมุนวนกลับมา ดังนั้นสัตว์ที่อยู่โดยรอบ เราล้วนจะได้รับประโยชน์

ศิษย์ ในท่าฝึกทะเลงสองขั้วจักรวาล ไซ้ใหม่ว่า เคลื่อนมือขึ้นและลง นับเป็นหนึ่งรอบ เวลาฝึกท่าพระพุทธรแสดงพนมือ ก่อนที่จะเหยียดแขน ไซ้ใหม่ว่า ต้องคิดว่าตัวเองสูงใหญ่มาก

อาจารย์ มือแต่ละข้างขึ้นลงหนึ่งครั้งนับเป็นหนึ่งรอบ เวลาทำท่าพระพุทธรแสดงพนมือ ท่านไม่ต้องคิดถึงตัวเอง ก็จะรู้สึกถึงความสูงใหญ่ ท่านเพียงแต่มีความรู้สึกนึกคิดอย่างนี้ว่า ตัวฉันเพียงหนึ่งเดียวสูงใหญ่เทียบฟ้าดิน ยืนอยู่ที่ตรงนั้นก็พอแล้ว อย่าเอาแต่คิดแสวงหา นั่นก็คือสิ่งยึดติด

ศิษย์ การนั่งสมาธิฝึกพลังง ขัดขาขึ้นมาไม่ได้จะอย่างไร

อาจารย์ ขัดขาขึ้นมาไม่ได้ สามารถนั่งฝึกบนขอบเก้าอี้ ก็สามารรถจะได้ผลอย่างเดียวกัน แต่ท่านเป็นผู้ฝึกพลังงคนหนึ่ง จึงต้องฝึกสองขาของท่าน ต้องขัดขึ้นมาให้ได้ นั่งอยู่บนขอบเก้าอี้ค่อย ๆ ฝึกขาของท่าน สุดท้ายย่อมต้องสามารถขัดขาขึ้นมาได้

ศิษย์ หากคนในครอบครัวทำเรื่องไม่ดี ไม่สอดคล้องกับ “เงิน ชัน เหย็น” จะทำอย่างไร

อาจารย์ คนในครอบครัวท่านไม่ได้ฝึกฝ่าหลุนกง ปัญหานี้ไม่เป็นไร ที่สำคัญคือบำเพ็ญตนเอง ตัวท่านเองไปบำเพ็ญ อย่าคิดซับซ้อนมากนัก ยังคงต้องผ่อนตามสักหน่อย ฝึกฝนทุ่มเทที่ตนเองให้มากไว้

ศิษย์ ในชีวิตประจำวันบางครั้งทำเรื่องที่ผิดไป รู้สึกเสียใจภายหลังมาก แต่ก็ยังทำซ้ำอีก ไซ้หรือไม่ว่าชินซึ่งตำมากเกินไป

อาจารย์ ท่านสามารถเขียนออกมาได้ แปลว่าชินซึ่งของท่านยกระดับขึ้นแล้ว จึงสามารถรับรู้ได้ถึงจุดนี้ คนธรรมดาสามัญทำเรื่องที่ผิด ก็รับรู้ไม่ได้เลย พูดได้ชัดว่าท่านอยู่เหนือคนธรรมดาสามัญแล้ว ทำผิดครั้งที่หนึ่ง ควบคุมจิตใจไว้ไม่ได้ นี่เป็นขั้นตอนหนึ่ง ครั้งต่อไปเมื่อพบกับปัญหาอีก ให้ยกระดับขึ้นอีก

ศิษย์ คนอายุสี่ ห้าสิบปีสามารถจะบรรลุถึง “ดอกไม้อสามดอกรวมอยู่บนศรียะ” ได้หรือไม่

อาจารย์ เนื่องจากของเราเป็นหลักพลังงบำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กัน ไม่สนใจว่าอายุมากหรือน้อย เพียงท่านตั้งใจไปบำเพ็ญ สามารถกำหนดตัวเองให้ทำตามข้อกำหนดด้านชินซึ่งที่ข้าพเจ้าพูด ก็จะเกิดปรากฏการณ์ที่ว่าฝึกพลังงเรื่อยไป ยึดชีวิตเรื่อยไป เวลาของการฝึกพลังงของท่านมิใช่เพียงพอแล้วหรือ แต่มีอยู่จุดหนึ่ง โดยเฉพาะคือหลักพลังงบำเพ็ญจิตและชีวิตคู่กัน เมื่อชีวิตของท่านยืดยาวออกมา หากชินซึ่งเกิดปัญหาขึ้น ในทันใดก็จะเกิดอันตรายถึงชีวิต

เนื่องจากการฝึกพลังงจึงได้ยึดชีวิตของท่าน ดังนั้นเมื่อชินซึ่งฝึกขึ้นไป ในทันใดก็จะเกิดอันตรายถึงชีวิต

ศิษย์ จะควบคุมปัญหา “ในความอ่อนโยนมีความแข็งแกร่ง” ระดับไหน

อาจารย์ เรื่องนี้ท่านต้องทดลองทำเอง อย่างเช่น เวลาที่พวกเรารำมือชุดใหญ่ คุณคล้ายกับมืออ่อนช้อยมาก แต่เมื่อทำขึ้นมาตอนที่จริงมีการใช้กำลัง ระหว่างแขนท่อนล่างกับข้อมือ กับนิ้วมือ นั้นมีกำลังมาก แต่คล้ายกับอ่อนช้อยมาก ที่จริงกลับมีกำลังมาก นี่ก็คือ “ในความอ่อนโยนมีความแข็งแกร่ง” ขณะที่ข้าพเจ้ารำมือให้กับทุกท่านนั้น ได้ให้สิ่งนี้กับท่านแล้ว ท่านค่อย ๆ รู้สึกสัมผัสระหว่างฝึกพลังงนะ

ศิษย์ เรื่องระหว่างชายหญิง ไซ้ใหม่ ว่า จะมีหรือไม่ก็ได้ คนหนุ่มสาวต้องหย่าร้างหรือไม่

อาจารย์ ปัญหาเรื่องกิเลสตัณหาก่อนหน้านั้นได้พูดไปแล้ว ในระดับขั้นของท่านในปัจจุบัน ไม่ได้บอกให้ท่านเป็นพระสงฆ์ เป็นชี คือตัวท่านเองอยากเป็นชี เป็นพระสงฆ์ จุดสำคัญคือให้ท่านปล่อยวางจิตดวงนี้ วางจิตที่ท่านวางไม่ลงเสียทั้งหมด ในฐานะที่เป็นคนธรรมดาสามัญ นี่เป็นคัมภีร์คณิกหนึ่ง ในหมู่พวกเรา ต้องปล่อยวางลงเสีย คุณให้จิตใจ บางคนนั้นแสวงหาแต่สิ่งนี้ สมอมุ่งแต่เรื่องนี้ กล่าวสำหรับคนธรรมดาสามัญเขายังไม่มุ่งเท่านี้ ในฐานะผู้ฝึกพลังงนั้น ก็ยังไม่สมควร เพราะท่านฝึกพลังง คนในครอบครัวไม่ฝึกพลังง ให้ใช้ชีวิตตามปกติ ในช่วงขณะนี้ ยินยอมให้ทำได้ หลังจากไปถึงระดับขั้นสูงแล้ว ท่านเองก็จะทราบว่าจะควรทำอย่างไร

ศิษย์ ขณะที่นั่งสมาธิจะหลับได้หรือไม่ จะจัดการอย่างไร บางเวลาปรากฏอาการไม่ได้สติสมาธิ ไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร

อาจารย์ หลับไม่ได้ ฝึกพลังงจะหลับได้หรือไม่ นั่งสมาธิแล้วหลับก็เป็นมารชนิดหนึ่ง ท่านบอกว่าบางครั้งปรากฏอาการไม่ได้สติแบบนี้ไม่อาจเกิดขึ้น ไซ้ใหม่ ว่าไม่ได้เขียนให้ชัดเจนสมาธิที่ไม่มีสติ ไม่นับว่าเป็นอะไร คนที่มีพลังความสงบนิ่ง (ตั้งลี) มาก มักจะเกิดสภาวะไม่รู้ตัวได้ แต่เป็นอย่างนี้นานไปก็ไม่ได้

ศิษย์ ไซ้ใหม่ ว่าคนที่มีความมุ่งมั่นจะบำเพ็ญให้สำเร็จมรรคผลล้วนสามารถจะได้มรรคผลรากฐาน (เกินจี) ค่อยไปบ้างจะทำอย่างไร

อาจารย์ ก็คิดว่าท่านมีใจแน่วแน่อย่างนี้หรือไม่ ที่สำคัญคือใจที่แน่วแน่นี้มากเพียงไร คนที่รากฐาน (เกินจี) ค่อยไปบ้าง ยังต้องดูใจที่แน่วแน่ กับจิตรับรู้ (อุ้ง) ของท่าน

ศิษย์ เป็นหวัด ตัวร้อนจะฝึกพลังงได้ไหม

อาจารย์ ข้าพเจ้าว่าหลังจากท่านออกจากชั้นเรียนไปก็ไม่มีโรคกันแล้ว บางที่ท่านคงไม่เชื่อ ศิษย์ของข้าพเจ้าบางครั้งคล้ายกับเป็นหวัด ตัวร้อน เป็นอย่างไรกัน นั่นคือการข้ามด่าน ข้ามทุกข์ภัย เป็นการสะท้อนออกมาของการสมควรยกระดับชั้น พวกเขาเองต่างเข้าใจกันดี ไม่สนใจมัน ตัวเองก็สามารถผ่านไปได้

ศิษย์ สตรีที่ตั้งครรภ์สามารถจะฝึกฝ่าหลุนกงได้ไหม

อาจารย์ ไม่เป็นไร เพราะฝ่าหลุนนั้นใส่ไว้ในอีกมิติหนึ่ง หลักพลังของเราไม่มีการเคลื่อนไหวที่รุนแรง ไม่มีผลกระทบที่ไม่ดีต่อสตรีที่ตั้งครรภ์ ยังมีประโยชน์ต่อร่างกายเขาคิดด้วย

ศิษย์ เมื่ออาจารย์จากพวกเราไป จะมีระยะห่างของมิติไหม

อาจารย์ หลายคนล้วนมีความคิดอย่างนี้ว่า ท่านอาจารย์ไม่อยู่ปักกิ่งแล้ว พวกเราจะทำอย่างไร ท่านฝึกหลักพลังอย่างอื่นก็เช่นกัน อาจารย์ก็ไม่อาจดูแลได้ทุกวัน หลักธรรมนั้น ข้าพเจ้าได้สอนให้ทุกท่านแล้ว หลักการนั้นได้สอนให้ทุกท่านแล้ว พลังงชุนนี้ได้สอนให้ทุกท่านแล้ว เป็นของชุดหนึ่งที่สมบูรณ์แบบ สิ่งที่สมบูรณ์แบบทั้งหมดก็ล้วนให้ท่านแล้ว ก็คิดว่าตัวท่านเองจะบำเพ็ญอย่างไร ท่านไม่อาจพูดว่า เมื่ออยู่ข้างกายข้าพเจ้าแล้วจะมีหลักประกัน เมื่อไม่อยู่ข้างกายข้าพเจ้าก็ไม่มีหลักประกัน เราขอยกตัวอย่างหนึ่ง พูดว่าศิษย์ในศาสนาพุทธนั้น องค์ศากยมุนีไม่อยู่ในโลกสองพันกว่าปีแล้ว พวกเขามิใช่สืบทอดต่อมา ฝึกบำเพ็ญด้วยใจเดียวไม่มีสองหรือหกหรือ ดังนั้นจะฝึกหรือไม่ เป็นปัญหาของตนเอง

ศิษย์ ฝึกฝ่าหลุนกงสามารถจำศีลอดอาหาร (ปู้กุ) ได้ไหม

อาจารย์ ไม่เป็น เพราะการจำศีล (ปู้กุ) วิธีการชนิดนี้เป็นวิธีการบำเพ็ญของเต๋าใหญ่ ก่อนที่จะมีพุทธกับเต๋า มีอยู่ก่อนศาสนา วิธีการชนิดนี้จัดเป็นการบำเพ็ญเดี่ยวฝึกตามลำพัง เนื่องจากในเวลานั้นไม่มีระบบสำนักสงฆ์ ได้แต่อยู่ตามครึ่งทางขึ้นยอดเขา ไม่มีคนถวายอาหารให้ เวลาบำเพ็ญจำเป็นต้องปิดทางเข้าออก จำเป็นต้องหยุดการเคลื่อนไหวครึ่งปีหรือหนึ่งปี ดังนั้นจึงเลือกวิธีการชนิดนี้ การบำเพ็ญของเราในวันนี้ ไม่ต้องทำอย่างนี้ เพราะนั่นเป็นการเลือกใช้วิธีการเฉพาะอย่างหนึ่ง หาใช้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) อะไรไม่ บางคนสอนเรื่องนี้ ข้าพเจ้าว่าหากคนทั้งโลกไม่กินข้าวกัน นี่เป็นการทำลายสภาพสังคมคนธรรมดาสามัญ นั้นย่อมกลายเป็นปัญหา แต่ละคนต่างไม่กินข้าว นั่นเป็นสังคมนุญหรือ นั่นไม่ใช่ ไม่ใช่เช่นนั้น

ศิษย์ หลักพลังงชุนนี้สามารถฝึกไปถึงระดับชั้นไหน

อาจารย์ หลักพลังงชุนนี้ เพียงพอที่จะทำให้ท่านฝึกไปจนถึงระดับชั้นสูงมาก ๆ ได้ แม้จะหากท่านคิดจะฝึกไปถึงระดับชั้นไหน พอถึงเวลานั้นท่านก็จะทราบเอง เพราะพลังงชุนไม่มี

ที่สิ้นสุด เมื่อท่านไปถึงก้าวนั้น ก็จะมีวาสนานั้น ยังจะสามารถได้รับค่าฝ้าของระดับชั้นที่สูงยิ่งกว่า

ศิษย์ ฝ้าฝึกคน ฝ้าหลุนหมุนอยู่ตลอดเวลา ไซ้ใหม่ว่าไม่ต้องฝึกพลังงก็ได้อ

อาจารย์ การฝึกพลังงกับการบำเพ็ญในวัดไม่เหมือนกัน ที่จริงในวัดนั้น แม้ใจคิดบำเพ็ญ ที่จริงก็ต้องนั่งสมาธิ พลังงพุนั้นต้องฝึกขึ้นมา ไม่สามารถพูดได้ว่า จะเอาแต่ให้พลังงโตโดยไม่ฝึกอะไร เอาแต่พูดว่าบนศีรษะมีพลังง ข้าพเจ้านั้นไม่ใช่ผู้ฝึกพลังงกระมัง พลังงพุดไหน ล้วนมีสิ่งของที่สืบทอดมาชุดหนึ่ง ก็ต้องฝึกสิ่งของชุดนี้ออกมา

ศิษย์ คนที่ฝึกพลังงอย่างอื่นพูดว่า หลัพลังงที่ไม่มีความนึกคิดไม่ใช่หลักพลังง ถูกไหม

อาจารย์ มีวิธีพูดอย่างนี้ วิธีพูดอย่างนั้นมากมายนัก แต่ไม่มีใครที่เหมือนกับข้าพเจ้าอย่างนี้ที่สอนค่าฝ้าให้กับท่าน สายพุทธกล่าวว่า หลักรรมที่ใช้เจตนาจะไม่สูงมาก หลักรรมที่ใช้เจตนาไม่ได้หมายถึงการเคลื่อนไหว เขานั่งสมาธิ เจียอื่น ก็เป็นการเคลื่อนไหว ดังนั้นไม่ได้อยู่ที่ว่ามี การเคลื่อนไหวมากหรือน้อย มีเจตนา ไม่มีเจตนา อยู่ที่ความนึกคิดของท่าน ในการแสวงหา มีความนึกคิด มีการแสวงหา นี้คือยึดติด ก็เป็นเจตนา ซึ่งหมายถึงสิ่งนี้

ศิษย์ ชินซึ่งกับกุศลไม่เท่ากัน ท่านบอกว่ากุศลมากน้อยเท่าไรจะกำหนดระดับชั้น และยังบอกว่าชินซึ่งสูงเพียงใด พลังงก็สูงเพียงนั้น สองสิ่งนี้ไม่ขัดแย้งกันหรือ

อาจารย์ ท่านคงฟังไม่ชัดเจน ชินซึ่งครอบคลุมกว้างใหญ่มาก กุศลก็เป็นหนึ่งในนั้น ยังครอบคลุมถึง “ความอดทน” ความสามารถในการทนทุกข์ จิตรับรู้ (ผู้ซึ่ง) การปฏิบัติต่อความขัดแย้ง เป็นต้น ทั้งหมดนี้ล้วนจัดเป็นปัญหาของชินซึ่ง ในนั้นยังครอบคลุมถึงการผันแปรของพลังง การแปรผันของบุญกุศล จึงเป็นสิ่งที่มีความหมายกว้างใหญ่ มีกุศลมากเพียงไร ไม่ใช่ที่ท่านจะมีพลังงสูงเพียงไร หากเป็นการพูดถึงว่าในอนาคตท่านจะมีพลังงเพิ่มขึ้นเท่าไร กุศลนั้น ยังต้องผ่านการยกระดับชินซึ่ง และได้ผ่านอุปสรรคทุกข์ภัยต่าง ๆ แล้ว มันจึงจะสามารถผันแปรเป็นพลังง

ศิษย์ คนในครอบครัวต่างฝึกพลังงต่าง ๆ กันคนละชนิด จะกระทบซึ่งกันและกันได้ไหม

อาจารย์ ไม่เลย แต่ว่า ระหว่างพวกเขาจะกระทบซึ่งกันและกันหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่ทราบสำหรับฝ้าหลุนกงของเรา ใครก็รับกวนไม่ได้ และท่านยังจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาด้วย เพราะของเราเป็นการบำเพ็ญหลักธรรมที่ถูกต้อง จะไม่เกิดการผิดเพี้ยน

ศิษย์ ปัจจุบันในสังคมมีวิธีการพูดที่กล่าวต่อ ๆ กันมากมาย อย่างเช่น จดหมายลูกโซ่ อะไรเลย เราจะปฏิบัติต่ออย่างไรดี

อาจารย์ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน สิ่งนี้เป็นการหลอกคนแน่นอน ท่านอย่าตอบสนองเขา ไม่มีสาระอะไรเลย ท่านไม่ต้องสนใจมัน ท่านดูสิ่งนี้ของเขาว่าเที่ยงตรงหรือไม่ พอมองดูก็สามารถมองออกได้ หลักธรรมนี้ของเรากำหนดให้บำเพ็ญชินซึ่งอย่างเข้มงวด อาจารย์ซึ่งบางคนนั้น ข้าพเจ้าเรียกเขาว่าพ่อค้าซึ่งง เขาถือซึ่งงเป็นสินค้าอย่างหนึ่ง เป็นทุนในการหาเงิน คนแบบนี้สอนพลังงก็จะสอนอะไรออกมาไม่ได้ เขามีสิ่งของเพียงน้อยนิดและก็ไม่ไ้ของสูง ยังมีที่เป็นสิ่งชั่วร้าย

ศิษย์ ผู้ฝึกฝ่าหลุนกงบวชอยู่ในวัดแล้ว จะทำอะไร ควรสึกออกมาไหม

อาจารย์ มันไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกับเรา แม้ว่าท่านออกบวชแล้ว นั่นเป็นเพียงรูปแบบ

ศิษย์ พวกเราหลายคน ตั้งแต่เรียนมา รู้สึกว่าศิระเป้งบวม เวียนศิระ

อาจารย์ นี่คงจะเป็นผู้ฝึกที่เข้ามาใหม่ ร่างกายยังปรับไม่เสร็จ พลังงานที่ข้าพเจ้าส่งออกไปแรงมาก พอชี้แห่งโรคออกสู่ภายนอกจะรู้สึกศิระเป้งบวม ศิระเป้งบวมเพื่อขจัดโรคในศิระให้กับท่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่เมื่อขจัดออกเร็วเกินไป จึงมีปฏิกิริยารุนแรง เวลาที่เราจัดชั้นเรียนเจ็ดวัน บางคนจึงทนไม่ไหว หากเวลายิ่งสั้นขึ้นก็อาจจะเกิดปัญหาได้ พลังงานที่ส่งออกไปแรง ปฏิกิริยาจึงรุนแรงมาก ศิระเป้งบวมทนไม่ไหว ดูเหมือนจัดชั้นเรียนสิบวันจะค่อนข้างมั่นคง คนที่เข้ามาทีหลังจึงมีปฏิกิริยารุนแรงสักหน่อย

ศิษย์ ฝึกพลังงแล้ว จะสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าได้ไหม เพราะว่าทำงานที่จำเป็นจะต้องดื่มเหล้า จะทำอะไร

อาจารย์ สำหรับปัญหานี้ ข้าพเจ้ามองอย่างนี้ เราฝึกพลังงสายพุทธต้องงดสุรา เมื่อเวลานานเข้าท่านไม่ได้ดื่ม ท่านอาจจะยังนึกอยาก ค่อย ๆ งดเถอะ แต่อย่าให้เวลานานเกินไป ถ้านานเกินไปจะถูกลงโทษ สำหรับเรื่องสูบบุหรี่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นปัญหาความมุ่งมั่น เพียงท่านคิดจะเลิก ก็สามารถจะเลิกได้ คนธรรมดาสามัญมักคิดว่า “วันนี้ผมเลิกบุหรี่แล้ว” พอผ่านไปไม่กี่วันก็ยื่นหยัดต่อไม่ได้ ผ่านไปสองวันก็นึกอยากขึ้นมาอีก ก็เลิกอีก เป็นอย่างนี้ เขาจึงเลิกไม่ได้สักที คนธรรมดาสามัญดำรงชีวิตอยู่บนโลก การไปมาหาสู่กันระหว่างคนในโลก หลีกเลี่ยงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเหล่านี้ไม่ได้ แต่ว่า ท่านต้องคิดถึงว่าท่านไม่ใช่คนธรรมดาสามัญอีกแล้ว เริ่มบำเพ็ญแล้ว หากมีความมุ่งมั่น ก็จะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้ แน่ละ ศิษย์ของข้าพเจ้าก็ยังมีคนสูบบุหรี่อยู่ ตัวเขาเองก็สามารถจะเลิก แต่พอคนอื่นยื่นให้เขา เขาก็อดที่จะรู้สึกเสียน้ำไม่ได้ ก็นึกอยากสูบบอกอีก ไม่ได้สูบสองวัน ก็รู้สึกทรมาน ไปสูบบอกก็ทรมานอีก ตัวเองจะต้อง

ควบคุมใจไว้ให้ได้ บางคนต้องเลี้ยงสังสรรค์ มักจะต้องดื่มสุราร่วมกับแขก ปัญหานี้ยากจะแก้ไขได้ พยายามดื่มให้น้อยก็แล้วกัน หรือท่านคิดหาวิธีจัดการเอง

ศิษย์ เมื่อยังไม่สามารถมองเห็นฝ่าหลุนหมุน หากใช้ความนึกคิดให้หมุนตามเข็มนาฬิกา จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อฝ่าหลุนที่กำลังหมุนทวนเข็มนาฬิกาหรือไม่

อาจารย์ ฝ่าหลุนนั้นหมุนโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องใช้ความนึกคิดของท่านชี้นำ ขออย่าอีกครึ่งว่า อย่าใช้ความนึกคิด และความนึกคิดก็ควบคุมเขาไม่ได้ อย่าคิดว่าความนึกคิดของท่านจะทำให้เขาหมุนกลับทิศตรงกันข้ามได้ ฝ่าหลุนที่ท้องน้อยจะไม่ถูกความนึกคิดควบคุม ส่วนฝ่าหลุนที่คอยปรับร่างกายอยู่ภายนอกนั้น ท่านให้เขาหมุน ก็อาจจะเป็นไปตามการเคลื่อนไหวของความคิดท่าน อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกแบบนี้ ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า อย่าทำ อย่าฝึกร่างอย่างจริงจัง (เหรินเว่ย) การฝึกร่างอย่างจริงจัง (เหรินเว่ย) นั้น มิใช่กลายเป็นคนฝึกพลังงแล้วหรือ เป็นฝ่าหลุนไปฝึก คือฝ่าฝืนคน เหตุใดจึงปล่อยวางสิ่งที่เป็นความนึกคิดของท่านไม่ลงละ หลังกพลังงใด ๆ เมื่อไปถึงระดับขั้นสูง แม้จะเป็นหลักพลังงของสายเต๋า ก็ล้วนไม่มีการชี้นำด้วยความนึกคิด

ศิษย์ การฝึกฝ่าหลุนกง ณ เวลาใด สถานที่ใด ทิศทางไหนจึงจะมีผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ฝึกกี่ครั้งจึงจะเหมาะสม ฝึกก่อนหรือหลังอาหารจะมีผลไหม

อาจารย์ เนื่องจากฝ่าหลุนนั้นกลม เป็นภาพย่อส่วนของจักรวาลเรา สิ่งที่ฝึกเป็นหลักการของจักรวาล และจักรวาลนั้นเคลื่อนไหวอยู่ ในทางกลับกันก็คือ ฝ่าฝืนคน ท่านไม่ได้ฝึกพลังง เขาก็ฝึกท่าน แตกต่างจากทฤษฎีของบรรดาหลักพลังงที่ถ่ายทอดออกมาทั้งหมด ของข้าพเจ้าคือ ฝ่าฝืนคนเพียงหนึ่งเดียว หลักพลังงชนิดอื่นล้วนเป็นการฝึกตามเต๋าพวกนี้ ฝึกพลังงโดยจริงจัง (เหรินเว่ย) สะสมตาม พวกเราไม่ใช่ พลังงของเราจะฝึกเวลาใดก็ได้ ท่านไม่ฝึกพลังง พลังงก็ฝึกท่าน ไม่ต้องเลือกเวลา มีเวลามากก็ฝึกมาก มีเวลาน้อยก็ฝึกน้อย ข้อกำหนดของหลักพลังงของเรานี้ไม่เข้มงวดเป็นพิเศษ แต่เรามีข้อกำหนดด้านซินซึ่งที่เข้มงวดมาก หลักพลังงของเราก็ไม่พูดเรื่องทิศทาง จะยืนหันไปทางทิศใดก็ได้ทั้งนั้น เพราะจักรวาลนั้นหมุนอยู่ เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ ท่านยืนอยู่ฝั่งตะวันตกก็ไม่แน่ว่าจะเป็นฝั่งตะวันออก ท่านยืนอยู่ฝั่งตะวันออกก็ไม่แน่ว่าจะเป็นฝั่งตะวันตก หากข้าพเจ้ากำหนดให้ศิษย์ยืนหันไปทางตะวันตก เพียงเพื่อความเคารพ ที่จริงไม่เกิดผลอะไร การฝึกพลังงจะฝึกที่ไหนก็ได้ทั้งนั้น อยู่ในหรือนอกบ้านก็ได้หมด แต่ข้าพเจ้ารู้สึก ว่าหาสถานที่หนึ่งที่มีสภาพแวดล้อม ที่อากาศค่อนข้างดี จะดีกว่า โดยเฉพาะคือให้ห่างไกลจากสิ่งสกปรก เช่น ถังขยะ ห้องสุขา เป็นต้น ส่วนอย่างอื่นไม่เป็นไร การบำเพ็ญเต๋าฝ่าไม่คำนึงเรื่องเวลา สถานที่และทิศทาง ก่อนหรือหลังอาหาร ล้วนสามารถฝึกได้ แต่หากท่านทาน

อึดเกินไป แล้วฝึกทันทีจะรู้สึกไม่สบายนะ ดีที่สุดคือพักสักครู่ เวลาที่ท้องหิว มีเสียงร้อง ก็ยากจะเข้าสู่ความสงบ ทุกท่านยึดกุมตามสภาพของตนเองเถอะ

ศิษย์ หลังจากฝึกพลังงเสร็จ มีข้อกำหนดอะไรไหม ต้องดูหน้าไหม

อาจารย์ เราฝึกพลังงเสร็จ ไม่กลัวน้ำเย็นอะไร และไม่ต้องดูหน้าคู่มือ นี่ล้วนทำเพื่อเปิดชีพจรของร่างกายคนในระยะแรก จึงเลือกใช้วิธีดังกล่าว ของเราเป็นการบำเพ็ญต้าฝ่า ล้วนไม่มีสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ร่างกายคนก็ไม่ใช่ออยู่ในสภาวะเพิ่งจะเปลี่ยนแปลง ดูเหมือนว่าคนธรรมดาสามัญจะก้าวสู่การเป็นผู้ฝึกพลังงนั้น ยากมาก และมีหลักพลังงบางชนิดก็ไม่มีวิธีเปลี่ยนแปลงร่างกายคนโดยตรง กล่าวสำหรับบางวิชาแล้วข้อกำหนดของเขาซับซ้อนมาก ของเราที่นี่ไม่มีทั้งนั้น และไม่มีการพูดเรื่องเหล่านี้ สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึง ท่านอย่าไปสนใจ สนใจแต่ไปฝึก เพราะพวกเราเป็นการบำเพ็ญต้าฝ่า (หลักธรรมใหญ่) ร่างกายของท่านจัดอยู่ในสภาพเริ่มต้นจึงกลัวนั้นกลัวนี้ หรืออยู่ในขั้นตอนของการมีข้อกำหนดอย่างนี้ ข้อกำหนดอย่างนั้น ภายในไม่กี่วันก็จะผ่านไปได้ทั้งหมด ข้าพเจ้าไม่ได้พูดว่า เทียบเท่ากับการฝึกพลังงฝ่าวิธีอื่นที่ใช้เวลาหลายปี แต่ก็ประมาณนั้น สิ่งที่อยู่ในระดับขั้นต่ำ ตำแหน่งทิศทางนี้ ชีพจรนั้นเออ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าล้วนไม่พูดถึงเลย เราพูดสิ่งที่อยู่ในระดับขั้นสูง การบำเพ็ญต้าฝ่า การฝึกพลังงที่แท้จริงคือคำว่า “炼” (ฝึกโดยลงมือปฏิบัติ) ไม่ใช่คำว่า “练” (ฝึกโดยเรียนรู้แต่ทฤษฎี)

ศิษย์ หลังจากฝึกพลังงเสร็จ จะไปปัสสาวะ อุจจาระทันทีได้ไหม ในน้ำปัสสาวะมีฟองอากาศ ไซ้ไหมว่ามีลมปราณ (ชี่) รั่วออกไป

อาจารย์ ไม่มีปัญหา พวกเราผู้ฝึกพลังง อยู่ในระดับขั้นสูง ปัสสาวะ อุจจาระมีพลังงานติดออกมาจริง ๆ แต่พลังงานเล็กน้อยนั้นไม่นับเป็นอะไรได้ ไม่กระทบอะไร ฝึกต้าฝายังจะช่วยเหลือสรรพชีวิต เรื่องเล็กน้อยนี้อย่าไปสนใจ สิ่งที่เราได้รับนั้นมากมายเหลือเกิน ในชั้นเรียนนี้ พลังงานที่ข้าพเจ้าส่งออกไปนั้น แรงมาก แรงมาก ๆ บนกำแพงล้วนมีสิ่งต่าง ๆ หลงเหลืออยู่

ศิษย์ สามารถเผยแพร่ฝ่าหลุนกงได้ไหม สามารถสอนคนที่ไม่ได้ฟังการบรรยายฝึกฝ่าหลุนกงได้ไหม คนที่ไม่ได้ฟังการบรรยายสามารถฝึกพลังงอยู่ในสนามช่วยฝึกสอนได้ไหม จะส่งเทพบันทึกลีภัยกับหนังสือให้ญาติมิตรในต่างถิ่นได้ไหม

อาจารย์ เผยแพร่หลักพลังงของเรา ให้คนมากยิ่งขึ้นได้ประโยชน์ จะไม่เกิดการผิดเพี้ยน ฝ่าที่ข้าพเจ้าบรรยายให้ท่านฟังมากมายก็คือให้ท่านรู้ฝ่า เข้าใจสิ่งที่เป็นของระดับขั้นสูงมองเห็นของในระดับขั้นสูง ที่พูดขึ้นมาก่อนเพราะเกรงว่าพอท่านมองเห็นหรือประสบเข้า แล้วจะไม่เข้าใจ ท่านสามารถสอนคนอื่นฝึกพลังงแต่ท่านใส่ฝ่าหลุนนั้นให้ไม่ได้ แล้วจะทำอย่างไร

ข้าพเจ้าพูดแล้ว หากท่านสองจิตสองใจ ไม่ใส่ใจฝึกพลังงเท้าไรนั้ก ฝ่าเชินของข้าพเจ้าก็จะจากท่านไป หากท่านฝึกพลังงอย่างแท้จริง ฝ่าเชินก็จะดูแลท่าน ดังนั้นเวลาที่ท่านสอนเขาฝึกพลังง ก็จะนำสื่อสัญญาณที่ข้าพเจ้าสอนติดตัวไปด้วย ก็จะนำพากลไกซี่ที่ก่อเกิดฝ่าหลุนไปด้วย คนที่ท่านสอน มีใจไปฝึก ก็จะสามารรถก่อเกิดฝ่าหลุน มีวาสนาและรากฐาน (เกินจี) ดี ในเวลานั้นก็จะได้ฝ่าหลุน หนังสือของเราเขียนไว้ละเอียดมาก แม้ไม่มีคนสอน ก็สามารถจะฝึกได้ดี

ศิษย์ การฝึกฝ่าหลุนงเน้นเรื่องการหายใจหรือไม่ จะปรับลมหายใจอย่างไร

อาจารย์ ฝึกฝ่าหลุนง ไม่ต้องปรับลมหายใจ และไม่เน้นเรื่องการหายใจ นั่นเป็นสิ่งที่เรียนกันในหลักพลังงชั้นต้น พวกเราที่นี่ไม่จำเป็นต้องทำ เพราะการปรับการหายใจ เขาทำเพื่อฝึกตาน เติมลมเพิ่มไฟ หายใจทวน หายใจตาม กลืนน้ำลาย ล้วนเพื่อฝึกตาน เราไม่ฝึกสิ่งนี้ สิ่งต่างๆ ทั้งหลายที่ท่านจำเป็นต้องมีส่วนมีฝ่าหลุนทำให้อย่างครบถ้วน สิ่งที่สูงและยากยิ่งกว่า มีฝ่าเชินของอาจารย์ทำให้อย่างครบถ้วน ไม่ว่าสำนักใด ๆ โดยเฉพาะที่สายเต๋าพูดไว้ยิ่งละเอียดกว่าแต่ไม่ใช่ฝึกออกมาด้วยความจงใจ ที่แท้คืออาจารย์ในสำนักนั้นของเขาแปลงและแปรผันให้เขา เขาเพียงแต่ไม่เข้าใจหลักการข้างในนั้น ตัวเองไม่สามารถจะทำออกมาด้วยความจงใจ มีแต่คนที่เปิดการรับรู้ (อู่) เปิดพลังง แล้วจึงจะสามารถทำได้

ศิษย์ การฝึกพลังงมีการกำหนดความคิดอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (อื่อโ้ว) หรือไม่ ความนึกคิดควรอยู่ตรงไหนของหลักพลังง

อาจารย์ พวกเราที่นี่ไม่มีการกำหนดความคิดอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (อื่อโ้ว) ตลอดมาไม่เคยบอกให้ทุกท่านกำหนดความคิดอยู่ที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (อื่อโ้ว) มีแต่ให้ท่านปล่อยวางจิตยึดติด ไม่กำหนดความนึกคิดใด ๆ หลักพลังงชุดที่สาม สองมือนำลมปราณ (ซี่) กรอกทะลวงสุดสองขั้วพอคิดก็ทำได้ อย่างอื่นไม่ต้องคิด

ศิษย์ การเก็บรวบรวมพลังงานกับการเก็บลมปราณ (ไฉ่ซี่) เหมือนกันหรือไม่

อาจารย์ พวกเราจะเก็บลมปราณ (ไฉ่ซี่) เพื่ออะไร ที่เราบ่าเพ็ญคือต้าฝ่า ในอนาคตจะปล่อยลมปราณ (ซี่) ออกมาไม่ได้เลย ที่เราฝึกไม่ใช่ลมปราณ (ซี่) ในระดับชั้นต่ำ แต่ว่าที่ปล่อยออกมาคือแสง การเก็บรวบรวมพลังงานนั้นฝ่าหลุนจะทำให้ ไม่ต้องให้พวกเราทำเอง อย่างเช่นการทะลวงสองขั้วจักรวาล เขาไม่ใช่การเก็บลมปราณ (ไฉ่ซี่) ที่แท้คือการกรอกทะลวงร่างกายและบังเกิดผลในการเก็บพลังงานด้วยแต่ที่สำคัญไม่ใช่จุดประสงค์นี้ พุ้ดถึงการเก็บลมปราณ (ไฉ่ซี่) จะเก็บอย่างไร การบ่าเพ็ญต้าฝ่า เพียงโบกมือเดียว กระหม่อมจะรู้สึกถึงแรงกดที่แรงมาก ในทันใดก็จะมากันมากมาย แต่ลมปราณ (ซี่) จะใช้อะไรได้ละ ส่วนพลังงานก็ไม่จำเป็นต้องจงใจไปเก็บ

ศิษย์ ฝ่าหลุนกงมีเรื่องการสร้างพื้นฐานในร้อยวันกับการหายใจแบบตัวอ่อนในครรภ์ไหม

อาจารย์ นั่นล้วนเป็นของระดับต่ำเราไม่ฝึกกัน เราก้าวผ่านระยะเริ่มต้นที่ไม่มั่นคงนั้นไปตั้งนานแล้ว

ศิษย์ ฝ่าหลุนกงมีความสมดุลของอินกับหยางหรือไม่

อาจารย์ สิ่งเหล่านี้ล้วนจัดเป็นการฝึกลมปราณ (ชี่) เป็นของระดับต่ำ เมื่อท่านกระโดดออกจากระดับชั้นของลมปราณ (ชี่) แล้ว ร่างกายของท่านไม่มีปัญหาความสมดุลของอินหยางอยู่อีก ไม่ว่าท่านจะฝึกหลักพลังกงสำนักไหน เพียงได้รับการถ่ายทอดที่แท้จริงจากอาจารย์ รับรองว่าเมื่อท่านก้าวออกจากระดับชั้นต่ำ ก็จะนำสิ่งที่ท่านเคยฝึกไว้เมื่อก่อนทิ้งไปทั้งหมด ไม่เอาไว้เลยสักอย่าง ในระดับชั้นใหม่ ก็จะฝึกของชุดใหม่ พอผ่านอีกชั้นหนึ่ง ก็ฝึกของใหม่อีกชุดหนึ่ง ก็เป็นอย่างนี้

ศิษย์ เวลาฝ่าฝ่าจะฝึกพลังกงได้ไหม ฝึกฝ่าหลุนกงจะกลัวเสียงดังไหม

อาจารย์ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้กับทุกท่าน เมื่อก่อนข้าพเจ้าสอนนักเรียนอยู่ในห้องโถงแห่งหนึ่งในปักกิ่ง ตอนนั้นฝนใกล้จะตก ฝ่าฝ่ารุนแรงมาก ตอนนั้นพลังกงที่พวกเขาฝึกคือพลังกงที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้กับศิษย์ ขณะที่ฝึกต้องเดินในท่าเคลื่อนไหวบนฝ่าหลุน ข้าพเจ้าเห็นว่าฝนมาแล้ว แต่พวกเขายังฝึกพลังกงไม่จบ แต่ว่า ฝนหนักกลับไม่ตกลงมา เมฆอยู่ต่ำมากเมฆม้วนตัวไปมาอยู่บนตึก ฝ่าฝ่าอย่างรุนแรงมาก ฝ่ามีดมาก ในตอนนั้นฝ่าฝ่าลงบนขอบของฝ่าหลุน แต่ไม่ทำให้พวกเราได้รับบาดเจ็บแม้แต่น้อย สภาพการณ์ที่ฝ่าฝ่าลงมาบนพื้นดินเห็นได้ชัดเจน แต่ไม่ทำให้พวกเราบาดเจ็บ นี่แปลว่าพลังกงของพวกเรานี้มีการคุ้มครอง โดยทั่วไปที่ข้าพเจ้าฝึกพลังกงไม่แบ่งว่าเป็นสภาพอากาศอะไร คิดจะฝึกก็ฝึกเลย มีเวลาก็ฝึก และไม่กลัวเสียง หลักพลังกงอย่างอื่นล้วนกลัวเสียง เพราะขณะที่ท่านอยู่ในที่สงบมาก ๆ ทันใดก็ได้ยินเสียงดังสนั่นมาก ท่านก็จะเกิดความรู้สึกอย่างหนึ่ง แทบจะเป็นว่าลมปราณ (ชี่) ที่มีอยู่ทั่วทั้งตัวราวกับจะระเบิดออกมา เป็นแสงวูบวาบเปล่งออกนอกตัว แต่ไม่เป็นไร พลังกงของเราจะไม่ออกนอกกลุ่มนอกทางแน่ละ ให้พยายามหาสถานที่ฝึกที่สงบจะดีกว่า

ศิษย์ ต้องจินตนาการภาพของท่านอาจารย์หรือไม่

อาจารย์ ไม่ต้องจินตนาการ เมื่อตาพิพย์ท่านเปิดแล้ว ก็จะสามารเห็นฝ่าฝ่าเช่นของข้าพเจ้าอยู่ข้าง ๆ ตัว

ศิษย์ หลักพลังง 5 ชุดนี้ ขณะที่ฝึก มีข้อกำหนดอะไรบ้าง ต้องฝึกพร้อมกันไหม ท่าที่ต้องฝึก 9 รอบ จะนับเลขอยู่ในใจได้ไหม หากทำเกิน 9 รอบหรือจำท่าเคลื่อนไหวผิดจะเกิดผลในทางตรงข้ามหรือไม่

อาจารย์ หลักพลังง 5 ชุด จะฝึกชุดไหนก็ได้ทั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าก่อนที่จะท่านจะฝึกพลังง ดีที่สุดคือให้ฝึกชุดที่หนึ่งก่อน เพราะจะเปิดการเคลื่อนไหวทั่วทั้งร่างกาย ท่านฝึกก่อนหนึ่งเที่ยว ร่างกายเปิดออกอย่างพร้อมมูล ค่อยฝึกชุดอื่น ผลลัพธ์จะค่อนข้างดี มีเวลามากก็ฝึกให้มาก มีเวลาน้อยก็ฝึกแต่น้อย หรือเลือกฝึกชุดใดชุดหนึ่ง หลักพลังงชุดที่ 3 กับ 4 ต่างก็ฝึกซ้ำ 9 รอบ ในหนังสือเขียนว่าให้นับเลขในใจ ท่านกลับไปลองดู บอกให้ลูกของท่านช่วยนับอยู่ข้าง ๆ แล้วท่านฝึก เมื่อทำครบ 9 รอบ ค่อยตรวจหากลไถลมปราณ (ซี่) ก็จะหาไม่พบ เพราะของ ๆ ข้าพเจ้านี้ ก็เป็นอย่างนี้ ตอนเริ่มต้นต้องใช้ความคิด กิดสักหน่อย พอคุ้นเคยแล้วก็จะหยุดได้โดยธรรมชาติ จำท่าฝึกผิดหรือทำมากไป ทำน้อยไป ก็ปรับให้ถูกต้องก็ใช้ได้แล้ว

ศิษย์ ทำไมทำท่าเก็บ แต่ไม่เก็บพลังง

อาจารย์ ฝ่าหลุนจะหมุนโดยอัตโนมัติ เขารู้ได้ทันทีที่ท่านไม่ฝึกพลังงแล้ว พลังงานของเขาแรงมาก ในทันใดก็จะเก็บสิ่งที่ส่งออกไปกลับคืนมา ยังคิดว่าท่านเจตนาเก็บกลับมานี้ก็ไม่ใช้การเก็บพลังง เพียงแต่เก็บพลังงานกลับคืนมา หลักพลังงอย่างอื่น พอพูดว่าหยุดก็หยุด หลักพลังงนี้ของเราจะฝึกอยู่ตลอดเวลา แม้จบท่าฝึกแล้วก็ยังฝึกอยู่ ดังนั้นจึงไม่หยุด หากคิดจะให้ฝ่าหลุนหยุด ท่านก็หยุดไม่ได้ พูดให้ลึกเกินไปท่านก็ไม่เข้าใจ ถ้าท่านสามารถทำให้เขาหยุด ข้าพเจ้าตรงนี้ก็ต้องหยุดด้วยแล้ว ท่านสามารถทำให้ข้าพเจ้าตรงนี้ก็หยุดได้หรือ

ศิษย์ เจ็ยอื่น สองมือเหวี่ยง นั้นสามารถใช้ฝึกเป็นทำยืนสมาธิได้ไหม

อาจารย์ ชุดที่หนึ่ง--พระพุทธรูปแสดงพันมือ ไม่อาจใช้ฝึกเป็นการยืนสมาธิได้ ใช้แรงเหยียดแขนมากเกินไปจะเกิดปัญหาได้

ศิษย์ ขณะที่ฝึกพลังงได้รักเร็วต้องเปิดโล่งใจไหม ขณะที่ฝึกชุดที่หนึ่งรู้สึกได้รักเร็วเกร็ง นี้เป็นอย่างไรกัน

อาจารย์ ท่านป่วยหรือเปล่า ในระยะแรก ขณะที่ปรับร่างกายให้ท่าน จะพบปรากฏการณ์อย่างนี้ อย่างนั้น จะมีอาการบางอย่างได้ แต่ไม่ใช่พลังงนำพามา

ศิษย์ คนที่ไม่เคยฟังอาจารย์หลับบรรยาย จะฝึกกับผู้ฝึกที่สวนสาธารณะได้หรือไม่

อาจารย์ ได้ ผู้ฝึกสามารถสอนคนอื่นฝึกพลังง ผู้ฝึกสอนคนอื่นฝึกพลังงไม่เหมือนกับที่ข้าพเจ้าสอนอยู่อย่างนี้ ข้าพเจ้าจะเปลี่ยนแปลงร่างกายให้ทุกท่านโดยตรง แต่บางคนพอเริ่มฝึกก็มีฝ่าหลุน เพราะข้างหลังผู้ฝึกต่างมีฝ่าเชินของข้าพเจ้า เขาสามารถไปจัดการโดยตรงได้ ซึ่งต้อง

ควาสนา วาสนามาก ในเวลานั้นก็จะได้ฝ่าหลุน วาสนาไม่มาก ต้องผ่านการฝึกพลังงเป็น เวลานาน ตนเองจึงค่อย ๆ ก่อเกิดกลไกหมุนชนิดนี้ขึ้นมา เมื่อฝึกต่อไปอีกทำให้กลไกหมุน กลายเป็นฝ่าหลุน

ศิษย์ ฝึกสมาธิ “เพิ่มพูนอิทธิฤทธิ์” ความหมายของการรำมือคืออะไร

อาจารย์ เรื่องนี้จะใช้ภาษาของพวกเราอธิบายไม่ได้ แต่ละการเคลื่อนไหวครอบคลุม ความหมายมากมาย โดยรวมก็คือ ฉันทจะฝึกพลังงแล้ว จะฝึกฝ่าฝ่าแล้ว ปรับร่างกายให้ดี เข้าสู่ สภาวะของการฝึกพลังง

ศิษย์ เมื่อฝึกถึงสภาพร่างกายนุ่ม ไซ้ใหม่ว่ารูชมชนเปิดออกทั้งหมดแล้ว กลายเป็น หายใจทางร่างกาย

อาจารย์ ทุกท่านไปสัมผัสดู ท่านได้ผ่านระดับขั้นนี้กันแล้ว เนื่องจากข้าพเจ้าต้องปรับ ร่างกายของท่านจนถึงสภาวะร่างกายนุ่ม ต้องบรรยายฝ่าสิบกว่าชั่วโมง ไม่อาจย่อสั้นกว่านี้ได้ อีกแล้ว ท่านอยู่ในหลักพลังงอย่างอื่น ต้องฝึกสิบกว่าปีหรือกึ่งสิบปี หรือนานกว่านั้น ของเราที่นี้ พาท่านไปถึงขั้นนี้ในทันที เพราะขั้นนี้ไม่มีข้อกำหนดด้านซินซิง ขึ้นอยู่กับความสามารถของ อาจารย์ ท่านยังไม่ทันรู้สึกได้ ระดับขั้นนี้ก็ผ่านไปแล้ว อาจเพียงแค่ว่าไม่ช้าไม่เร็ว อาจมีอยู่วันหนึ่ง ที่ท่านมีความรู้สึกที่ไวมาก พอผ่านไปสักครู่ก็ไม่รู้สึกไวแล้ว ที่แท้ระดับขั้นหนึ่งที่ใหญ่ได้ผ่าน ไปแล้ว แต่ท่านอยู่ในหลักพลังงอย่างอื่น จะต้องอยู่ในสภาวะนี้หนึ่งปีหรือหลายปี สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นของในระดับขั้นต่ำ

ศิษย์ ขณะที่อยู่บนรถเมล์หรือเข้าแถว เป็นต้น สามารถจะนึกถึงท่าฝึกต่าง ๆ ของฝ่าหลุน กงได้ไหม

อาจารย์ พลังงของเราไม่ใช่การเคลื่อนไหวความนึกคิด และไม่ได้กำหนดว่าแต่ละวัน จะต้องฝึกนานแค่ไหน แต่ละเวลาที่ฝึกยิ่งนานก็ยิ่งดี เวลาที่ท่านไม่ได้ฝึก ในทางกลับกันเขาก็ฝึก ท่าน แต่ระยะแรกที่ฝึกพลังง ยังคงต้องฝึกให้มาก เสริมความแข็งแกร่งให้มัน ผู้ฝึกบางคนเคย เกิดสภาพการณ์อย่างนี้คือ ไปทำธุระหนึ่งหรือสองเดือน ในหนึ่งหรือสองเดือนนี้ยุ่งกับภารกิจ จนไม่ได้ฝึกพลังง หลังจากกลับมา ไม่ได้รับผลกระทบแม้แต่น้อย ฝ่าหลุนยังคงหมุนอยู่ เพราะ เขาไม่หยุดพัก ในสมองท่านคิดเสมอว่าท่านเป็นผู้ฝึกพลังง ควบคุมซินซิงไว้ได้ เขาก็ยังเกิดผล แต่มีอยู่จุดหนึ่ง คือหากท่านไม่ได้ฝึกพลังง และยังทำตัวเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ เขาก็จะ สลายไป

ศิษย์ จะฝึกฝ่าหลุนกงร่วมกับมีจิงได้ไหม

อาจารย์ มีจิงก็เป็นฝ่าหลุน แต่ไม่อาจฝึกพร้อมกับพลังงของเรา หากท่านฝึกมีจิงหลังจาก
ก่อนเกิดฝ่าหลุนแล้วท่านสามารถฝึกมีจิงได้เพราะมีจิงก็เป็นฝ่าที่ถูกต้อง แต่จะฝึกพร้อมกันไม่ได้
ฝ่าหลุนของมีจิงนั้นบำเพ็ญชีพจรกลาง หมุนในแนวราบ ฝ่าหลุนของมันเป็นเหมือนกับของเรา
บนวงล้อ (หลุน) ของมันมีคาถาอยู่ ส่วนฝ่าหลุนของเราอยู่ที่ท้องน้อยวางในแนวตั้ง หันด้านที่
แบนราบออกข้างนอก ท้องน้อยใหญ่แก่ตัวเอง ฝ่าหลุนองค์เดียวของข้าพเจ้าก็กินเนื้อที่เต็มแล้ว
หากใส่เข้าไปอีกองค์ก็จะรกรุงรัง

ศิษย์ ฝึกฝ่าหลุนงแล้ว จะฝึกหลักพลังงอื่นของสายพุทธด้วยได้ไหม จะฟังเทพของ
กวนอินได้ไหม อุบาสกที่อยู่บ้านหลังจากฝึกพลังงแล้วจะอ่านพระสูตรได้ไหม จะฝึกหลักพลัง
งอย่างอื่นพร้อมกันได้ไหม

อาจารย์ ปัญหานี้ข้าพเจ้าคิดว่า ทำไม่ได้ แต่ละสำนักล้วนเป็นวิธีการบำเพ็ญชนิดหนึ่ง
หากจะบำเพ็ญจริง ไม่ใช่การขัดโรครักษาสุขภาพ ก็ต้องยึดมั่นแนวทางเดียว นี่เป็นปัญหาที่
เข้มงวดจริงจัง การบำเพ็ญไปสู่ระดับขั้นสูง ต้องยึดกุมแนวทางเดียว บำเพ็ญขึ้นไป นี่เป็นสัจ
ธรรมที่เด็ดขาดแน่นอน และหลาย ๆ แนวทางของสายพุทธ ก็ไม่อาจปะปนกันได้ หลักพลังงนี้
ที่เราพูดเป็นของในระดับขั้นสูง ซึ่งผ่านยุคสมัยที่ยาวนานสืบทอดลงมา จะอาศัยความรู้ลึกของ
ท่านไม่ได้ จากในอีกมิติหนึ่งคุณขึ้นตอนการผันแปรของเขา จะลึกล้ำอย่างยิ่ง ซับซ้อนอย่างยิ่ง ก็
เหมือนกับเครื่องมือที่ละเอียดอ่อน หากเอาชิ้นส่วนของมันออกไปสักชิ้น เปลี่ยนเอาอย่างอื่นเข้า
ไปแทน ก็จะเสียหายทันที หลักพลังงก็เช่นกัน สิ่งใด ๆ ล้วนไม่อาจปะปนเข้าไป หากปะปนเข้า
ไปรับรองว่าจะเกิดปัญหาแน่ วิธีการฝึกของแต่ละสำนักก็เหมือนกัน ถ้าท่านจะฝึกก็ต้องยึดมั่น
หนึ่งเดียว หากท่านไม่ยึดมั่นหนึ่งเดียว ก็บำเพ็ญไม่ได้เลย มีคำพูดว่ารับเอาส่วนที่ดีที่สุดของหลาย
ๆ สำนัก นั่นเป็นการพูดในระดับขั้นของการรักษาโรคส่งเสริมสุขภาพ เขาไม่อาจนำท่านไปสู่
ระดับขั้นสูงได้

ศิษย์ หากฝึกพลังงร่วมกับคนที่ฝึกหลักพลังงอย่างอื่นจะกระทบซึ่งกันและกันไหม

อาจารย์ ไม่ว่าเขาฝึกพลังงอะไร พลังงสายเต๋าที่ดี พลังงเทพก็ดี พลังงสายพุทธก็ดี
หากเพียงเป็นหลักธรรมที่ถูกต้อง จะไม่อาทรบกวนพวกเราได้แม้แต่น้อย ท่านก็จะไม่รบกวนเขา
เขาฝึกอยู่ตรงหน้าท่าน จะเป็นประโยชน์ต่อเขา เพราะฝ่าหลุนเป็นร่างในอีกมิติหนึ่งที่เพียบพร้อม
ด้วยความสามารถต่าง ๆ (หลังถี่) ไม่ใช่การฝึกทาน เขาสามารถช่วยเหลือได้โดยอัตโนมัติ

ศิษย์ จะให้อาจารย์ซึ่งอื่น ปรับร่างกายให้ได้ไหม หากไปฟังการบรรยายของอาจารย์ซึ่ง
งอื่นจะมีผลกระทบไหม

อาจารย์ ข้าพเจ้าคิดว่าหลังจากออกจากชั้นเรียนนี้แล้ว ทุกคนย่อมจะรู้สึกได้ว่าร่างกายของท่านเป็นอย่างไร เมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่งก็จะไม่ยอมให้ท่านมีโรคแล้ว ถ้ามีความผิดปกติอีก อาจกลายเป็นหวัด และอาจคล้ายการปวดท้อง ที่แท้ไม่ใช่สิ่งนี้อีกแล้ว ทว่าเป็นทุกข์ภัย เป็นการข้ามด่าน ท่านจะไปหาอาจารย์ซึ่งคนอื่นปรับแก้ นั่นคือท่านรับรู้ (อู๋) ไม่ได้ ไม่เชื่อคำที่ข้าพเจ้าพูด ในความคิดมีแต่จะแสวงหา ก็จะได้รับสื่อสัญญาณที่ไม่ดี ครอบคลุมการบำเพ็ญของท่าน พลังงของอาจารย์ซึ่งคนนั้นเป็นของฟูเถี (สิงร่าง) ท่านก็อาจจะเรียกสิ่งนั้นเข้ามาหา ไปฟังการบรรยายก็เช่นกัน คิดจะไปฟังมิใช่เป็นการไปแสวงหาแล้วหรือ ปัญหาที่ท่านไปรับรู้ (อู๋) เองเอง นี่เป็นปัญหาซึ่ง ข้าพเจ้าจะไม่สนใจ หากที่เขาพูดคือหลักธรรมชั้นสูงมาก พูดเรื่องซึ่งก็ยังสามารถที่ท่านเข้าร่วมชั้นเรียนของข้าพเจ้า มันไม่ง่ายเลยกว่าจะปรับแก้ร่างกายให้ท่านได้ เดิมทีสื่อสัญญาณที่ตัวท่านฝึกยุ่งเหยิงมาก ร่างกายยุ่งเหยิงไปหมด ขณะนี้ได้ปรับให้ดีขึ้นแล้ว นำสิ่งที่ไม่ดีทิ้งไป เหลือสิ่งที่ดีไว้ แน่ละข้าพเจ้าไม่คัดค้านการเรียนพลังงอย่างอื่น หากท่านคิดว่าฝ่าหลุนกงไม่ดี ก็สามารไปเรียนพลังงอย่างอื่น แต่ข้าพเจ้าคิดว่า หากเรียนจนยุ่งเหยิงมาก ก็จะไม่ไหว ท่านได้บำเพ็ญฝ่าฝ่าแล้ว ฝ่าเซ็น (ธรรมกาย) ก็อยู่ข้างตัวท่าน ได้ของสูงแล้วยังจะหันกลับไปเสาะหาอีก!

ศิษย์ ฝึกฝ่าหลุนกงแล้วยังศึกษาหลักพลังงอย่างอื่นได้ไหม เช่น การนวด การป้องกันตัว วิชาดัชนีของเซน มวยไท่จี เป็นต้น ไม่ฝึกพลังงอย่างอื่น แต่อ่านหนังสือจำพวกนี้จะเป็นอะไรไหม

อาจารย์ เรียนการนวด หรือป้องกันตัวได้ แต่บางเวลาเกิดจิตโหดร้ายก็จะรู้สึกไม่สบายใจขึ้นมาแล้ว วิชาดัชนีของเซน มวยไท่จี จัดเป็นซิงกง ไปฝึกแล้ว ก็จะเพิ่มสิ่งของเข้าไปในตัว ของของข้าพเจ้าที่อยู่ในตัวท่านก็จะไม่บริสุทธิ์ อ่านหนังสือที่พูดเรื่องซึ่งซึ่งก็ได้ แต่หนังสือบางเล่มผู้ประพันธ์เองยังไม่เข้าใจ ก็สรุปเลย จะทำให้ความคิดท่านสับสนได้

ศิษย์ “อู๋ฝ่าหลุนหน้าศีรษะ” บางเวลาเมื่อสัมผัสถูกกัน เป็นอะไรไหม

อาจารย์ อย่าสัมผัสกัน ข้อกำหนดของเราคือ เว้นช่วงห่าง สัมผัสกัน พลังงานบนมือจะถอยกลับ

ศิษย์ ขณะฝึกพลังงชุดที่สอง ถ้าหัวไหล่ทนมไม่ไหวแล้ว เอมือลงแล้วค่อยฝึกต่อได้ไหม

อาจารย์ การฝึกพลังงนั้นลำบากมาก พอเมื่อยก็เอามือมา เท้ากับไม่บังเกิดผล กำหนดไว้ว่าเวลายังนานยิ่งดี แต่ต้องทำตามกำลังของตน

ศิษย์ การนั่งขัดสมาธิสองขา ทำไมผู้หญิง เอาขาซ้ายไว้ล่าง ขาขวาอยู่ข้างบน

อาจารย์ เพราะการฝึกพลังงของเราคำนึงถึงพื้นฐานจุดหนึ่ง คือร่างกายของผู้หญิงกับผู้ชายไม่เหมือนกัน ดังนั้นต้องไปฝึกตนเองตามร่างแท้ (เป็นถ้ำ) ของเขา จึงต้องสอดคล้องกับสรีระของเพศหญิงจึงจะได้ผล ตามปกติผู้หญิงนั้น ขาซ้ายรองค้ำขาขวา สอดคล้องกับสภาพร่างกายของตนเอง ผู้ชายจะกลับกัน จุดพื้นฐานไม่เหมือนกัน

ศิษย์ จะฟังเทพบันทึกเสียง หรือฟังดนตรี หรือท่องบทร้อยกรอง ขณะที่ฝึกพลังงได้ไหม

อาจารย์ ถ้ามีดนตรีที่ดีของสายพุทธก็สามารถฟังได้ แต่การฝึกพลังงที่แท้จริง คนตรีอะไรก็ไม่เอา เพราะกำหนดให้สงบนิ่ง การฟังเทพบันทึกเสียงเพื่อให้หนึ่งความคิดแทนที่หมื่นความคิด

ศิษย์ ทะลวงสองขั้วจักรวาลคือให้ผ่อนคลาย หรือกำหนดให้ใช้แรง

อาจารย์ ทะลวงสองขั้วจักรวาลกำหนดให้ยืนตามธรรมชาติ ผ่อนคลาย ไม่กำหนดเหมือนชุดที่หนึ่ง ชุดอื่น ๆ ของเราล้วนไม่เหมือนชุดที่หนึ่ง ล้วนต้องผ่อนคลาย

3. การบำเพ็ญชินซึ่ง

ศิษย์ ฉันคิดจะทำให้ได้ตาม “ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั่น เหี่ยน)” แต่เมื่อวานฝันว่าทะเลาะวิวาทกับคนอื่น วิวาทอย่างร้ายแรงมาก ฉันคิดจะอดทน แต่อดทนไม่ไหว นี่คือการช่วยยกระดับชินซึ่งของฉันใช่ไหม

อาจารย์ ใช่แน่นอน ความฝันคืออะไร เราได้พูดแล้ว ทุกท่านไปปรับรู้อาเอง เรื่องการยกระดับชินซึ่งนั้นจะมาแบบนับปล้น ไม่ใช่รอให้ท่านเตรียมพร้อมความคิดไว้ดีแล้ว ค่อยต้อนรับมันมา คุณว่าคน ๆ หนึ่งดีหรือเลว มีแต่อยู่ในสภาวะไม่ได้เตรียมพร้อมความคิดจึงจะทดสอบได้

ศิษย์ ฝ่าหลุนกง “ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั่น เหี่ยน)” ใน “ความอดทน (เหี่ยน)” ใช่ไหมว่าล้วนต้องอดทนในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะถูกต้องหรือไม่

อาจารย์ ข้าพเจ้าพูดถึงคำว่า “ความอดทน (เหี่ยน)” คือหมายถึงความเกี่ยวข้องกับปัญหาผลประโยชน์ส่วนตัวของตัวเอง อยู่ท่ามกลางสิ่งที่ท่านยึดติด ปล่อยวางไม่ได้เหล่านี้ ก็เพื่อยกระดับชินซึ่งของท่าน ที่แท้ “ความอดทน (เหี่ยน)” ไม่ใช่เรื่องไม่ดี ก็คือกล่าวสำหรับคนธรรมดาสามัญไม่ใช่ไม่ดี เราจะเล่านิทานเรื่องหนึ่ง หันขึ้นเป็นขุนพลใหญ่ ตั้งแต่เล็กก็ชอบด้านวิทยายุทธ คนฝึกวิทยายุทธในเวลานั้นชอบพกดาบ หันขึ้นเดินอยู่บนถนน มีอันธพาลคนหนึ่งเดินเข้ามาแล้วพูดว่า “คุณสะพายอันนี้ทำไม คุณกล้าฆ่าคนไหม ถ้าคุณกล้าฆ่าคน ก็มาฆ่าก่อนซิ”

พูดไปพลางก็ยื่นคอออกมา “ถ้าไม่กล้า ก็จงมุดลอดหว่างขาเข้าไป” หันขึ้นจึงมุดลอดไป
ความสามารถ “อดทน” ของเขานั้นใหญ่มาก บางคนมองความอดทนเป็นความอ่อนแอ น่ารังเก
ที่จริงคนที่สามารถอดทนได้ ย่อมมีความมุ่งมั่นเข้มแข็งมาก พูดถึงว่าเรื่องราวถูกหรือผิด ต้องดูว่า
มันสอดคล้องกับหลักการของจักรวาลอย่างแท้จริงหรือไม่ ท่านคิดว่าเรื่องหนึ่ง ๆ ท่านไม่ผิ
หากเพราะคนอื่นยั่วให้ท่านโกรธ ที่จริงท่านไม่ทราบว่า ที่แท้เป็นเพราะอะไร ท่านบอกว่า “ฉันรู้
นะ ก็คือแค่เรื่องเล็ก ๆ เรื่องหนึ่ง” ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเป็นหลักการ ๆ หนึ่ง ไม่ใช่สิ่งที่มองเห็นในมิติ
สสารของเรานี้ พูดกันเล่น ๆ บางทีในภพก่อนท่านติดค้างคนเขาไว้ ท่านจะแยกแยะว่ามันถูกหรือ
ผิดได้หรือ พวกเราจึงต้องอดทน มิหรือจะยั่วให้คนอื่นโกรธก่อนแล้วท่านค่อยอดทน คนที่ยั่ว
ท่านให้โกรธจริง ๆ นั้น ท่านไม่เพียงต้องอดทน ยังต้องขอบคุณเขา เขาค่าท่านแล้ว ไปหาครูพ็อง
ท่านยกใหญ่ ท่านหันหน้ากลับไปยังต้องขอบคุณในใจ ท่านว่า “นั่นมิกลายเป็นอาคิแล้วหรือ”
นั่นคือวิธีคิดของท่าน โดยผ่านเรื่องนี้ หากท่านไม่ปฏิบัติเหมือนกับเขา ชินซิงของท่านก็ยกระดับ
แล้ว ในมิติวัดนี้เขาได้เปรียบแล้ว แต่ที่ฝั่งนั้น เขาให้ของกับท่านแล้วใช่หรือไม่ ชินซิงของท่าน
ยกระดับแล้ว สสารสี่คำก็ผันแปร ที่เดียวได้สามต่อ ทำไมจะไม่ขอบคุณคนเขา ยืนบนจุดยืนของ
คนธรรมดาสามัญก็ยากจะเข้าใจ ข้าพเจ้าไม่ได้บรรยายให้กับคนทั่วไป แต่พูดกับผู้ฝึกพลัง

ศิษย์ คนที่ไม่มีฟู่ถี้ (สิงร่าง) เมื่อยกระดับชินซิงสามารถรอดพ้นจากฟู่ถี้ (สิงร่าง) แล้วคน
ที่มีฟู่ถี้จะอย่างไร

อาจารย์ หนึ่งความเที่ยงธรรมสยบร้อยมาร วันนี้ท่านได้รับฝ่านี้ ต่อไปแม้ว่ามันให้
ประโยชน์แก่ท่านท่านก็จะไม่เอาทั้งนั้น หากสิ่งนั้นนำเงิน ชื่อเสียง ผลประโยชน์มาให้ท่าน ในใจ
ท่านยินดีปรีดา “ดูซิฉันมีความสามารถแค่ไหน” โอ้อวดต่อหน้าคน พอท่านทุกข์ทรมาน ท่านก็
ไม่เอาแล้ว มาหาอาจารย์รักษาให้ เช่นนั้นเมื่อตอนที่มันให้ประโยชน์กับท่าน ท่านทำอะไรละ
นั่นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถจะช่วยให้ เพราะมันให้ผลประโยชน์กับท่าน ท่านก็รับ ท่านคิดแต่จะได้
ประโยชน์ ย่อมเป็นไปไม่ได้ มีแต่ตัวท่านเองไม่เอา เอาประโยชน์มาให้ก็ไม่รับ บำเพ็ญไปตามวิธี
ที่อาจารย์พูด หากท่านเที่ยงตรง ใจแน่วแน่ มันก็จะวิตกกังวล ให้ประโยชน์ท่าน ท่านก็ไม่เอา มัน
ก็จะไป หากยังไม่ไปอีก ก็เท่ากับทำเรื่องชั่ว ในตอนนั้นข้าพเจ้าก็จะจัดการมันได้ แค่มือ
ที่เดียว มันก็ไม่เหลือแม้แต่เงาแล้ว แต่หากท่านได้ประโยชน์ก็รับ ก็จะทำให้ไม่ได้

ศิษย์ ฝึกพลังงในสวนสาธารณะจะมีฟู่ถี้ (สิงร่าง) ไหม

อาจารย์ ข้าพเจ้าได้บอกทุกท่านหลายครั้งแล้ว ของเรคือการบำเพ็ญฝ่าที่ถูกต้อง ใจ
เที่ยงตรงสยบร้อยมารได้ การบำเพ็ญฝ่าที่ถูกต้อง ใจย่อมบริสุทธิ์มาก ของอะไรก็เข้ามาไม่ได้ ฝ่า
หลุนเป็นของที่ยอดเยี่ยม สิ่งที่ไม่ดีไม่เพียงแต่เข้ามาไม่ได้ ไปอยู่ต่อหน้ามัน มันก็ล้วนต้องกลัว

แล้ว ท่านไม่เชื่อก็ลองไปฝึกที่อื่นดู มันก็ล้วนจะกลัวท่าน ถ้าข้าพเจ้าบอกจำนวนออกมา ทุกท่าน จะรู้สึกที่น่ากลัว มีคนมากมายที่มีฟู่ตี (สิงร่าง) เมื่อบรรลุถึงการขจัดโรค เสริมสร้างสุขภาพแล้ว ยังฝึกต่อไป ท่านคิดจะได้อะไรละ ใจไม่เที่ยงตรงย่อมชักนำปัญหาเหล่านี้เข้ามา ถึงอย่างไรก็ไม่ อาจโทษคนเหล่านั้น เขาไม่รู้จักหลักการเหล่านี้ใช่ไหม จุดประสงค์หนึ่งที่ข้าพเจ้าออกมาก็ รวมถึงเรื่องนี้ คือช่วยทุกท่านแก้ไขความเข้าใจที่ผิดเหล่านี้ให้ถูกต้อง

ศิษย์ ในอนาคตจะปรากฏความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) อะไรบ้าง

อาจารย์ ข้าพเจ้าไม่ยากพูด เพราะสภาพการณ์ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงยาก ที่จะพูด ในระดับชั้นนี้เกิดอย่างนั้น ระดับชั้นนั้นเกิดอย่างนั้น ที่สำคัญคือชินชิ่งของท่านในแต่ละ ระดับชั้น จิตยึดติดทางด้านนี้อาจจะทิ้งไปได้แล้ว ก็จะเกิดความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ทางด้าน นี้ แต่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ของท่านที่ปรากฏนั้นย่อมอยู่ในขั้นแรก จะไม่สูงมาก หาก ชินชิ่งบรรลุไม่ถึงขั้นสูงมาก ก็ไม่อาจให้ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) แก่ท่านได้ แต่ในชั้นเรียน ของเรา รากฐาน (เก็นจี) ของบางคนไม่เลวเลย จึงปรากฏอิทธิฤทธิ์การก้าวเดิน ฝนตกไม่เปียก และบ้างก็ปรากฏพลังกงเคลื่อนย้าย

ศิษย์ บำเพ็ญชินชิ่ง ละทิ้งจิตยึดติดทั้งหมด หมายถึงบรรลุถึง “ความว่าง” ของสายพุทธ “ความไม่มี” ของสายเต๋าใช่หรือไม่

อาจารย์ ชินชิ่งที่เราพูดถึงหรือ “กุศล” นั้น ล้วนไม่ใช่ “ความว่าง” ของสายพุทธ “ความ ไม่มี” ของสายเต๋าที่จะครอบคลุมได้หมด ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านั้นของพวกเขา ล้วนรวมอยู่ใน ชินชิ่งของพวกเรา

ศิษย์ พระพุทธ จะเป็นพระพุทธตลอดไปหรือ

อาจารย์ ผู้ที่บำเพ็ญสำเร็จธรรม หลังจากเปิดการรับรู้ ท่านก็จัดเป็นผู้สำเร็จธรรมระดับสูง และเป็นชีวิตชั้นสูง แต่ไม่อาจรับรองได้ว่าท่านจะไม่ทำเรื่องไม่ดีชั่ววันจันทร์ แน่ละโดยทั่วไปที่อยู่ ในระดับชั้นนั้น ท่านจะไม่ทำเรื่องไม่ดี เพราะมองเห็นภาพที่แท้จริงแล้ว แต่หากทำเรื่องไม่ดี ก็ตกลงมาเช่นกัน ทำเรื่องที่ดีตลอดไป ก็อยู่ที่นั่นตลอดไป

ศิษย์ อะไรคือคนที่มียากฐานยอดเยี่ยม (ต้าเก็นชี่)

อาจารย์ อันนี้สามารถตัดสินได้จากองค์ประกอบหลายด้าน 1. รากฐาน (เก็นจี) ของเขาดี มาก 2. อู๋ซิ่ง (จิตรับรู้) สูงมาก 3. ความอดทนแข็งแกร่งมาก 4. จิตยึดติดน้อย มองสิ่งต่าง ๆ ในโลก อย่างชัดเจนมาก นี่ก็คือรากฐานยอดเยี่ยม (ต้าเก็นชี่) คนที่มีรากฐานยอดเยี่ยมพบได้ยากมาก

ศิษย์ คนที่ไม่มีรากฐานสูง (ต้าเก็นจี) มาฝึกฝ่าหลุนกงจะมีพลังงอกออกมาไหม

อาจารย์ คนที่ไม่มีรากฐานสูง (ต่ำเกินจึ) ก็สามารถจะเกิดพลังง เพราะแต่ละคนต่างมี
กุศลอยู่ ถ้าไม่มีกุศลแม้แต่น้อย ย่อมเป็นไปได้ ไม่มีคนอย่างนี้ หากบนตัวท่านไม่มีสสารสีขา
เลย แต่ยังมีสสารสีดำ สสารสีดำเมื่อผ่านการฝึกพลังง สามารถเปลี่ยนผันเป็นสสารสีขา
เพียงแต่มีขั้นตอนเพิ่มขึ้นหนึ่งขั้น ในระหว่างฝึกพลังง ท่านทนทุกข์ไปแล้ว ยกกระตือรือร้นซึ่ง
ทุ่มเทไปแล้ว ก็จะมีพลังง การฝึกเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต้องมีมาก่อน จากนั้นอาศัยฝ่าเชินของ
อาจารย์แปลงมันเป็นพลังง

ศิษย์ เวลาที่คน ๆ หนึ่งเกิด ชีวิตของเขาถูกกำหนดไว้แล้ว เช่นนั้นเมื่อผ่านการต่อสู้จะ
สามารถเปลี่ยนแปลงได้ไหม

อาจารย์ แน่ละสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การต่อสู้ของท่านก็ถูกจัดวางไว้แล้ว ไม่ต่อสู้ก็
ไม่ได้ ท่านเป็นคนธรรมดาสามัญ แต่สิ่งที่ใหญ่ ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

ศิษย์ ในสภาพการณ์ที่ตาพิพย์ไม่เปิด จะแยกแยะได้อย่างไรว่าสื่อสัญญาณที่ได้นั้นดี
หรือไม่ดี

อาจารย์ ตัวท่านจะแยกแยะได้ยาก ในการฝึกพลังงของท่าน มีปัญหาการทดสอบชินซึ่ง
ของท่านอยู่มากมาย ฝ่าเชินคุ้มครองท่านไม่ให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต แต่มีบางอย่างที่เกิดขึ้น ไม่แน
ว่าเขาจะดูแล ต้องให้ท่านข้ามไปเอง ไปเปลี่ยนแปลงเอง ไปรับรู้ (อู้) เอง บางครั้งสื่อสัญญาณที่
ไม่ดีมาถึงแล้ว และบอกท่านว่าสลากกินแบ่งวันนี้หมายเลขอะไร ซึ่งอาจจะถูก หรืออาจจะผิด
หรือบอกเรื่องอื่นให้ท่าน ก็คิดว่าท่านจะทำอย่างไร หากใจเที่ยงตรง สิ่งชั่วร้ายจะไม่ล่วงล้ำ เพียง
ท่านรักษาชินซึ่งไว้ได้ก็ไม่มีปัญหา

ศิษย์ เวลาที่อารมณ์ไม่มั่นคง จะฝึกพลังงได้ไหม

อาจารย์ ขณะที่อารมณ์ไม่ดี ท่านนั่งลงตรงนั้นก็สงบลงไม่ได้ ความคิดเอาแต่คิดเรื่องไม่ดี
การฝึกพลังงนั้นมีสื่อสัญญาณอยู่ ถ้าสมองคิดสิ่งที่ไม่ดี เมื่อท่านฝึกพลังงก็ฝึกเข้าไปแล้ว คือจ
ใจฝึกวิชามาร พลังงที่ท่านฝึกอาจจะเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงสอนให้ท่าน หรืออาจเป็นอาจารย์
ชั้นสูงสอนให้ท่าน หรือพระมีจงถ่ายทอดให้ แต่ท่านไม่กำหนดตนเองอย่างเข้มงวดตาม
ข้อกำหนดชินซึ่งของพวกเขา ก็จะไม่ใช้พลังงนั้นของเขา อย่าเห็นว่าเขาเป็นคนสอนให้ เราลอง
คิดดู สมมติว่าท่านยืนฝึกอยู่ตรงนั้นเหนือยล้าเหลือเกิน แต่ในสมองโลดแล่นมาก – ในหน่วยงาน
ของเรา คนนั้นทำไมเลวอย่างนี้นะ เขาไปฟ้องฉันได้อย่างไรกัน ทำอย่างไรให้เงินเดือนขึ้น
เดี๋ยวนี้ราคาสินค้าพุ่งขึ้นแล้ว ฉันต้องซื้อเยอะ เช่นนั้นใช้ไหมว่า ท่านกำลังฝึกวิชามารอย่าง
จงใจ ด้วยจิตใต้สำนึก โดยไม่รู้ตัว ดังนั้นขณะที่อารมณ์ไม่ดีไม่ควรฝึก

ศิษย์ มาตรฐานของ “ชินซึ่งสูงสุด” คืออะไร

อาจารย์ ชินซึ่งมาจากการบำเพ็ญ ไม่มีมาตรฐานอะไร ล้วนอาศัยตัวท่านเองไปรับรู้ สมมติว่าจะพูดให้มีมาตรฐานให้ได้ ก็คือเมื่อพบกับเรื่องราวท่านต้องคิดว่า หากเป็นผู้รู้แจ้ง เขาควรไปทำอย่างไร บุคคลตัวอย่างแน่ละย่อมโคดเค้นมาก แต่เขายังคงเป็นแบบฉบับของคนธรรมดาสามัญ

ศิษย์ ไม่ควรแสดงอาการสงสัยต่อการบรรยายของอาจารย์ซึ่งง แต่หากพบพวกที่หลอกคน หลอกเอาเงินจะทำอย่างไร

อาจารย์ นั่นก็ไม่แน่ ก่อนอื่นท่านต้องดูว่า พูดอะไร หากพบพวกที่หลอกคน ท่านไปแยกแยะดูว่าอาจารย์ซึ่งงดีหรือไม่ดี ดูที่ชินซึ่งของเขา ว่าสูงแค่ไหน พลังงก็สูงแค่นั้น

ศิษย์ จะสลายกรรมได้อย่างไร หมายถึงที่พูดกันในศาสนาพุทธเรื่องชำระหนี้กรรม

อาจารย์ การฝึกพลังงโดยตัวเองก็คือการสลายกรรม ดีที่สุดคือยกระดับชินซึ่งของตัวเอง สามารถผันแปรสสารสี่ค่าเป็นสี่ของสสาร ๗ คือ “กุศล (เตอ)” ซึ่งเป็นสสาร แล้วผันแปรกุศลเป็นพลังง

ศิษย์ ฝึกฝ่าหลุนกงมีข้อห้ามอะไรไหม

อาจารย์ สิ่งที่ต้องละเว้นในศาสนาพุทธ เราก็ดละเว้นเป็นส่วนใหญ่ แต่วิธีมองไม่เหมือนกัน พวกเราไม่ใช่ผู้ออกบวช ต้องใช้ชีวิตอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ดังนั้นจึงไม่เหมือนกัน บางอย่างให้มองมันให้ชัดเจนก็พอแล้ว แน่ละ ตามการยกระดับขึ้นของแรงพลัง (กงลี่) อย่างต่อเนื่อง เมื่อบรรลุถึงระดับชั้นสูงมาก ข้อกำหนดต่อชินซึ่งของท่านก็จะสูงมากอย่างยิ่ง

4. ตาทิพย์

ศิษย์ ขณะที่ท่านอาจารย์บรรยายฝ่า มองเห็นบนศีรษะอาจารย์มีวงรัศมีสีทองสูง 3 ฟุต ด้านหลังมีวงรัศมีแสงทองใหญ่เล็กขนาดประมาณเท่าศีรษะมากมาย

อาจารย์ ระดับชั้นของตาทิพย์ของคนนี้ไม่ต่ำแล้ว

ศิษย์ มองเห็นแสงสีทองปนออกมากับเหล่าที่ลูกศิษย์ของอาจารย์พ้นออกมา ขณะรักษาโรคให้คน

อาจารย์ ข้าพเจ้าว่าคน ๆ นี้ฝึกได้ไม่เลว มองเห็นความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่ส่งออกไป

ศิษย์ เด็กที่ตาทิพย์เปิดมีผลกระทบต่อเขาไหม ตาทิพย์เปิดแล้วจะปล่อยพลังงานออกมาได้ใช้หรือไม่

อาจารย์ เด็กอายุต่ำกว่า 6 ขวบ เปิดตาพิพย์ได้ง่าย เด็กไม่ฝึกพลังง เปิดตาพิพย์ก็คือ พลังงานรั่วไหลสู่ภายนอก แต่ในครอบครัวต้องมีคนฝึกพลังงอย่างแน่นอน ดีที่สุดคือแต่ละวัน บอกให้เขามองคูศกรอบ เพื่อป้องกันไม่ให้ปิดอีก ขณะเดียวกันก็ไม่ให้รั่วไหลสู่ภายนอกมากเกินไป ดีที่สุดคือเด็กต้องฝึกพลังงเอง เพราะใช้พลังงานมากก็จะรั่วไหลออกมามาก สิ่งที่กระทบไม่ใช่กายเนื้อของพวกเขา หากคือสิ่งที่เป็นแก่นแท้ที่สุด แต่ถ้รักษาไว้ได้ดี จะไม่กระทบที่ข้าพเจ้าพูดไปเมื่อครู่คือเด็กเล็ก ไม่ใช่ผู้ใหญ่ ตาพิพย์ของบางคนไม่ใช่ว่าพอเปิดแล้ว ก็กลัวจะปล่อยพลังงาน แต่ว่ามันเปิดกว้างอยู่ ไม่กลัวปล่อยพลังงาน แต่จะมองไม่เห็นของในระดับชั้นสูงมาก แต่บางคนก็สามารถเห็นของระดับชั้นสูง เวลาที่มองเห็น ผาเซินหรืออาจารย์ชั้นสูงอื่น ๆ จะส่งพลังงานให้ อันนี้ไม่เป็นปัญหา

ศิษย์ มองเห็นบนตัวท่านอาจารย์มีแสงสีทองเปล่งปลั่ง และยังมีเงาของท่านอาจารย์ ชั่วพริบตา ก็หายไป เป็นอย่างไรหรือ

อาจารย์ นี่ก็คือผาเซินของข้าพเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้าบรรยายธรรม บนศีรษะจะมีแกนพลังงในระดับชั้นของข้าพเจ้าก็เป็นอย่างนี้ ชั่วพริบตา ก็ไม่มีแล้ว นี่เป็นเพราะท่านเองยังใช้ตาพิพย์ไม่เป็น กลับไปใช้ตาเนื้อมอง

ศิษย์ จะใช้ความสามารถพิเศษได้อย่างไร

อาจารย์ การนำความสามารถพิเศษไปใช้ในเรื่องวิทยาศาสตร์การทหารหรือเทคโนโลยีชั้นสูงอื่น ๆ หรือใช้กับงานข่าวกรอง ข้าพเจ้าคิดว่าในนี้มีปัญหาหนึ่งอยู่ จักรวาลของเรานี้มีคุณสมบัติพิเศษอยู่ หากเพียงมันสอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษนี้ จึงจะได้ผล ถ้าไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติพิเศษนี้ ก็ไม่ได้ผล แม้จะให้ทำเรื่องที่ดี หรือสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นสูง เขาก็ทำไม่ได้ อย่างมากก็ได้แค่รู้สึก ถ้าใช้ความสามารถเล็กน้อยบ้าง จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมตามปกติ หากเขาคิดจะเปลี่ยนแปลงอะไร นั่นต้องทำเรื่องที่ใหญ่มาก ๆ จำเป็นต้องให้เขาทำหรือไม่ เขากำหนดไม่ได้ เพราะการพัฒนาของสังคมไม่ใช่แปรเปลี่ยนไปตามการตั้งความปรารถนาของคน เขาคิดจะบรรลุถึงระดับไหน เรื่องนี้ใครก็เป็นผู้กำหนดไม่ได้

ศิษย์ จิตสำนึกของคนเข้าออกอย่างไร

อาจารย์ จิตสำนึกที่พวกเราพูดนั้น โดยทั่วไปจะออกไปจากกระหม่อม แน่ละ ก็ไม่จำกัดเพียงเท่านั้น เขาสามารถออกจากที่ไหน ๆ ก็ได้ ไม่เหมือนกับหลักพลังงบางอย่างที่เน้นว่าต้องออกไปจากกระหม่อมเท่านั้น ตรงไหนก็สามารถออกจากร่างได้ การกลับเข้าไปก็เหมือนกัน

ศิษย์ บริเวณตาพิพย์มีแสงสีแดง ตรงกลางเป็นถ้มีดดำ ดอกไม้เบ่งบานออกที่ละชั้น ๆ อย่างรวดเร็ว นี่เป็นการเปิดตาพิพย์หรือไม่ ยังมีบางที่มีแสงดาว ฟ้าแลบ

อาจารย์ เมื่อท่านเปิดจันมีแสงดาว ก็เปิดเกือบหมดแล้ว เมื่อมีฟ้าแลบ ก็เกือบจะเปิดหมดแล้วจริง ๆ

ศิษย์ มองเห็นบนศีรษะอาจารย์ บนตัว มีวงแสงสีแดง สีเขียว แต่ถ้าปิดตาจะไม่เห็นอะไรเลย ใช่ไหมว่าเห็นโดยใช้การชำเลื่องตา

อาจารย์ ไม่ใช่ใช้การชำเลื่องตามองเห็น ท่านเพียงแต่ไม่สามารถหลับตามอง คือเปิดตามอง โดยมากคนที่ตาทิพย์เปิดจะใช้ไม่เป็น บางทีเปิดตาอยู่ก็เห็นได้โดยไม่ตั้งใจ แต่หากท่านคิดว่าจะต้องดูอย่างละเอียด ที่จริงคือการใช้ตานี้ ก็จะไม่เห็นอีกแล้ว พอท่านไม่ตั้งใจก็เห็นอีก

ศิษย์ ลูกสาวของดิฉันมองเห็นวงกลม ๆ ในอากาศ เธอบอกได้ไม่ชัดเจน พอเรียกให้เธอดูสัญลักษณ์ฝ่าหลุน เธอบอกว่ก็คืออันนี้ ตาทิพย์เธอเปิดแล้วจริง ๆ หรือ

อาจารย์ เหริยฝ่าหลุนของเรา พอเด็กต่ำกว่า 6 ขวบ มองดูแวบเดียว ตาทิพย์ก็เปิดอย่างไรเสียท่านอย่าไปทำตามนี้ เด็กนั้นสามารถมองเห็นได้

ศิษย์ ตาทิพย์เปิดแล้วไม่สามารถใช้ได้ ขอเชิญท่านอาจารย์ช่วยอธิบาย

อาจารย์ เมื่อตาทิพย์เปิดโล่งมากแล้ว คนที่ใช้ไม่เป็นก็จะใช้เป็น จะสว่างมาก พอใช้ได้แล้ว คนที่ใช้ไม่เป็นก็จะใช้เป็น ใช้ตาทิพย์มองสิ่งของนั้น เห็นได้โดยไม่ตั้งใจ แต่พอตั้งใจจะดู ก็ขยับตานี้โดยไม่รู้ตัวแล้ว ใช้เส้นประสาทตา จึงมองไม่เห็น

ศิษย์ หลังจากตาทิพย์เปิด สิ่งที่เห็นคือสิ่งของทั่วทั้งมิติจักรวาล

อาจารย์ การเปิดตาทิพย์ของเรานั้นแบ่งเป็นระดับชั้น หรือพูดได้ว่าภาพจริงที่ท่านเห็นได้มากน้อยแค่ไหน กำหนดโดยระดับชั้น การเปิดตาทิพย์นั้นไม่ใช่ว่าจะเห็นทุกสิ่งในจักรวาลได้ แต่ในระหว่างที่ฝึกพลังง ท่านค่อย ๆ ยกระดับชั้นสูงขึ้น สุดท้ายบรรลุการเปิดการรับรู้ ท่านจึงจะสามารถมองเห็นระดับชั้นที่มากยิ่งขึ้น นั่นก็รับประกันไม่ได้ว่าสิ่งที่ท่านเห็นคือสัจธรรมทั้งหมดของจักรวาล เนื่องจากในเวลาที่ต้องสักขามุนีถ่ายทอดหลักธรรมของพระองค์นั้น ก็ยกระดับชั้นไม่มีหยุด แต่ครั้งที่ทรงยกระดับชั้นขึ้นไป ทรงพบว่าสิ่งที่เคยตรัสไว้ไม่แน่นอนแล้ว เมื่อขึ้นไปอีก พอมองลงมาก็พบว่าไม่ถูกต้องอีกแล้ว ดังนั้นสุดท้ายพระองค์จึงตรัสว่า “หลักธรรมไม่แน่นอนตายตัว” หนึ่งระดับชั้นก็มีหนึ่งหลักการ พระองค์ก็ไม่อาจมองเห็นสัจธรรมของทั่วทั้งจักรวาล สำหรับคนทั่วไปเรา อยู่ในโลกบำเพ็ญจนบรรลุระดับชั้นพระยูไล ก็นับว่าเหลือเชื่อแล้ว เนื่องจากเขารู้แต่ระดับชั้นพระยูไล สิ่งที่สูงยิ่งกว่า เขาก็ไม่รู้ จึงยอมรับไม่ได้พระยูไลเป็นระดับชั้นเล็ก ๆ ระดับชั้นหนึ่งในพุทธธรรม ต้าฝ่าไร่ขอบเขต ความหมายคืออย่างนี้

ศิษย์ สิ่งที่เรามองเห็นบนตัวท่าน มีอยู่จริงหรือ

อาจารย์ แน่ละมืออยู่จริง มิติทั้งหลายล้วนประกอบขึ้นจากสสาร เพียงแต่โครงสร้างไม่เหมือนกับของเรา

ศิษย์ การหยั่งรู้ล่วงหน้าของฉัน ส่วนใหญ่จะเหมือนกับเรื่องที่จะเกิดขึ้นเสมอ

อาจารย์ นี่ก็คือความสามารถหยั่งรู้ล่วงหน้าที่เราพูดกัน ที่จริงก็คือช่วงชั้นที่ต่ำของความสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคต พลังงที่เรารู้สึกว่าอยู่ในอีกมิติหนึ่ง ในมิตินั้นไม่มีแนวคิดด้านเวลา ไม่ว่าจะอยู่ห่างแค่ไหนก็จะเหมือนกัน

ศิษย์ ขณะฝึกพลังงปรากฏคนที่มิสีสัน กับมิติและรูปที่มีสีสัน

อาจารย์ ตาทิพย์ของท่านเปิดแล้ว สิ่งที่ท่านมองเห็นทั้งหมดนั้นอยู่ในอีกมิติ มิติเหล่านี้แบ่งเป็นระดับชั้น ที่ท่านมองเห็นคงจะเป็นระดับชั้นหนึ่งในจำนวนนั้น มันก็สวยงามอย่างนี้

ศิษย์ ขณะฝึกพลังงทันใดเกิดเสียงดังขึ้น รู้สึกว่าร่างกายถูกเปิดทะลวง ทันใดก็เข้าใจเรื่องราวหลายอย่าง

อาจารย์ บางคนฝึกพลังงจะเกิดสภาวะแบบนี้ได้ง่าย ก็ระเบิดเปิดร่างกายส่วนหนึ่งออก ด้านใดด้านหนึ่งเปิดการรับรู้แล้ว จัดเป็นสภาวะค่อย ๆ เปิดการรับรู้ เมื่อการบำเพ็ญระดับชั้นหนึ่งของท่านเสร็จสิ้นแล้ว ก็ระเบิดออกส่วนหนึ่ง นี่ล้วนเป็นเรื่องปรกติ

ศิษย์ บางครั้งรู้สึกขยับไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

อาจารย์ การฝึกพลังงระยะแรก ท่านอาจรู้สึกอย่างนี้ได้ ทันใดนั้นมือหรือส่วนหนึ่งส่วนใดขยับไม่ได้แล้ว เพราะเหตุใดหรือ เพราะท่านมีความสามารถชนิดหนึ่งแล้ว เรียกว่า พลังสะกดให้นิ่ง (ตั้งง) นี่เป็นความสามารถชนิดหนึ่งที่ท่านมีอยู่ พลังงชนิดนี้มีพลังความสามารถมากเมื่อคน ๆ หนึ่งทำเรื่องไม่ดีและกำลังวังหนี ท่านพูดว่า “นิ่ง” เขาก็จะขยับไม่ได้แล้ว

ศิษย์ เมื่อไรจึงจะรักษาโรคให้คนได้ เมื่อก่อนผมรักษาโรคให้คนบังเกิดผลได้ระดับหนึ่ง หลังจากฝึกฝ่าหุลูกง มีคนให้ผมรักษา ผมจะรักษาให้เขาได้ไหม

อาจารย์ ข้าพเจ้าเห็นว่าคนที่อยู่ในชั้นเรียนนี้ ไม่ว่าจะเมื่อก่อนท่านเคยเรียนหลักพลังงของสำนักไหน ฝึกมานานแค่ไหน สามารถบรรลุถึงระดับที่รักษาโรคได้หรือไม่ ในระดับชั้นต่ำ ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ทุกท่านรักษาโรค เพราะท่านเองไม่รู้ว่าคุณเองอยู่ในสภาพอะไร ท่านเคยรักษาโรคให้คนอื่น อาจเป็นเพราะตอนนั้นจิตใจท่านเที่ยงตรง จึงเกิดผล หรืออาจมีอาจารย์ที่ผ่านทางมาให้ความช่วยเหลือท่านสักหน่อย เพราะท่านกำลังทำเรื่องที่ดี แม้ว่าพลังงานเล็กน้อยที่ท่านฝึกนั้นสามารถบังเกิดผล แต่ก็คุ้มครองตัวท่านเองไม่ได้ ขณะที่ท่านรักษาโรค จะรวมเป็นสนามเดียวกับคนป่วย นาน ๆ เข้า ชีวีส์ดาบนิ้ว จะทำให้ท่านป่วยยิ่งกว่าคนป่วยเสียอีก ท่านถามคนป่วยหายหรือยัง เขาตอบว่า สบายขึ้นหน่อย นั่นเรียกว่าการรักษาโรคอะไรกันหรือ อาจารย์ซึ่งบาง

คนพูดว่า พรุ่งนี้มาครึ่งหนึ่ง มะรินมาอีกครึ่งหนึ่ง ฉันรักษาให้คุณเป็นขั้นตอน เขาก็พูด “ขั้นตอนการรักษา” ด้วย นี่ไม่ใช่หลอกคนหรือ รอจนเมื่อท่านอยู่ในระดับขั้นสูงค่อยรักษา จะดีแค่ไหน รักษาคนหนึ่ง หายคนหนึ่ง ช่างสะใจเหลือเกิน หากท่านมีพลังแล้ว และไม่นับว่าต่ำ เมื่อจำเป็นต้องรักษาโรค ข้าพเจ้าจะปลดล็อกมือของท่าน ข้าพเจ้าจะนำความสามารถรักษาโรคของท่านออกมา แต่ท่านบ้ำเพ็ญไปสู่ระดับขั้นสูง ข้าพเจ้าคิดว่า ดีที่สุดคือไม่ควรทำเรื่องอย่างนี้ เพื่อการประชาสัมพันธ์ต่ำฝักกับการเข้าร่วมกิจกรรมสังคม มีศิษย์ของข้าพเจ้าส่วนหนึ่งกำลังรักษาโรคอยู่ เพราะเขาอยู่ข้างกายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพาเขาไป เขามีเกราะคุ้มกัน ดังนั้นจึงไม่เป็นไร

ศิษย์ เมื่อความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ออกมาแล้ว จะบอกคนอื่นได้ไหม

อาจารย์ เมื่อความสามารถออกมาแล้วบอกให้ผู้ฝึกฝ่าหลุนกงฟังอย่างถ่อมตัวสักหน่อย จะไม่มีปัญหา ให้ทุกท่านร่วมกันฝึกพลังก็เพื่อทุกท่านจะได้แลกเปลี่ยนกัน แน่ละ เมื่ออยู่ข้างนอก ได้พบกับคนที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ก็พูดกับเขาได้ ไม่เป็นไร เพียงแต่อย่าได้โอ้อวด หากคิดโอ้อวดว่าทันใดฉันมีความสามารถแล้ว นี่ไม่ได้ ถ้าโอ้อวดนาน ๆ ไป สิ่งนั้นก็หมดไป หากคิดจะพูดถึงปรากฏการณ์ซึ่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสักหน่อย ไม่มีความคิดของตนเองปนเข้าไป ข้าพเจ้าว่าไม่มีปัญหา

ศิษย์ สายพุทธพูดถึง “ความว่าง” สายเต๋าพูดถึง “ความไม่มี” แล้วของเราพูดอะไร

อาจารย์ “ความว่าง” ของสายพุทธ “ความไม่มี” ของสายเต๋า คือสิ่งที่มีอยู่เฉพาะในพลังกงของเขาเอง แน่ละของเราที่นี้ ต้องบรรลุถึงเขตแดนชนิดนี้ เราพูดว่า มีใจฝึกพลัง ไม่มีใจได้พลัง บ้ำเพ็ญซินซึ่ง ละทิ้งจิตยึดติด ดังนั้นยังคงเป็นความว่างความไม่มี แต่เราไม่เน้นมันเป็นพิเศษ เพราะท่านอาศัยอยู่ในโลกวัตถุ ท่านต้องทำหน้าที่ ท่านต้องทำการงาน ต้องทำธุระ ทำธุระก็ต้องนำมาซึ่งปัญหาของเรื่องดี เรื่องไม่ดี แล้วจะทำอย่างไรละ ที่เราบ้ำเพ็ญคือซินซึ่ง นี่คือสิ่งที่โดดเด่นที่สุดของพลังนี้ของเรา เพียงท่านมีใจเที่ยงตรง เรื่องที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของเรา ซินซึ่งก็จะไม่มีปัญหา

ศิษย์ ในเวลาปกติเราจะรู้สึกถึงการเพิ่มขึ้นของความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) หรือไม่

อาจารย์ ขณะที่ท่านฝึกพลังในระยะแรก ถ้าความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ออกมา จะรู้สึกได้ ถ้าความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ไม่ออกมา แต่ร่างกายรู้สึกได้ไว ก็จะรู้สึกได้ หากไม่เพียบพร้อมทั้งสองอย่าง ก็ไม่มีทางรู้สึกได้แล้ว ได้แต่หลับตาฝึก ผู้ฝึกของเราร้อยละ 60 ถึง 70 ที่ตาทิพย์เปิด สามารถมองเห็น ข้าพเจ้ารู้ได้ทั้งนั้น พวกท่านไม่พูด เพียงแต่จ้องมอง ทำไมจึงให้ทุกท่านร่วมฝึกด้วยกัน คืออยากให้ภายในกลุ่มเล็กของท่านสามารถแลกเปลี่ยนความเห็นกันได้ แต่

เพื่อความรับผิดชอบต่อหลักพลังง อย่าออกไปพุดข้างนอกตามอำเภอใจ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายใน สามารถยกระดับซึ่งกันและกันได้

ศิษย์ ฝ่าเซ็นเป็นอย่างไร ผมเองมีฝ่าเซ็นใหม่

อาจารย์ ฝ่าเซ็นจะเหมือนเจ้าตัว ขณะนี้ท่านไม่มีฝ่าเซ็น จนกว่าจะฝึกถึงระดับหนึ่งบำเพ็ญออกนอกภพ บำเพ็ญถึงระดับสูงมาก ๆ จึงจะสามารถมีฝ่าเซ็น

ศิษย์ เมื่อชั้นเรียนถ่ายทอดวิชาสิ้นสุดลง ฝ่าเซ็นของอาจารย์ยังจะติดตามเรานานแค่ไหน

อาจารย์ ผู้ฝึกคนหนึ่ง ในทันใดก็ฝึกสิ่งที่อยู่ในระดับชั้นสูง กล่าวสำหรับเขาก็คือการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงมาก ไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงความคิด แต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของตัวท่านทั้งหมด เนื่องจากคนธรรมดาสามัญคนหนึ่งได้รับสิ่งที่คนธรรมดาสามัญไม่ควรได้รับในทันที นั่นเป็นเรื่องอันตราย ชีวิตก็จะถูกคุกคาม ฝ่าเซ็นของข้าพเจ้าจะต้องปกป้องเขา หากข้าพเจ้าทำได้ไม่ถึงจุดนี้ แต่อยู่ตรงนี้ถ่ายทอดฝ่า ก็คือการทำร้ายคน อาจารย์ซึ่งมากมายไม่กล้าทำ ไม่กล้าถ่ายทอด เพราะเขาแบกความรับผิดชอบนี้ไม่ไหว ฝ่าเซ็นของข้าพเจ้าจะปกป้องท่านตลอดไป ตลอดจนกว่าท่านจะบำเพ็ญสำเร็จ ระหว่างทางท่านไม่บำเพ็ญแล้ว ฝ่าเซ็นก็จะจากไปเอง

ศิษย์ อาจารย์พูดว่า คนทั่วไปบำเพ็ญ ไม่อาศัยการฝึกพลังง หากอาศัยชินซึ่ง ไซ้ใหม่จะสามารถจะพูดว่า ขอเพียงชินซึ่งสูง ไม่ต้องฝึกพลังงก็สามารถจะได้มรรคผล

อาจารย์ ตามหลักการเป็นเช่นนี้ ท่านเพียงบำเพ็ญชินซึ่ง กุศลก็สามารถผันแปรเป็นพลังง แต่ว่า ท่านต้องปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลังง หากท่านไม่ปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลังง ได้แต่สะสมกุศล สะสมกุศล ท่านอาจจะสะสมกุศลได้มากมาย หากเอาแต่จะเป็นคนดีไปสะสมกุศล แม้ว่าจะปฏิบัติตนเป็นผู้ฝึกพลังงก็ใช้ไม่ได้ ท่านยังไม่ได้ฝ่าในระดับชั้นสูง ทุกท่านทราบว่า ข้าพเจ้าพูดสิ่งต่าง ๆ ออกมามากมาย หากไม่มีอาจารย์ปกป้องท่าน ท่านก็ยากที่จะบำเพ็ญขึ้นไปได้ ท่านก็ไม่อาจฝึกพลังงในระดับชั้นสูงได้แม้แต่วันเดียว ดังนั้นหากคิดจะได้มรรคผล ไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างนั้น แต่ว่า หลังจากชินซึ่งยกระดับแล้ว จะหล่อหลอมเข้ากับคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล

ศิษย์ หลักการของการรักษาโรคจากระยะไกลคืออะไร

อาจารย์ เหตุผลง่ายมาก จักรวาลสามารถใหญ่ได้ เล็กได้ ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่ส่งออกไปก็สามารถจะใหญ่ได้เล็กได้ ข้าพเจ้าอยู่ที่เดิมไม่ไปไหน แต่ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ที่ส่งออกไปสามารถสัมผัสถึงคนป่วยที่อยู่ไกล อย่างเช่นในอเมริกา สามารถส่งพลังง

ข้ามไปได้ และสามารถย้ายจิตหลัก (เหวียนเสิน) ของเขาข้ามมา นี่ก็คือหลักการของการรักษาโรคจากระยะไกล

ศิษย์ จะรู้ได้ไหมว่าจะมีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ออกมาก็ชนิด

อาจารย์ ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) มิใช่เพียงแก่นับหมื่นชนิด จะรู้โดยรูปธรรมว่ามีเท่าไรนั้นไม่จำเป็น รู้หลักการนี้ ฝ่านี้ก็พอแล้ว ที่เหลือตนเองไปฝึกเอา และไม่จำเป็นที่จะต้องรู้มากมายอย่างนั้น และไม่คิดต่อต้านด้วย อาจารย์ค้นหาลูกศิษย์ รับลูกศิษย์ ศิษย์นั้นไม่รู้อะไรเลย และไม่บอกท่านด้วย ล้วนต้องอาศัยตนเองไปรับรู้

ศิษย์ อยู่ในชั้นเรียนฉันลับตาสามารถมองเห็นท่านบรรยายอยู่ข้างบน ร่างข้างบนสีดำ โตะก็สีดำ ฉากผ้าด้านหลังเป็นสีชมพู บางเวลารอบตัวท่านเป็นแสงสีเขียวไปหมด นี่เป็นเรื่องอะไรกัน

อาจารย์ นี่เป็นปัญหาของระดับชั้นของท่าน เนื่องจากเมื่อตาทิพย์เพิ่งเปิด จะเห็นขาวเป็นดำ เห็นดำเป็นขาว หลังจากยกระดับชั้นศักดิ์ จะเห็นทุกอย่างเป็นสีขาว เมื่อยกระดับชั้นขึ้นอีก สีจะแยกออกจากกันแล้ว

5. ความทุกข์ยาก

ศิษย์ ความทุกข์ยากนั้นคือสิ่งที่อาจารย์จัดวางเพื่อทดสอบศิษย์ใช่ไหม

อาจารย์ สามารถพูดอย่างนี้ได้ นี่เป็นการจัดวางเพื่อยกระดับชั้นซึ่งของท่าน สมมติว่าชั้นซึ่งของท่านไม่ยกระดับขึ้นสูงเพียงนั้น ก็ให้ท่านขึ้นไป จะเป็นไปได้ไหม ก็เหมือนเด็กนักเรียนคนหนึ่ง จะส่งเขาไปมหาวิทยาลัยได้ไหม ข้าพเจ้านั้นเป็นไปไม่ได้กระมัง ชั้นซึ่งของท่านไม่ได้รับการยกระดับขึ้นอย่างแท้จริง เมื่อไม่อาจมองทุกสิ่งให้ชัดเจนได้ ไม่อาจปล่อยวางได้ทั้งหมด สมมติว่าให้ท่านบำเพ็ญขึ้นไป ท่านจะเอะอะโวยวายเอากับผู้รู้แจ้งขึ้นมาด้วยเรื่องเล็ก ๆ เรื่องเดียว นั่นใช้ไม่ได้ ทำไมจึงเห็นว่าชั้นซึ่งสำคัญอย่างนี้ ก็คือเหตุผลข้อนี้

ศิษย์ ความทุกข์ยากของผู้ฝึกปลงกับคนธรรมดาสามัญ ต่างกันอย่างไร

อาจารย์ ผู้ฝึกปลงของเรา กับคนธรรมดาสามัญไม่ต่างอะไรกัน ความทุกข์ยากของท่านจัดวางให้ท่านตามเส้นทางของผู้ฝึกปลง ส่วนคนธรรมดาสามัญนั้นชดใช้กรรมของคนธรรมดาสามัญ ล้วนมีความทุกข์ยาก ไม่ใช่พอท่านฝึกปลงจึงมี คนธรรมดาสามัญไม่มี ล้วนมีได้เหมือนกัน เพียงแต่ความทุกข์ยากนี้จัดไว้เพื่อยกระดับชั้นซึ่งของท่าน ส่วนความทุกข์ยากของเขานั้นจัดไว้เพื่อให้เขาชดใช้กรรมให้หมด ที่จริงความทุกข์ยากก็คือกรรมของตนเอง ข้าพเจ้าใช้ประโยชน์ในการยกระดับชั้นซึ่งของศิษย์

ศิษย์ ความทุกข์ยากนี้เหมือนกับ 81 ค่าน ของการไปอัญเชิญพระไตรปิฎกจากแดน สวรรค์

อาจารย์ คล้ายกันเล็กน้อย ชีวิตของผู้ฝึกพลังงได้จัดวางไว้เรียบร้อยแล้ว แต่จะไม่ มาก และจะไม่น้อย แต่ไม่แน่ว่าจะเป็น 81 ค่าน นี้ต้องดูว่าจิตใจของท่านสามารถจะบำเพ็ญได้สูง แคลไหนด เป็นการจัดวางให้กับท่าน ตามความเป็นไปได้ในการบรรลุถึงมาตรฐาน สิ่งเหล่านั้นที่ คนธรรมดาสามัญมีอย่างเพียบพร้อม แต่ผู้ฝึกพลังงสมควรทิ้งไปนั้น ล้วนต้องข้ามผ่านสักครั้ง ซึ่งทุกข์ทรมานมากจริง ๆ สิ่งที่ท่านวางไม่ลงนั้น ล้วนต้องคิดหาวิธีให้ท่านวางลงให้ได้ โดยผ่าน ความยากลำบาก มายกระดับชินชิ่งของท่าน

ศิษย์ ขณะฝึกพลังง หากมีคนทำลายจะทำอย่างไร

อาจารย์ ฝึกฝ่าหลุนกงไม่กลัวคนอื่นทำลาย ในระยะแรก มีฝ่าเชินของข้าพเจ้าปกป้อง ท่าน แต่เชื่อว่าท่านจะไม่พบกับอะไรเลยอย่างแน่นอน ทั้งวันนอนอยู่บนโซฟา ดื่มน้ำชา พลังงก็ เพิ่มขึ้น ไม่ใช่เช่นนี้ บางเวลาเมื่อท่านพบกับความทุกข์ยาก ร้องเรียกชื่อข้าพเจ้า เห็นข้าพเจ้าอยู่ ข้างหน้าท่าน บางทีอาจไม่ช่วยท่าน นั่นเพราะ มันเป็นค่านที่ท่านสมควรข้าม แต่หากท่านประสบ กับอันตรายจริง ๆ ก็จะดูแลท่าน เพียงแต่ว่า โดยทั่วไปอันตรายที่แท้จริงชนิดนี้ไม่คงอยู่ เพราะ เส้นทางนั้นของท่าน ได้เปลี่ยนแปลงแล้ว ไม่นุญขาดให้สิ่งที่คิดไม่ถึงแทรกเข้ามาได้

ศิษย์ ควรปฏิบัติต่อความทุกข์ยากอย่างไร

อาจารย์ ข้าพเจ้าย้ายแล้วซ้ำอีกว่า รักษาชินชิ่งของท่านเอาไว้ เรื่องที่ทำออกมา ท่านเห็น ว่าไม่ได้ทำสิ่งที่ไม่ดี ก็จะดีมาก โดยเฉพาะคือเรื่องราวแต่ละชนิด เมื่อคนอื่นละเมิดผลประโยชน์ ของท่าน ท่านก็เหมือนกับคนธรรมดาสามัญ ต่อสู้กับเขาขึ้นมา เช่นนั้นท่านก็เป็นคนธรรมดา สามัญ แต่เพราะท่านเป็นผู้ฝึกพลังง จึงไม่อาจทำเช่นนั้น เรื่องที่ได้เจอรบกวนชินชิ่งของท่าน ล้วนกำลังช่วยยกระดับชินชิ่งของท่าน ก็ดูว่าท่านจะทำอย่างไร ดูว่าท่านสามารถควบคุมจิตได้ หรือไม่ ดูว่าในเรื่องนี้ท่านสามารถจะยกระดับชินชิ่งของท่านได้หรือไม่

6. มิติกับมนุษยชาติ

ศิษย์ จักรวาลมีกี่ระดับชั้นของมิติ

อาจารย์ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ จักรวาลมีระดับชั้นของมิตินับไม่ถ้วน สำหรับการคงอยู่ของ ระดับชั้นมิติที่มากขึ้นไปอีก รวมทั้งในระดับชั้นมิติเหล่านั้นมีอะไรอยู่ ใครอยู่ที่ไหน ซึ่งโดยวิธีที่มีอยู่ในปัจจุบันของวิทยาศาสตร์นั้น ยากจะรู้ได้ วิทยาศาสตร์ยุคปัจจุบันยังไม่อาจทำการพิสูจน์

แต่อาจารย์ซึ่งบางคนของเราอยู่กับคนที่มีความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) สามารถมองเห็นมิติอื่น เพราะการมองเห็นมิติอื่นได้แต่ใช้ตาทิพย์ดู ไม่อาจใช้ตาเนื้อดู

ศิษย์ แต่ละมิติล้วนรวมคุณสมบัติพิเศษ “เงิน ชั่น เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” อยู่ด้วยหรือ

อาจารย์ ถูกต้อง แต่ละมิติล้วนรวมคุณสมบัติพิเศษ “เงิน ชั่น เหยิ่น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน)” อยู่ด้วย คนที่คล้อยตามคุณสมบัติพิเศษนี้ก็คือคนดี ส่วนผู้ที่กระทำสวนทาง ก็คือคนเลว หล่อหลอมเข้ากับเขาก็คือผู้ที่ได้ธรรมะ

ศิษย์ มนุษย์ยุคแรกสุดมาจากไหน

อาจารย์ จักรวาลยุคแรกสุดไม่มีระดับชั้นแนวตั้งมากอย่างนี้ และไม่มีระดับชั้นแนวนอนมากอย่างนี้ มันเรียบง่ายมาก ในขั้นตอนการโคจรพัฒนาของมันได้ก่อเกิดชีวิตขึ้น หรือที่เราเรียกกันว่าชีวิตดั้งเดิมแรกเริ่มที่สุด เขาหล่อหลอมเข้ากับจักรวาล ไม่มีสิ่งที่ไม่ดีคงอยู่ การหล่อหลอมเข้ากับจักรวาลนั้นคือ เหมือนกันกับจักรวาล ความสามารถพิเศษ (กงเหนิง) ทั้งหมดที่มีอยู่ในจักรวาล เขาก็มีหมด ตามการพัฒนา ผันแปรของจักรวาล ก็เกิดสวรรค์ส่วนหนึ่งขึ้นมา ต่อมาชีวิตเกิดมามากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้ากล่าวในระดับชั้นต่ำของเรา ก็คือก่อเกิดกลุ่มสังคมขึ้นมา เกิดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันขึ้น ในระหว่างขั้นตอนการแปรเปลี่ยนนี้ มีบางคนเกิดการเปลี่ยนแปลง ห่างไกลจากคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ไกลมากขึ้นเรื่อย ๆ เปลี่ยนเป็นไม่ดีอย่างนั้นแล้ว อิทธิฤทธิ์ก็น้อยลง ดังนั้นผู้ฝึกพลังจึงต้องพูดถึง “การหวนคืนกลับสู่ความจริง” ก็คือหวนคืนกลับสู่สภาพดั้งเดิม ระดับชั้นยิ่งสูง ก็ยิ่งหล่อหลอมเข้ากับจักรวาล ความสามารถจึงยิ่งมาก ในเวลานี้ในระหว่างการพัฒนาของจักรวาล บางชีวิตเปลี่ยนเป็นไม่ดีไปแล้ว แต่ก็ไม่อาจทำลายเขาได้ จึงคิดวิธีบอกให้เขายกระดับชั้นอีก ไปหล่อหลอมเข้ากับจักรวาล ให้เขาไปยังระดับชั้นที่ค่อนข้างต่ำ ทนทุกข์สักหน่อย ยกระดับ ยกระดับ ต่อมามีคนมาที่ระดับชั้นนี้ไม่ขาดสาย ต่อมาในระดับชั้นนี้ก็เกิดการแตกแยก คนที่ชินซึ่งเปลี่ยนเป็นไม่ดียิ่งขึ้น ก็อยู่ที่ระดับชั้นนี้ไม่ได้แล้ว ครั้นแล้วก็สร้างระดับชั้นที่ต่ำลงอีก ก็เป็นเช่นนี้ ยิ่งนานยิ่งต่ำลงไป ค่อย ๆ แยกออกเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้ จึงเกิดเป็นพวกเรามนุษยชาติที่อยู่ในระดับชั้นนี้ นี่ก็มาของมนุษยชาติ